

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 11

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

61. évfolyam

2018. január 12.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2016. január 18–21-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 100., 2017.3.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2016. január 19., kedd

2018/C 011/01	Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2015/2140(INI))	2
2018/C 011/02	Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása az EU alapvető értékeinek előmozdítása során a kultúrák közötti párbeszéd, a kulturális sokszínűség és az oktatás által játszott szerepről (2015/2139(INI))	16
2018/C 011/03	Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út (2015/2106(INI))	24
2018/C 011/04	Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása Európában a nők vállalkozási tevékenységét akadályozó külső tényezőkről (2015/2111(INI))	35
2018/C 011/05	Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemre vonatkozó, készségekkel kapcsolatos szakpolitikákról (2015/2088(INI))	44
2018/C 011/06	Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósításáról (2015/2147(INI))	55

HU

2016. január 20., szerda

2018/C 011/07	Az Európai Parlament 2016. január 20-i állásfoglalása a kolumbiai békefolyamat támogatásáról (2015/3033(RSP))	79
---------------	---	----

2016. január 21., csütörtök

2018/C 011/08	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodásokról/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekről (2015/3032(RSP)) .	82
2018/C 011/09	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása a kölcsönös védelmi záradékról (az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése) (2015/3034(RSP))	89
2018/C 011/10	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása az EJT ülésein 2016-ban képviselendő uniós prioritásokról (2015/3035(RSP))	92
2018/C 011/11	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása a Petíciós Bizottság 2014. év során folytatott tanácskozásainak eredményéről (2014/2218(INI))	105
2018/C 011/12	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása az Indiában fogva tartott észt és egyesült királyságbeli tengerészekről (2016/2522(RSP))	116
2018/C 011/13	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása az etiópiai helyzetről (2016/2520(RSP))	118
2018/C 011/14	Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása Észak-Koreáról (2016/2521(RSP))	123

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2016. január 19., kedd

2018/C 011/15	Az Európai Parlament 2016. január 19-i határozata a Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2241(IMM))	128
2018/C 011/16	Az Európai Parlament 2016. január 19-i határozata a Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2268(IMM))	130

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2016. január 19., kedd

2018/C 011/17	Az Európai Parlament 2016. január 19-én elfogadott módosításai az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről és a 302/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2015)0180 – C8-0118/2015 – 2015/0096(COD))	132
---------------	---	-----

2016. január 20., szerda

2018/C 011/18	Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Lettországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (13060/2015 – C8-0338/2015 – 2015/0813(CNS))	147
2018/C 011/19	P8_TA(2016)0011 A büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a saját tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítése ***I Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a saját tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0821 – C7-0427/2013 – 2013/0407(COD)) P8_TC1-COD(2013)0407 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	148
2018/C 011/20	P8_TA(2016)0012 Egyéni védőeszközök ***I Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása az egyéni védőeszközökről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0186 – C7-0110/2014 – 2014/0108(COD)) P8_TC1-COD(2014)0108 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra az egyéni védőeszközökről és a 89/686/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	149
2018/C 011/21	P8_TA(2016)0013 Gázüzemű berendezések ***I Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a gázüzemű berendezésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0258 – C8-0006/2014 – 2014/0136(COD)) P8_TC1-COD(2014)0136 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra a gáz halmazállapotú tüzelőanyag égetésével üzemelő berendezésekről és a 2009/142/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	150
2018/C 011/22	P8_TA(2016)0014 Kötélpálya-létesítmények ***I Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a kötélpálya-létesítményekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0187 – C7-0111/2014 – 2014/0107(COD)) P8_TC1-COD(2014)0107 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra a kötélpálya-létesítményekről és a 2000/9/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	151

2018/C 011/23	Az Európai Parlament 2016. január 20-i állásfoglalása a 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekre és bébiételekre vonatkozó különös összetételi és tájékoztatási követelmények tekintetében való kiegészítéséről szóló, 2015. szeptember 25-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2015)06507 – 2015/2863(DEA))	152
---------------	--	-----

2016. január 21., csütörtök

2018/C 011/24	Az Európai Parlament 2016. január 21-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, másrészről Koszovó közötti stabilizációs és társulási megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (10725/2/2015 – C8-0328/2015 – 2015/0094(NLE))	155
---------------	--	-----

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ***■*** jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2015–2016

2016. január 18–21-i ülések

*Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 100., 2017.3.30.***ELFOGADOTT SZÖVEGEK**

2016. január 19., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0004

Éves jelentés az uniós versenypolitikáról

Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2015/2140(INI))

(2018/C 011/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „2014. évi jelentés a versenypolitikáról” című, 2015. június 4-i bizottsági jelentésre (COM(2015)0247) és a hozzá csatolt, ugyanaznap kelt bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 101–109., 147. és 174. cikkére,
- tekintettel a Bizottság vonatkozó versenyjogi szabályaira, iránymutatásaira és határozataira,
- tekintettel az EU 2013. évi versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló 2015. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és az EU 2012. évi versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló 2013. december 11-i állásfoglalására ⁽²⁾ és a Parlament által abban meghatározott követelményekre,
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatóságának A. (Gazdasági és Tudományos Politika) Tematikus Főosztálya által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság számára készített, „Az élelmiszer-ellátási lánc vállalkozások közötti tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatai” című tanulmányra ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A nemzetközi közúti árufuvarozás belső piaca: szociális dömping és kabortázs” című véleményére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Versenyhatóságok Hálózatának (ECN) „Az európai versenyhatóságok által a versenyjogi szabályok végrehajtása és a piacfelügyelet érdekében végzett tevékenységek az élelmiszer-ágazatban” című, 2012. májusi jelentésére ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0051.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0576.

⁽³⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU\(2015\)563438_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU(2015)563438_EN.pdf).

⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.36372>.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/ecn/food_report_en.pdf.

2016. január 19., kedd

- tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 77/799/EGK és 2011/16/EU tanácsi irányelvekre,
 - tekintettel az OECD/G20-országok adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó projektjének (Base Erosion and Profit Shifting Project) következtetéseire és cselekvési javaslataira,
 - tekintettel az e-kereskedelmi ágazatra vonatkozóan az 1/2003/EK tanácsi rendelet 17. cikke szerinti vizsgálat megindításáról szóló, 2015. május 6-i bizottsági határozatra (C(2015)3026),
 - tekintettel a kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU irányelvre,
 - tekintettel az energiaügy és a környezetvédelem területét szolgáló állami támogatásról szóló, 2014. június 28-i bizottsági közleményre⁽¹⁾,
 - tekintettel a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetőségének nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendeletre,
 - tekintettel a vállalkozások összeolvadásának ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre,
 - tekintettel „A vállalkozások összeolvadása uniós ellenőrzésének javítása” című, 2014. július 9-i bizottsági fehér könyvre (COM(2014)0449),
 - tekintettel a gyógyszeriparon belüli versenyről 2009. július 8-án indított vizsgálatra és annak nyomkövetési jelentéseire, különösen a szabadalmi megállapodások ellenőrzéséről szóló 5. jelentésre,
 - tekintettel az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatának (Sustainability Assessment of Food and Agriculture systems; SAFA) FAO által kidolgozott egyetemes keretrendszerére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8–0368/2015),
- A. mivel az EU versenypolitikája az európai szociális piacgazdaság egyik alappillére és az Unió működő belső piacának egyik alapvető eszköze;
- B. mivel a versenypolitika területén a nemzetközi szinten meghallgatják és tiszteletben tartják az Európai Unió hangját; mivel ennek az egységes, független és világosan meghatározott hatáskörökkel támogatott külső képviselőnek köszönhetően az Unió érzékeltetni tudja valódi politikai, demográfiai és gazdasági súlyát;
- C. mivel a versenypolitika önmagában az európai demokrácia megőrzésének egyik eszköze annyiban, amennyiben megelőzi, hogy a gazdasági és pénzügyi hatalom kevesek kezében összpontosuljon;
- D. mivel az Európai Uniót nyitott, szabad és tisztességes versenyen alapuló szociális piacgazdaságként hozták létre, amelynek célja a fogyasztók jólétének és valamennyi uniós polgár életszínvonalának növelése, és mivel az Európai Unió belső piacot hoz létre azzal a céllal, hogy fenntartható fejlődés valósuljon meg Európában a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés és az árak stabilitása alapján;

⁽¹⁾ HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

2016. január 19., kedd

- E. mivel a versenyjogi elvek EU-Szerződés szerinti szigorú alkalmazásának célja, hogy hozzájáruljanak az EU gazdaságpolitikája átfogó céljainak megvalósításához és ugyanakkor a fogyasztók, a munkavállalók és vállalkozók javát szolgálják, elősegítsék az innovációt és a növekedést a monopóliumokból és a piaci erőfölényből eredő tisztességtelen piaci gyakorlatok ellenőrzése és korlátozása révén annak érdekében, hogy minden egyénnek megfelelő esélye legyen a sikerre;
- F. mivel kiemelten fontos a nemzeti versenyhatóságok függetlensége;
- G. mivel a kartellek fennállása miatt évente 181–320 milliárd EUR veszteség keletkezik, ami az EU GDP-jének hozzávetőlegesen 3 %-át teszi ki;
- H. mivel az energiaköltségeket illetően az európai egységes piac rosszabbul teljesít, mint az USA belső piaca, minthogy az árak szóródása 31 %-os, szemben az USA-beli 22 %-kal;
- I. mivel számos tagállamban még mindig súlyos hitelválság sújtja az uniós cégek 98 %-át kitevő és a munkavállalók 67 %-át foglalkoztató kkv-kat;
- J. mivel az adókiijátszás, az adócsalás és az adóparadicsomok a becslések szerint évente 1 billió euró költséget jelentenek az uniós adófizetők számára kiesett bevételek formájában, és torzítják a versenyt az egységes piacon azon vállalatok között, amelyek fizetnek adót, illetve amelyek nem;
- K. mivel az elmúlt években különösen a digitális gazdaság dinamikája és mindenekelőtt (a belső piacot feltehetőleg jelentős mértékben befolyásoló) agresszív adóztatási gyakorlatok és nemzeti adópolitikák miatti versenytorzulások új kihívások elé állítják a piaci szereplőket, valamint azonnali és célzott választ igényelnek a Bizottság részéről; mivel a versenyszabályok érvényre juttatására irányuló globális együttműködés hozzájárul a meghozott korrekciós intézkedések és a végrehajtási intézkedések eredményei terén tapasztalt következetlenségek elkerüléséhez, valamint segíti a vállalkozásokat megfelelési költségeik csökkentésében;
- L. mivel a digitális kor kihívásaira tekintettel a rendelkezésre álló versenyjogi eszközöket alapjaikban felül kell vizsgálni;
- M. mivel a tisztességes versenyről szóló nemzetközi légi fuvarozási szabályok és az állami tulajdonú vállalkozásokra vonatkozó szabályok bizonyos harmadik országokban működő, Európába, illetve Európából közlekedő és bizonyos útvonalakat uraló légitársaságok tekintetében, ami jelentős kárt okoz egyes európai légitársaságoknak, rontja az európai légi csomópontok közötti összeköttetést és csökkenti az európai fogyasztók választási lehetőségeit;
- N. mivel a verseny nem működik azonos hatékonysággal valamennyi tagállamban;
- O. mivel a versenypolitikának különös figyelemmel kell lennie a fenntartható fejlődés és a szociális kohézió céljaira;
- P. mivel a szociális dömping torzítja a belső piacot, valamint sérti mind a fogyasztók, mind a munkavállalók jogait;
- Q. mivel a személyek, áruk, szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának garantálása az európai növekedés alapja;
- 1. üdvözli a Bizottság jelentését, amely hangsúlyozza a versenypolitika Unión belüli jelentőségét, és megjegyzi, hogy a jelentés nagyrészt még az előző Bizottság és Almunia versenyjogi biztos hivatali idejére terjed ki;
- 2. kéri a Bizottságot, hogy az ágazatspecifikus munkadokumentumot a jövőben a Parlamentnek a jelentés szerves részeként továbbítsa;

2016. január 19., kedd

3. üdvözlí, hogy Vestager versenyjogi biztos szorosán együtt kíván működni a Parlamenttel annak érdekében, hogy a versenypolitikát az Európai Uniónak a közös belső piac megvalósítását célzó egyik kulcsfontosságú eszközévé tegye, és felhívja a Bizottságot, hogy az EU belső versenypolitikáját ne úgy hajtsa végre, hogy azzal korlátozza a cégek piaci stratégiáit, és tegye lehetővé, hogy a világpiacon az Unión kívüli szereplőkkel versenghessenek;
4. hangsúlyozza, hogy a hatékony és hiteles versenypolitika nem helyezheti előtérbe kizárólag a fogyasztói árak csökkentését, hanem tekintetbe kell vennie az európai gazdaság stratégiai érdekeit is, nevezetesen: az innovációs képességet; a beruházásokat; a versenyképességet és a fenntarthatóságot; a kkv-k, az induló és a mikro vállalkozások különleges versenyfeltételeit; és a magas szintű munkajogi és környezetvédelmi normák előmozdításának szükségességét;
5. felhívja a Bizottságot, hogy vessen véget a szociális dömpingnek, továbbá hangsúlyozza, hogy a versenypolitikai döntések során különösen figyelembe kell venni a társadalmi hatásokat;
6. úgy véli, hogy a digitális gazdaság sajátos – csökkenő, nullához közelítő marginális költségek és erős hálózati hatások által jellemezhető – jellege kedvez a kulcsfontosságú piacokon belüli koncentráció növekedésének; felkéri a Bizottságot, hogy versenypolitikáját igazítsa hozzá ezen ágazat sajátosságaihoz;
7. felhívja a Bizottságot, hogy teljesítse ki a belső piacot azokon a területeken, amelyeken az még töredezett és hiányos, továbbá ahol a piac indokolatlan korlátozását és a verseny torzulását állapítja meg, azt mielőbb számolja fel; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a versenypolitika egyszersmind az Unión belüli társadalmi kohéziót is erősítse;
8. hangsúlyozza, hogy a versenyhatóság munkájának prioritásai és a 2014. évi versenypolitikai jelentésben foglaltak nagymértékben megfelelnek a közös prioritásoknak; ugyanakkor úgy látja, hogy egyes területeken határozottabb fellépésre van szükség, amivel a Bizottságnak a jövő évben nyomatékosan foglalkoznia kell; hangsúlyozza a globális együttműködésnek a versenyjog végrehajtásában betöltött jelentőségét; támogatja a Bizottság Nemzetközi Versenyügyi Hálózatban való aktív részvételét;
9. az előző éves jelentésben foglaltakhoz hasonlóan ismét felkéri az Európai Bizottságot, hogy a digitális belső piac fejlődése vonatkozásában akadályozza meg a túlzott piaci koncentráció kialakulását és az erőfölénnyel való visszaélést, mert a fogyasztók számára ez biztosítja a magasabb színvonalú szolgáltatást és a vonzóbb árak kialakulásának lehetőségét;
10. alapvetőnek tartja, hogy egyenlő feltételeket biztosítsanak a digitális piacon, valamint szembeszálljanak a helytelenül alkalmazott erőfölénnyel és az adóoptimalizációval, mivel ezek végső soron a fogyasztó javára válnának;
11. úgy véli, hogy az e-kormányzás fejlesztése fontos tényező a növekedés elősegítésében, ideértve a kkv-k részvételét is; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy az új közbeszerzési jogszabályban számukra rendelkezésre álló összes eszközt alkalmazzák az uniós növekedés előmozdítása érdekében, és felszólítja a Bizottságot, hogy az e-kormányzás fejlesztésével kapcsolatos minden kezdeményezést támogasson; hangsúlyozza továbbá, hogy az e-kormányzási rendszerek valamennyi tagállamban történő előmozdításának és végrehajtásának nagy szerepe van a jogsértések hatékony ellenőrzésében és az állami és magánszektor átláthatóságának biztosításában;
12. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok az innováció és a tisztességes verseny fellendítése, a kkv-k közbeszerzési piacokon való támogatása és az állami pénzeszközök felhasználásában a legelőnyösebb ár-érték arány biztosítása érdekében időben hajtsák végre az új uniós közbeszerzési jogszabályt, különösen az e-közigazgatás és e-közbeszerzés elindítása, valamint a szociális és környezetvédelmi kritériumoknak, illetve a szerződések részekre osztásának figyelembevételére irányuló új rendelkezések tekintetében;
13. felhívja a Bizottságot, hogy még határozottabban segítse elő a közbeszerzések nemzetközi piacának tervezett megnyitását azon egyensúlyhiány felszámolása érdekében, amely a közbeszerzések piacának nyitottsági foka tekintetében az EU és más kereskedelmi partnerek között fennáll, valamint hogy e célból vegye figyelembe a Parlamentnek a nemzetközi közbeszerzési eszközről szóló bizottsági javaslatról szóló jelentését és annak várható felülvizsgálatát;

2016. január 19., kedd

14. hangsúlyozza, hogy az egységes piac fogyasztói részére olyan termékeket értékesítenek, amelyek összetevői szállítmányonként eltérnek, noha a márkanév és a csomagolás megegyezik; felszólítja a Bizottságot annak meghatározására, hogy az uniós versenyjog vonatkozásában ez olyan gyakorlat-e, amely negatív hatással van a helyi és regionális termékek beszállítóira, különösen a kkv-kra;

15. rendkívül fontosnak tartja, hogy a Bizottság továbbra is mozdítsa elő a nemzeti versenyjogi hatóságok közötti fokozottabb összhangot és együttműködést az EU-ban;

16. üdvözli a digitális egységes piac kiteljesítése érdekében kialakított szoros kölcsönhatást a versenyjog végrehajtása és a digitális egységes piac között, különösen a területi alapú tartalomkorlátozási gyakorlatokhoz és a licencmegállapodásokhoz kapcsolódó fellépéseket; úgy véli, hogy a belső energiapiacra elengedhetetlen hasonló kölcsönhatás kialakítása az energia határok közötti szabad áramlása előtt álló akadályok elmozdítása és az energiaunió felépítése érdekében;

17. úgy véli, hogy a távközlési ágazatban a verseny nemcsak azért alapvető fontosságú, hogy ösztönözze az innovációt és a hálózatokba való beruházást, hanem azért is, hogy elősegítse a fogyasztók számára a megfizethető áraknak és a szolgáltatások választékának biztosítását; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa a versenyt ebben az ágazatban, többek között a spektrumelosztásban;

18. felhívja a Bizottságot, hogy szigorúan ellenőrizze a bankágazat által a fogyasztói szerződésekben alkalmazott, tisztességtelen és jogellenes záradékokat és gyakorlatokat; felhívja a Bizottságot, hogy az ECN keretében segítse elő a bevált gyakorlatok megosztását; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy csökkentse a versenypolitika végrehajtása révén kialakuló mindennemű bürokráciát;

19. úgy véli, hogy a versenyjognak fontos szerepet kell játszania abban, hogy a pénzügyi piacok a fogyasztók számára biztonságosabbá és átláthatóbbá váljanak; üdvözli továbbá az elektronikus fizetés területén elfogadott jogalkotási intézkedéseket, különösen a kártyás fizetési műveletek esetében a bankközi jutalékok felső határának bevezetését;

20. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a versenypolitika azon szolgáltatások árának szabályozására is kiterjed, amelyek piaci értéke nehezen állapítható meg, ide tartozik például a bankjegykiadó automaták díja;

21. kéri a Bizottságot, hogy versenypolitikai szempontból vizsgálja meg a bankjegykiadó automaták hálózatait, figyelembe véve, hogy hálózati infrastruktúráról van szó;

22. úgy véli, hogy át kell gondolni, hogyan kellene támogatni az európai vállalatokat, mivel azoknak globális szinten olyan hasonló méretű vállalatokkal kell versenyezniük, amelyeknek nem kell eleget tenniük azoknak a versenyszabályoknak, amelyeket az európai vállalatoknak a hazai pályán be kell tartaniuk;

23. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós kereskedelem- és versenypolitika összhangban álljon az európai iparpolitikával; hangsúlyozza, hogy az uniós versenypolitika nem akadályozhatja, hogy a gazdaságban európai ipari bajnokok alakuljanak ki; ezért kéri, hogy a kereskedelem- és versenypolitika mozdítsa elő az európai ipar fejlesztését és világszintű versenyképességét;

24. elismeri, hogy számos energiaintenzív ágazat gazdasági nehézségekkel küzd, és hogy némelyikük – például az acélipar – válságban van; nyomatékosan felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az állami támogatásra vonatkozó szabályokat, hathatós védelmet garantálva a kibocsátásáthelyezés ellen, és tisztességes lehetőségeket biztosítva az uniós ágazatok, különösen a legsérülékenyebb, energiaintenzív ágazatok számára;

Trösztellenes eljárások – az erőfölénnyel való visszaéléshez kapcsolódó ügyek

25. kéri a Bizottságot, hogy tegyen nagyobb erőfeszítéseket az uniós fogyasztókkal kárára elkövetett, a piaci erőfölénnyel való visszaélések eseteinek kivizsgálása érdekében;

26. megjegyzi, hogy az erőfölénnyel való visszaélés tilos, és súlyos versenyjogi problémát jelent;

2016. január 19., kedd

27. úgy véli, hogy a Bizottság a kartellszabályok megsértésével járó esetek tekintetében sikeres munkát végez, és jelentős mértékben hozzá tud járulni a belső piac és az egyenlő versenyfeltételek megvalósításához;

28. kiemeli, hogy a versennyel ellentétes gyakorlatok és monopóliumok olyan kereskedelmi akadályokat képezhetnek, amelyek torzíthatják a kereskedelmi és beruházási forgalmat; felhívja a Bizottságot, hogy a szabad és tisztességes globális kereskedelem érdekében tegyen nemzetközi lépéseket a kartellek és a versenyt torzító versenyellenes, oligopolisztikus és monopolisztikus gyakorlatok ellen;

29. úgy véli, hogy a jogsértések esetén jogi személyekre kiróható bírságokra vonatkozó jelenlegi szabályokat az elkövetésért felelős természetes személyekre kirovandó járulékos bírságokkal kell kiegészíteni; úgy véli, hogy a bírságok összegének elrettentő hatásának kell lennie; hangsúlyozza a visszaélések bejelentésére vonatkozó, sikeres politika jelentőségét, amely lehetővé tette a Bizottság számára a kartellek felderítését;

30. a jogbiztonságot kritikus jelentőségűnek tekinti, és felhívja a Bizottságot, hogy a bírságokra vonatkozó szabályokat a kartelleljáráások esetén előírtakhoz hasonlóan foglalja jogalkotási eszközbe;

31. megállapítja, hogy a versenypolitika hagyományos piaci modelljei nem mindig alkalmazhatók a digitális gazdaságra, és hogy az áralapú mutatók alkalmazása ebben a dinamikus gazdasági ágazatban gyakran nem célravezető; felhívja a Bizottságot, hogy új kritériumok alapján jogi és gazdasági szempontból átfogóan értékelje a gyorsan változó piacokat és a digitális vállalkozások által alkalmazott, rövid élettartamú üzleti modelleket annak érdekében, hogy világos képet kapjon a piac szerkezetéről és a piaci tendenciákról, megfelelő intézkedéseket hozzon a fogyasztók védelme érdekében, valamint megfelelően figyelembe vegye az adatok jelentőségét és a digitális gazdaság sajátos piaci struktúráit; rámutat, hogy releváns piac meghatározása céljából – különösen a digitális gazdaságban – megfelelő értékelési kritériumokat kell alkalmazni a verseny tekintetében;

32. fenntartja, hogy a szellemi tulajdon védelme alapvető jelentőségű a tisztességes verseny szempontjából, és sajnálattal állapítja meg, hogy a globális vállalatok nem hajlandók megszerezni az európai szabadalmak használatához szükséges engedélyeket; felhívja a Bizottságot az alapvető szabadalmak hathatós védelmére és az engedélyek szabadalomhasznosítók általi jogszerű megszerzésének szigorú felügyeletére;

33. felhívja a Bizottságot annak kivizsgálására, hogy nincs-e valamilyen fajta összefüggés a politikusoknak és korábbi minisztereknek az energiavállalatok igazgatótanácsában való gyakori jelenléte, valamint az egyes tagállamok energia-ágazatában megfigyelhető oligopolisztikus gyakorlatok között;

34. megkérdőjelezi a Google amerikai internetóriással szembeni vizsgálatok elhúzódásának indokoltságát, és sajnálja, hogy a vizsgálatok már évek óta átláthatóság és végleges eredmények nélkül folynak, ami jól tükrözi, hogy a Bizottság 2014-ig csak csekély mértékben juttatta érvényre a piaci korlátozások felszámolására irányuló szándékát; rámutat, hogy különösen a dinamikus piacok esetében az ilyen hosszú ideig tartó eljárások gyakorlatilag a piac tisztogatásával lehetnek egyenértékűek, és valamennyi fél számára bizonytalanságot eredményezhetnek;

35. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposan a Google azon gyakorlatát, hogy az „Android” operációs rendszert csak egyéb Google-szolgáltatásokkal együtt kínálja, ami által a gyártók a konkurens termékeket előzetesen nem telepíthetik; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy részletesen vizsgálja meg a Google piaci erőfölényét a közvetlen szállodafoglalások területén, és keressen megfelelő megoldást e problémára; támogatja a Bizottság azon intézkedéseit, amelyek célja az összes digitális ágazat közötti átjárhatóság és hordozhatóság biztosítása és ezáltal „a győztes mindent visz” forgatókönyv elkerülése; hangsúlyozza, hogy a Bizottság részére megfelelő eszközöket kell biztosítani ahhoz, hogy naprakész áttekintéssel rendelkezzen a digitális piac gyors fejleményeiről;

36. felhívja a Bizottságot, hogy minden egyéb kartellvizsgálatot alaposan folytasson és zárjon le, és mindennemű piaci korlátozást számoljon fel; üdvözli, hogy az új biztos nem hajlandó meghajolni a politikai nyomás alatt, és kéri az eljárások felgyorsítását annak érdekében, hogy a jövő évben el lehessen érni az eredményeket; üdvözi ezért a Bizottság által a Google számára küldött kifogásokat az ár-összehasonlító vásárlási szolgáltatást illetően; felhívja a Bizottságot, hogy elszántan folytassa a vizsgálatait során felmerült valamennyi aggály kivizsgálását, ideértve a keresési elfoglaltság egyéb területeit is, annak érdekében, hogy a digitális piac valamennyi szereplője számára egyenlő feltételeket biztosítson;

2016. január 19., kedd

37. rámutat, hogy a trösztellenes eljárásokról szóló 1/2003/EK rendelet 8. cikke értelmében a Bizottság a versenyt veszélyeztető komoly és helyrehozhatatlan kár kockázata esetén ideiglenes intézkedéseket rendelhet el; felhívja a Bizottságot annak megállapítására, hogy mennyiben lehetne ilyen intézkedéseket alkalmazni a hosszadalmas versenyeljárások esetén, különösen a digitális piacon;

38. emlékeztet arra, hogy a hálózatszemlegesség (azaz az az elv, amelynek értelmében minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától, a fogadójától, a típusától, a tartalmától, az eszköztől, a szolgáltatástól vagy az alkalmazástól függetlenül kell kezelni) kiemelkedő fontosságú az internetszolgáltatások közötti megkülönböztetésmentesség biztosításához, valamint a verseny maradéktalan garantálásához;

39. hangsúlyozza, hogy a versenypolitikának bizonyítékokon kell alapulnia, és üdvözli a Bizottság e-kereskedelemre vonatkozó ágazati vizsgálatát, amely arra összpontosít, hogy milyen lehetséges akadályok gátolják a termékek és szolgáltatások határokon átnyúló online kereskedelmét, többek között az elektronikai, ruházati cikkek, cipők és digitális tartalmak ágazataiban;

40. megjegyzi, hogy a Google-ügy általános vitát váltott ki az olyan meghatározó internetplatformok hatalmáról, mint az Ebay, a Facebook, az Apple, a LinkedIn, az Amazon, az Uber, az Airbnb stb., ezeknek a piacra és a közsférára gyakorolt hatásáról, valamint arról, hogy e területek védelme érdekében szabályozni kell e platformok működését; rámutat, hogy az internetes platformok szabályozásának azt a célt kell szolgálnia, hogy a felhasználók magasabb szintű védelme mellett továbbra is ösztönözze az innovációt;

41. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a Google piaci erőfölényét a közvetlen hotelfoglalások piacán; rámutat, hogy a vállalat arra törekszik, hogy a szállást keresők a Google-ön keresztül foglaljanak és fizessenek ahelyett, hogy egy harmadik fél utazási vagy szállodai oldalára irányítaná őket; hangsúlyozza, hogy ez a lépés ellentmondásos lehet, mivel online utazási irodává vagy annak megfelelő szervezetté alakítja a Google-t, amely foglalási díjakat számol fel; megjegyzi, hogy a szállodatulajdonosok többsége szívesebben venné a közvetlen foglalásokat, mint a valamely harmadik fél honlapján vagy valamely gyűjtőoldalon keresztül érkezőket; hangsúlyozza, hogy a Google ki tudná használni erőfölényét, és ugyanezen az alapon gyengíthetné versenytársait az utazási piacon, ezáltal kárt okozhat a fogyasztók számára;

42. üdvözli a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló 773/2004/EK rendelet tekintetében a Bizottság által a közelmúltban elfogadott módosításokat és a kártérítési keresetekről szóló irányelvől eredő, kapcsolódó közleményeket; sajnálatosnak tartja, hogy a Parlamentet nem vonták be a módosítások kidolgozásába;

43. kiemeli, hogy a versenypolitika kulcsfontosságú szerepet játszik a digitális egységes piac kiteljesítése tekintetében; egyetért azzal, hogy a gyorsan változó piacokon a szilárd versenypolitikához szükség van a piac alapos ismeretére; üdvözli ezért a digitális egységes piacra irányuló stratégia végrehajtása keretében az elektronikus kereskedelem vonatkozásában elindított ágazati vizsgálatot;

Állami támogatások

44. felszólítja a Bizottságot, hogy a Szerződések öreként szorosan kövesse nyomon az irányelv tagállamok általi végrehajtását, és biztosítsa, hogy annak rendelkezéseit az Unió egészében egységesen alkalmazzák; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a regionális és önkormányzati szintű igazgatási hatóságokat, hogy tevékenyen mozgítsák elő az uniós versenypolitika tiszteletben tartását, és nyújtsanak tájékoztatást annak jogalapjáról; hangsúlyozza, hogy a horizontális és vertikális állami támogatásokat azonos módon kell kezelni; úgy véli, hogy szerte az Európai Unióban különösen a jogellenes állami támogatások minősítése és nyújtása tekintetében van szükség a tudatosság növelésére, főként azon esetekben, amikor az ilyen határozatok versenyellenes és protekcionista intézkedésekkel érnek fel; ugyanakkor úgy véli, hogy a távoli vagy legkülső régiók és szigetek számára a jelenleginél nagyobb mozgásteret kell biztosítani az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazása tekintetében;

45. úgy véli, hogy a Bizottságnak különösen az állami támogatással kapcsolatos ügyekben kell intenzívebben megvizsgálnia a tagállamok által szolgáltatott bizonyítékokat, és javítania kell az információk megerősítését, mivel rendszeresen történnek kísérletek a jogalap és a jogi korlátok megkerülésére és többé-kevésbé a szürke zónába tartozó kompromisszumok keresésére; úgy véli továbbá, hogy e vizsgálatoknak annak elismeréséből kellene kiindulnia, hogy a stratégiai és létfontosságú ágazatokban – például az energia, a közlekedés és az egészségügy területén – az államoknak valamennyi polgáruk számára biztosítaniuk kell a teljes biztonságot, az ellátás folyamatosságát és a szolgáltatások nyújtását, és hogy óvakodniuk kell olyan jogi rendelkezések elfogadásától, amelyek más tagállamok vagy az Unió számára károsak lehetnek;

2016. január 19., kedd

46. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU strukturális alapjai nem használhatók fel olyan módon, ami közvetlenül vagy közvetve a szolgáltatások vagy a termelés másik tagállamban történő áthelyezését ösztönzi, például az ilyen összegekhez jutó vállalkozásokra vonatkozó türelmi idő révén; hangsúlyozza, hogy időnként szükség van állami támogatásra az általános gazdasági érdekű szolgáltatások, így például az energetikai, a közlekedési és a hírközlési szolgáltatások garantálása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Unió elszigetelt, távoli vagy külső régiókban és szigetein az állami támogatás gyakran a leghatékonyabb politikai eszköz a gazdasági és társadalmi feltételek biztosításához nélkülözhetetlen szolgáltatások biztosításához;

47. üdvözli, hogy a Bizottság 2014-ben elfogadta a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokra vonatkozó új iránymutatásokat, és azokat átvezette az általános csoportmentességi rendeletbe;

48. üdvözli, hogy belefoglalták az általános csoportmentességi rendeletbe a távoli régiókban élő lakosok közlekedésének szociális támogatását, ami által elismerték, hogy problémát jelent az összeköttetés; hangsúlyozza, hogy a szigetekből álló külső régiók összeköttetése a gazdasági és társadalmi kezdeményezés elfogadható szintjének – létfontosságú üzleti kapcsolatok révén történő – fenntartásához és fejlesztéséhez is nélkülözhetetlen;

49. üdvözli a Bizottság jelenlegi vizsgálatát, amely a több állam bankszektora számára kedvező, halasztott adókövetelésekre és adójóváírásokra terjed ki; úgy véli, hogy a halasztott adóköveteléseket és adójóváírásokat viszszaemelőleges hatállyal engedélyezni kellene az állami támogatásokról szóló rendelkezésekben, amennyiben azok kifejezetten a realgazdasághoz kapcsolódó finanszírozási célokra vonatkozó feltételekhez kapcsolódnak;

50. emlékeztet a Bizottsághoz intézett korábbi kérésére, miszerint az vizsgálja meg, hogy a válság kezdete óta részesült-e a bankszektor közvetett állami támogatásokban nem szokványos likviditási támogatások formájában;

51. üdvözli, hogy a kockázatfinanszírozáshoz nyújtott állami támogatásokra vonatkozó új iránymutatásokat, amelyek célja méretükből adódóan jelentős hátránnyal küzdő kkv-k, az innovatív köztes méretű és az induló vállalkozások hatékonyabb támogatásának lehetővé tétele;

52. elégedetlenségének ad hangot amiatt, hogy különösen a versenytorzító adózási modellek jelentős problémákat okoznak a kis- és középvállalkozások, valamint számos, ilyen adózási modellt nem alkalmazó tagállam számára;

53. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályozás korszerűsítése keretében új iránymutatásokat ad ki, amelyek világossá teszik, hogy adózási szempontból mi értendő állami támogatás és megfelelő transzferárazás alatt;

54. kéri, hogy a Bizottság készítsen külön tanulmányt annak értékelése érdekében, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós rendelkezések gátolják-e a konszolidációt és erősítik-e a versenyt az európai cégek és a globális versenytársaik között, nem utolsósorban a közbeszerzési mechanizmusokra is tekintettel, többek között a Transzpacifikus Partnerség (TPP) közelmúltbeli lezárására való tekintettel;

Az összeolvadások ellenőrzése

55. megállapítja, hogy a digitális gazdaságban az összeolvadások és felvásárlások eddigi értékelését eddig túlnyomórészt az érintett vállalkozások forgalma alapján végezték, és hogy ez nem elégséges; hangsúlyozza, hogy a kisebb forgalmú és jelentős veszteséggel induló vállalkozások is rendelkezhetnek nagy ügyfélkörrel, következésképpen jelentős adatmenynyiséggel és nagy piaci erővel, amint azt a WhatsApp Facebook általi, a Bizottság által feltételek nélkül engedélyezett, precedensértékű felvásárlása is bizonyítja;

56. úgy véli, hogy különösen egyes gazdasági területeken, mindenelekőtt a digitális gazdaságban az áralapú megközelítésmódok, a piaci részesedések és a forgalom nagysága mellett más kritériumokat is alkalmazni kell, mivel az összeolvadások gyakran piackorlátozással párosulhatnak;

2016. január 19., kedd

57. úgy véli, hogy az általános versenyszabályokat különösen a digitális gazdaságban és a fogyasztóvédelemmel összefüggésben naprakészen kell tartani annak érdekében, hogy lépést tartsunk a piaci realitásokkal, és az összeolvadások értékeléséhez további kritériumokat kell bevezetni, például a vételárat, a piacra lépés esetleges akadályait, az adatok alapvető szükségességét és az azokhoz való hozzáférést, a platformok jellemzőit és a kapcsolódó hálózati hatásokat, valamint annak kérdését, hogy a szóban forgó ágazatban van-e globális verseny; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a digitális gazdaság vállalkozásaira vonatkozó kereskedelmi modellre és a piacra lépés esetleges akadályaira, ideértve olyan tényezőket is, mint a platformváltás hatóköre és az adatok hordozhatósága;

58. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a független kiskereskedők – akiknek a versenyjog alapján a hagyományos üzlethelyiségekben lehetőségük van az együttműködésre – részére azt a lehetőséget, hogy a közös e-kereskedelem is rendelkezésükre álljon;

59. úgy ítéli meg, hogy a piaci erőnek a piac eddigi meghatározásából következő téves felmérése gyakran különösen az európai vállalkozások számára előnytelen a globalizáció és a dinamikus digitális piac korszakában; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje ennek az összeolvadások ellenőrzéséről szóló rendelet keretében történő kiigazítását;

60. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a piac meghatározásának kérdésében túlságosan gyakran szűken értelmezett, nemzeti megközelítést fogadnak el, és nem fordítanak kellő figyelmet a piacok nemzetközivé válására, ahogyan például az összeolvadásokról szóló rendelet esetében is történt;

Támogatások és adók

61. hangsúlyozza, hogy – amint azt éves versenypolitikai jelentésében immár ötödször jelzi – a pénzügyi ágazatban az ideiglenes állami támogatásra a globális pénzügyi rendszer stabilizálásához volt szükség, ám azt mielőbb csökkenteni kell vagy teljes mértékben fel kell számolni és ellenőrizni kell, amennyiben a bankuniót ki akarjuk teljesíteni; hangsúlyozza, hogy továbbra is sürgető szükség van a támogatások – olyan pénzügyi intézményeknek nyújtott implicit garanciák, amelyek túl nagyok ahhoz, hogy csődbe menjenek – megszüntetésére a pénzügyi ágazaton belüli egyenlő versenyfeltételek kialakítása és az adófizetők védelme érdekében, akikre tekintettel ügyelni kell arra, hogy ez ne járjon váratlan haszonnal vagy előnyökkel magánjogi jogi személyek számára; hangsúlyozza, hogy az állami támogatásokkal kapcsolatban korlátozó szemléletet kell alkalmazni;

62. hangsúlyozza, hogy a belső piac integritásához, az államháztartások teherbíró képességéhez és az egyenlő versenyfeltételek biztosításához elengedhetetlen a tisztességes adóverseny;

63. úgy véli, hogy az elmúlt években a tagállamok által a pénzügyi szektorban alkalmazott állami támogatások terén tapasztalható jelentős különbségek torzíthatják a versenyt ebben az ágazatban; kéri a Bizottságot, hogy tisztázza, milyen szabályok és eljárások szerint engedélyezhető állami támogatás a pénzügyi szektorban; úgy véli, hogy legkésőbb a bankunió kiterjesztésekor vissza kell fogni a bankszektorra vonatkozó állami támogatásokat, és ennek során ügyelni kell annak biztosítására, hogy a szabályozás ne torzítsa a versenyt a nagy bankok javára, és hogy elegendő hitel álljon a kkv-k rendelkezésére;

64. úgy véli, hogy a Bizottságnak mérlegelnie kell azt a lehetőséget, hogy a bankoknak nyújtott állami támogatást a kkv-knak nyújtott hitelezéshez kösse;

65. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen ütemtervet kevesebb, de célzottabb állami támogatás nyújtására, azzal a céllal, hogy csökkenjenek az állami támogatások, és megnyíljon a lehetőség – a régi struktúrák és a hagyományos szolgáltatók támogatása helyett – az új vállalkozásokat és a tisztességes versenyt ösztönző alacsonyabb adók bevezetésére;

66. hangsúlyozza, hogy az általános érdekű szolgáltatások előmozdítása érdekében nyújtott állami támogatások ma alapvetően a polgárok, nem pedig egyes cégek vagy közintézmények érdekeit szolgálják;

2016. január 19., kedd

67. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel az Európai Központi Bank által az új bankengedélyek kiadása tekintetében javasolt feltételeket annak biztosítása érdekében, hogy magas piacra lépési korlátok nélkül egyenlő versenyfeltételeket teremtsenek; határozottan úgy véli, hogy néhány tagállam bankszektorának magas fokú koncentrációja miatt a fogyasztók és a kkv-k számára kedvező lenne, ha több bank létezne;

68. rámutat a támogatásokra vonatkozó uniós szabályozásnak a multinacionális vállalatok általi adókikerüléssel szembeni küzdelemben fennálló központi jelentőségére;

69. üdvözli, hogy a Bizottság 2014-ben több tagállamban vizsgálatot indított tisztességtelen adóverseny általi, egyes vállalatok előnyét szolgáló tiltott állami támogatás miatt, és hogy a vizsgálatot 2015-ben mind a 28 uniós országra kiterjesztette; emellett felhívja a tagállamokat, hogy a jövőben időben és késedelem nélkül bocsássanak a Bizottság rendelkezésére az adóztatási gyakorlatukkal kapcsolatos minden lényeges információt, és tegyenek végre eleget azon kötelezettségüknek, hogy a Bizottság és a Parlament rendelkezésére bocsássák minden olyan különleges mechanizmus részleteit, amelyek más tagállamokra és kkv-kra hatással lehetnek;

70. megállapítja, hogy a Bizottság a legutóbbi ciklusai alatt csak nagyon korlátozott számban indított vizsgálatot lehetséges állami adóügyi támogatások esetében annak ellenére, hogy időközben több esetben is nyilvánosságra került ennek megalapozott gyanúja; felhívja a Bizottságot, hogy a jelenlegi vizsgálat eredményei alapján dolgozzon ki pontosabb és hatékonyabb iránymutatásokat az állami adóügyi támogatások vonatkozásában, használja ki teljes mértékben az uniós versenyszabályok értelmében őt megillető hatásköröket a káros adóügyi gyakorlatok kezelésére, és szankcionálja az ilyen gyakorlatokban érintettnek talált tagállamokat és vállalatokat; felhívja emellett a Bizottságot, hogy nevezze meg, mely adóügyi intézkedések nincsenek összhangban az állami támogatási politikával;

71. úgy véli, hogy a 651/2014/EU bizottsági rendelettel összhangban lévő, a vállalatok közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében az átmenetileg vagy tartósan hátrányokkal küzdő régiókban működő vállalatokat támogatni kell, és nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a súlyos gazdasági problémákkal küzdő – így a konvergenciára és a versenyképességre vonatkozó célkitűzésekben említett – régiók és a szigetrégiók számára;

72. sajnálja, hogy a tisztességtelen adóversennyel kapcsolatos állami támogatási ügyekben 1991 óta csak korlátozott számú vizsgálat indult, és hangsúlyozza, hogy széles körű hozzáférést kell biztosítani az információkhoz annak érdekében, hogy több gyanús esetben indulhasson vizsgálat; hangsúlyozza abbéli aggodalmát, hogy a Bizottság illetékes szervezeti egységeinek jelenleg rendelkezésére álló korlátozott erőforrások korlátozhatják a lényegesen nagyobb számú ügy kezelésére való képességét;

73. hangsúlyozza, hogy az állami támogatással kapcsolatos eljárások önmagukban nem tudják tartósan felszámolni a több tagállamban folytatott tisztességtelen adóversenyt; egy évvel a „LuxLeaks” napvilágra kerülése után további konkrét eredményekre van szükség, például közös konszolidált társaságiadó-alapot kell bevezetni, a csalások visszaszorítása érdekében felül kell vizsgálni a hozzáadottérték-adóról szóló irányelvet, a nemzetközi tevékenységet folytató nagyvállalatokat kötelezni kell arra, hogy forgalmukat és nyereségüket nyilvánosan, az országokonkénti bontás elve szerint jelentsék, valamint fel kell szólítani a tagállamokat arra, hogy adóügyi gyakorlataikban nagyobb átláthatóságot, továbbá kölcsönös jelentéstételi kötelezettséget vezessenek be;

74. úgy véli, hogy az egyes tagállamok által jelenleg alkalmazott adóügyi gyakorlatok komolyan veszélyeztetik a belső piacot, és hogy különösen a multinacionális vállalkozásoknak tisztességes és megfelelő módon hozzá kell járulniuk a tagállamok államháztartásához, továbbá hogy további vizsgálatokra van szükség a széles körben alkalmazott, káros adóügyi gyakorlatokkal és feltételes adómegállapításokkal kapcsolatban, amelyek a vállalati adóalap eróziójához és az Európán belüli agresszív adótervezéshez vezetnek; üdvözli az új TAXE bizottság felállítását;

75. úgy véli, hogy a tisztességes adóverseny a belső piac egyik alkotóeleme, ám a tagállamok elsődleges hatáskörét tiszteltetben tartva meg kell előzni a tisztességtelen adóversenyt, például harmonizált adóalapok, az adóhatóságok közötti információcseré és a tőkemozgások ellenőrzésére vonatkozó kifejezett jog biztosítása révén, amennyiben az az Unió adórendszerének megfelelő működéséhez elengedhetetlen; úgy véli, hogy a közös társaságiadó-alap elősegítené a rendszer átláthatóbbá tételét; úgy véli, hogy a konszolidáció kérdését később is meg lehet oldani, és hogy annak nem szabad gátolnia a közös társaságiadó-alap gyors bevezetését;

2016. január 19., kedd

76. hangsúlyozza, hogy a belső piacon belül büntetik az új belépőket és a csak egy országban üzleti tevékenységet folytató kkv-kat a multinacionális vállalatokhoz képest, amelyek átcsoportosíthatják a nyereséget vagy különféle, csak számukra elérhető döntések és eszközök révén az agresszív adótervezés más formáit valósíthatják meg; aggodalommal állapítja meg, hogy minden más feltétel egyenlősége esetén az eredményül kapott alacsonyabb adókötelezettségek miatt a multinacionális vállalatok nagyobb adózás utáni nyereséget könyvelhetnek el, és ezért a belső piacon egyenlőtlen feltételek mellett versengenek versenytársaik kárára, akik nem folyamodhatnak agresszív adótervezéshez, és akik ott fizetik adóikat, ahol a nyereségük keletkezik; hangsúlyozza, hogy rossz megközelítés az EU részéről a káros adózási gyakorlatok azáltal történő támogatása, hogy európai egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságot lehet létrehozni, amelyre vonatkozóan az irányadó szabályok kifejezetten megengedik két különböző székhely fenntartását: a bejegyzett székhelyet az egyik helyen, az adminisztratív székhelyet pedig egy másikon;

77. hangsúlyozza, hogy a Bizottság számára természetesen biztosítani kell a tagállami adóhatóságok között megosztott, versenyjogi szempontból fontos adatokhoz való hozzáférést;

78. úgy véli, hogy a tisztességes versenyt gátolhatja az adótervezés; kéri a Bizottságot, hogy módosítsa az „állandó telephely” fogalm meghatározását annak érdekében, hogy a vállalatok ne tudják mesterségesen elkerülni az adófizetési kötelezettséget azokban a tagállamokban, amelyekben gazdasági tevékenységet folytatnak; hangsúlyozza, hogy e fogalm meghatározásnak a digitális ágazat egyedi helyzetére is ki kell terjednie, biztosítva, hogy a teljesen dematerializált tevékenységet folytató vállalkozások egy adott tagállamban telephellyel rendelkezőnek minősüljenek, amennyiben jelentős digitális jelenlétet tartanak fenn az adott ország gazdaságában;

79. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak, amikor versenyjogi határozatokkal foglalkozik, nem több helyi vagy nemzeti piacként, hanem egyetlen piacként kell a belső piacra tekintenie;

80. úgy véli, hogy az adócsalás és adókikerülés értékét évi akár egybillió (1 000 000 000 000) euróra tevő tanulmányokra való tekintettel a tagállamoknak végre cselekedniük kell, és e gyakorlatot vissza kell szorítaniuk; úgy véli, hogy az adócsalás és az adókikerülés csökkentése az állami költségvetések konszolidálási folyamata szempontjából alapvető jelentőségű; üdvözlí, hogy a G20-ak pénzügyminiszterei a közelmúltban elfogadták az OECD által az adóalap-erózióra és a nyereségátcsoportosításra vonatkozóan kidolgozott új szabályokat, amelyek javítani fogják az átláthatóságot, bezárják a kiskapukat és visszaszorítják az adóparadicsomok használatát; úgy véli, hogy az Uniónak – tekintettel integrációjának mértékére – túl kell lépnie az OECD adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó (BEPS)-tervében ismertetett javaslatokon a koordináció és konvergencia tekintetében, azzal a céllal, hogy a belső piacon elkerülje a káros adóverseny valamennyi formáját; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az OECD megközelítése még mindig a „puha” jogon alapul, és az ennek keretében tett lépéseket uniós szinten megfelelő, az egységes piac igényeivel összhangban álló jogalkotási kerettel kell kiegészíteni, pl. egy adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni irányelv formájában, amely azonban túlmutat az OECD BEPS-kezdemenyezésén azokon a területeken, amelyeket az nem megfelelően szabályoz; kéri az adókikerülés és az adócsalás gazdasági, pénzügyi és versennyel kapcsolatos hatásainak értékelését;

81. úgy véli, hogy az egyes tagállamok által alkalmazott tisztességtelen adógyakorlatokra tekintettel a belső piaci politikának és a versenypolitikának kéz a kézben kell járnia annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az elért nyereség méltányos elosztását, és meg lehessen szüntetni annak egyes tagállamokba, illetve az Európai Unió kívülre való, adóminimalizálási céllal történő áthelyezését;

82. hangsúlyozza, hogy az adózási információk átfogó, átlátható és hatékony cseréje alapvető előfeltétele az agresszív adótervezés megelőzésének; rámutat ugyanakkor arra, hogy az adózási modellek tagállami szintű egyszerűsítésének alapvető lépésnek kellene lennie az átláthatóság és az egyértelműség megteremtéséhez;

83. üdvözlí a versenyjogi biztos azon szándékát, hogy az állami támogatások ellenőrzését egy mindenki számára igazságos adóteher érdekében átalakítsa; elvárja, hogy ezen átalakítást megelőzően feltétel nélküli és teljes körű értékelésre kerüljön sor, és felhívja a tagállamokat, hogy minden kért dokumentumot bocsássonak a Parlament rendelkezésére, és hagyjanak fel jelenlegi obstrukzív hozzáállásukkal, ami akadályozza az e téren való előrelépést, és ezzel kapcsolatban nem szabad elfelejteni, hogy a különböző tagállamoknak különböző politikai szükségszerűségekre kell reagálniuk saját földrajzi helyzetük, méretük, fizikai és egyéb adottságaik, valamint gazdasági és társadalmi fejlettségük függvényében, továbbá kéri az adóügyi állami támogatási iránymutatások felülvizsgálatát annak érdekében, hogy azok a tisztességtelen verseny adómegállapításokon és -transzfereken túlmutató eseteire is kiterjedjenek;

2016. január 19., kedd

84. felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb határozzon meg részletes iránymutatásokat az adózás területén biztosított állami támogatásokra és a transzferárképzésre vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az ilyen iránymutatások más ágazatokban rendkívül hatékonyak bizonyultak az állami támogatásokra vonatkozó uniós előírásokat be nem tartó tagállamok gyakorlatainak megszüntetése és megakadályozása szempontjából; rámutat, hogy ezen iránymutatások csak akkor hatékonyak, ha rendkívül pontos rendelkezéseket határoznak meg, ideértve a számszerű küszöbértékeket is;

85. felhívja a Bizottságot, hogy a tiltott állami támogatással kapcsolatos súlyos esetekben fontolja meg szankciók bevezetését akár az érintett állam, akár az érintett vállalkozás ellen;

86. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul módosítsa a fennálló szabályokat annak lehetővé tétele érdekében, hogy az adózással kapcsolatos állami támogatásra vonatkozó uniós szabályok megsértését követően visszafizettetett összegek vagy azokhoz a tagállamokhoz kerüljenek, amelyeknek az adóalapja erodálódott, vagy az Unió költségvetéséhez, ne pedig ahhoz a tagállamhoz, amely megadta az adóval összefüggő jogellenes támogatást, ahogy az jelenleg történik, mivel ez a szabály további ösztönzést ad az adókikerülésre; bátorítja a Bizottságot, hogy a káros adóügyi gyakorlatok kezelése érdekében használja ki teljes mértékben a versenyjog alapján fennálló hatásköreit;

87. kéri, hogy dolgozzanak ki európai uniós jogszabályi keretet az agresszív adótervezés és adókikerülés miatti versenytorzulás megelőzése céljából; az egyenlő feltételek megteremtése érdekében a feltételes adómegállapítások kötelező és automatikus cseréjének, valamint a közös konszolidált társaságiadó-alapnak (KKTA) és egy olyan garanciának a bevezetését javasolja, amely biztosítaná, hogy semmilyen nyereség nem hagyhatja el az Uniót adómentesen;

Verseny a globalizáció korában

88. hangsúlyozza, hogy a globalizáció korában a versenyjogi elvek hatékony alkalmazásához elengedhetetlen a nemzetközi együttműködés; ezért felhívja a Bizottságot, hogy határozottan mozdítsa elő a versenyjogi kérdésekben való nemzetközi együttműködést; hangsúlyozza, hogy a vizsgálatot folytató versenyhatóságok közötti információcserét lehetővé tévő versenyjogi megállapodások különösen hatékonyan hozzájárulhatnak a versenyjogi kérdésekben való nemzetközi együttműködéshez;

89. úgy véli, hogy a Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Partnerségnek (TTIP) és valamennyi egyéb nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásnak erőteljes versenyügyi szakaszt kellene magában foglalnia;

90. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi partnereknek előnyt kellene kovácsolniuk a kereskedelem területén fokozódó versenyből, a magánszektorbeli beruházásokból, a köz- és magánszféra közötti partnerségek keretében megvalósított beruházásokból és a fogyasztók jólétének növekedéséből;

91. hangsúlyozza, hogy az Uniónak nagyobb erőfeszítéseket kellene tennie a kereskedelmi megállapodások végrehajtásának ellenőrzése terén, többek között annak értékelése érdekében, hogy a versenypolitika normáit betartják-e, illetve a kereskedelmi partnerek által vállalt kötelezettségeket maradéktalanul végrehajtják és teljesítik-e;

92. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazza a kereskedelempolitikát a globális versenypolitikai szabályok kialakítására irányuló erőfeszítésként, a számtalan kereskedelmi akadály elhárítása érdekében; a versenyjogi előírásokról szóló, a Kereskedelmi Világszervezet keretén belül megkötendő többoldalú megállapodást mint hosszú távú célt ideális megoldásnak tekinti;

93. támogatja az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia (UNCTAD) és az OECD versenypolitikai kezdeményezéseit és a versenypolitika területére vonatkozó világszintű együttműködés fokozására irányuló erőfeszítéseit;

94. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamok versenyügyi hatóságait, hogy tevékenyen vegyenek részt a Nemzetközi Versenyügyi Hálózat munkájában;

95. kéri olyan intézkedések bevezetését, amelyek biztosítják, hogy valamennyi, harmadik országból behozott termék megfeleljen az Unió által alkalmazott és a világpiacon védett környezetvédelmi, egészségügyi és szociális előírásoknak, hogy ezáltal meg lehessen óvni az európai ipari termelőket a tisztességtelen versenytől;

2016. január 19., kedd

96. felhívja a Bizottságot, hogy a tisztességes verseny előmozdítására irányuló erőfeszítései során támogassa a fejlődő országokat; felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább az együttműködést különösen a fejlődő gazdaságok versenyhatóságaival, és biztosítsa megfelelő garanciák kialakítását;

97. emlékeztet arra, hogy az erőforrásokhoz és az energiaforrásokhoz való egyenlő hozzáférés döntő jelentőséggel bír a tisztességes világgazdasági verseny biztosítása szempontjából; ezzel összefüggésben kiemeli a megfizethető és fenntartható energia és az ellátásbiztonság jelentőségét a kereskedelmi megállapodásokban;

Verseny a különböző ágazatokban

98. felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé az élelmiszer-ellátási, az energia-, a közlekedési és a médiaágazatban a versenyügyi gyakorlatokkal kapcsolatban folytatott jelenlegi vizsgálatainak eredményét;

99. üdvözli az Európai Unióban működő repülőtereknek és légitársaságoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó új iránymutatásokat, amelyek a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos modernizációs csomagjának részét képezik; felhívja a Bizottságot, hogy az uniós és harmadik országbeli fuvarozók közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében a nemzetközi megállapodások keretében sürgősen hozzon hasonló szabályokat a harmadik országok és az EU között közlekedő, államilag támogatott légitársaságok vonatkozásában is;

100. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Versenyhatóságok Hálózatán keresztül ösztönözze a helyes gyakorlatok cseréjét annak érdekében, hogy választ adjon a forgalmazói szövetségekkel kapcsolatban felvetett aggodalmakra, tekintve, hogy a tagállamok illetékes hatóságai számos esetet vizsgálnak már; szorgalmazza, hogy e megbeszélések során vizsgálják meg a nemzeti és az uniós szintek közötti kölcsönhatásokat;

101. arra ösztönzi az Európai Versenyhatóságok Hálózatát, hogy nemzeti és uniós szinten tárgyalja meg a kiskereskedelmi beszerzési szövetségek növekvő hálózatát;

102. felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan fejlessze az EU versenyjogi keretét annak érdekében, hogy az európai élelmiszer-ellátási lánc ellenérzésébe beépítse az ENSZ Élelmizésügyi és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) az élelmizési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatával (SAFA) kapcsolatos mutatóit, ideértve a tisztességes árképzésről és az átlátható szerződésekről (S.2.1.1.), valamint a beszállítói jogokról (S.2.2.1) szóló fejezetben foglalt mutatókat;

103. kéri egy európai megfigyelőközpont létrehozását, amelynek feladata a származási helyen és a rendeltetési helyen alkalmazott élelmiszer- és mezőgazdasági árak nyomon követése; felhívja a figyelmet a spanyol eredet- és rendeltetési alapú árindexre (IPOD) mint a kereskedők gazdákkal és fogyasztókkal szembeni esetleges visszaéléseinek ellenőrzésére szolgáló lehetséges modellre;

104. kéri, hogy vezessenek be kötelező érvényű intézkedéseket az élelmiszer-ellátási láncban belül a gazdák és a fogyasztók érdekeit sértő kereskedőkkel szemben;

105. különös aggodalmát fejezi ki a tejágazat helyzetével kapcsolatban, ahol a kvótarendszer megszűnését követően a kereskedők a költségektől jóval elmaradó felvásárlási árat határoztak meg;

A versenypolitika demokratikus megerősítése

106. üdvözli, hogy a versenyjogi biztos rendszeres párbeszédet folytat a Parlamenttel, ugyanakkor úgy véli, hogy a meghallgatáshoz való jog az alapvető elvi kérdésekben nem elegendő;

107. megállapítja, hogy a versenyjog terén a Parlament a jogalkotásban általában csak konzultációs eljárásban vesz részt, és ezért a jogszabályokra gyakorolt befolyása – a Bizottsághoz és a Tanácshoz képest – sokkalta csekélyebb;

108. üdvözli, hogy a Bizottság versenyügyi kérdésekben rendszeres párbeszédet folytat a Parlamenttel; ismételten kéri, hogy alapvető jogalkotói irányvonalakat és iránymutatásokat vonják az együttdöntési eljárás körébe; úgy véli, hogy az Európai Parlament és az uniós versenyhatóság között folyó párbeszédet tovább kell fokozni, különösen a Parlament korábbi években megfogalmazott kéréseinek értékelése és átültetése céljából; úgy véli, hogy a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának függetlensége mindennél fontosabb céljainak sikeres eléréséhez; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő pénzügyi és emberi erőforrást a Versenypolitikai Főigazgatóság számára; különösen az iránymutatásokat kidolgozó és a konkrét esetekben az iránymutatások alkalmazásáért felelős szervezeti egységek szigorú kiválasztását szorgalmazza;

2016. január 19., kedd

109. úgy véli, hogy a versenypolitika területén együttdöntési hatáskörrel kellene rendelkeznie; sajnálja, hogy az EUMSZ 103. és 109. cikke csak a Parlamenttel való konzultációt írja elő; úgy véli, hogy ez a demokratikus deficit elfogadhatatlan; javasolja e deficit lehető leghamarabbi megszüntetését a versenypolitikára vonatkozó intézményközi megállapodások révén, illetve annak kiigazítását a Szerződés következő módosítása során;

110. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika területén is együttdöntési jogkört kellene kapnia, különösen alapelvek és kötelező erejű iránymutatások esetében, és fájjalja, hogy az uniós politika e területének demokratikus dimenzióját a Szerződések legutóbbi módosítása során nem erősítették; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a Szerződések ennek megfelelő módosítására, annak érdekében, hogy a rendes jogalkotási eljárás a versenyjogra is kiterjedjen;

111. felhívja a Bizottságot, hogy erőteljesebben vonja be a Parlamentet az ágazatspecifikus vizsgálatokba, megőrizve az érintettek által továbbított egyes információk bizalmas jellegét; kéri, hogy amennyiben a kért szerződésmódosítás még várat magára, az eddigi tanácsi rendeleteket a jövőben az EUMSZ 114. cikkére alapozva a belső piac területéhez sorolják, és ezáltal együttdöntési eljárás keretében hozzák meg; hangsúlyozza, hogy a kártérítési keresetekről szóló irányelvvel kapcsolatban végzett munka a versenyjogi kérdésekben folytatandó jövőbeli intézményközi együttműködés modellje lehet; felhívja a versenyjogi biztost, hogy folytassa az illetékes európai parlamenti bizottságokkal, valamint a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának versenyjogi munkacsoportjával megkezdett párbeszédet;

112. úgy véli, hogy a Bizottságnak a versenypolitika továbbfejlesztését célzó különböző parlamenti javaslatok eredményorientált és célzott nyilvános értékelését továbbra is kellő időben el kell végeznie és közzé kell tennie;

113. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament korábbi versenypolitikai jelentésekben megfogalmazott álláspontját az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának kellően figyelembe kell vennie jövőbeli munkája során;

114. úgy véli, hogy a párbeszéd minden ez idáig kipróbált és bevált formáját meg kell őrizni;

o

o o

115. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti versenyhatóságoknak.

2016. január 19., kedd

P8_TA(2016)0005

Az interkulturális párbeszéd, a kulturális sokszínűség és az oktatás szerepe az uniós alapértékek előmozdításában

Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása az EU alapvető értékeinek előmozdítása során a kultúrák közötti párbeszéd, a kulturális sokszínűség és az oktatás által játszott szerepről (2015/2139(INI))

(2018/C 011/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 21. cikkére, illetve 27. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 165., 167. és 17. cikkére, amelynek értelmében az Uniónak tiszteletben kell tartania az egyházak és vallási szervezetek vagy közösségek, valamint a világnézeti szervezetek nemzeti jog szerinti jogállását, és el kell ismernie identitásukat és különleges hozzájárulásukat, továbbá nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédet kell folytatnia velük,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 10., 11. és 22. cikkére, valamint preambulumbekzdéseire,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére és különösen az ahhoz csatolt 1. Jegyzőkönyv 2. cikkére,
- tekintettel a kultúráról és a fejlesztésről szóló 2010. december 20-i ENSZ-határozatra,
- tekintettel az ENSZ millenniumi nyilatkozatára (2000) és különösen annak az „Emberi jogok, demokrácia és jó kormányzás” cím alatt található cikkeire,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) által 1979-ben elfogadott, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, 2005. évi UNESCO-egyezményre,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948-as Egyetemes Nyilatkozatára és elsősorban annak 16. cikkére, valamint az ENSZ a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2012. december 20-i 67/179. sz. határozatára, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2013. március 22-i 22/20. sz. határozatára,
- tekintettel a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatások tervezetéről szóló, Tanácshoz intézett 2013. június 13-i ajánlására ⁽¹⁾, valamint a vallás- vagy meggyőződésszabadság előmozdításáról és védelméről szóló, a Külügyek Tanácsa által 2013. június 24-én elfogadott uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a kultúrák közötti párbeszéd európai évéről (2008) szóló, 2006. december 18-i 1983/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a kulturális sokféleségnek és a kultúrák közötti párbeszédnek az Unió és a tagállamok külkapcsolataiban való előmozdításáról szóló, 2008. november 20-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0279.

⁽²⁾ HL L 412., 2006.12.30., 44. o.

⁽³⁾ HL C 320., 2008.12.16., 10. o.

2016. január 19., kedd

- tekintettel a Külügyek Tanácsa által 2012. június 25-én elfogadott, emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre (11855/2012),
 - tekintettel az Európa Tanács „Együttélés egyenlő felekként, méltóságban” című, a kultúrák közötti párbeszédéről szóló, 2008. május 7-i fehér könyvére,
 - tekintettel „Az európai kulturális programról a globalizálódó világban” című bizottsági közleményre (COM(2007)0242), amelynek célja, hogy fokozottan felhívja a figyelmet a kulturális sokféleségre és az uniós értékekre, valamint előmozdítsa a civil társadalommal folytatott párbeszédet és a bevált gyakorlatok cseréjét,
 - tekintettel az EU külkapcsolataiban 2014-ben a kultúráért tett előkészítő fellépés eredményére és nyomon követésére,
 - tekintettel a szabadkereskedelmi megállapodásmintához csatolt kulturális együttműködési jegyzőkönyvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az európai uniós oktatási miniszterek nem hivatalos ülésén, 2015. március 17-én Párizsban elfogadott, „a polgári szerepvállalásnak, valamint közös értékeinknek: a szabadságnak, a toleranciának és a megkülönböztetésmentességnek az oktatás által történő előmozdításáról” témájú Párizsi Nyilatkozatra (8496/15),
 - tekintettel az uniós elnökség triójának keretében 2015-ben Luxembourgban megrendezett európai ifjúsági konferencia végső ajánlásaira, amelyek figyelembe veszik a strukturált párbeszédet, melynek célja, hogy a fiatalokat az európai demokratikus életben való politikai részvételre ösztönözze, és amely felszólította a Parlamentet, hogy ösztönözze az értékeken alapuló és aktív állampolgári oktatást,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A8-0373/2015),
- A. mivel Európa a kulturális, társadalmi, nyelvi és vallási sokszínűség hatalmas tárháza; mivel ezzel kapcsolatosan a társadalmainkat összetartó, olyan közös értékek, mint a szabadság, a társadalmi igazságosság, az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség, a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság, a tolerancia és a szolidaritás központi jelentőségűek Európa jövője számára;
- B. mivel a kultúrák közötti párbeszédet – minthogy nem jogi fogalom – nem nemzeti, uniós vagy nemzetközi jog szabályozza, hanem az emberi jogok és a kulturális sokféleség védelmére törekvő nemzetközi kereteken alapul;
- C. mivel a „kultúrák közötti párbeszédet” a különböző tanulmányokban és a kultúrák közötti párbeszéd 2008-as európai évével kapcsolatos következtetésekben olyan folyamatként határozták meg, amely az eltérő kulturális háttérrel vagy világnézettel rendelkező személyek, csoportok és szervezetek közötti nyitott és tiszteletteljes eszmecserében vagy kölcsönhatásban ölt testet; mivel céljai a következők: az eltérő nézőpontok és gyakorlatok jobb megértésének fokozása; a részvétel és a választási szabadság és képesség növelése; az egyenlőség erősítése és a kreatív folyamatok fokozása;
- D. mivel fontos, hogy rendelkezésre álljanak a szükséges eszközök, különösen pénzügyi szempontból, elsőbbséget biztosítva azon programok finanszírozásának, melyek célja a kultúrák közötti párbeszéd és a polgárok közötti eszmecsere előmozdítása, a kulturális sokféleség kölcsönös tiszteletben tartásának megerősítése, illetve társadalmaink összetett valóságának kezelése és a különböző kulturális identitások és meggyőződések együttélése, a különböző kultúráknak az európai társadalmakhoz és örökséghez való hozzájárulásának kiemelése, valamint a konfliktusok hatékony kezelése érdekében;

⁽¹⁾ HL L 127., 2011.5.14., 1418. o.

2016. január 19., kedd

- E. mivel az e célok elérése nem csak a hatóságok és a döntéshozók feladata, hanem a társadalom egészének, többek között az érintett felek, például a családok, a tömegtájékoztatás, az oktatók, a vállalkozások, a közösségi és hitéleti vezetők széles körének a közös felelőssége; mivel a politikai szereplők mellett hangsúlyozni kell a kultúrák közötti párbeszédben érintett minden más fél szerepét is;
- F. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának egyes cikkei különösen fontosak a kultúrák közötti párbeszéd számára, mivel előmozdítják az egyenlőséget, a megkülönböztetésmentességet, a kulturális, vallási és nyelvi sokszínűséget, a véleménynyilvánítás és a mozgás szabadságát, valamint a gazdasági és politikai részvételhez szükséges állampolgári jogokat;
- G. mivel a kultúrák közötti jelentőségteljes párbeszédhez a saját és más kultúrák alapos ismerete szükséges;
- H. mivel a fejlesztés európai évének (2015), az ENSZ millenniumi fejlesztési céljai felülvizsgálatának és az ENSZ 2015-ös, fenntartható fejlődésről szóló csúcstalálkozója eredményének tükrében a kultúra szerepe alapvető a fenntartható fejlődés megvalósítása és a szegénység világszerte történő felszámolása szempontjából; emlékeztet továbbá a kultúra konkrétabb integrálására az ENSZ 2015 utáni időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjébe;
- I. mivel Európa és a világ számos kihívással szembesül a globalizáció, a migráció, a vallások és kultúrák közötti konfliktusok és a radikalizmus fokozódása kapcsán;
- J. mivel a kultúrák közötti párbeszéd összefüggésében alapvető fontosságú mind az egyetemes emberi jogok (mint egyéni jogok), mind a kulturális jogok (konkrét és többféle kulturális identitás elismerése) alkalmazása;
- K. mivel a diákok és a tanárok oktatási mobilitásának fejlesztése és a nemzetközi cserék egyéb formái jobbra tehetik a világot, amelyben az emberek szabadon mozoghatnak és élvezhetik a kultúrák közötti nyílt párbeszédet;
1. azzal érvel, hogy az európai uniós megközelítésnek számot kell vetnie és össze kell foglalnia a kultúrák közötti párbeszéd európai éve, 2008 során végzett kiváló munkát, fokozni kell a bevált gyakorlatok cseréjét, és ezekről a kérdésekről ismételten elő kell mozdítani egy strukturált párbeszéd megszervezését a kultúra- és vallásközi kérdésekben érintett valamennyi fél, európai és nemzeti politikusok, helyi és regionális hatóságok, egyházak, vallási szervezetek és közösségek, világnézeti szervezetek, civil társadalmi szervezetek és platformok, a sport, a kultúra és az oktatás terén dolgozók, nemzeti és európai ifjúsági tanácsok, a tudósok és a tömegtájékoztatás részvételével a közelmúltbeli drámai események fényében;
 2. bátorítja valamennyi érintett felet, hogy dolgozzák ki a kultúrák közötti párbeszéd korszerű, egyértelmű és szakpolitikákhoz kapcsolódó fogalom meghatározását, hajtsák végre vagy hangolják össze a kultúrák közötti párbeszédre irányuló programok és projektek hatásának értékelésére szolgáló módszereket, minőségi kritériumokat és mutatókat, valamint végezzenek a kultúrák közötti összehasonlítást lehetővé tevő módszertani kutatásokat;
 3. azt vallja, hogy kultúra- és vallásközi, valamint értékalapú megközelítés támogatására van szükség az oktatás terén a kölcsönös tisztelet, az integritás, az etikai elvek, a kulturális sokszínűség, valamint a társadalmi befogadás és kohézió – többek között a mindenkinek szóló csereprogramok és mobilitási programok révén történő – kezelése és előmozdítása érdekében;
 4. úgy véli, hogy a kulturális sokszínűséggel az audiovizuális és a kulturális ágazatokban is foglalkozni kell; bátorítja ezeket az ágazatokat arra, hogy találjanak kreatív megoldásokat, melyekkel előmozdíthatják a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény végrehajtására irányuló nemzeti, regionális és helyi cselekvési tervekkel kapcsolatos megállapodást;

2016. január 19., kedd

5. szorgalmazza, hogy hangsúlyosabban vegyék figyelembe a vallásközi párbeszédet, amely a kultúraközi párbeszéd része és a béke előfeltétele, illetve a konfliktuskezelés alapvető eleme, és amelynek középpontjába az egyének méltóságát, valamint az emberi jogok világszerte történő tisztelgetésének szükségességét kellene helyezni, különös tekintettel a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságára, valamint a vallási kisebbségek védelemhez való jogára;
6. hangsúlyozza, hogy a valódi kultúraközi és vallásközi párbeszéd ösztönzi a pozitív és együttműködésen alapuló kölcsönhatásokat, előmozdítja a kultúrák közötti megértést és tisztelgetést, növeli a sokszínűséget, valamint a demokrácia, a szabadság és az emberi jogok iránti tisztelgetést, továbbá az egyetemes és kultúraspecifikus értékekkel szembeni toleranciát;
7. hangsúlyozza a szegregált közösségek időben történő integrálásának és oktatásának jelentőségét;
8. azt vallja, hogy az Uniónak mint a béketeremtés globális szereplőjének be kellene emelnie a kultúrát, a kulturális cseréket és elő kellene mozdítania az oktatást külkapcsolati és fejlesztési szakpolitikái terén, amelyek fontos szerepet játszanak a közös alapértékek – például a tisztelet és kölcsönös megértés értékeinek – megerősítésében, hatékony eszközöket nyújtva a konfliktuskezelés, a béketeremtés és a válságmegelőzés céljaira;
9. úgy véli, hogy összhangban az EUMSZ 167. cikkének (4) bekezdésével, a kulturális párbeszédet és sokféleséget kereszttirányú módon kell integrálni az összes, olyan európai uniós szakpolitikai területbe, amely hatást gyakorol a közös uniós alapvető értékekre és jogokra, például az ifjúságpolitikába, az oktatáspolitikába, a mobilitásba, a foglalkoztatási és szociális ügyekbe, a külpolitikákba, a nőjogokba és a nemek közötti egyenlőségbe, a kereskedelembe és a regionális fejlesztésbe;
10. kiemeli, hogy a jövő nemzedékeit oktatni kell és fel kell készíteni az eltökélt problémamegoldásra, hogy hatékonyan és innovatív módon tudják kezelni azokat a kihívásokat, amelyekkel a jövő európai polgárainak szembe kell nézniük, biztosítva számukra az állampolgári ismeretek valódi oktatását és gondoskodva arról, hogy motiváltak és elkötelezettek legyenek, és rendelkezzenek többek között vállalkozói, vezetői és kapacitásépítési készségekkel;
11. elismeri, hogy a kultúrák közötti párbeszéd a befogadó demokratikus részvételt és a polgárok szerepvállalását szolgáló eszköz, különösen a közjó és a nyilvános terek vonatkozásában; úgy véli, hogy ennek megfelelően a kultúrák közötti párbeszéd jelentősen hozzájárulhat a demokrácia javításához, valamint a nagyobb és mélyebb befogadás és összetartozás-érzés kialakulásához;
12. úgy véli, hogy a befogadó, minőségi és hozzáférhető formális, nem formális és informális oktatásba közpénzből való beruházások növelése az első lépés afelé, hogy mindenki azonos hozzáférést és egyenlő esélyeket kapjon; emlékeztet arra, hogy az osztálytermekben és a tanulási környezetekben, továbbá az oktatók között is, biztosítani kell a kulturális és társadalmi sokszínűséget a korai iskolaelhagyás csökkentésére és a hátrányos helyzetű gyermekek oktatásának támogatására annak érdekében, hogy a jövő generációi körében előmozdítsák a méltányosságot és a társadalmi kohéziót;
13. hangsúlyozza, hogy a formális, a nem formális és az informális oktatás és az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés nemcsak tudással, képességekkel és kompetenciákkal gazdagít, hanem a tanulókat az etikai és polgári értékrend kialakításában, a társadalom tevékeny, felelősségteljes, nyitott világszemléletű tagjaivá válásukban is segíti; e tekintetben hangsúlyozza az állampolgári ismeretek már a korai életkortól elkezdett oktatásának szükségességét, és elismeri az oktatásban érintett összes fél közötti együttműködés jelentőségét; állást foglal amellett, hogy a gyermekek és fiatalok kezdeményező-készségére és részvételére támaszkodva erősítsék a társadalmi kapcsolatokat, valamint fokozzák az összetartozás érzését, és a megkülönböztetés felszámolása érdekében etikai kódexeket dolgozzanak ki;
14. hangsúlyozza a nem formális és az informális tanulás fontos szerepét, és elismeri a tanulás valamennyi szintje és formája – ideértve a nemzedékeken átívelő formát is – közötti szinergiák és partnerségek kialakításának jótékony eredményeit; hangsúlyozza a sport- és önkéntes tevékenységekben való részvétel fontos szerepét az állampolgári, a szociális és az interkulturális kompetenciák ösztönzésében, és amely hozzájárul a hátrányos helyzetű és kiszolgáltatott csoportok integrációjához, valamint tágabb értelemben a polgárok, különösen a gyermekek beilleszkedéséhez, mivel a sport fejleszti a csapatszellemet és a sokszínűség tisztelgetését, ezáltal küzdve az olyan társadalmi jelenségekkel szemben, mint az erőszak, a radikalizmus, a rasszizmus és az idegengyűlölet, és szolgálva a közösségek közti konstruktív és békés párbeszéd alapjainak újraépítését; ebben a tekintetben emlékeztet a kultúra, az oktatás, a tömegtájékoztatás, az oktatás, a fiatalok és a sport területén megvalósuló uniós programok alapvető szerepére, amelyek központi szerepet játszanak az intolerancia és az előítéletek kezelésében, valamint a közös összetartozás érzésének növelésében és a kulturális sokszínűség tisztelgetésének elősegítésében;

2016. január 19., kedd

15. hangsúlyozza a kultúra és az oktatás közötti erős hidak kiépítésének jelentőségét a kompetenciák és az átadható képességek kifejlesztése, az ILO méltányos munka programjának megfelelő, magas színvonalú és biztos munkahelyek számának növelése, a nagyobb fokú társadalmi befogadás és az aktív polgári lét elérése érdekében; e tekintetben ez utóbbiakat a legfontosabb célok közé tartozóknak tartja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartáján foglalt uniós alapjogok végrehajtása során; emlékeztet a CONNECT értékére, amely az egyetlen olyan uniós program, amely kulturális és oktatási projekteket támogat, és bátorítja a Bizottságot, hogy egy hasonló program jelenlegi megvalósíthatóságának vizsgálatához mérlegeljen egy új kísérleti műveleti irányvonalat;

16. támogatja a fiatalok és a tanárok mobilitását, valamint az iskolák és egyetemek közti együttműködés valamennyi formáját, például a közös oktatási platformokat, közös tanulmányi programokat és közös projekteket, amelyek a kulturális sokféleség megértése és értékelése ösztönzésének, valamint a társadalmi, polgári és interkulturális kompetenciák és készségek fiatalok általi elsajátításának eszközeként szolgálnak; e tekintetben úgy véli, hogy ha a gyermekeket egészen kis korukban más kultúrákból érkező hatások érik, az hozzásegíti őket az élethez szükséges alapvető készségek és kompetenciák megszerzéséhez, amelyek nélkülözhetetlenek személyes fejlődésükhöz, jövőbeni munkájukhoz és aktív uniós polgárságukhoz; hangsúlyozza, hogy különböző tagállamokba szervezett célzott, pedagógiai célú iskolai látogatások beemelése, továbbá a kisgyermek transznacionális mobilitása is az európai kultúra, művészetek, nyelvek és értékek megalapozásához szükséges eszközök; ösztönzi a mobilitást, különösen az általános és középiskolai tanárok vonatkozásában, annak érdekében, hogy megosszák a tapasztalatokat és saját eszközöket dolgozzanak ki a kialakuló társadalmi kihívásokkal való szembenézéshez és a válaszlépésekhez; hangsúlyozza a fiatalok mobilitását elősegítő és foglalkoztathatóságukat növelő Erasmus+ program szerepét és fontosságát a fiatalok európai tudatosságának előmozdításában, közös összetartozásuk érzésének kialakulásában és a kultúrák közötti párbeszéd megerősítésében; bátorítja elsősorban azon további intézkedéseket, amelyek elősegítik a hátrányos helyzetű csoportok és a különleges szükségletekkel rendelkező emberek integrációját és hozzáférését az Erasmus+ mobilitási tevékenységekhez;

17. ösztönzi a tagállamokat, hogy fejlesszenek a sokféleséget bátorító minőségi szakképző programokat, arra bátorítva az oktatókat, az ifjúság- és közösségsegítőket, továbbá az iskolai és a nem formális és informális keretekben mind a gyermekek, mind a szülők számára működő tanácsadó szolgáltatásokat, hogy kielégítsék a különböző kulturális és szociális háttérű gyermekek oktatási és képzési igényeit és hogy a hátrányos megkülönböztetés és a rasszizmus minden formája ellen lépjenek fel, ideértve a zaklatást és az internetes zaklatást is; megállapítja, hogy a többnyelvű tanulás előmozdítása érdekében szükség van az oktatási segédanyagok újratanulmányozására, és a tanárok többnyelvű és multikulturális környezetben szerzett tapasztalatait és készségeit hasznosítani kell, és ezeket ebben a kontextusban szisztematikusan támogatni kell;

18. hangsúlyozza a tanároknak szóló, élethosszig tartó tanulási programokba történő beruházás fontosságát, amely programok felvértezik a tanárokat a migrációval, az akkulturációval és a szociálpszichológiával kapcsolatos kérdésekre vonatkozó pedagógiai kompetenciákkal, valamint képessé teszik őket arra, hogy a sokszínűséget az osztálytermi tanulás gazdag forrásaként használják;

19. kiemeli a tanárok fontos szerepét a társadalmi kötelékek – családokkal együttműködve történő – megerősítésében, az összetartozás érzésének fejlesztésében, a fiatalok segítésében etikai és polgári értékrendjük kialakítása során;

20. megismétli, hogy jogokon alapuló, a nemi szempontokat figyelembe vevő tanulási környezetet kell teremteni a diákoknak, hogy megismerjék az emberi jogokat, ideértve a nő- és gyermekjogokat, az alapvető értékeket, a polgári részvételt, a polgári jogokat és kötelességeket, a demokráciát, a jogállamiságot, és hogy ki is álljanak ezek mellett, megbízva saját identitásukban, tudva, hogy meghallgatják őket és érezve közösségük nagyrabecsülését; bátorítja a tagállamokat és az oktatási létesítményeket, hogy erősítsék meg a diákok tevékeny részvételét az oktatási struktúrák irányításában;

21. hangsúlyozza az új információs és kommunikációs technológiák és az internetnek a kultúrák közti párbeszéd előmozdítása eszközeként játszott szerepét; ösztönzi a közösségi média használatát a polgárok az Európai Unió alapvető közös értékeivel és elveivel kapcsolatos tudatosságának megerősítésére, és hangsúlyozza a médiaműveltség mint a fiatalok interkulturális párbeszédét elősegítő eszköz fontosságát az oktatás minden szintjén; arra ösztönzi az EKSZ-t és az összes uniós képviselő vezetőjét, hogy munkájuk során hozzák ki a legtöbbet az új digitális eszközökből;

2016. január 19., kedd

22. elismeri, hogy tartós és strukturális támogatást kell nyújtani a civil szervezetek, az emberi jogi szervezetek, az ifjúsági szervezetek és a szakképzési intézmények számára, a szélsőségeseknek a társadalmi kohézió, a befogadás, a tevékeny polgári részvétel és a fiatalok – különösen a kis léptékű, helyi kezdeményezések és a helyi szinten tevékenykedők – szerephez juttatása és részvétele révén történő visszaszorítása érdekében;

23. elismeri a civil szervezetek, kulturális hálózatok és platformok, valamint a fent említett intézmények kulcsfontosságú szerepét, amelyet továbbra is be kell tölteniük azokban az esetekben, amikor a formális kultúrák közti párbeszéd struktúrái, politikái és programjai kevésbé fejlett szinten vannak; ösztönzi az Unió és a nagyvárosok, régiók és önkormányzatok közti párbeszédet annak hatékonyabb elemzése érdekében, hogy i) milyen összefüggés van a polgárok életének kereteit alkotó városi modellek és az iskolarendszerek sikere vagy bukása, ii) a formális és az informális oktatás valamennyi gyermek és család számára mutatóhoz való hozzáférése, valamint iii) az oktatási struktúrák összehangolása között a hatékony kultúrák közti párbeszéd előmozdítása vonatkozásában;

24. ismételt felhívja a figyelmet a szolidaritás alapú, interkulturális társadalom fiatalok körében való előmozdítására az Európa a polgárokért program végrehajtása révén, amely megfelelő finanszírozással lehetővé teszi a koherensebb és befogadóbb társadalom létrehozására vonatkozó célkitűzések megvalósítását, és ösztönzi a tevékeny, a világra nyitott, a kulturális sokféleséget tiszteletben tartó, az Európai Unió közös értékein alapuló polgári részvételt;

25. támogatja az inkluzív oktatási és szakképzési tevékenységeket a művészet és a sport terén minden életkorban, akárcsak az önkéntességet a kisebbségek, hátrányos helyzetű csoportok, marginalizált közösségek, migránsok és menekültek szocializálódási folyamatának, illetve a kulturális és szociális életben – többek között a vezetésben és a döntéshozatalban – való részvételének megerősítése érdekében;

26. elismeri, hogy a formális, a nem formális és az informális tanulás, valamint az önkéntesség egyaránt fontos az önfejlesztés elősegítése szempontjából, középpontba helyezve a kognitív és nem kognitív képességeket és kompetenciákat, a kritikus gondolkodást, az eltérő vélemények kezelésére való képességet, a médiaműveltséget, a megkülönböztetésmentességet és az interkulturális képességeket és kompetenciákat és a nyelvtanulást, valamint a szociális és polgári készségeket, így a kulturális örökségről való tanulást, amelyek eszközként szolgálnak napjaink kihívásainak érzékeny értelmezés révén történő kezeléséhez;

27. megerősíti, hogy a kultúrák közti párbeszéd és oktatás kérdésének kezelése során szem előtt kell tartani a nemek közötti egyenlőség szempontjait, valamint figyelembe kell venni a diszkrimináció sokféle formájától szenvedők – köztük a fogyatékkal élők, az LMBTI identitású személyek és a marginalizált közösségekből származók – igényeit;

28. bátorítja az EU intézményeit, hogy szélesítsék ki a radikalizálódás összes formájával kapcsolatos elemzésüket, és kezdeményezzenek új vizsgálatot a politikai szélsőséges és erőszak természetéről és folyamatairól, abból a premisz-szából kiindulva, hogy a radikalizáció dinamikus, összefüggéseken alapuló folyamat, és számos átalakulás előre nem látott és megjósolhatatlan következménye; üdvözli a polgári szerepvállalásnak, valamint közös értékeinknek, a szabadságnak, a toleranciának és a megkülönböztetésmentességnek az oktatás által történő előmozdításáról szóló, 2015. március 17-i párizsi nyilatkozatot, mint olyan erőfeszítést, melynek célja, hogy a figyelmet az állampolgári nevelés fontosságára fordítsa, és többek közt tudatosítsa a kulturális eszközök fontosságát a diákok és hallgatók közti kölcsönös tisztelet ösztönzése vonatkozásában;

29. emlékeztet arra, hogy a kormányok és európai intézmények – a hírszerző szolgálatok és a bűnüldöző hatóságok támogatásával – jogszerűen lépnek fel a bűnözés ellen, és ezzel kapcsolatban elszámoltathatóak; megállapítja azonban, hogy összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájával a büntetőintézkedéseknek mindig tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, így az adatvédelemhez való jogot, a véleménynyilvánítás szabadságát, az ártatlanság védelmét és a hatékony jogorvoslat jogát;

30. úgy véli, hogy az Európai Uniónak az alapvető értékek, a kultúrák közti párbeszéd és a kulturális sokszínűség nemzetközi szinten való előmozdítása során határozottan el kell ítélnie az embertelen vagy megalázó bánásmód és emberi jogi jogsértések valamennyi esetét, hogy ily módon konkrétan az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának maradéktalan tiszteletben tartását mozgósítsa elő;

2016. január 19., kedd

31. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a kötelező európai kontra nemzetközi megkülönböztetésmentességi normáknak a nemzeti jogban való teljes körű végrehajtását;

32. felszólítja a tagállamokat, hogy vonják be a marginalizált közösségeket, a migránsokat, a menekülteket, a befogadó közösségeket, továbbá a vallási és világi közösségeket a tisztelet légkörében zajló, és szereperősítő integrációs folyamatokba, humánus, tiszteletteljes és fenntartható módon történő kialakításával minden helyzetben, különösen vészhelyzetekben gondoskodva a polgári és kulturális életben való részvételükről;

33. üdvözli az európai külkapcsolatok terén a kultúrára vonatkozó előkészítő intézkedést, és azt, hogy ez az intézkedés kiterjeszti a kultúrának az emberi, társadalmi és gazdasági fejlődés meghatározó tényezőjeként játszott szerepét, ezáltal hozzájárulva a külpolitika célkitűzéseéhez, és felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy tegye a kultúrát az európai uniós külpolitika szerves részévé, nevezzen ki kulturális attasét minden nem uniós partnerországban található uniós képviseleten, és vezessen be a külpolitika kulturális dimenziójáról szóló képzéseket az EKSZ személyzete számára; felszólítja a Bizottságot, hogy az EU minden külkapcsolati eszközében és az uniós fejlesztési tervben is érvényesítse a kulturális diplomáciát és a kultúrák közötti párbeszédet; felhívja továbbá az Uniót és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a más európai és olyan nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködést, mint az ENSZ és kapcsolódó ügynökségei, különösen az UNESCO, az UNICEF és az UNHCR, és sürgessék az Unió hatékony és megerősített képviseletét e testületekben; továbbá együttműködésre szólít fel a nemzeti kulturális intézetekkel az olyan meglévő eszközök hatékonyabb végrehajtása érdekében, mint az Európai Unió Nemzeti Kulturális Intézeteinek (EUNIC) hálózatán alapuló kulturális klaszterek, valamint sürgeti új eszközök kialakítását a globalizált világ közös kihívásainak kezelésére;

34. úgy véli, hogy a kultúrának a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd alapvető részévé kell válnia, valamint emlékeztet arra, hogy a kultúrát módszeresen be kell építeni a fejlesztési projektekbe és programokba; kiemeli ezért a művészek, oktatók, professzorok és a kultúra területén dolgozók mobilitása előtt álló akadályok megszüntetésének szükségességét a vízumeljárások egységesítése és egyszerűsítése révén, a világ minden részével folytatott kulturális együttműködés támogatása érdekében;

35. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat olyan stratégiák kidolgozására, amelyek a kultúrák közötti párbeszédet a kultúrákon belüli és azok közötti interaktív kommunikáció folyamatoként fogják fel, ezáltal biztosítva a kölcsönös tiszteletet és az egyenlő esélyeket, továbbá arra, hogy hatékony megoldásokat dolgozzanak ki és hajtsanak végre a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek kezelése céljából, továbbá hogy fellépjenek a hátrányos megkülönböztetés minden formája ellen, és fáradozzanak a különböző szempontok és gyakorlatok mélyebb megértésén; emlékeztet a média – többek között a közösségi média – által betöltött kulcsszerepre, mind a szélsőséges propaganda lehetséges színtereként, mind az idegengyűlölő narratívákkal való szembesegülés, a sztereotípiák és az előítéletek elleni küzdelem, valamint a tolerancia elősegítésének eszközeként;

36. emlékeztet arra, hogy a kulturális örökség a kulturális kifejezésformák sokszínűségét képviseli, ezért harmonizált jogalkotás és nemzetközi megállapodások elfogadása révén kell megvédeni és elősegíteni, az UNESCO-val szorosan együttműködve;

37. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy előzzék meg a szélsőségességet, így az idegengyűlöletet, a rasszizmust, a megkülönböztetést minden formáját és a marginalizálódást olyan közösség-összecsisoló intézkedésekkel, amelyek képesek sikeresen kezelni a gazdasági és szociális egyenlőtlenségeket, amelyekbe számos szereplő – például várostervezőket, szociális munkásokat, közösségi és vallási vezetőket, oktatókat, családtámogató szervezeteket és egészségügyi dolgozókat – bevon a társadalmi befogadás, a formális és tényleges egyenlőség és a közösségi kohézió biztosítása céljával;

38. ajánlja az Uniónak, hogy működjön együtt a tanulás és iskolázás elérhetővé tételében a menekült gyermekek számára, a humanitárius válság esetén oktatáshoz való hozzáférést biztosító programok támogatásának folytatása révén, valamint biztosítsa a migráns gyermekek európai integrációját;

39. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy térképezzenek fel, dolgozzanak ki és valósítsanak meg interaktív, a fiatalokra és a gyermekekre összpontosító részvételi módszereket a kormányzás minden szintje tekintetében;

40. hangsúlyozza a család szerepét a kulturális identitás, a hagyományok, az erkölcs és a társadalom értékrendszerének megőrzésében, és hangsúlyozza, hogy a családban kezdődik a gyermekek ismerkedése a társadalom kultúrájával, értékeivel és normáival;

2016. január 19., kedd

41. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az interkulturális párbeszédet az Unió határozott és elkötelezett politikai célkitűzéseként fogadják el, és ezért garantálják az EU támogatását a különféle szakpolitikai intézkedések, kezdeményezések és finanszírozások révén, beleértve a harmadik országokkal, különösen az instabil államokkal folytatott interkulturális párbeszédet;
42. bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is kezeljék kiemelten a kulturális sokszínűség, a kultúrák közötti párbeszéd és az oktatás terén induló kezdeményezéseket, és teljes mértékben használják ki az EU pénzügyi eszközeit, programjait és kezdeményezéseit, mint az Erasmus+, az Európa a polgárokért program, a Kreatív Európa és a Horizont 2020 programok, az uniós szomszédságpolitika és külkapcsolatok eszközei, és az olyan intézményeket, mint az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, és támogassák az Európán belüli, a szomszédos országokkal és a világ egyéb régióival folytatott kultúrák közötti párbeszédet és a kulturális sokféleséget;
43. hangsúlyozza az európai művészeti termékek gazdag hozzájárulását a kulturális sokszínűséghez, és ezért az Unió értékeinek terjesztésében, illetve az uniós polgárok kritikai gondolkodásának ösztönzésében játszott szerepét;
44. emlékeztet a LUX díjnak az európai identitást vagy európai kulturális sokszínűséget ünneplő európai filmek díjazásában játszott szerepére;
45. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat a jelentéssel összefüggésben hozott intézkedések hatásának értékelésére, és felhívja a Bizottságot ellenőrzési és vizsgálati jelentés benyújtására;
46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, valamint a tagállamoknak.
-

2016. január 19., kedd

P8_TA(2016)0006

A pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintése és kihívásai

Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út (2015/2106(INI))

(2018/C 011/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „A tőkepiaci unió kiépítése” című bizottsági zöld könyvre (COM(2015)0063), valamint a Parlamentnek a zöld könyvről szóló, 2015. július 9-i, állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó, Jacques de Larosière által vezetett magas szintű munkacsoport 2009. február 25-i jelentésére,
- tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2015. júliusi jelentésére a bankfelügyelet hatásáról és elsámoltathatóságáról,
- tekintettel „Az elmélyült és integrált uniós tőkepiacok fejlődése útjában álló akadályokkal kapcsolatos előzetes megfontolások” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0013),
- tekintettel a Tanács tőkepiaci unióról szóló, a Gazdasági és Pénzügyi Tanács által 2015. június 19-én elfogadott következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),
- tekintettel az ECON bizottság „A pénzügyi szolgáltatásokról szóló uniós jogszabályok koherenciájának erősítése” című, a bizottságban 2014. január 30-án elfogadott nem hivatalos jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Az európai pénzügyi szektor megújítása” című, 2014. május 15-i közleményére (COM(2014)0279),
- tekintettel az „A pénzügyi szabályozási program gazdasági felülvizsgálata” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2014)0158),
- tekintettel a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (PFER) felülvizgálatáról szóló, 2014. március 11-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) küldetéséről és szervezeti felépítéséről szóló bizottsági jelentésre (COM(2014)0508),
- tekintettel az európai felügyeleti hatóságokról és a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszeréről szóló bizottsági jelentésre (COM(2014)0509),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0268.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201402/20140210ATT79138/20140210ATT79138EN.pdf>.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0202.

2016. január 19., kedd

- tekintettel az európai gazdaság hosszú távú finanszírozásáról szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság „Az európai gazdaság hosszú távú finanszírozása” című, 2014. március 27-i közleményére (COM(2014)0168),
 - tekintettel a Bizottság „Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program” című, 2015. május 19-i közleményére (COM(2015)0215),
 - tekintettel a Bizottság „A minőségi jogalkotással kapcsolatos intézményközi megállapodásra irányuló javaslat” című, 2015. május 19-i közleményére (COM(2015)0216),
 - tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testületnek az állampapír-kitettség szabályozási kezeléséről szóló, 2015. márciusi jelentésére ⁽²⁾,
 - tekintettel az Egyesült Királyság banki normákkal foglalkozó parlamenti bizottságának a banki üzletmenet végleges megváltozásáról szóló zárójelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A8-0360/2015),
- A. mivel a 2007–2008-as pénzügyi válságot és annak széles körű káros hatásait többek között a pénzügyi szolgáltatások megfelelő és minőségi szabályozásának az egyre összetettebb piacokra és termékekre való alkalmazásának hiánya okozta; mivel az elmúlt években elindították az uniós pénzügyi ágazat ambiciózus reformprogramját a pénzügyi szabályozás és felügyelet megerősítése, a pénzügyi stabilitás helyreállítása, a pénzügyi rendszer megrázkódtatásokkal szembeni ellenálló képességének helyreállítása, az adófizetőkre vonatkozó kockázatok korlátozása, valamint a befektetők szükségleteinek és a reálgazdaság finanszírozási igényeinek jobb kiszolgálása érdekében; mivel Európa növekedési kilátásainak javulása ellenére a teljes kilábalás még nem történt meg;
- B. mivel jelentős változások következtek be és zajlanak jelenleg is valamennyi pénzügyi ágazatban, többek között a banki, a biztosítási, az értékpapír-piaci, továbbá a befektetési alapok és a pénzpiac infrastruktúrájában;
- C. mivel a pénzügyi szabályozási reform átültetése és végrehajtása jelenleg is folyamatban van és még nem fejeződött be, számos jelentős reform pedig még mindig esedékes, és különösen számos felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktust vár még véglegesítésre; mivel a banki és a biztosítási ágazatban, valamint a pénzügyi piacokon uralkodó helyzetet folyamatos változások és újítások jellemzik, ami szükségessé teszi ezen ágazatok szabályozásának az arányosság és az eredményesség szempontjából történő állandó értékelését, valamint ebből következően a szabályozás folyamatos kiigazítását;
- D. mivel az Unió tőkepiaca továbbra is szétaprózódott; mivel a tőkepiaci unió esetleg értékes keretet kínálhat ahhoz, hogy a kkv-k számára Unió-szerte egyenlő hozzáférést biztosítsanak a finanszírozáshoz, valamint előmozdítsák a piaci alapú finanszírozás innovatív színtereinek kialakulását; mivel a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat érintő hitelhiány egyes konkrét esetei emellett a gazdasági bizonytalanságból és a reálgazdaságra vonatkozó célzott megoldások hiányából is fakadnak; mivel gyakran hivatkoznak az Európai Unió banki alapú viszonyaitól alapjaiban eltérő és sablonszerűen nem másolható vagy alkalmazható egyesült államokbeli tőkepiaci alapú viszonyokra; mivel a tőkepiaci unió lehetőséget jelent az európai uniós tőkepiacok banki alapú finanszírozás kiegészítése érdekében történő erősítésére; mivel a pénzügyi válságot követően az USA-ban a vállalatoknak nyújtott banki hitelezés a tőkepiaci alapú finanszírozásnál erőteljesebben fejlődött;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0161.

⁽²⁾ <http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrbreportregulatorytreatmentsovereignexposures032015.en.pdf?29664e3495a886d806863aac942fcdae>.

2016. január 19., kedd

A jelenlegi keret áttekintése és a kihívások

1. megjegyzi, hogy a Bizottság „Az európai pénzügyi szektor megújítása” című közleménye előzetes áttekintést ad a pénzügyi ágazat reformjairól, de nem nyújt teljes körű értékelést és mennyiségi elemzést az általános hatásokról és az egyes intézkedések közötti kölcsönhatásokról;
2. üdvözlí a Bizottság beruházási csomagját, többek között a tőkepiaci uniót; hangsúlyozza a vállalatok kiegészítő, nem banki finanszírozásának szükségességét, továbbá, hogy a tőkepiaci unió kiépítésének alapelveként nagyobb hangsúlyt kell helyezni a végfelhasználókra, azaz a vállalatokra és a befektetőkre; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi stabilitást biztosító hatékony és eredményes pénzügyi szolgáltatási keret előfeltétele a (hosszú távú) beruházások növekedésének és a növekedés ösztönzésének a versenyképes európai gazdaságban; hangsúlyozza a gazdasági és a pénzügyi stabilitás közötti kapcsolatot; hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamokban és az Unióban az egészséges és növekedési potenciállal rendelkező reálgazdaság vezető út megbízható gazdaságpolitikákkal, eredményes strukturális reformokkal és józan költségvetési politikákkal van kikövezve; elismeri azt a jelentős szerepet, amelyet a tőkepiacok a tagállami gazdaságok finanszírozási szükségleteinek kielégítésében játszhatnak;
3. elismeri, hogy a jelenlegi pénzügyi és adósságválság példátlanul káros következményekkel járt, különösen ami a reálgazdaságot és az adófizetők pénzét illeti; ezzel összefüggésben üdvözlí az európai intézmények megállapodása nyomán létrejött pénzügyi szabályozást, amely megerősítette Európa pénzügyi struktúráját a jövőbeli válságokkal szemben; üdvözlí a Bizottság tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervét; üdvözlí, hogy a Bizottság a hatékony fogyasztó- és befektetővédelmet a tőkepiaci unió alapját alkotó elvek egyikeként figyelembe vette;
4. elismeri a pénzügyi szabályozás eredményeit a pénzügyi válság bonyolult következményeire való reagálás terén; aggályainak ad hangot a megnövekedett összetettség miatt, amely a nemzetközi, európai és nemzeti szintű követelmények révén a szabályozás és a felügyelet mennyiségi növekedésében, nagyobb részletezettségében és rétegzettségében tükröződik; megjegyzi, hogy az összetett szabályozás a pénzügyi piacok, ezen belül a pénzügyi eszközök, a piaci infrastruktúra és az intézmények összetettségét is tükrözi; hangsúlyozza, hogy a túlzottan összetett szabályozás és a szigorúbb feltételek kedvezőtlenül érinthetik a beruházásokat; úgy véli, hogy a szabályozás összetettségével is foglalkozni kell, különösen a szabályozásnak a pénzügyi termékek nem pénzügyi végfelhasználóira való alkalmazása tekintetében; hangsúlyozza a nemzetközi szabályozói együttműködés szükségességét egy hatékonyabb együttműködéssel és fokozott elszámoltathatósággal rendelkező globális keretrendszeren belül;
5. megjegyzi, hogy egy erős és megbízható tőkepiaci uniónak el kell ismernie az egyéb pénzügyi ágazatokkal való kölcsönös összefüggéseket, további piaci alapú finanszírozási forrásokat kell feltárnia a reálgazdaság számára, és mindenekelőtt jól bevált, meglévő struktúrákon kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy olyan holisztikus szemlélettel kell kezelni a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozását, amelyben a tőkepiaci unió a banki finanszírozás kiegészítéseként működik; szorgalmazza, hogy a tőkepiaci unió a vállalatfinanszírozási szempontokon túlmenően vegye figyelembe a fogyasztók és a befektetők szempontjait is; ebből a célból a Bizottságnak szorosan együtt kell működnie az ERKT-val, az európai felügyeleti hatóságokkal és a nemzeti illetékes hatóságokkal a tőkepiaci unió célkitűzéseinek elérését esetleg veszélyeztető, felfogásbeli eltérések megoldására; felkéri a Bizottságot, hogy használja fel a jól működő bevált gyakorlatokat az Unió egészére kiterjedő tőkepiaci kialakítása érdekében;
6. úgy véli, hogy nem mindig a jogi szabályozás a legmegfelelőbb szakpolitikai válasz, és hogy a nem jogalkotási piaci alapú megközelítéseket kellő módon figyelembe kell venni;
7. kéri a Bizottságot, hogy kövessen integrált megközelítést a tőkepiaci unió vonatkozásában, és olyan más szakpolitikai menetrendeket is vegyen figyelembe, mint a digitális egységes piac kialakítása, valamint a társasági jog és a vállalatirányítás területén folyó reformok; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a technológiai fejlődés legújabb eredményeit; ezzel kapcsolatban aggodalmát fejezi ki a kiberbiztonságot veszélyeztető fenyegetésekkel kapcsolatban, és kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez az uniós stratégia integrált dimenziója legyen;
8. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások hatékony és eredményes uniós szabályozásának koherensnek, következetesnek (ágazatközi alapon is), arányosnak, az átfedésektől és a felesleges összetettségtől mentesnek kell lennie, továbbá meg kell előznie a jogbizonytalanságot, a szabályozói arbitrázszt és a magas ügyleti költségeket; úgy véli továbbá, hogy a szabályozásnak lehetővé kell tennie a közvetítők számára, hogy betöltsék szerepüket a pénzeszközök reálgazdaságba való becsatornázása terén, elősegítve ezáltal a reálgazdaság finanszírozását, a megtakarítók és a befektetők érdekeit kell szolgálnia, eredményesen kell kezelnie a pénzügyi stabilitást és az adófizetőköt érintő kockázatokat, megelőzve a pénzügyi válságok újbóli kialakulását, és védelmet kell nyújtania a rendszerszintű kockázatokkal szemben; úgy véli, hogy a szabályozásnak támogatnia kell az egységes piac elmélyítését és olyan kézzelfogható célokra kell összpontosítania, amelyek európai szinten jobban megvalósíthatók, egyúttal teret engedve a helyi irányultságú innovatív finanszírozásnak;

2016. január 19., kedd

9. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy továbbra is problémák övezik az IBAN-kódokat, amelyeket még mindig nem fogadnak el érvényesnek a számla kibocsátójának tagállamától eltérő tagállamokban székhellyel rendelkező jogalanyok bankszámláit érintő beszédési megbízások esetében;

10. hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatási keret mennyiségi és minőségi megközelítést egyaránt alkalmazó áttekintésének szükségességét; megjegyzi, hogy jelenleg hasonló gyakorlatok vannak folyamatban más jogrendszerekben, különösen az Egyesült Államokban; hangsúlyozza, hogy ennek az áttekintésnek hozzá kell járulnia a reálgazdaság pénzügyi szükségleteit szolgáló, jobban működő pénzügyi piacok kiépítéséhez – többek között a joghézagok, hiányosságok, következtetlenségek, ellentmondások és aránytalanságok kezelése révén –, nem szabad csorbítania az eddig elért jogalkotási eredményeket, szem előtt tartva az egyes konkrét jogi aktusokban elfogadott felülvizsgálati záradékokban megfogalmazott kéréseket, és ezt az áttekintést nem szabad a deregulációhoz vezető eljárásnak tekinteni;

11. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások egységes piaca a vállalkozások érdekeit szolgálja, de végső soron a fogyasztók és befektetők előnyére kell válnia; ragaszkodik ahhoz, hogy a határokon átnyúló hozzáférés, értékesítés és befektetés útjában továbbra is fennálló számos akadályt elemezzék, kezeljék és leküzdjék, fenntartva ugyanakkor a legmagasabb szintű befektetővédelmet; emlékeztet arra, hogy a tőkeáramlás akadályainak csökkentése növekedésre gyakorolt hosszú távú hatásai biztonsággal csak akkor jelezhetők előre, ha a vállalatokra vonatkozó általános ösztönzők meghatározása helyesen történik; fontosnak tartja továbbá a fejlett helyi gazdasági környezetet, amely lehetővé teszi a kisebb vállalatok számára a tőkebevonást a növekedés érdekében;

12. úgy véli, hogy a fogyasztóvédelem nem feltétlenül jelent nagy mennyiségű információt, és ehelyett a tájékoztatás minőségére és érthetőségére kell helyezni a hangsúlyt, lehetővé téve a megfelelő döntéshozatalt – a tájékoztatásnak relevánsnak, pontosnak, összehasonlíthatónak, felhasználóbarátnak, megbízhatónak és időszerűnek kell lennie; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy elképzelhető, hogy a fogyasztók tájékoztatásának sokfélesége és összetettsége végső soron nem a valódi fogyasztói igényeket szolgálja; kiáll a fogyasztók tájékozott döntéséhez és az azzal járó kockázatok megértéséhez szükséges információk megadása és a vállalatok, különösen a kkv-k szükségtelen terheinek megelőzése közötti egyensúly megteremtése mellett; szorgalmazza továbbá az információk további digitalizálását; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi tanácsadók és a pénzügyi intézményeknél a fogyasztóknak tanácsot adó alkalmazottaknak meg kell adni az ahhoz szükséges képzést és időt, hogy képesek legyenek az ügyfeleket pontosan kiszolgálni; rámutat a termékek forgalmazásába való – szükség esetén történő – beavatkozásra vonatkozó tényleges felügyeleti hatáskörök fontosságára; rámutat arra, hogy egyebek mellett a tőkepiaci befektetések előnyeinek és hátrányainak maradéktalan tudatosítása érdekében is szükség van egy több és jobb pénzügyi oktatást célzó, az egyes tagállamok sajátos igényeit figyelembe vevő európai kezdeményezés legkésőbb 2016 vége előtt történő elindítására; hangsúlyozza továbbá, hogy a pénzügyi oktatásnak a kkv-kra kell irányulnia, megtanítva őket tőkepiacok felhasználására; hisz abban, hogy a nagyobb átláthatóság előnyöket jelent annak érdekében, hogy a vállalatok, a befektetők és a fogyasztók átláthassák a piaci szereplők által nyújtott szolgáltatások komparatív költségeit és előnyeit, de rámutat arra is, hogy a nagyobb átláthatóságnak az ügyfelek vagy illetékes felügyeleti hatóságok számára hozzáadott értékkel kell járnia, és annak az információk és adatok gyakorlati felhasználására kell irányulnia;

13. hangsúlyozza az eszközdiverzifikáció előnyeit – az eszközosztályok és az eszközök eredete tekintetében egyaránt –, mivel lehetővé teszi a kockázatok jobb diverzifikálását és a befektetők igényeinek jobb kielégítését; hangsúlyozza, hogy a prudenciális szabályozásnak nem az a célja, hogy bizonyos eszközosztályokat előnyben részesítsen; szorgalmazza a szabályozás olyan kockázatalapú megközelítését, amely azonos kockázatokra azonos szabályokat alkalmaz, és amelyet egyéb standardizált intézkedések egészítenek ki; úgy véli, hogy helyénvaló az eszközosztályok részletesebb kategorizálása, különösen például az olyan kategóriák létrehozása, mint az infrastruktúra; elismeri, hogy az infrastrukturális projektek önmagukban nem kevésbé kockázatosak, és megfelelő prudenciális szabályozást szorgalmaz; a bizonyítékalapú következtetések levonásának lehetővé tétele érdekében támogatja az infrastruktúra kockázataival és előnyeivel kapcsolatos további kutatásokat, valamint az alkalmazott módszertan közzétételét;

14. hangsúlyozza, hogy szükség van a kockázatalapú megközelítésben a következetességre, és így a szabályozási arbitrázs lehetőségének csökkentésére is; hangsúlyozza, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, az Egységes Szanálási Mechanizmus és az Egységes Szanálási Alap rendelkezéseinek egységes nemzeti végrehajtása révén meg kell szüntetni az államháztartások és a bankok közötti nemzeti szintű összekapcsolódást; tudomásul veszi a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és az Európai Rendszerkockázati Testület jelentéseit a bankok állampapír-kitejttségéről, amelyek alaposan mérlegelik a következőkben megteendő lépéseket; hangsúlyozza, hogy a szakpolitikáknak kifejezetten számításba kell venniük az egyedi és a belső kockázat közötti kölcsönhatásokat, különösen abban az esetben, amikor a pénzügyi intézmények ugyanazokat a szabályozó által jóváhagyott standard kockázati modelleket alkalmazzák;

2016. január 19., kedd

15. rámutat, hogy a többszörös tőke-, likviditási és tőkeáttételi követelmények esetlegesen nem szándékos következményekkel járhatnak a lejáratú transzformációra, a hosszú távú finanszírozás nyújtására, valamint az árjegyzésre és a likviditásteremtésre nézve, egyúttal emlékeztetve arra, hogy ezek a követelményeket a pénzügyi válságra reagálva vezették be; aggályosnak tartja, hogy az előírások aránytalansága veszélyeztetheti a kis- és közepes méretű bankok üzleti modelljét, és ezért a pénzügyi ágazat szerkezete tekintetében nem kívánt következményekkel járhat; felhívja a Bizottságot, hogy a felügyeleti hatóságokkal együttműködve kiemelt kérdésként kezelve elemezze ezeket a következményeket a banki és biztosítási, valamint a lehetséges kiegészítő ágazatok vonatkozásában;

16. aggodalmát fejezi ki a piaci jogszabályok és a tőkekövetelmények kölcsönhatásával kapcsolatban, miután a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) felülvizsgálata során szabályozott jogalanyként újabb szervezetek kerültek be annak hatálya alá, de a tőkekövetelményekről szóló rendelet finomítása nem történt meg a cégek e változatosabb formáit megjelenítendő;

17. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nem pénzügyi vállalatok európai piaci infrastruktúra-rendeletben (EMIR) előírt érvényes mentesítését a tőkekövetelményekről szóló irányelv és rendelet részben hatálytalanította a hitelértékelési korrekciós (CVA) követelmény alkalmazásának tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy megfelelőbben töltsen be szerepét a különféle jogalkotási javaslatokban a szakpolitikai megközelítések és eredmények közötti összhang biztosításában;

18. úgy véli, hogy a nem pénzügyi vállalatokra vonatkozó meglévő szabályozás konkrét rendelkezéseit ki kell terjeszteni és arányosabbá kell tenni az igazgatási terhek csökkentése, valamint a gazdaság számára a jövőbeli beruházásokra rendelkezésre álló tőke csökkenésének megelőzése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy az EMIR felülvizsgálatakor az eljárások egyszerűsítésével oldja fel az összetett rendszerek alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket, de továbbra is ismerje el a mentesség célját azt biztosítandó, hogy a nem pénzügyi vállalatokat ne terheljék a pénzügyi piac szereplőire vonatkozó jogszabályok;

19. felhívja a Bizottságot, hogy az EMIR felülvizsgálata során vizsgálja meg azt a hatást, amelyet a központi szerződő felek által elfogadott biztosítékok minőségének leszállítása a központi szerződő felek ellenálló képességére gyakorolhat, és fontolja meg, hogy egyes piaci szereplőket – például a nyugdíjalapokat – tartósan mentesíteni kell-e a központi elszámolás alól, amennyiben részvételük az alternatív nem pénzbeli fedezetek elfogadása miatt az egész pénzügyi rendszer stabilitását csökkentené;

20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nincsenek elérhető és vonzó, megfelelő kockázatú (hosszú távú) befektetési és költséghatékony és megfelelő megtakarítási termékek a fogyasztók számára; ismételten hangsúlyozza a befektetők és fogyasztók választási lehetőségei sokféleségének szükségességét, miután a befektetői bizalom a befektetések növekedésének kulcsa; hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni egy olyan környezet kialakulását, amely ösztönzi az innovációt a pénzügyi termékek terén, nagyobb sokféleséget és több előnyt teremtve a reálgazdaság számára, és ösztönzőket biztosítva a befektetésekhez, és amely hozzájárulhat a megfelelő, biztonságos és fenntartható nyugdíjak biztosításához az uniós polgárok számára, mint például egy egyszerű, átlátható kialakítású páneurópai nyugdíjtermék kidolgozása; felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy megbízatásuknak megfelelően elemezzék a fogyasztói trendeket és készítsenek róluk jelentést, különösen a lakossági termékek tekintetében;

21. üdvözlizi az üzleti modellek sokféleségét; hangsúlyozza, hogy ezt a sokféleséget meg kell jeleníteni a szabályozásban és a felügyeletben, maradéktalanul figyelembe véve a vizsgált szervezetek jellegét, méretét, összetettségét és kockázatoságát, feltéve, hogy a tisztességes verseny és a hatékony felügyelet elve teljesül; emlékeztet arra, hogy a finanszírozási eszközök sokfélesége egy erősség;

22. meggyőződése, hogy egy sikeres tőkepiaci uniónak lehetővé kell tennie bármely méretű és növekedési stádiumban lévő uniós vállalat számára a felhasználóbarát, hatékony és kedvező feltételekkel történő hozzáférést az uniós tőkepiacokhoz; úgy véli, hogy a szabályozásnak nem szabad bonyolítani a tőzsdei jegyzést, és nem akadályozhatja meg a nem jegyzett vállalatokat abban, hogy jegyzett vállalatokká váljanak; hangsúlyozza egy egyszerűsített elsődleges piaci szabályozási rendszer szükségességét a befektetők megfelelő szintű védelmét is biztosító tőkebevonás elősegítése érdekében; kiemeli az innovatív, piaci alapú finanszírozásban rejlő potenciált, különösen a pénzügyi technológiák lehetőségeit, többek között a közösségi finanszírozást és a bankon kívüli kölcsönöket, és hangsúlyozza a vonatkozó szabályozói követelmények racionalizálásának szükségességét; kéri a Bizottságot, hogy adjon teret ezen új modellek kialakulásának, valamint tárja fel és mozdítsa elő ezeket, elsőbbséget biztosítva határokon átnyúló dimenziójuknak és biztosítva a piacra lépési akadályok csökkentését; felhívja a Bizottságot, hogy a strukturális reformokhoz nyújtott támogató szolgáltatások révén támogassa ezeket a tagállamokat a tőkepiaci ágazatok fejlesztésében;

2016. január 19., kedd

23. kéri a hatáskörök megfelelő és egyértelmű megosztását az uniós és nemzeti szint között, szem előtt tartva, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok jobban ismerik a helyi piac jellemzőit; kiemeli, hogy biztosítani kell az egységes felügyeleti mechanizmus hatékonyságát, az egyenlő versenyfeltételeket és az átláthatóságot, valamint hogy el kell kerülni a felügyeleti hatóságok és a felügyelt szervezetek közötti összeférhetlenségek kialakulását; aggodalmát fejezi ki az egységes felügyeleti megközelítés által az egységes felügyeleti mechanizmuson belül a kisebb és főként nemzeti szinten aktív szervezetekre gyakorolt hatás miatt;

24. tudomásul veszi a bankunió létrehozása terén elért eredményeket, és hangsúlyozza ennek döntő szerepét az államháztartási és banki kockázatok közötti kölcsönös függőségek kezelésében és a rendszerszintű kockázatok együttes fellépés révén történő mérséklésében; tudomásul veszi a bankunió lépésről lépésre történő kiteljesítését; hangsúlyozza, hogy a meglévő jogszabályokat maradéktalanul és időben végre kell hajtani; tudomásul veszi az európai betétbiztosítási rendszerről folyó vitákat, amelyről társjogalkotóként a Parlament is véleményt nyilvánít majd; hangsúlyozza, hogy a cél az erkölcsi kockázat elkerülése, biztosítva, hogy a vezérelv továbbra is a felelősség elve maradjon; bírálja az Egységes Szanálási Alapba való hozzájárulások kiszámításakor alkalmazott alacsony kockázaterékenységet; elismeri a banki strukturális reformról szóló rendelet lezárására irányuló erőfeszítéseket;

25. kiemeli, hogy a jogszabályok lényegi felülvizsgálata előtt előbb végre kell hajtani és érvényre kell juttatni az elfogadott jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy a 2014/59/EU irányelv nemzeti jogba való gyors átültetése, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus megfelelő finanszírozása és eredményessége élvezi a legfőbb prioritást, és ezért ragaszkodik ahhoz, hogy ezen intézkedések teljes végrehajtása a megfelelő jogszabályi kereten belül fejeződjön be; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú az állami költségvetések és a banki kockázatok között fennálló közvetlen kölcsönös kapcsolatok megszüntetése, amelyek jelentős veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve; rámutat arra, hogy mivel nincsenek szabályok arra vonatkozóan, hogy miként kell eljárni a nagymértékű eladósodottságuk miatt a pénzügyi piacokról kiszoruló államokkal kapcsolatban, sokszor túl későn kerül sor fellépésre, ami kedvezőtlenül hathat a pénzügyi stabilitásra;

26. ismételten hangsúlyozza, hogy az Unión belül egyenlő versenyfeltételekre van szükség, az egységes felügyeleti mechanizmus bankjai és a nem résztvevő tagállamok bankjai tekintetében is, és ösztönzi az euróövezeten kívüli tagállamok bevonását a bankunióba, elismerve egyúttal, hogy annak egyes elemei jelenleg önkéntes részvételt írnak elő; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az egységes piac nemzeti sajátosságok elismerése mellett történő továbbfejlődését; felhívja a Bizottságot, hogy a rendszerszintű kockázatok enyhítése és az átláthatóság javítása céljából továbbra is képviseljen szabályozói és felügyeleti szempontból határozott megközelítést a „párhuzamos bankrendszerrel” vagy a „bankrendszeren kívüli hitelezéssel” szemben; üdvözlí a Szolvencia II. 2016. január 1-jétől történő alkalmazása révén a biztosítások európai szabályozása terén elért jelentős lépéseket, amelyeket értékelni kell, és lehetőség szerint tovább kell fejleszteni, egyúttal megvizsgálva a globális rendszerszintű jelentőségű biztosítók nemzetközi keretrendszerét;

27. elismeri, hogy a kkv-k sajátos jellegük, eltérő kockázati profiljuk és Európa-szerte mutatott sokféleségük miatt hagyományosan banki finanszírozásra támaszkodnak; felhívja a Bizottságot, hogy az európai felügyeleti hatóságokkal, az EKB-val és a nemzeti hatóságokkal együttműködve mérje fel a kkv-k finanszírozásának elégséges voltát, elemezze a finanszírozási csatornák diverzifikálásának akadályait és előnyeit, továbbá azt, hogy hogyan lehet lehetővé tenni a bankok és a banktól különböző pénzügyi intézmények számára a kkv-k finanszírozásának növelését, kiszélesítve a vállalatok abbéli lehetőségeinek körét, hogy fejlődésük különböző szakaszaiban különféle finanszírozási módszerek közül válasszanak; emlékeztet a kkv-szorozóhoz hasonló eszközök jelentőségére; javasolja, hogy a kkv-k jobb finanszírozására irányuló kezdeményezéseket terjesszék ki az induló vállalkozásokra, a mikrovállalkozásokra és a közepes piaci tőkeértékű vállalatokra is; kiemeli a kkv-k finanszírozásának innovatív és nagymértékben kiaknázatlan módozataiban – többek között a személyközi hitelezésben és a közösségi finanszírozásban – rejlő lehetőséget, és hangsúlyozza a vonatkozó szabályozói követelmények racionalizálásának szükségességét;

28. hangsúlyozza a tőkepiaci unió céljaihoz kapcsolódó, már elfogadott intézkedések gyors végrehajtásának fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeni pénzügyi szolgáltatási szabályozásban tevékenyen használja fel a „kkv-tőkefinanszírozási piac” kategóriát;

29. úgy véli, hogy a vállalatok számára hozzáférést kell biztosítani az EU-ban a méretükhöz, összetettségükhöz és forrásbevonási törekvéseikhez illő piactípusok megfelelő választékához, és hangsúlyozza az olyan kiterjedtebb, integráltabb páneurópai tőkepiacok szükségességét, amelyek elkülönülnek az alapvető fontosságú regionális helyi piacoktól, de összeegyeztethetők is azokkal;

30. üdvözlí a tájékoztatókról szóló irányelv közelgő felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálatnak a költségek csökkentésére és kkv-kat érintő eljárások egyszerűsítésére kell irányulnia, ugyanakkor meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a befektetők védelme tekintetében;

2016. január 19., kedd

31. elismeri az átláthatóbb értékpapírosítási piac kialakítására, illetve a folyamat magas színvonalának, a jogbiztonságnak és az értékpapírosítási eszközök összehasonlíthatóságának biztosítására irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy szükség van egy adattár felállítására; hangsúlyozza, hogy a magas minőségű mögöttes eszközökre vonatkozó szigorú követelményekre és az értékpapírosítási piacok valamennyi szereplőjének tényleges kockázati profilja és kockázattudatossága szerinti kalibrálásra van szükség, figyelembe véve az értékpapírosítás – különösen a szintetikus értékpapírosítás – kockázatosságát, amint az a válság alatt is megmutatkozott, ugyanakkor elismerve, hogy a tapasztalatok eltérőek az Unióban és az USA-ban; ragaszkodik ahhoz, hogy a kockázatmegtartási követelményeket nem szabad enyhíteni, hogy elkerülhető legyen a morális kockázat; hangsúlyozza, hogy fontolóra kell venni a megfelelés minősítési kritériumokkal való független tanúsítását; felhívja a Bizottságot, hogy kiemelt kérdésként mélyrehatóan értékelje az értékpapírosítás kkv-k, befektetők és pénzügyi stabilitás számára nyújtott előnyeit és kockázatait és az értékpapírosított eszközök értékesíthetőségét, és erről tegyen jelentést a Parlamentnek;

32. úgy véli, hogy a termékek és eljárások fokozott szabványosítására irányuló megközelítés csökkentheti az összetettséget, de felerősítheti a koncentrációs kockázatokat is; aggodalommal tölti el annak a veszélye, hogy a piaci szereplők piaci stressz esetén egy irányba mozdulnak el, és felszólít arra, hogy a minőségi értékpapírosítási piac kialakítása tekintetében megfelelő illetékességi szinten dolgozzanak ki megfelelő véd- és felügyeleti intézkedéseket;

33. hangsúlyozza, hogy ésszerűsíteni kell a jelentéstételi kötelezettségek tartalmát és gyakoriságát, valamint a jelentéstétellel érintett területeket azáltal is, hogy a szervezeteknek egyetlen kapcsolattartót biztosítanak a követelmények és jelentéstételi csatornák megkettőződésének elkerülése érdekében; felhívja a Bizottságot, az európai felügyeleti hatóságokat és az egységes felügyeleti mechanizmust, hogy vizsgálják meg, hogy milyen adatokra van ténylegesen szükség, igazítsák ezekhez a sablonokat, biztosítsanak egyszerűsítéseket, továbbá a kkv-k számára mentességeket; hangsúlyozza, hogy a jelentéstételi adatok csak akkor a leghasznosabbak a felügyeleti hatóságok számára, ha azok vizsgálhatóak és nemzetközileg egységesek; úgy véli, hogy arányos megközelítést kell alkalmazni az Analitikus Hitel Adattár (AnaCredit-adatbázis) kidolgozása során; meggyőződése, hogy tovább kell vizsgálni a granularitás alkalmazási körét és szintjét a költségei és hasznai tekintetében;

34. kéri a Bizottságot és a felügyeleti hatóságokat, hogy vizsgálják meg a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok (IFRS) és a prudenciális követelmények közötti kölcsönhatást, mivel a nagyobb egységesség egyaránt szolgálná a gazdaságot és a prudenciális felügyeleti hatóságot, és vizsgálják felül az adóelszámolás saját pénzeszközökre gyakorolt hatását; támogatja a nemteljesítő hitelek meghatározására irányuló kísérleteket;

35. kéri a saját és az idegen tőke eltérő megítélésének jelentős csökkentését a gazdasági ellenálló képesség és a tőkeelosztás javítása, illetve a tőkepiaci unió erősítése érdekében, amely növelni fogja a részvények vonzerejét a kibocsátók és a befektetők felé; hangsúlyozza, hogy a tranzakciós adó – különösen rövid távon – befolyásolja a piaci likviditást, és egyúttal hozzájárul a túlzott spekuláció korlátozásához;

36. hangsúlyozza, hogy a szabályozás és a felügyelet mellett tovább kell folytatni a pénzügyi ágazat kulturális változását célzó erőfeszítéseket; felszólítja a pénzügyi ágazat valamennyi szereplőjét – köztük a bankokat, a nem banki intézményeket, nemzeti központi bankokat és az Európai Központi Bankot –, hogy saját szervezetén belül tegyen meg mindent egy olyan kulturális változás és a megfelelés kultúrájának megvalósítása érdekében, amely az ügyfél érdekeit helyezi első helyre, biztosítja a kulcspozícióban lévő illetékes vezetőkre vonatkozó felelősségi rendszert és a piaci szereplők hosszabb távú orientációját, továbbá hozzájárul a finanszírozási források nagyobb differenciáltságához; hangsúlyozza a hosszú távú partnerségi megközelítésen alapuló finanszírozás, valamint a differenciált európai banki ágazat előnyeit, amelynek személyes kapcsolatokon alapuló, többek között az új digitális technológiák által kínált eszközöknek köszönhető banki szolgáltatásai kiemelkedő szerepet játszanak a fogyasztók és a mikro-, kis- és középvállalkozások számára, különösen az információk aszimmetria csökkentése szempontjából;

37. felszólít további hitelminősítői igénybevételének elősegítésére, az erősen koncentrált piacon belüli verseny növelése céljából; emlékeztet arra, hogy a Bizottság 2016 végéig várhatóan közzétesz egy jelentést egy államadósságokkal foglalkozó európai hitelminősítő intézet támogathatóságának – és/vagy az összes egyéb hitelminősítéssel foglalkozó európai hitelminősítő alapítvány – megfeleléséről és megvalósíthatóságáról; sajnálatosnak tartja a kkv-k számára a külső hitelminősítés igénybevétele esetén felmerülő magas költségeket; hangsúlyozza, hogy szükség van annak feltárására, hogy miként lehet a kkv-kat összehasonlítható és megvalósítható módon – többek között a belső minősítésen alapuló módszer fejlett változatával (AIRB) – minősíteni; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket az információk aszimmetriák megszüntetésére;

38. kéri, hogy a szakpolitikai döntéshozatal során helyezzenek nagyobb hangsúlyt az EU pénzügyi ágazatainak globális versenyképességére, ugyanakkor kerüljék el a negatív szabályozási versenyt, mindezt a pénzügyi stabilitás és a fogyasztóvédelem sérelme nélkül; hangsúlyozza, hogy az egész Unióra kiterjedő tőkepiaci uniót az európai vállalkozások és gazdaság versenyképességének fokozásával összefüggésben kell szemlélni; hangsúlyozza, hogy az eredményes pénzügyi ágazat szükséges előfeltétele a dinamikus növekedésre irányuló hatékony tőkeallokációnak, és ezáltal a növekedésnek;

2016. január 19., kedd

39. hangsúlyozza a nemzetközi keret jelentőségét, annak hatóköre, módszerei és az uniós kerettel kapcsolatos vonatkozásai tekintetében; felhívja a tagállamokat, a Tanácsot, a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy ésszerűsítsék az EU álláspontját, befolyásának növelése és az általa demokratikus eljárás keretében elfogadott jogszabályok előmozdítása céljából; hangsúlyozza, hogy az új szabályozás egységességét – a hatályos uniós joganyaggal és a nemzetközi útmutatásokkal egyaránt, a hatályra is kiterjedő arányos végrehajtás mellett – a szükségtelen jogszabályi eltérések és átfedések elkerülése érdekében meg kell valósítani; úgy véli, hogy ezek azon átfogó célkitűzések előfeltételei, amelyek arra irányulnak, hogy előmozdítsák a hosszú távú globális stabilitást, megtartsák Európa vonzerejét a nemzetközi befektetők számára, illetve elkerüljék az EU pénzügyi ágazatának versenyképességére irányuló szükségtelen, kedvezőtlen hatásokat; emlékeztet az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdése említett, az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvére; úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságokat be kell vonni a nemzetközi szabványalkotó testületekben a globális szabályozási elvekről folyó tárgyalásokba; hangsúlyozza, hogy az USA-val folytatott szabályozási párbeszédet tovább kell erősíteni; ismételten hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szabályozási kérdéseket szükség esetén be kell vonni a nemzetközi tárgyalásokba;

40. rámutat az egyenértékűsége vonatkozó döntések szükségese a piaci hozzáférés előtt álló akadályok kezelése és a megfelelő szabályozási keretek terén, figyelembe véve, hogy az ilyen egyoldalú döntéseknek az európai vállalkozások és fogyasztók javát kell szolgálnia, és hogy a más joghatóságokkal meglévő egyenértékűség lehetőséget nyújt a tőkebeáramlás növelésére és további beruházások Európába vonzására; hangsúlyozza, hogy lépéseket kell tenni egy olyan következetes és koherens rendszer felé, amely révén ésszerűen elismerhetők egymás egyenértékű vagy hasonló normái;

41. kéri a Bizottságot, hogy javasoljon átfogó, következetes és konkrét keretet a harmadik országok egyenértékűségéről szóló döntésekhez, eredményalapú elemzés, illetve nemzetközi szabványok vagy megállapodások figyelembe vétele mellett; kéri, hogy minden egyenértékűségről szóló döntést felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén fogadjanak el; úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak megfelelő szerepet kell játszaniuk a harmadik országok egyenértékűségével kapcsolatos értékelések összehangolásában;

A pénzügyi szolgáltatások jobb uniós szabályozása

42. úgy véli, hogy a jobb pénzügyi szabályozás magában foglalja a szilárd alapokon álló szabályozást és ennek kiindulópontja a jelenlegi közösségi vívmányok tagállamok általi alkalmazása; hangsúlyozza, hogy a jogszabályok hatékony, eredményes és következetes végrehajtása alapvető fontosságú, és felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen nyújtson be jelentést a Parlamentnek a jogszabályok átültetésének és végrehajtásának állapotáról, és – adott esetben – a tagállamok ellen indított kötelezettségmegszegési eljárásokról; sürgeti a tagállamokat, hogy megfelelően érvényesítsék a jogszabályokat; úgy véli, hogy a túlszabályozás nem segíti elő a belső piac működését és a versenyt; úgy véli, hogy a vállalkozók alacsony szintű standardok tetszés szerint való alkalmazása révén történő vonzása és a túlszabályozás szintén nem segíti elő a belső piac működését; kéri a Bizottságot, hogy készítsen átfogó elemzést és jelentést a tagállamok által a pénzügyi jogalkotás terén hozott valamennyi túlszabályozási intézkedésről, és ezeket 2016 végéig nyújtsa be a Parlamentnek;

43. felhívja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat az irányelvek átültetéséhez megállapított határidők betartása mellett, mivel ez – azon túlmenően, hogy jogi követelmény – kulcsfontosságú a jogszabályok teljes végrehajtásában bekövetkező indokolatlan késedelmek, valamint a részleges vagy nem egységes uniós szintű alkalmazás elkerüléséhez, ami az érintett különféle szereplők számára egyenlőtlen versenyfeltételeket és egyéb torzulásokat eredményezhet;

44. hangsúlyozza, hogy jobb minőségű és ágazatközi koordinációra van szükség a Bizottság és az európai felügyeleti hatóságok tervezeteiben és a tervezeteinek kidolgozására irányuló eljárásokban, amely magában foglalja az időzítést, a prioritások meghatározását, továbbá az átfedések elkerülését; hangsúlyozza, hogy ennek el kell kerülnie az alap-jogiaktus felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban való megismétlését, de azt is el kell kerülnie, hogy az alap-jogiaktusban kezelendő politikai döntéseket inkább a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rendezzék;

45. felhívja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé valamennyi érintett érdekelt fél – többek között a szakértői csoportok szintjén történő – korai bevonását; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a konzultációkon való kiegyensúlyozott részvételt azáltal, hogy tükrözi az érdekelt felek sokféleségét, valamint jobb feltételeket biztosít a vállalkozókat, a fogyasztókat és a civil társadalmat képviselő kisebb érdekelt felek részvételéhez és elősegíti azt, ideértve a konzultációk szervezésének és a kérdések feltevésének módját;

2016. január 19., kedd

46. üdvözli a jobb szabályozásra vonatkozó ütemterv célkitűzéseit; elismeri, hogy általánosságban szükség van a szabályozás megfelelőségének vizsgálatára, most és a jövőben is; a megfelelőség kérdését azonban nem lehet függetleníteni a pénzügyi ágazat egészének működésétől; hangsúlyozza a REFIT szerepét a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó, hatékony és eredményes, az arányosság elvét szem előtt tartó szabályozás kidolgozásában, illetve az értékelési gyakorlat támogatásában; kéri, hogy jobban vonják be a Parlamentet a döntéshozatalba és a REFIT-tel kapcsolatos értékelésekbe; emlékeztet arra, hogy a szabályozás javítását kell előtérbe helyezni, nem pedig a deregulációt; hangsúlyozza, hogy a belső piacon belüli átláthatóság, egyszerűség, hozzáférhetőség és tisztességesség biztosításának a fogyasztókat érintő minőségi jogalkotási program részét kell képeznie; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU nem hozhat létre szándékolatlan megfelelési terheket abbéli törekvéseiben, hogy a tőkepiaci unió keretében nagyobb harmonizációt teremtsen;

47. úgy véli, hogy az európai felügyeleti hatóságok és az egységes felügyeleti mechanizmus döntő szerepet játszanak a jobb szabályozás és felügyelet célkitűzéseinek megvalósításában; hangsúlyozza az európai felügyeleti hatóságok és az egységes felügyeleti mechanizmus szerepét a különböző jogszabályok következetességének és egységességének biztosításában, a bizonytalanság és a szabályozási arbitrázs csökkentésében, valamint a piaci szereplők közötti kölcsönösen előnyös együttműködés elősegítésében; hangsúlyozza, hogy az európai felügyeleti hatóságokat és az egységes felügyeleti mechanizmust megfelelően kell finanszírozni és személyzettel kell ellátni ahhoz, hogy elvégezhessék a társjogalkotók által rájuk bízott feladatokat;

48. kiemeli, hogy az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendeletek felülvizsgálatának tükröznie kell a fokozott parlamenti ellenőrzésre vonatkozó elszámoltathatósági és átláthatósági rendelkezéseket – ahogyan erről az egységes felügyeleti mechanizmusról és az egységes szanalási mechanizmusról szóló rendeletek is rendelkeznek –, és erősítenie kell az európai felügyeleti hatóságok Bizottságtól való függetlenségét; úgy véli, hogy fel kell tárnai az európai felügyeleti hatóságok első szintű szakaszban történő, szakértői szintű részvételének lehetőségeit, egyúttal tiszteletben tartva a társjogalkotók előjogait is;

49. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az alap-jogiaktusok, illetve a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusok közötti kölcsönhatást, következetességet és egységet; ismételten hangsúlyozza, hogy a főbb politikai döntéseket a társjogalkotóknak kell meghozniuk az alap-jogiaktusokban, és ez nem hagyható a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra, amelyek szerepe, hogy „a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják” (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke); ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és az európai felügyeleti hatóságok a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási aktusok és iránymutatások elkészítése során tartsák magukat az alap-jogiaktusban meghatározott felhatalmazásokhoz, és tartsák tiszteletben a társjogalkotók megállapodását; sajnálatosnak tartja, hogy a felügyeleti hatóságok a végrehajtási aktusok kidolgozása során a múltban nem minden esetben tartották magukat az európai jogalkotók által meghatározott megbízatáshoz; sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság (felhatalmazáson alapuló jogi aktusok) és az európai felügyeleti hatóságok (technikai standardok) közötti koordináció nem megfelelő és ezért kedvezőtlenül hathat a megfelelés minőségére, különösen amennyiben a részletes követelményeket csak röviddel az alap-jogiaktus végrehajtási határideje előtt fogadják el;

50. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben válassza szét a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusokat, illetve ezen aktusok időben történő elfogadása érdekében kerülje a csomag alapú megközelítéseket;

51. felhívja a Bizottságot, hogy az európai felügyeleti hatóságok által benyújtott szabályozástechnikai standardokat és végrehajtás-technikai standardokat érintő módosításokat tegye átláthatóvá a társjogalkotók és az érdekelt felek számára;

52. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által elvégzett előzetes jogi felülvizsgálat nem csökkentheti a folyamat átláthatóságát a Parlament számára és nem is korlátozhatja a Parlament konzultációs jogát; kéri, hogy a kidolgozás folyamata során az európai felügyeleti hatóságok proaktívan, rendszeresen, teljes körűen és haladéktalanul tájékoztassák a Parlamentet a munka aktuális állapotáról, és erről folytassanak konzultációt a Parlamenttel;

53. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a társjogalkotók által meghatározott benyújtási határidőket, és haladéktalanul adjanak magyarázatot a társjogalkotóknak, amennyiben nem várható a határidő betartása;

54. emlékezteti az európai felügyeleti hatóságokat arra, hogy a technikai standardokra, iránymutatásokra és ajánlásokra az arányosság elve vonatkozik; felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy az iránymutatások terjedelme és száma tekintetében alkalmazzanak óvatos megközelítést, különösen ha az alap-jogiaktus szerint nincsen külön felhatalmazásuk; megjegyzi, hogy korlátozó megközelítésre van szükség az európai felügyeleti hatóságok erőforrásai tekintetében is, továbbá amiatt, hogy feladataik között prioritásokat kell felállítaniuk, ugyanakkor az eredményes felügyelet gyakorlati korlátait nem határozhatják meg a költségvetési korlátozások, és kéri, hogy biztosítsák az európai felügyeleti hatóságok erőforrásokkal való megfelelő ellátását, hogy ezáltal saját megbízatásuk keretein belül megbízható, független és hatékony nyomon követésre nyíljon lehetőség;

2016. január 19., kedd

55. felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy éljenek azon jogukkal, hogy információt kérjenek arról, hogy a tagállamok hogyan alkalmazzák az alap-jogiaktusokat, és végezzenek rendszeresebben szakértői értékelést az illetékes nemzeti hatóságokról a tagállamok közötti felügyeleti konvergencia fokozása céljából;

56. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy honlapjaikon rendszeresen tegyék közzé a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának egységes szerkezetbe foglalt változatait, ideértve egy összefoglalót, amely a vállalkozások, a fogyasztók, a civil társadalmi szervezetek és mások számára is elérhető és érthető; úgy véli, hogy érdemes lenne megvizsgálni egy nemzeti végrehajtást is tartalmazó közös nyilvántartás létrehozását;

Jövőbeni irányvonal

57. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy rendszeresen (legalább évente) végezzék el a koherencia és a konzisztencia ellenőrzését, és tegyék ezt meg többek között ágazatközi alapon és valamennyi jogalkotási aktus tervezetének, valamint az elfogadott jogszabályok – többek között a szabályozástechnikai standardok és végrehajtás-technikai standardok – esetében is, és különítsenek el erőforrásokat erre a tevékenységre;

58. felhívja a Bizottságot és az európai felügyeleti hatóságokat, hogy rendszeresen (legalább évente) végezzék el az arányosság és a hatékonyság ellenőrzését – különös tekintettel a kis- és közepes méretű piaci szereplőkre alkalmazandó követelményekre –, és tegyék ezt meg valamennyi jogalkotási aktus tervezetének esetében is, és különítsenek el erőforrásokat erre a tevékenységre; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé egy olyan zöld könyvet, amely feltérképezi az arányosság pénzügyi szabályozásban való elősegítésére irányuló új megközelítéseket;

59. hangsúlyozza, hogy az egyes jogalkotási intézkedések hatása eltér összesített hatásuktól; felhívja a Bizottság szervezeti egységeit, hogy az európai felügyeleti hatóságokkal, az egységes felügyeleti mechanizmussal és az Európai Rendszerkockázati Testülettel közösen legalább ötévente végezzék el a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozása által a pénzügyi piacokra és szereplőire kifejtett uniós és tagállami szintű összesített hatások átfogó mennyiségi és minőségi értékelését a hiányosságok és joghézagok meghatározása, a pénzügyi szolgáltatások szabályozása teljesítményének, hatékonyságának és eredményességének értékelése érdekében, továbbá biztosítsák, hogy az ne akadályozza a tisztességes versenyt és a gazdaság fejlődését, és erről nyújtsanak be jelentést a Parlamentnek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy részletes hatásvizsgálatokat és költség-haszon elemzéseket végezzenek el a jövőbeli jogalkotás számára a jogalkotás hozzáadott értékének kimutatása érdekében, különösen a gazdasági növekedés és munkahelyteremtés tekintetében; kiemeli, hogy a hatásvizsgálatoknak és a költség-haszon elemzéseknek magukban kell foglalniuk az EU pénzügyi szabályozási keretrendszerének fontos részét alkotó 2. szintű intézkedések hatásának alapos értékelését; emlékeztet arra, hogy a jogalkotási intézkedések hatásának számszerűsítése nehéz lehet, különösen mivel az előnyök nehezen mérhetők, de a számszerűsítésre irányuló módszereket továbbra is használni kell;

60. felhívja a Bizottság szervezeti egységeit, hogy az első értékelést független kutatásokra is támaszkodva 2016 végéig végezzék el, és tegyenek jelentést az általános hatásról, továbbá külön fejezetekben a következőkről:

- a különböző pénzügyi ágazatokra gyakorolt hatások, ideértve a piaci szereplők megfelelő differenciált bontását méret, összetettség és üzleti modell szerint, továbbá a nem pénzügyi szervezetekre gyakorolt hatások,
- esetleges hiányosságok és joghézagok, egyúttal megvizsgálva az új fenyegetések és kockázatok, illetve átfedések és nem szándékos következmények esetleges kialakulását;
- a tényleges és várható gazdasági hatások, valamint az európai pénzügyi ágazat versenyképessége a világban,
- a reálgazdaság – többek között a kkv-k, a fogyasztók és a foglalkoztatás – számára előnyt jelentő lehetőségek,
- a jelenlegi finanszírozási csatornák további javításának és a kiegészítő finanszírozási csatornák bővítésének szükségessége, ideértve a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok finanszírozáshoz való hozzáférésre kifejtett hatást,
- a hosszú távú finanszírozás kínálatra és keresletre gyakorolt hatásai,
- az eszközök és kockázatok diverzifikálására és elosztására, valamint a tényleges elsődleges alapvető tőke és az összes eszköz arányának alakulására a pénzügyi intézményekben gyakorolt hatások,
- a lakossági befektetők, intézményi befektetők, illetve fogyasztók és ügyfelek számára létrehozott keret hatékonysága és megfelelősége, ideértve az átláthatóságot szabályozó keretet,

2016. január 19., kedd

- az egységes piac előtt álló akadályok felszámolásának, a szabályozási arbitrázs korlátozásának és a verseny előmozdításának hatékonysága,
- a pénzügyi piaci stabilitásra kifejtett hatás és a morális kockázat, többek között a szabályozás hiányának lehetséges költségei és kockázatai, figyelembe véve a G20-ak ajánlásainak hatékony végrehajtását, illetve a pénzügyi cégek összekapcsolódásának szintjét;
- a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok valós értéken történő értékelésének hatása a pénzügyi stabilitásra, a prudens értékeléshez képest,
- az uniós makroprudenciális felügyelet keretrendszerének hatékonysága és megfelelősége,
- az európai felügyeleti hatóságoknak a hatályos jogi keretek értelmében kapott feladatok teljesítésére irányuló képessége, valamint a keretek fejlesztéséhez a közeljövőben adott esetben megteendő lépések, különösen az európai felügyeleti hatóságok finanszírozása tekintetében,
- a nemzetközi normákkal való összefüggések és az európai vállalkozások globális versenyképességére gyakorolt hatások, figyelembe véve az EU és más jelentős joghatóságok összehasonlítását a meglévő szabályozás és annak végrehajtási szintje tekintetében;

61. felhívja a Bizottságot, hogy megállapításait nyújtsa be a Parlamentnek és a Tanácsnak, és szükség esetén javasoljon intézkedéseket;

o

o o

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. január 19., kedd

P8_TA(2016)0007

Európában a nők vállalkozási tevékenységét akadályozó külső tényezők**Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása Európában a nők vállalkozási tevékenységét akadályozó külső tényezőkről (2015/2111(INI))**

(2018/C 011/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16., 21. és 23. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetéséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1979. december 18-án elfogadott 34/180. határozatra,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és az Európai Unió Bírósága által 2011. március 1-jén a Test-Achats-ügyben (C-236/09. sz. ügy) hozott kapcsolódó ítéletre ⁽²⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és a munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerek tekintetében” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),
- tekintettel a Bizottság 2010. szeptember 21-i, „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című közleményére (COM(2010)0491),
- tekintettel „Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a tőzsdén jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv (a vezetőtestületekben lévő nőkről szóló irányelv, (COM(2012)0614)) irányuló javaslatra,
- tekintettel a Bizottság „Vállalkozás 2020» cselekvési terv – A vállalkozói szellem fellendítése Európában” című, 2013. január 9-i közleményére (COM(2012)0795),
- tekintettel a Bizottságnak a barcelonai célokról szóló, „A gyermekgondozási ellátás fejlesztése Európában a fenntartható és inkluzív növekedésért” című, 2013. május 29-i eredményjelentésére (COM(2013)0322),

⁽¹⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

⁽²⁾ HL C 130., 2011.4.30., 4. o.

⁽³⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

2016. január 19., kedd

- tekintettel „A női vállalkozókról a kis- és középvállalkozások világában” című, 2011. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A nemi sztereotípiák felszámolásáról az EU-ban” című, 2013. március 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „A szociális vállalkozás és a szociális innováció a munkanélküliség leküzdésében” című 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a tudomány területén és az egyetemeken a nők karrierlehetőségeiről, valamint az általuk tapasztalt üvegplafonról szóló 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a fiatalok vállalkozói készségének oktatás és képzés révén történő előmozdításáról szóló 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel „A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című, 2011. október 25-i bizottsági közleményre (COM(2011)0682),
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8–0369/2015),
- A. mivel a vállalkozói készség elengedhetetlen a foglalkoztatás, a gazdasági növekedés, az innováció, a fejlesztés és általánosságban a szegénység csökkentése szempontjából;
- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikke kifejezetten utal a vállalkozás valamennyi uniós polgárt megillető szabadságára, és ezáltal lehetővé teszi és ösztönzi a vállalkozást, beleértve a nők vállalkozási tevékenységét;
- C. mivel 2012-ben a 28 tagú Unión belül a nők a vállalkozóknak csupán 31 %-át tették ki (10,3 millió fő) ⁽⁶⁾, és az Unión belüli önálló vállalkozóknak csak 34,4 %-a nő;
- D. mivel a nők gyakran csak a hivatalosan bejegyzett cégtulajdonosok, kizárólag azért, hogy így a hitelintézetektől és az európai, nemzeti és regionális közigazgatási szervektől pénzügyi engedményekhez és kedvező feltételekhez jussanak; mivel a valóságban ezek a nők csupán névleges cégvezetők, mivel miközben az üzleti kockázatot ők viselik, a vállalattal kapcsolatos döntéshozatal a férfiak kezében marad;
- E. mivel a női vállalkozók aránya az összes tagállamban alacsony, és ez kiaknázatlan növekedési és fejlődési lehetőségeiket jelent;
- F. mivel a nők vállalkozási tevékenysége előtt álló akadályok – köztük a munkanélküli nők magas aránya, a vállalkozási tevékenység tekintetében folyamatosan fennálló szakadék és a nők irányítási tevékenységekben való alulreprezentáltsága – összefüggenek egymással, kezelésük bonyolult, és megszüntetésükhöz átfogó követelményekre van szükség;
- G. mivel a női vállalkozókról szóló kvantitatív kutatások száma elenyésző, azonban a legfrissebb felmérések azt mutatják, hogy a férfiak a nőknél nagyobb valószínűséggel részesítik előnyben a vállalkozói pályát ⁽⁷⁾;
- H. mivel a nők számára a vállalkozás – amelyet gondosan meg kell különböztetni a színlelt önfoglalkoztatástól – a gazdasági függetlenség jelentős forrása, amely lehetővé teszi számukra a munkaerőpiacokba történő integrálásuk folytatását; mivel a nők vállalkozási tevékenysége lehetőséget biztosít számukra, hogy megerősítsék vállalatvezetőként betöltött szerepüket, valamint hogy kulturális változásokat indukáljanak vállalataikon belül és kívül egyaránt; mivel ezek a nők példaképként szolgálhatnak a nyomdokaikba lépő lányok és fiatal nők számára;

⁽¹⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 56. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0074.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0320.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0311.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ Az Európai Bizottság „Statisztikai adatok az európai női vállalkozókról” című tanulmánya (2014).

⁽⁷⁾ Európai Bizottság (2012), 354. sz. Eurobarométer gyorsfelmérés: „Vállalkozás az EU-ban és azon kívül”.

2016. január 19., kedd

- I. mivel a nőkben hatalmas vállalkozási potenciál rejlik, továbbá a nők vállalkozási tevékenysége gazdasági növekedést és munkahelyteremtést jelent, és a nők szerepének erősödéséhez vezet;
- J. mivel az önfoglalkoztatás választása egyfajta önmegvalósítás, ugyanakkor nagyfokú személyes elköteleződést tesz szükségessé, mivel a jelentős személyi felelősség különösen hosszú munkaidőt eredményez, és ezért az önfoglalkoztatást nem szabadna csupán többletbevételi forrásnak tekinteni; mivel a családi élet és a munka a női vállalkozók esetében csak úgy egyeztethető össze, ha megfelelőek a külső körülmények, azaz megfelelő gyermekgondozási szolgáltatások állnak rendelkezésre, és az apák is tevékenyen részt vállalnak a gondozási és háztartási feladatokból;
- K. mivel a gyermekgondozási létesítmények, valamint az idősek és a fogyatékkal élő személyek gondozását biztosító létesítmények rendelkezésre állása, minősége és megfizethetősége továbbra is kulcsfontosságú tényező a nők munkaerő-piaci részvételének fokozásához;
- L. mivel a családi kötelezettségek nők és férfiak közötti megosztása a nők vállalkozási tevékenységére, valamint munkaerő-piaci részvételére is hatással van, és a munka és a magánélet közötti egyensúly megvalósítása elengedhetetlen a nők gazdasági függetlenségének eléréséhez; mivel a tagállamok negyedében nem létezik apasági szabadság;
- M. mivel az adminisztratív terhek továbbra is kedvezőtlen hatást gyakorolnak mind a nők, mind a férfiak vállalkozói kedvére, és ezért hatékony szabályozásra és jogszabályokra van szükség a nők gazdasági szerepének fokozása és a fenntartható, intelligens és inkluzív növekedést mutató stabil gazdaság elérése érdekében;
- N. mivel a nők saját megállapításai alapján hajlamosak alacsonyabbra értékelni saját vállalkozásuk innovációs szintjét, mint a férfiak, és az Európai Szabadalmi Hivatal (European Patent Office – EPO) csak csekély mennyiségű nők által kért szabadalmat jegyez be ⁽¹⁾;
- O. mivel a nők által választott tanulmányi irányok, valamint a munkahelyeken belüli, nemek alapján történő horizontális és vertikális szegregáció következtében kevesebb nő képes vállalkozást alapítani a tudomány és a technológia területén vagy jövedelmező terméké tenni valamely találmányt, mint férfi; továbbá mivel a tudomány és a technológia, az innováció és a feltalálás fogalmát többnyire a férfiakhoz kötik, ami miatt ezek a területek kevésbé vonzóak a nők számára, és ennek következtében a nők innovációit és találmányait kevésbé ismerik el és értékelik;
- P. mivel a női vállalkozók gyakran olyan, kevésbé nyereségesnek tekintett ágazatokra összpontosítanak, mint az oktatás, az egészségügyi ellátás és a közösségi munka – szemben az olyan, nagy nyereségi potenciállal rendelkező, férfiak által uralt ágazatokkal, mint a technológia és az informatika –, valamint gyakrabban működtetnek alacsonyabb növekedési rátával és forgalommal rendelkező, kisebb léptékű vállalkozásokat; mivel ez ahhoz vezetett, hogy 2012-ben a 28 tagú Unión belül a női és férfi vállalkozók átlagos nettó jövedelme közötti rés 6 % volt ⁽²⁾;
- Q. mivel az új környezetbarát technológiák és a környezetbarát vállalkozás ágazata hatalmas lehetőségeket rejt magában a vállalkozások terén megvalósuló egyenlőség fejlődése és előmozdítása tekintetében, a finanszírozáshoz való egyenlő hozzáférést és a részt vevő női és férfi vállalkozók egyenlő számát illetően egyaránt;
- R. mivel az egyszemélyes önálló vállalkozási tevékenységgel, amelyet számos nő végez, rendszerint nem lehet kiemelkedő jövedelmekre szert tenni, és ezért e téren különösen magas a nők munkavállalói és időskori szegénységének kockázata;

⁽¹⁾ Az Európai Bizottság „Stratégiai értékelés: A női újítók és női vállalkozók támogatása” című jelentése (2008).

⁽²⁾ Az Európai Bizottság „Statistikai adatok az európai női vállalkozókról” című tanulmánya (2014).

2016. január 19., kedd

- S. mivel különböző tanulmányok⁽¹⁾ rámutatnak arra, hogy a női vállalkozók alacsonyabb tőkeszinttel indítanak vállalkozásokat, kisebb kölcsönöket vesznek fel és inkább családi tanácsadást és finanszírozást vesznek igénybe, semmint bankoktól származó hitel- vagy tőkefinanszírozást, az üzleti angyal befektetőket, magántőkéket vagy kockázati tőkét;
- T. mivel az európai Progress mikrofinanszírozási eszköz célja a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség elősegítése, azonban 2013-ban a mikrohitelek férfiak és nők közötti aránya 60:40 volt⁽²⁾;
- U. mivel a női vállalkozók a férfiakhoz képest kevésbé hajlandók adósságot vállalni vagy bővíteni vállalkozásukat, ami nagymértékben a vállalkozásukkal kapcsolatos önbizalom alacsonyabb szintjére vezethető vissza;
- V. mivel az, hogy női vállalkozók nagyobb nehézségekkel néznek szembe a finanszírozáshoz való hozzáférés terén, részben a megfelelő hitelfelvevői múlt kialakításával és a vezetői tapasztalatok megszerzésével járó nehézségekre vezethető vissza;
- W. mivel a vállalkozói tevékenység terén a nők és férfiak képességeire vonatkozó sztereotípiák befolyásolhatják az érdekelt felek által az új vállalkozások kapcsán alkotott ítéleteket; mivel a finanszírozáshoz jutás terén a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés nagy valószínűsége hatással lehet a nők a vállalatalapításra vagy kisebb kölcsönökre vonatkozó döntéseire;
- X. mivel különböző háttérrel rendelkező emberek bevonása a befektetési folyamatokba segíthet megakadályozni a csoportos és sztereotip gondolkodást;
- Y. mivel a 2004/113/EK irányelv megtiltja a nemi alapon történő megkülönböztetést az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén, és hatálya kiterjed a bankokra és a pénzügyi szolgáltatásokra, valamint a vállalkozásindításhoz kapcsolódó szolgáltatásokra is; mivel a közvetett megkülönböztetést ebben az összefüggésben nehéz bizonyítani, és a tagállamok nem rendelkeznek adatokkal és pontos információkkal a finanszírozáshoz való hozzáférés terén előforduló megkülönböztetésről;
- Z. mivel az adatok azt mutatják, hogy a nők – azon vélekedés ellenére, hogy a női befektetők jobb kockázatkezelők⁽³⁾ –, hajlamosak nagyobb kockázatkerülésre és nagyobb önbizalomhiányra; mivel ennek következtében előfordulhat, hogy kevésbé tudnak bizalmat ébresztetni a külső felekben, és ez végső soron befolyásolhatja finanszírozási lehetőségeiket;
- AA. mivel a női vállalkozók jelentősen hozzájárulnak az új fejlesztési lehetőségek megteremtéséhez, valamint a társadalmi kirekesztés csökkentéséhez és a társadalmi kohézió erősítéséhez; mivel a szociális vállalkozások tekintetében kisebbnek tűnnek a nők előtt álló akadályok, és a szociális ágazatokban megvalósuló egyenlő részvétel a nők érvényesülését elősegítő élmény, ami megkönnyíti számukra, hogy más ágazatokban is vállalkozásba fogjanak;
- AB. mivel a női vállalkozók az esetek többségében a gazdasági megtérülés és a piaci versenyképesség szempontjából másodlagos ágazatokban tevékenykednek;
- AC. mivel nincsenek olyan kutatások, amelyek a nemeket és a szociális vállalkozók finanszírozáshoz jutását vizsgálják, miközben általánosságban úgy tűnik, hogy a szociális vállalkozások számára bonyolultabb kérdés a pénzügyi támogatáshoz való hozzájutás;
- AD. mivel a vállalkozási ismeretek akár formális, akár informális oktatása kulcsfontosságú annak ösztönzéséhez, hogy több nő és lány lépjen erre az útra;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament tematikus főosztályának „A női vállalkozók: a nemek közötti egyenlőtlenség felszámolása a pénzügyi és egyéb szolgáltatásokhoz való hozzáférés és a szociális vállalkozások terén” című tanulmánya (2015).

⁽²⁾ Európai Bizottság, „Az európai Progress mikrofinanszírozási eszköz időközi értékelése” (2015).

⁽³⁾ A KPMG „A nők az alternatív befektetések terén” című jelentése (2015).

2016. január 19., kedd

1. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ismerjék el a női vállalkozók értékét gazdaságaik szempontjából és az akadályokat is, amelyeket le kell küzdeniük; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy dolgozzanak ki konkrét stratégiákat, hogy előmozdítsák a nők körében a vállalkozói kultúrát, figyelembe véve a nemi sztereotípiák felszámolásával kapcsolatos szükségletekkel, motivációkkal és körülményekkel kapcsolatban végzett munkát, valamint a különböző irányítási és vezetési stílusokat, valamint az újfajta vállalatsszervezési és -irányítási formákat;
2. felhívja a Bizottságot a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének biztosítására valamennyi jövőbeni, vállalkozással kapcsolatos politika területén;
3. felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan működjenek együtt a magánszektoral annak érdekében, hogy ráirányítsák a figyelmet a nemek közötti egyenlőség előmozdítására törekvő vállalkozásokra és bevált gyakorlataikra;
4. kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el programokat a vállalkozó nők segítésére, támogatására és tanácsokkal való ellátására olyan úttörő vállalkozások létrehozása érdekében, amelyek társadalmilag felelős elvek mentén értéket és vagyont teremtenek;
5. felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek regionális szinten nemek szerint lebontott adatokat, többek között a nők különböző vállalkozási területeiről, hogy elismerjék a szociális téren nyújtott hozzájárulásukat, és rendszeresen számoljanak be a női vállalkozók számáról; azt ajánlja, hogy az adatokat a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete és az Eurostat segítségével európai szinten gyűjtsék és konszolidálják; javasolja, hogy a nemek közötti egyenlőséget egy, a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó, képzett szakértő érvényesítse általánosan valamennyi, vállalkozással, szociális gazdasággal és szociális vállalkozással kapcsolatos kutatás módszertanában, valamint hogy fordítsanak különös figyelmet a többszörösen hátrányos helyzetű nők tapasztalataira;
6. kéri a Bizottságot, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőségre vonatkozó, 2015 utáni időszakra szóló jövőbeni stratégiájába foglalja bele a női vállalkozások előmozdításának kérdését;
7. szorgalmazza a nők vállalkozási tevékenységének holisztikus megközelítését, amelynek célja a nők ösztönzése és támogatása a vállalkozói karrier felépítésében, a finanszírozáshoz és az üzleti lehetőségekhez való hozzáférés megkönnyítése, valamint olyan környezet kialakítása, amely lehetővé teszi a nők számára a bennük rejlő lehetőségek kibontakoztatását és a sikeres vállalkozóvá válást, biztosítva többek között a szakmai és a magánélet összeegyeztetését, a gyermekgondozási létesítményekhez való hozzáférést és a testre szabott képzéseket;
8. felszólítja az uniós intézményeket, a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy küzdjenek erőteljesebben a nemi sztereotípiák ellen, és hozzanak a férfiak és a nők tulajdonságaival és képességeivel kapcsolatos azon sztereotípiák leküzdésére irányuló intézkedéseket, amelyek a férfiak által uralt ágazatokban, például a tudomány és a technológia, az innováció és a feltalálás területén továbbra is jelen vannak; úgy véli, hogy ezekben az ágazatokban a döntéshozók, a befektetők, a pénzügyi ágazat és a piac a nőket kevésbé tekinti hitelesnek vagy hozzáértőnek, ami miatt a lehetséges ügyfelek, beszállítók, partnerek, bankok és befektetők olykor szkeptikusan tekintenek a női vállalkozókra, és amiből adódóan a nőknek kitaróbbnak kell lenniük ahhoz, hogy bizonyítsák ismereteiket, képességeiket és készségeiket, és hozzájuthassanak a szükséges finanszírozáshoz;

A munka és a magánélet egyensúlya

9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a vállalkozói tevékenység értékét a munka és a magánélet közötti egyensúly szempontjából a férfiak és a nők esetében, bontsák le azokat az akadályokat, amelyek megnehezítik vagy akár meg is gátolják a nők vállalkozói tevékenységét, továbbá fogadjanak el koherens intézkedési keretet a nők munkaerő-piaci részvételének támogatására; azt követően, hogy határozat született a szülési szabadságról szóló irányelv módosítására irányuló javaslat visszavonásáról, az egyenlőségi politikák terén történő európai szintű előrelépés garantálása érdekében konstruktív intézményközi párbeszédet sürget az intézmények között, hogy kiderüljön, hogyan lehet a legjobban támogatni és végrehajtani a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló politikákat, valamint a családi kötelezettségek egyenlő megosztását, többek között rámutatva a férfiaknak az egyenlőség előmozdításában játszott szerepére; ismételten rámutat arra, hogy a szülői és apasági szabadság kedvezően hathat a nők munkaerő-piaci részvételére, és ösztönzi a tagállamokat, hogy amennyiben még nem tették meg, mérleget adjanak az apasági szabadság bevezetését; felhívja a Bizottságot, hogy 2016 végéig javasoljon konkrét lépéseket, köztük jogalkotási javaslatokat a nők munkaerő-piaci részvételének a munka és a magánélet közötti egyensúly javítására irányuló intézkedések révén történő fokozására;

2016. január 19., kedd

10. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúly megvalósításának mindenki számára történő lehetővé tétele érdekében ne feledkezzenek meg a barcelonai célok elérésének fontosságáról, valamint a Bizottság által 2015 augusztusában közzétett, a munka és a magánélet egyensúlyáról szóló ütemtervben előirányzott megfelelő jogalkotási és nem jogalkotási fellépések végrehajtásáról, illetve a megfelelő eszközök és ösztönzők – többek között az olyan európai alapok, mint az Európai Szociális Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap – igénybevételéről a gyermekek és egyéb eltartottak, például az idős eltartottak és a fogyatékkal élő családtagok megfizethető és minőségi gondozásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy ésszerű és rugalmas munkaidő-beosztásra van szükség ahhoz, hogy a szülők és a gondozók számára megteremthető legyen a munka és magánélet közötti stabil egyensúly; emlékeztet arra, hogy az önálló vállalkozók egyedi helyzete vonatkozásában fontos a szociális jogok teljes körű védelme, amely nélkül az innovatív és inkluzív vállalkozás nem lehetséges;

11. hangsúlyozza, hogy szakítani kell a férfiak és a nők társadalmon, munka világán és családon belüli szerepének hagyományos meghatározásával, oly módon, hogy ösztönzik a férfiak háztartási tevékenységekben és gondozásra szoruló családtagok ellátásában való fokozott részvételét, például kötelező apasági szabadság és át nem ruházható szülői szabadság révén, valamint olyan közpolitikákat alkalmazva, amelyek lehetővé teszik a családi és a munkahelyi kötelezettségek tényleges összeegyeztetését, különösen a nők esetében és az erős versennyel és nagyfokú mobilitással jellemzett ágazatokban, ahol hosszú munkanapok fordulnak elő, rugalmas munkaidővel, továbbá folyamatos képzés biztosítása révén ahhoz, hogy lépést lehessen tartani a legújabb technológiai fejleményekkel és a piaci lehetőségekkel;

Információ és hálózatok

12. hangsúlyozza, hogy a vállalkozásalapítás szakaszán túllépve segíteni kell a vállalkozás útját választó nőket vállalkozásaik megszilárdítása és bővítése terén, valamint rámutat a hálózatépítés, a bevált gyakorlatok megosztása, a mentorálás, a női példaképek, valamint a kölcsönös támogatás fontosságára e nők számára, többek között az innovatívabb, fenntarthatóbb és jövedelmezőbb ágazatok felé történő elmozdulás érdekében, az egészséges általános jólét feltételeinek veszélyeztetése nélkül;

13. rámutat arra, hogy a női újtók és a női vállalkozók hatalmas lehetőségeket rejtnek magukban, és fontos szerepet játszhatnak a gazdaság digitális átalakításában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ruházzanak be a nőkben és a lányokban rejlő digitális lehetőségekbe, valamint támogassák teljes körűen és mozdítsák elő a nők körében a digitális vállalkozói kultúrát, valamint a nők információs társadalomba történő beilleszkedését és abban való részvételét;

14. rámutat arra, hogy nagy szükség van olyan nyilvános helyekre, amelyek segítik a projektek fejlesztését (láthatóságot biztosítva és inkubátorházakként működve), valamint gazdasági és pénzügyi támogatást biztosítanak, aktuális és releváns információkat nyújtanak, és tanácsot adnak a vállalkozásindítással kapcsolatban, különös tekintettel az újonnan vállalkozásba kezdő nőkre; hangsúlyozza továbbá, hogy szükség van a vállalkozások megszilárdulását szolgáló alapokra, a társadalmi fórumokon való fokozott jelenletre, a munka és a családi élet összeegyeztetését előmozdító politikákra, valamint arra, hogy az állami szervek felhívják a figyelmet e közösség társadalmi fontosságára, az újonnan vállalkozásba kezdő és a hosszú szakmai pályafutással rendelkező női vállalkozókat tekintve egyaránt;

15. üdvözli a női vállalkozókat célzó különböző európai hálózatok létrehozását; sürgeti a Bizottságot, hogy az Díj az Európai Vállalkozások Ösztönzéséért és az Európai Társadalmi Innovációs Verseny révén folytasson aktívabb kommunikációt a női vállalkozók eredményeiről és ismerje el őket mint potenciális példaképeket;

16. úgy véli, hogy a női vállalkozók európai hálózatainak létre kell hozniuk egy európai és nemzeti hálózatot abból a célból, hogy az megkönnyítse a nők számára a finanszírozási források felkutatását és az azokhoz való könnyebb hozzáférést szolgáló tanácsadást, illetve segítséget nyújtson nekik e téren;

17. felhívja a Bizottságot, hogy hangsúlyozza a fórumok alkalmazását a női vállalkozókról szóló, közelgő európai e-platform során, és foglaljon bele egy, az európai finanszírozási lehetőségekhez való hozzáférést célzó részletes tervet, egyúttal vonzóvá téve az e-platformot a potenciális befektetők és a tagállami kormányzatok számára annak érdekében, hogy csökkentésük a bürokráciát a női vállalkozók számára a közigazgatási eljárások egyértelművé tétele révén, létrehozva így egy olyan e-platformot, amely jövőbeni referenciaponttá válhat az ágazatban;

2016. január 19., kedd

18. felhívja a Bizottságot, hogy – a bizottsági költségvetés terhelése nélkül és a már létező struktúra keretein belül – a tagállamokkal és a magánszektorbeli vállalatokkal szorosan együttműködve hozzon létre egy európai női üzleti központot, amely kapcsolattartási pontként szolgálna annak érdekében, hogy népszerűsítse a női vállalkozókra irányuló bizottsági kezdeményezéseket, irányítási és technikai segítséget nyújtva, új hálózatokat létrehozva és fellendítve a meglévőket, valamint nyomon követve az uniós költségvetésből finanszírozott üzleti kezdeményezéseket és programokat, és általánosan érvényesítve vonatkozásukban a nemek közötti egyenlőséget;

19. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a női vállalkozók legfontosabb technikai, tudományos és vállalkozói hálózatokhoz való hozzáférését, mivel az e hálózatokhoz való hozzáférés elengedhetetlen az üzleti elképzelések kibontakoztatásához, a potenciális ügyfelek, beszállítók és partnerek megtalálásához, a piac és a piaci fejlemények, lehetőségek és hiányosságok megértéséhez, valamint a stratégiai információk, az együttműködés és a támogatás eléréséhez;

A finanszírozáshoz való hozzáférés

20. felszólítja a tagállamok kormányait, hatóságait és az egyenlő bánásmód előmozdítását szolgáló testületeit (amennyiben léteznek ilyenek), hogy a szabadúszók és a kkv-k tőkéhez való hozzáférése tekintetében a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmód biztosítására vonatkozó kötelezettségük kapcsán működjenek együtt a pénzügyi ágazattal; felkéri őket, hogy tárják fel a nemek közötti egyenlőségnek a kölcsönök odaítélésével kapcsolatos jelentéstételi struktúrákba, a kockázati profilok testre szabásába, a befektetési megbízásokba és a személyzeti struktúrákba, valamint a pénzügyi termékekbe és azok népszerűsítésébe való bevezetésének lehetőségeit;

21. kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki támogatási térképeket a női vállalkozások támogatása érdekében, és mozgósítsák elő a vállalkozást és a vállalkozások versenyképességét, a vállalkozói kultúra elősegítésétől kezdve az új technológiák átvételéig, illetve a K+F+I tevékenység finanszírozásáig;

22. felhívja a Bizottságot, hogy gondosan kövesse nyomon a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének végrehajtását a vállalkozással kapcsolatos uniós források odaítélésénél; javasolja a Bizottságnak, hogy az egyenlőségen alapuló vállalkozás felé történő előrelépés biztosítása érdekében az alulreprezentált és hátrányos csoportoknak nyújtott valamennyi célzott támogatás esetében vezessen be nemi kvótákat;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mikrofinanszírozási támogatási térképek elkészítésével mozgósítsák elő a vállalkozói tevékenységnek a többek között az európai Progress mikrofinanszírozási eszköz keretében megvalósuló finanszírozásának láthatóságát, és vizsgálják meg a magánszektorral folytatott szorosabb együttműködés lehetőségét a „női” ágazatokba való beruházás terén, például állami hitelgaranciák révén;

24. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a következő, 2014 és 2020 közötti programozási időszakban használják fel az összes lehetséges finanszírozási forrást, különös tekintettel a strukturális alapokra;

25. sürgeti a tagállamokat, hogy mozgósítsanak elő olyan intézkedéseket és fellépéseket, amelyek támogatást és tanácsadást biztosítanak a vállalkozóvá válás mellett döntő nők számára, ösztönözzék az üzleti vállalkozások nők általi elindítását, megkönnyítve és egyszerűsítve a finanszírozáshoz és egyéb támogatáshoz való hozzáférést, valamint csökkentsék a nők induló vállalkozásai előtt álló bürokratikus és egyéb akadályokat;

26. felhívja a Bizottságot, hogy térképezzen fel és dolgozzon ki javaslatokat arra vonatkozóan, hogy miként lehetne felkelteni a nők érdeklődését a vállalkozások indítása iránt; hangsúlyozza, hogy a szükséges üzleti érzékkel rendelkező nők figyelmét fel kell hívni a támogatási programokra és a finanszírozási lehetőségekre;

27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével szoros együttműködésben kezdjék el gyűjteni a nemek szerint lebontott adatokat a vállalkozók finanszírozáshoz való hozzáférése tekintetében, és folytassanak további vizsgálatot és kutatásokat arra vonatkozóan, hogy van-e bármilyen konkrét bizonyíték a nőkkel szembeni közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésre, és ha igen, hogyan lehet megoldást találni azon külső tényezőkre, amelyek befolyásolják a nők által vezetett induló vállalkozások életképességének befektetők általi értékelését;

2016. január 19., kedd

28. felhívja a Bizottságot, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag következő felülvizsgálata és frissítése keretében, valamint a kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló éves jelentésekben foglalkozzon a női vállalkozókat érintő egyedi kihívásokkal; úgy véli, hogy ezeket a kihívásokat a kisvállalkozói intézkedéscsomag valamennyi programjában tekintetbe kell venni, és a női vállalkozók előtt álló akadályok megszüntetése érdekében további cselekvési tervet kell készíteni;

29. üdvözli, hogy a Bizottság felülvizsgálja a 2004/113/EK irányelv alkalmazását és a nemzeti jogba való átültetés tagállamok általi megvalósítását, de sajnálja, hogy nem fordítanak figyelmet a közvetett diszkriminációra; kéri a Bizottságot, hogy alaposabban vizsgálja felül az irányelvet, figyelembe véve a potenciális diszkrimináció e típusának hatékonyabb kezelését szolgáló eszközöket;

30. úgy véli, hogy könnyebb hozzáférést kell biztosítani a finanszírozáshoz azoknak a női vállalkozóknak, akik olyan innovatív és fenntartható ágazatokban működnek, ahol a férfiak vannak többségben, különös tekintettel az ikt-ágazatra, az építőiparra és a közlekedési ágazatra; fokozottabb ellenőrzést szorgalmaz annak elkerülése érdekében, hogy a férfiak kedvezőbb feltételekkel nyújtott finanszírozás megszerzése céljából csupán névleges cégvezetőként használják a nőket;

A vállalkozói ismeretekre vonatkozó oktatás és képzés

31. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő a vállalkozói kultúrát az oktatásban és a képzésben; hangsúlyozza, hogy az oktatás – akár formális, akár informális, akár egész életen át tartó tanulásról van szó – minden szinten fontos a vállalkozói szellem fellendítéséhez és az új üzleti környezet kialakításához, többek között az ikt területén, és különösen azon szakirányokon, amelyekben inkább lányok tanulnak, például az egészségügyi ellátás és egyéb szolgáltatások terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak ösztönzőket a nők és a férfiak üzleti ágazaton belüli kiegyensúlyozottabb képviselésének biztosítása érdekében, valamint hogy fokozzák ezt a képviselést azzal, hogy jobban tudatosítják a nőkben az üzleti képzés előnyeit;

32. felhívja az iskolákat és az egyetemeket, hogy bátorítsák a lányokat és a nőket, hogy olyan tárgyakat válasszanak, amelyek tudományos, pénzügyi, illetve a gyorsan növekvő, nyereséges ágazatokban való karriert készítenek elő, mint a technológia – pl. a környezetbarát technológiák –, a digitális környezet és az informatika;

33. felszólítja a tagállamokat, hogy működjenek együtt az állami szektorral, a magánszektorral, a nem kormányzati szervezetekkel, az egyetemekkel és az iskolákkal, hogy több gyakornoki programot, valamint informális és formális tanulási alakítsanak ki, például olyanokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a hallgatók már fiatal kortól kezdve valós üzleti koncepciók alapuló fejlesztési projekteket hajtsanak végre, valamint alakítsanak ki üzleti inkubátorházakat, amelyek célja, hogy a fiatal vállalkozók érvényesülhessenek, miközben megtanulják, megértik és érvényre juttatják a munkaügyi jogok kultúráját;

34. felszólítja az Uniót, hogy beruházások révén támogasson olyan programokat, amelyek lehetővé teszik a női munkavállalók és vállalkozók továbbképzését, és biztosítják számukra ismereteik folyamatos frissítését és a jó minőségű szakmai fejlődést, különös tekintettel a kereskedelmi szektorra;

35. hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a nők vállalkozásindításhoz való hozzáférést, többek között pénzügyi támogatások révén, valamint a vállalkozás megalapításához és irányításához alapvetően fontos olyan jogi kérdésekről szóló képzésekkel, mint például a vállalkozásindításra, a szellemi tulajdonra és az adatvédelemre vonatkozó jogszabályok, az adózási szabályok, az e-kereskedelem és a rendelkezésre álló állami támogatások, illetve az új információs és kommunikációs technológiákkal, a közösségi hálózatok használatával, az internetes kereskedelemmel, a hálózatépítéssel stb. kapcsolatos képzések segítségével;

36. aggodalommal állapítja meg, hogy a nők – valószínűleg a társadalomban meggyökerezett sztereotípiák eredményeképpen – rendszerint alulértékelik képességeiket, és a férfiakhoz képest gyakrabban vélik úgy, hogy nem rendelkeznek vállalkozói készségekkel, önbizalommal, magabiztossággal és kockázatvállalási készséggel a vállalkozás elindításakor, ami miatt motivációs és pszichológiai támogatási programokat kell biztosítani a női vállalkozók számára, amelyek segítik őket önbizalmuk megerősítésében;

2016. január 19., kedd

Szociális vállalkozások

37. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek kutatásokat arra vonatkozóan, hogy magyarázatokat találjanak arra, miért magasabb a nők vállalkozási aktivitása a szociális vállalkozások terén, és hogy ez milyen lehetséges multiplikátor hatást gyakorolhat a hagyományos vállalkozói tevékenységre;

38. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák azon pénzügyi eszközök fejlesztését, amelyek a társadalomhoz való hozzájárulásuk arányában értékelik a vállalatokat, valamint a szociális és környezetvédelmi vállalkozások megbízhatósági jelzéseinek kifejlesztését; javasolja, hogy a nemek közötti egyenlőséget és a nők szerepének erősítését vegyék fel a társadalmi hatással járó intézkedések közé, ami több szociális vállalkozót ösztönözne arra, hogy vizsgálják meg vállalkozásukat a nemek szempontjából;

39. hangsúlyozza, hogy az alternatív üzleti modellek, köztük a szövetkezetek és a kölcsönös önszegélyező egyesületek fontos szerepet játszanak a nemek közötti egyenlőség előmozdításában, valamint a fenntartható és inkluzív fejlődés és növekedés előrevitelében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat ezen alternatív modellek elősegítésére és előmozdítására;

o

o o

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. január 19., kedd

P8_TA(2016)0008

Az ifjúsági munkanélküliség leküzdésére irányuló képzési politikák

Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemre vonatkozó, készségekkel kapcsolatos szakpolitikákról (2015/2088(INI))

(2018/C 011/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 165. és 166. cikkére,
- tekintettel a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és a tanuló-szerződéses gyakorlati képzési lehetőségek előmozdításáról szóló 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ifjúsági garanciaprogram létrehozásáról szóló tanácsi ajánlásra,
- tekintettel az ifjúsági garanciaprogramról szóló, 2013. január 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a „Hogyan járulhat hozzá az Európai Unió egy olyan környezet megteremtéséhez, amely kedvez a vállalatok, vállalkozások és induló vállalkozások általi munkahelyteremtésnek?” című, 2014. április 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2014. év prioritásainak végrehajtása” című, 2014. október 22-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszeréről szóló tanácsi ajánlásra ⁽⁶⁾, valamint a Parlamentnek a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszeréről szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó, 2015. július 2-i írásbeli kérdésére E-010744/2015,
- tekintettel a horizontális szakpolitikai együttműködésnek a fiatalokat érintő társadalmi-gazdasági kihívások hatékony kezelése érdekében történő bővítéséről szóló, 2015. áprilisi tanácsi következtetésekre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az Európai Unió bevezető jelentéséhez kapcsolódó témajegyzékére ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Cedefop „A kilábalás felé: három forgatókönyv a készségekkel és a munkaerőpiacokkal kapcsolatban 2025-re” (Roads to recovery: three skill and labour market scenarios for 2025) című 2013. júniusi tájékoztató feljegyzésére,
- tekintettel a Cedefop „Strukturális munkaerőhiány: bonyolultabb, mint amilyennek első pillantásra tűnik” (Skill mismatch: more than meets the eye) című 2014. márciusi tájékoztató feljegyzésére,

⁽¹⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 29. o.

⁽²⁾ HL C 440., 2015.12.30., 67. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0038.

⁽⁵⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽⁶⁾ HL C 88., 2014.3.27., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 172., 2015.5.27., 3. o.

⁽⁸⁾ CRPD/C/EU/Q/1

2016. január 19., kedd

- tekintettel a Cedefop „Az érvényesítés kihívása: az összes tanulási forma európai elismerése felé” (The validation challenge: how close is Europe to recognising all learning?) című 2014. novemberi tájékoztató feljegyzésére;
 - tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Hatodik jelentés a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról: a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások” című bizottsági közleményre (COM(2014)0473),
 - tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Európai fogyatékoságügyi stratégia 2010–2020: megújított elkötelezettség az akadálymentes Európa megvalósítása iránt” című bizottsági közleményre (COM(2010)0636),
 - tekintettel „Az ifjúsági garanciával kapcsolatos partnerségek helyszínen történő tesztelése – Az ifjúsági garanciára irányuló európai parlamenti előkészítő intézkedés legfőbb eredményeit és a belőle levont tanulságokat tartalmazó összegző jelentés” (Piloting Youth Guarantee partnerships on the ground – A summary report of key achievements and lessons from the European Parliament Preparatory Action on the Youth Guarantee) című 2015. áprilisi bizottsági jelentésre;
 - tekintettel az Eurofound „A fiatalok vállalkozói készsége Európában: értékek, attitűdök, szakpolitikák” (Youth entrepreneurship in Europe: values, attitudes, policies) című 2015. évi jelentésére,
 - tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésről szóló IV. fejezetére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0366/2015),
- A. mivel az Európai Unióban jelenleg 4,5 millió 15 és 24 év közötti fiatal van munka nélkül, és a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő 15 és 24 év közötti európai fiatalok száma meghaladja a 7 milliót;
- B. mivel a munkanélküliségi ráta 2014 végén Unió-szerte 9,9 % volt, és mivel a fiatalok tekintetében a munkanélküliségi ráta ennek több mint a kétszerese, 21,4 % volt;
- C. mivel a fiatalokat különösen érintette a válság;
- D. mivel a rendelkezésre álló munkahelyeknek megfelelő készségek hiánya, valamint az oktatás és képzés munkaerőpiacra való összehangolatlansága jelentősen hozzájárul a fiatalok munkanélküliségéhez; mivel a fiatalok – annak ellenére, hogy a korábbi generációkhoz képest magasabb fokú képzettséggel és jobb készségekkel rendelkeznek – továbbra is jelentős strukturális akadályokba ütköznek az olyan minőségi munkahelyek keresése során, amelyek tiszteletben tartják az uniós és a nemzeti normákat; mivel a hatékony és fenntartható minőségi európai munkahelyek létrehozása nélkül nem lehet megoldani a fiatalokat érintő foglalkoztatási válságot;
- E. mivel a munkaerőpiacra való késedelmes bejutás és a hosszú, munkanélküliségben töltött időszakok kedvezőtlenül hatnak a karrierkilátásokra, a jövedelemre, az egészségre és a társadalmi mobilitásra;
- F. mivel a fiatalok értékesek az európai gazdaság számára, és törekedniük kell arra, hogy a munkaerőpiacon keresett készségeket kínálják, elébe menve a jövőbeni igényeknek;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 470. o.

2016. január 19., kedd

- G. mivel a fiatalok három nagy csoportba oszthatók – diákok, munkavállalók és munkanélküliek –, és mindhárom csoport esetében más-más politikai megközelítésmódokat kell alkalmazni a munkaerő-piaci integrációjuk biztosítása érdekében, ami azt jelenti, hogy a diákoknak a munkaerőpiacon szükséges készségekkel kell rendelkezniük, a fiatal munkavállalóknak egész pályafutásuk során frissíteniük kell készségeiket és ismereteiket, a munkahellyel nem rendelkező fiatalok esetében pedig különbséget kell tenni aszerint, hogy aktív álláskeresőkről, vagy nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET) fiatalokról van-e szó;
- H. mivel minden erőfeszítést meg kell tenni azért, hogy az oktatási rendszerek megfelelően felkészítsék a diákokat szakmai önmegvalósításukra, valamint az oktatási ágazat, adott esetben a szociális szolgáltatások képviselői, a munkáltatók és a diákok között szoros együttműködést biztosítsanak;
- I. mivel a diákok és az ifjúsági szervezetek döntéshozatali folyamatokba való bevonásával jelentősen javul a képzés és az oktatás tervezése, amely ily módon jobban igazodik majd a társadalmi és munkaerő-piaci igényekhez és a szükséges készségekhez;
- J. mivel ha az oktatás-, foglalkoztatás- és szociálpolitika nem veszi figyelembe a szociális dimenziót, a hátrányos helyzetű, a hátrányosan megkülönböztetett és kiszolgáltatott személyek gyakran kirekesztődnek azon lehetőségből, hogy tehetségüket, képességeiket és készségeiket fejlesszék; mivel az oktatási ágazat számára elegendő pénzügyi forrást kell biztosítani;
- K. mivel az eredményes oktatás-, képzési és készségfejlesztési politikák munkaadók, munkaközvetítő ügynökségek és más vonatkozó érdekelték támogatásával történő végrehajtása hozzájárulhat az ifjúsági munkanélküliség csökkentéséhez;
- L. mivel szükséges a munkaerő-toborzók, az emberierőforrás-gazdálkodási vezetők, a foglalkoztatási szolgáltatók, a munkaadók és az oktatási ágazatban dolgozók megfelelő továbbképzése;
- M. mivel a 2008-as pénzügyi válság további problémákhoz vezetett a fiatalok munkaerőpiacra való bejutása terén, tekintve, hogy a fiatalok rendszerint kevesebb tapasztalata miatt az ifjúsági munkanélküliség érzékenyebb a gazdasági körülményekre, mint az általános munkanélküliség;
- N. mivel az Unióban a mikro-, kis- és középvállalkozások képezik a foglalkoztatás legfőbb hajtóerejét, az összes munkahely messze több mint 80 %-át biztosítják, és számos zöld ágazatban töltenek be jelentős szerepet, azonban bizonyos nehézségekkel nézhetnek szembe a szükséges készségek előrejelzése és az átmenetben rejlő munkahely-teremtési lehetőségek kiaknázása során;
- O. mivel a fiatalok vállalkozása hozzájárulhat az ifjúsági munkanélküliség csökkentéséhez, valamint az oktatás és képzés révén javíthatja a fiatalok foglalkoztathatóságát;
- P. mivel az Unióban a szakmai gyakorlati és tanulószerveződéses gyakorlati képzési rendszerek jellegüktől függően eltérő sikereket értek el;
- Q. mivel az ifjúsági garancia – eredményes végrehajtása esetén – átfogó megközelítést ad a fiatalok munkaerőpiacra vagy magas színvonalú oktatási rendszerbe való belépésének támogatásához, ahogyan azt az ifjúsági garanciára irányuló európai parlamenti előkészítő intézkedés legfőbb eredményei is bizonyítják;
- R. mivel annak érdekében, hogy az ifjúsági garancia hatékony eredményeket hozzon, mindenképpen fel kell mérni a fiatalok valós foglalkoztatási igényeit és azokat a reálgazdasági ágazatokat – például a szociális gazdaságot és a környezetbarát gazdaságot –, amelyek jövőbeli munkalehetőségeket kínálnak, és ezt nemcsak a projektek, hanem az azokat végrehajtó ügynökségek folyamatos és alapos nyomon követésének is kísérnie kell, amelynek alapján rendszeres jelentések születnek a fiatalok munkanélküliségével szembeni küzdelemre irányuló ezen intézkedés előrehaladásáról;

2016. január 19., kedd

- S. mivel az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés elengedhetetlen eszközt jelent ahhoz, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET) fiatalok számára célzott támogatást biztosítsanak;

Együttműködés, részvétel, partnerség

1. megjegyzi, hogy az egyéni készségfejlesztés az ismeretek és a készségek terjesztése az integrált foglalkoztatás- és szociálpolitikák egyik kulcsfontosságú elemét képezi, és lehetővé teszi a hosszú távú növekedés biztosítását, az európai versenyképesség előmozdítását, a munkanélküliség leküzdését és egy inkluzívabb európai társadalom kiépítését, amelyben a készségfejlesztést célzó politikák elismerik a munkanélküli fiatalok sokrétű igényeit és képességeit; emlékeztet arra, hogy a készségfejlesztés hatástalan marad, ha ezzel párhuzamosan nem foglalkoznak a munkahelyteremtés és a megfelelő szociális védelem kérdésével;

2. hangsúlyozza, hogy a Bizottság számára alapvető prioritás, hogy „új lendületet adjon a foglalkoztatásnak, a növekedésnek és a beruházásoknak”, és 2015. évi munkaprogramjában a Bizottság elkötelezte magát amellett, hogy kezdeményezéseket tegyen a munkaerő-piaci integráció és a foglalkoztathatóság ösztönzése érdekében, különösen olyan intézkedéseket, amelyek támogatják a tagállamokat abban, hogy a fiatalokat bevonják a munka világába; megismétli, hogy a Parlament rendszeresen tett javaslatot különböző megoldásokra, és hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatását, oktatását és képzését az Unió egyik legmagasabb szintű prioritásának kell tekinteni;

3. emlékeztet a fiatalok, valamint a fiatalok foglalkoztatásának uniós, nemzeti és helyi szintű támogatására irányuló kezdeményezések kidolgozásában, fejlesztésében, végrehajtásában, ellenőrzésében és értékelésében érintett érdekelt felek, szervezetek és szociális partnerek szerepvállalásának rendkívüli fontosságára;

4. hangsúlyozza, hogy Európában egyrészt 24 millióra rúg a munkanélküliek száma, amely magában foglal 7,5 millió nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatal (NEET-fiatalok), másrészt viszont az EU-ban 2 millió betöltendő álláshely van; megállapítja, hogy a munkanélküli fiatalok között sok túlképzett van, akiknek képzettsége nem illeszkedik a munkaerő-piaci igényekhez; ezért hangsúlyozza, hogy a fenntartható, inkluzív és színvonalas, rövid és középtávú foglalkoztatási stratégiák és cselekvési tervek kialakításának, végrehajtásának és ellenőrzésének támogatása érdekében szilárd partnerségeket kell kiépíteni a helyi hatóságok, az – általános és speciális – oktatási és foglalkoztatási szolgáltatások, a szociális partnerek, valamint az üzleti közösség között; az oktatás és képzés lehető legmagasabb színvonalának biztosítása céljából felszólít az oktatás és szakképzés, a közigazgatás, az üzleti szféra és a civil társadalom, különösen a diák- és ifjúsági szervezetek közötti szorosabb strukturális együttműködésre és interakcióra a munkaerő-piaci igényekhez jobban igazodó, többek között második esély biztosítása révén megszerezhető képzettségek érdekében; kiemeli, hogy az említett jobb együttműködés az ifjúsági garancia hatékony végrehajtása szempontjából is döntő fontosságú;

5. üdvözli a készségfejlesztés eszközeit és a Bizottság készségigényekkel kapcsolatos előrejelzését; hangsúlyozza, hogy a készségfejlesztésnek ösztönöznie kell a gazdaságon belül széles körben hasznos STEM-készségek fejlesztését; hangsúlyozza azonban, hogy ambiciózusabb lépésekre és beruházásokra van szükség; úgy véli, hogy a készségek iránti jövőbeni igények előrejelzéséhez valamennyi szinten minden munkaerő-piaci érdekelt felet erőteljesen be kell vonni;

6. felhívja a tagállamokat, a regionális önkormányzatokat és a helyi hatóságokat, hogy a szociális partnerekkel és a képzésszolgáltatókkal közösen fogadjanak el és vezessenek be készségfejlesztésre és a készségek előrejelzésére irányuló stratégiákat, amelyek célja, hogy fejlesszék az általános, ágazati és foglalkozásspecifikus készségeket; hangsúlyozza továbbá az oktatási intézmények, a vállalkozások, a szociális partnerek és a hatóságok közötti partnerségek és bizalom fontosságát;

7. hangsúlyozza a felsőoktatási intézmények által a friss diplomások sikeres munkaerő-piaci érvényesüléséhez szükséges tudás és kompetenciák átadásában betöltött szerepet;

2016. január 19., kedd

8. felhívja a figyelmet arra, hogy a kompetens és támogató tanárok és oktatók alapvető fontosságú szerepet játszanak a korai iskolaelhagyás csökkentésében – különösen az elmaradott területeken – és a fiatalok foglalkoztathatóságának javításában; hangsúlyozza, hogy az iskoláknak, képzési intézményeknek, helyi közösségeknek és az oktatáspolitikáknak fokozottabban kell támogatniuk a tanárokat, például az új készségekkel – mint vállalkozói és ikt-készségekkel – kapcsolatos hatékonyabb és korszerűbb képzések, a társaktól való tanulás és a legjobb gyakorlatok cseréjének támogatása, a képzési lehetőségekhez való könnyebb hozzáférés biztosítása vagy a jobb folyamatos szakképzési rendszerek révén; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy beruházzanak a tanárok egész életen át tartó tanulásának fejlesztésébe; határozottan ellenzi az oktatási költségvetések mindenféle megnyírbálását, különösen ha az az ösztöndíjak és támogatások csökkentésével és a tandíjak növekedésével jár együtt;

9. ösztönzi a tanárok által az osztálytermekben felmerülő konkrét igényekre válaszul kidolgozott új oktatási és képzési módszerek integrálását.

10. rámutat arra, hogy az oktatási és képzési szolgáltatóknak és a vállalkozásoknak együtt kell munkálkodniuk olyan képesítések kidolgozásán, amelyek híven tükrözik az oklevelek birtokosai által életük folyamán ténylegesen megszerzett készségeket;

11. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fiatal, innovatív munkáltatókat bevonják az oktatási intézmények és a munkáltatók között jelenleg zajló párbeszédbe annak érdekében, hogy az oktatás és a szakképzés jobban igazodjon a munkaerő-piaci követelményekhez; üdvözlí a fiatalok jövőbeli munkavállalásra való felkészítését célzó mentorprogramokat, valamint hangsúlyozza azok fontosságát;

12. hangsúlyozza az adminisztratív kapacitás és a működőképes munkaerő-közvetítő ügynökségek fontosságát; az európai támogatások hatékonyabb és tervezettebb felhasználása érdekében szorgalmazza a hatóságok és a civil társadalom között a partnerség elvének erősítését, valamint megfelelő képzések biztosítását a helyi és regionális hatóságok és más érdekelt felek számára; kéri továbbá a kormányokat, hogy legyenek ambiciózusabbak és tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy elébe menjenek a fiatalok, a vállalkozások és a civil társadalom, valamint az oktatási és képzési intézmények szükségleteinek, hogy gyorsabban hajtsák végre a foglalkoztatásra irányuló programokat, és hogy ellenőrizzék az elért eredményeket;

13. hangsúlyozza a szoros ágazatközi – különösen a foglalkoztatási és oktatási szolgálatok közötti – együttműködés fontosságát;

14. emlékeztet arra, hogy a szakpolitikáknak a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET) fiatalok, továbbá a munkanélkülivé vált fiatalok segítésére kell összpontosítaniuk, hogy további oktatásban részesüljenek vagy belépessenek a munkaerőpiacra;

15. megjegyzi, hogy a hatékonyabban és stratégiai módon felhasznált európai alapok rendkívüli eszközként szolgálhatják az egyetemek és a vállalkozások növekedését és fejlődését; kéri, hogy fordítsanak több gazdasági erőforrást az európai finanszírozási eszközökről szóló információk terjesztésére, valamint a pénzügyűjtéshez, a tanulásához és a finanszírozási projektek irányításához szükséges ismeretek és készségek szélesítésére az egyetemeken és a vállalkozások körében;

16. hangsúlyozza, hogy az uniós pénzeszközök megfelelő minőségű felhasználásának biztosítása érdekében alapvető fontosságú egy megfigyelési és nyomon követési rendszer alkalmazása az említett eszközök felhasználásának ellenőrzésére;

17. felszólít egy, az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelem területén kimagasló projekteknek járó európai díj létrehozására, amelyet össze lehetne kapcsolni a páneurópai verseny „európai ifjúsági díjával” és a „szociális gazdaságban való ifjúsági foglalkoztatásért” járó európai díjjal; felszólítja a Bizottságot, hogy a tudatosság növelése és a polgárok igényeikhez való közelebb kerülés érdekében biztosítson láthatóságot az ilyen kezdeményezéseknek; hangsúlyozza azonban a költségvetési felelősségvállalás szükségességét, és ezért azt kéri, hogy az ilyen kezdeményezéseket a meglévő költségvetés keretében finanszírozzák;

18. kéri egy előretekintő és eredményorientált európai készségstratégia kialakítását, amely iránymutatást ad a nemzeti készségstratégiák számára és integrálja őket a nemzeti munkatervekbe, ugyanakkor átfogó keretet biztosít a foglalkoztatási csomag keretében javasolt ágazati cselekvési terveknek;

19. felhívja a tagállamokat arra is, hogy mihamarabb tegyenek eleget az európai szemeszter keretében az oktatással és a munkaerőpiacra kapcsolatban megfogalmazott országspecifikus ajánlásoknak, illetve a Bizottság egyéb ajánlásainak;

2016. január 19., kedd

A kkv-k és a vállalkozói készség

20. hangsúlyozza a vállalkozások, többek között a kkv-k, a szociális és szolidáris gazdasági szereplők és a mikrovállalkozások elengedhetetlen szerepét a munka világában fontos készségek kialakításában és a fiatalok számára történő munkahelyteremtésben; hangsúlyozza, hogy a fiatalok számára olyan oktatást kell nyújtani, amely a lehető legtágabb értelemben felkészíti őket a vállalkozói tevékenységre; bátorítja a tantervekben is a vállalkozások indításához és irányításához szükséges szakmai készségek biztonságos környezetben való fejlesztését, valamint az olyan transzverzális vállalkozói kompetenciák, készségek és ismeretek előmozdítását, amelyeket gyakorlati és valós tapasztalatokon keresztül eredményesen átadhatók; véleménye szerint a vállalkozási ismereteket számos tantárgyon keresztül vagy önálló tantárgyként is lehet tanítani, és hangsúlyozza, hogy az egyetemi oktatás ideje alatt és azt követően hozzáférést kell biztosítani a magas színvonalú szakmai gyakorlathoz és szakképzéshez; rámutat, hogy a demokratikus és a csapatmunkával kapcsolatos készségek elsajátítása, a felelősségvállalás megtanulása és a helyzetelemzés az aktív polgárságot támogató élethosszig tartó tanulás része; felhívja a figyelmet az azzal kapcsolatos lehetőségekre és előnyökre, hogy több embert (például sikeres fiatal vállalkozókat, vállalkozásösztönző nem kormányzati szervezeteket) vonjanak be a vállalkozási ismeretek oktatásába;

21. emlékeztet, hogy a vállalkozói készség fejlesztése, a gazdasági összefüggések megértése, valamint a felelősségvállalás és a saját kezdeményezések erősítése fontos tényezőt jelentenek a saját karrier aktív megközelítésének előmozdításában; úgy véli, hogy a vállalkozói készség előmozdítása az állami szervek, az oktatási rendszer, a vállalkozások és a civil társadalom felelőssége; ismételten rámutat arra, hogy fejleszteni kell a vállalatokon belüli mobilitást; megismétli a pénzintézetek szerepét az induló vállalkozások és a finanszírozáshoz való hozzáférés tekintetében, és felszólít beruházásokra, készségfejlesztésre és előrejelzésekre a kialakulóban lévő és a lehetőségeket magukban hordozó ágazatokban, köztük a tiszta technológiák és a zöld munkahelyek terén, mivel komoly lehetőségeket kínálnak minőségi munkahelyek létrehozására;

22. hangsúlyozza, hogy a vállalkozói készségeket az általános oktatási rendszeren kívül szervezett készségfejlesztő programokon is el lehet sajátítani, és e programok felölelhetik a tapasztalt oktatók, vállalkozók vagy üzleti szakemberek által végzett tanácsadást (coaching) és mentori tevékenységeket, amelyek nemcsak értékes üzleti szaktudással, tanácsokkal és visszajelzésekkel látják el a lehetséges vállalkozókat, hanem lehetővé teszik számukra, hogy értékes kapcsolatrendszereket építsenek ki a meglévő vállalkozásokkal és vállalkozókkal, ami egyébként nagyon hosszú ideig tartana;

23. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások indításakor és irányításakor a meglévő adminisztratív és pénzügyi előírásokat enyhíteni kell az eljárások egyszerűsítése, az induló vállalkozások kölcsönökhöz, kockázati tőkéhez és mikrofinanszírozáshoz való könnyebb hozzáférése, a nagysebességű internetkapcsolat garantálása, a több területre kiterjedő, személyre szabott szaktanácsadás, az adott esetben fiatal munkanélkülieket alkalmazó vállalkozók számára ösztönző intézkedések bevezetése révén; hangsúlyozza a mikrofinanszírozásnak, a foglalkoztatás és a szociális innováció európai programjának, valamint az európai beruházási tervnek a fontosságát e célkitűzések elérésében; hangsúlyozza, hogy a vállalkozások alapításához és működtetéséhez kapcsolódó összes lényeges adminisztratív eljárás kezelése érdekében egyablakos ügyintézés bevezetésére van szükség; emlékeztet arra, hogy az adminisztratív előírásoknak figyelembe kell venniük a munkavállalói jogok tiszteletben tartását;

24. ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyenek részt az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programban, és népszerűsítsék e programot az üzleti projektekbe belevágni kívánó fiatalok körében, hogy külföldi tapasztalatot szerezhessenek, és olyan új készségekre tehessenek szert, amelyek segítik őket vállalkozási terveik sikeres megvalósításában;

25. emlékeztet arra, hogy a kreatív iparágak a leginkább vállalkozó szellemű és a leggyorsabban növekvő iparágak között vannak, és hogy a kreatív oktatás több területen is felhasználható készségeket fejleszt, így a kreatív gondolkodásmódot, a problémamegoldó készséget, a csapatmunkát és a találmányosságot; elismeri, hogy a művészetek és a média különösen vonzó a fiatalok számára;

26. emlékeztet, hogy a – gyakran nem áthelyezhető – hagyományos szaktudás rengeteg munkahelyet kínál, lehetővé téve emellett a helyi gazdaságok fellendítését, valamint kulturális szempontból is meghatározó; ezért buzdítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a hagyományos és kulturális elemeket képviselő kézműves és egyéb szakmákat speciális programok végrehajtása révén megőrizzék, és eredményesen átadják a fiatal generációknak;

2016. január 19., kedd

27. felszólít a szociális gazdaság szempontjából kedvező feltételek létrehozására annak érdekében, hogy a fiatalok számára történő munkahelyteremtést és a társadalmi tőke fejlesztését össze lehessen kapcsolni; a szociális és a szolidaritáson alapuló gazdaság vállalkozásainak a nemzeti és európai foglalkoztatási, készségfejlesztési és társadalmi integrációs cselekvési tervekbe való nagyobb fokú bevonását szorgalmazza azzal a céllal, hogy feltárják és kiaknázzák az azokban rejlő munkahely-teremtési potenciált, valamint az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak eléréséhez való hozzájárulásukkal kapcsolatos lehetőségeket;

28. emlékeztet arra, hogy a munkáltatók és a vállalkozók fontos szerepet játszanak a munkahelyi és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben, és hogy ezt továbbra is támogatni és fejleszteni kell;

29. rámutat, hogy a fiatalok vállalkozását ösztönző szakpolitikákhoz közép- és hosszú távú tervezés szükséges; hangsúlyozza, hogy a vállalkozásösztönző szakpolitikáknál figyelembe kell venni az egyes tagállamok eltérő követelményeit;

30. olyan szociálisan felelős, környezetbarát és fenntartható vállalkozói projektek hatékony támogatását, valamint fenntartható alternatív modellek – például a szövetkezetek – előmozdítását szorgalmazza, amelyek demokratikus döntéshozatali folyamaton alapulnak és hatást próbálnak gyakorolni a helyi közösségekre;

A foglalkoztathatósághoz szükséges készségek

31. hangsúlyozza, hogy sürgősen javítani kell az állami munkaügyi hivatalokban dolgozó tanácsadók képzettségét és motivációját, hogy proaktívan reagálhassanak a fiatal álláskereső igényeire, segíthessék őket a további képzettségek megszerzésében és azonosítani tudják a munkaerőpiacra való belépésükhöz szükséges készségeket;

32. emlékeztet arra, hogy az oktatás és képzés valamennyi szintjén szükség van jó minőségű, személyre szabott pályaeorientációra és segítségnyújtásra, amely csökkenti a korai iskolaelhagyás kockázatát, valamint segít a munkaerőpiachoz való hozzáférés nehézségeinek leküzdésében; hangsúlyozza, hogy a pályaeorientációt egyrészt rögzíteni kell a tantervben, másrészt a gazdasági szereplőkkel és a munkaerő-közvetítőkkal együttműködésben kell biztosítani; hangsúlyozza, hogy a nyelvtanulás és a digitális jártasság megszerzése alapvető fontosságú;

33. rámutat a magas színvonalú pályaeorientáció tagállamokon belüli hiányára; hangsúlyozza, hogy az iskolákban javítani kell a pályaeorientáció színvonalát, valamint a pályaválasztási tanácsadók számára folyamatos szakképzést kell biztosítani, hogy kellően képzetten tudják segíteni a diákokat és a tanulókat a megfelelő pálya megválasztásában;

34. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az olyan iskolai pályaeorientációs rendszerek terén bevált gyakorlatokat, amelyek a tanulókat az iskolai oktatás kezdeti szakaszától kezdve a munkaerőpiacon tett első lépésekig figyelemmel kísérik;

35. hangsúlyozza a jövőbeli készségigények rendszeres nyomon követésének fontosságát, és ezért arra ösztönzi a tagállamokat és az érintett érdekelt feleket, hogy osszák meg az ezzel kapcsolatos bevált gyakorlatokat és fejlesszenek ki további nyomon követési és előrejelzési eszközöket;

36. üdvözli a meglévő uniós „készségkörkép” honlapjának átalakítását, amely átfogóbb és felhasználóbarátabb központi hozzáférési pontot nyújt a különböző uniós munkalehetőségek és ágazatok készségigényeivel kapcsolatos információkról és tudnivalókról, illetve segíti a döntéshozókat, szakértőket, munkaközvetítő ügynökségeket, pályaválasztási tanácsadókat és az egyéneket a tájékozottabb döntéshozatalban;

37. felszólítja a tagállamokat a bevált gyakorlatok cseréjére a szakképzésben, valamint a képzések készségek révén történő fejlesztésére, így biztosítva nagyobb munkaerő-piaci hozzáférést a fiatalok számára, valamint szükség esetén a képzési programok piaci igényeknek elébe menő felülvizsgálatára; hangsúlyozza a gyakorlati, vállalkozási, programozási és informatikai készségek jelentőségét, amelyek a 21. században elengedhetetlenek a szakmai fejlődéshez; rámutat a 2020-ra szóló vállalkozói cselekvési terv és az informatikai készségekre vonatkozó uniós stratégia végrehajtásának fontosságára; emlékeztet arra, hogy a szakmai előmenetellel kapcsolatos, egész életen át tartó tanácsadásnak a munkával töltött évek alatt végig rendelkezésre kell állania annak érdekében, hogy az egyének szinten tarthassák és fejleszthessék készségeiket és tudásukat;

2016. január 19., kedd

38. ösztönzi a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő és támogassák a szakmai mobilitási lehetőségeket a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevő fiatalok körében, lehetővé téve számukra, hogy más képzési rendszerekkel és másfajta vállalkozásokkal kapcsolatba kerülve fejleszthessék készségeiket, emellett lehetőséget biztosítva számukra egy idegen nyelv gyakorlására, ami segítené őket a tartós munkaerő-piaci beilleszkedésben;

39. hangsúlyozza a „puha készségek” fejlesztésének fontosságát, amelyek segítségével az egyén sikerebben érvényesülhet a munkaerőpiacon és építhet fel szakmai karriert, és amelyek a szakmai tudás és tapasztalat nélkülözhetetlen kiegészítői;

40. hangsúlyozza, hogy haladéktalanul elő kell mozdítani a nem formális és az informális tanulást, amelybe az önkéntesség is beletartozik, és amely felbecsülhetetlen erőforrásként segíti a fiatalokat a munkavállaláshoz szükséges készségek megszerzésében;

41. emlékeztet arra, hogy a nem formális és informális tanulás döntő jelentőséggel bír a szociális készségek – mint a kommunikációs és döntéshozatali készségek – fejlesztésében; ezért a nem formális és informális tanulás tekintetében kínált inkluzív lehetőségek terén beruházásokat szorgalmaz, és kéri, hogy ismerjék el a szerzett tapasztalatok, készségek és kompetenciák hatását és értékét;

42. kitart amellett, hogy innovatív, de elérhető megközelítésmódokat kínáló képzési és tanulmányi rendszert kell létrehozni, amely egyrészt az alapvető készségek, másrészt az intellektuális képességek és a technikai szakértelem fejlesztését helyezi középpontba;

43. rámutat arra, hogy tovább kell fejleszteni az EURES eszközt, különösen a határ menti térségekben, ösztönözve a fiatalokat a külföldi állásajánlatok, szakmai gyakorlatok és tanulószerveződéses gyakorlati képzések szem előtt tartására, valamint segítségnyújtással és tanácsadással kísérve őket a mobilitási projektjeik során;

44. emlékeztet arra, hogy az oktatással és a készségekkel kapcsolatos szakpolitikáknak nemcsak a munkaerő-piaci igények kielégítését kell célozniuk, hanem fel is kell vértetniük az egyént a szükséges transzverzális kompetenciákkal, hogy aktív és felelős polgárrá váljon; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben azt a tényt, hogy az oktatásban és képzésben való részvétel alapvető jog, és hogy az oktatás és képzés önmagában is határozott értéket képvisel;

45. hangsúlyozza a holisztikus oktatás, például az állampolgári ismeretek oktatásának fontosságát, amely minden oktatási irányzat szerves részét kell hogy képezze, mivel segítheti a fiatalok munkába állásra való felkészítését;

46. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy erősítsék a diákok tanulási képességét, és hogy hatékony tanulási stratégiákkal ruházzák fel őket; hangsúlyozza továbbá, hogy azzal, hogy megtanulnak tanulni, könnyebben megszerezhetik, illetve elsajátíthatják azokat az ismereteket, készségeket, magatartásokat és képességeket, amelyek révén az egyének meghatározhatják, megtervezhetik és elérhetik saját tanulási céljaikat, és képessé válhatnak az önálló tanulásra és arra, hogy megbirkózzanak a munkaerőpiacot érintő komoly változásokkal;

47. hangsúlyozza, hogy a sporttevékenységek lehetőséget biztosítanak a résztvevőknek, hogy transzverzális készségek széles skáláját sajátítsák el, amelyek javítják foglalkoztathatóságukat és hozzájárulnak ahhoz, hogy sikeres vezetők legyenek és elérhessék céljaikat; hangsúlyozza továbbá a sport, a foglalkoztathatóság, az oktatás és a képzés közötti összefüggéseket.

48. nyugtalanítja, hogy a legutóbbi PISA-felmérés (nemzetközi tanulói teljesítménymérés) az Európai Unió bizonyos tagállamainak esetében a pontszámok csökkenését mutatta; felhívja a tagállamokat, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósítása érdekében tekintsék az oktatást egyértelmű prioritásnak;

49. hangsúlyozza, hogy a fiatalok munkaerő-piaci hozzáférése az iskolák, képzési intézmények és vállalkozások közötti partnerségekkel megerősített munkahelyi képzésekkel és magas színvonalú, formatív tanulószerveződéses gyakorlati képzésekkel javítható, továbbá e lehetőségeknek a pályaválasztás javítása révén történő jobb kihasználása növelheti a betöltendő álláshelyekre potenciálisan jelentkezők számát és javíthatja a munkára való felkészültségüket; megjegyzi, hogy ezek az intézkedések néhány tagállamban sikeresek voltak; felhívja a figyelmet arra, hogy az ezzel kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztása hozzájárulna az ifjúsági munkanélküliség csökkentéséhez; hangsúlyozza, hogy a hátrányos helyzetű gyakornokok különleges támogatást igényelnek, például külön képzések és segítő tanfolyamok formájában, valamint az adminisztratív és szervezési feladatok ellátása terén a vállalkozásoknak biztosított támogatás formájában;

2016. január 19., kedd

50. hangsúlyozza a magas színvonalú tanulószerveződéses gyakorlati képzések értékét valamennyi foglalkoztatási ágazatban, és arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a hagyományosan férfiak uralta gyakornoki helyek és álláshelyek nők általi betöltését;

51. hangsúlyozza, hogy a színvonalas szakmai gyakorlat és tanulószerveződéses gyakorlati képzés biztosításáról szóló európai chartában foglaltaknak megfelelően az elméleti oktatás és a gyakorlati képzés összekapcsolásával, a foglalkoztathatóságot biztosító készségek egyetemi alaptantervbe való beépítésével és magas színvonalú szakmai gyakorlatok biztosításával kell támogatni az oktatásból a munka világába való zökkenőmentes átmenetet, továbbá el kell ismerni a formális és nem formális oktatás, illetve az önkéntes tevékenységek során szerzett képesítéseket; hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú szakmai gyakorlatoknak mindig egyértelmű tanulási eredményeket kell felmutatniuk, valamint hogy a gyakornokokat nem szabad kizsákmányolni;

52. emlékeztet arra, hogy a valós igényeket tükröző, magas színvonalú szakmai gyakorlatoknak és tanulószerveződéses gyakorlati képzéseknek foglalkoztatáshoz kell vezetniük, és a szakmai gyakorlatoknak fel kell készíteniük a gyakornokokat a munkavállalásra, továbbá elítél minden visszaélést, mint a színlelt szakmai gyakorlatokat, amelyek aláássák a munkavállalói társadalombiztosítási jogok megszerzését; hangsúlyozza, hogy a szakmai gyakorlatoknak további készségek megszerzését és a foglalkoztathatóság javítását kell eredményezniük; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak visszatartó erejű intézkedéseket a szakmai gyakorlati pozícióval történő visszaélések megelőzése érdekében, és fokozzák tájékoztató kampányaikat a gyakornokok jogaira vonatkozóan;

53. üdvözli a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszerét és a tanulószerveződéses gyakorlati képzést szolgáló európai szövetséget; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság szorosan kövesse nyomon ennek tagállamokon belüli végrehajtását; sürgeti a tanulószerveződéses gyakorlati képzést szolgáló szövetséget, hogy mozdítsa elő a fiatalok tanulószerveződéses gyakorlati képzéshez való hozzáférését, és e célból a tanulószerveződéses gyakorlati képzéshez kapcsolódó tandíjakhoz hasonló akadályok felszámolását szorgalmazza;

54. a tagállamok ezzel kapcsolatos hatáskörét tiszteletben tartva emlékeztet arra, hogy a duális oktatási modell és a gyakorlati, szociális és kommunikációs készségek elsajátítása rendkívül fontos; emlékeztet arra, hogy a társadalmi és kommunikációs készségek elősegíthetik a fiatalok bizalmát és könnyebbé tehetik számukra a munkaerőpiacra való belépést; hangsúlyozza, hogy a duális modellt az egyes országok társadalmi, gazdasági és kulturális hátteréhez kell igazítani, és az nem tekinthető az egyedüli megfelelő szakoktatási és szakképzési rendszernek; ezért minden szinten a duális tanulási modell elismerését és erősítését szorgalmazza;

55. szorgalmazza az oktatási intézmények – mind a szakképzési, mind a felsőoktatási intézmények – és a vállalkozók közötti megerősített együttműködést a munkaerő-piaci igényekhez igazodó tantervek kidolgozása során;

56. rámutat a rugalmas, diákközpontú oktatási megközelítés előnyeire, amely lehetővé teszi, hogy a diákok az igényeiknek megfelelően megváltoztathassák vagy átalakíthassák tanulmányi programjukat anélkül, hogy eredeti választásuk kötné őket;

57. óva inti a tagállamokat a fiataloknak kínált szerződéstípusok szétforgácsolásától; kéri ennek jobb átgondolását a hatékonyság fokozása érdekében;

58. felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a természettudományos, a technológiai, a műszaki tudományokkal kapcsolatos és a matematikai programok és tanulmányok vonzerejét az e téren meglévő hiány kezelése érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy a bölcsészettudományok és az általános humán ismeretek elengedhetetlenek a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika által kínált lehetőségek eredményes kihasználásához, és ezért hatékony támogatásban kell részesülniük az oktatásukat biztosító intézményekben belül, és kiemelt szerepet kell kapniuk a tantervfejlesztésben; felszólítja a tagállamokat, hogy az oktatási intézményekben belül ösztönözzék a különböző területek – például a művészetek, a természettudományok, az IKT, a műszaki tudományok, az üzleti tanulmányok és más vonatkozó területek közötti közös programok – közötti, ágazatokon átívelő megközelítés alkalmazását;

59. sürgeti a tagállamokat, hogy a tanulási folyamatba haladéktalanul vonják be az új technológiákat, fokozzák és fejlesszék az ikt-képzéseket és a digitális készségek oktatását az oktatás és képzés valamennyi szintjén, illetve mindenféle oktatási és képzési típusban, többek között a tanárok körében is annak érdekében, hogy a digitális technológiák szempontjából összehangoltabb diplomákat és tanterveket biztosítsanak, és ösztönözzék a fiatalokat az ikt-technológiák elsajátítására és ahhoz kapcsolódó pályák választására; hangsúlyozza, hogy jobb technológiai alapot kell kialakítani az iskolákban és az egyetemeken, és biztosítani kell a szükséges infrastruktúrát; ebben a tekintetben hangsúlyozza továbbá a nyitott oktatási segédanyagok fontosságát, amelyek mindenki számára biztosítják az oktatáshoz való hozzáférést, és az egész életen át tartó tanulás segítségével növelik a foglalkoztathatóságot; emlékeztet arra, hogy ösztönözni kell a lányokat és a fiatal nőket az ikt-val kapcsolatos tanulmányok folytatására;

2016. január 19., kedd

60. hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell kidolgozni annak érdekében, hogy a lányokat a reáltantárgyak (természettudományok, technológia, műszaki tudományok és matematika) tanulására ösztönözzék, valamint magas színvonalú pályaeorientációt kell bevezetni, hogy e területeken támogassák őket szakmai pályájuk folytatásában, mivel a nők továbbra is jelentősen alulreprezentáltak az e tudományágakkal kapcsolatos szakmákban – a tudományos és műszaki szakmák esetében a nők aránya épphogy eléri a 24 %-ot –, és mivel a tagállamokban az e területekkel kapcsolatos munkahelyek a 20 legkeresettebb hiányszakmák között vannak;

61. rámutat, hogy annak ellenére, hogy egyes tagállamokban magas az ifjúsági munkanélküliségi ráta, más tagállamokban pedig sok a betöltetlen állás, alacsony marad a munkaerő Unión belüli mobilitása; ezért emlékeztet arra, hogy a versenyképes munkaerőpiac szempontjából fontos a munkavállalók mobilitása, és hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell az annak visszatartásáért felelős nyelvi és kulturális akadályokat, mégpedig oly módon, hogy ágazatspecifikus nyelvtanfolyamokat és interkulturális kommunikációs képzéseket kínálnak a munkanélküliek számára;

62. hangsúlyozza, hogy a tanulók mobilitásának fokozásával és a képesítések határokon átnyúló elismerésével – az összes uniós eszköz és program, mint az Erasmus+, az európai képesítési keretrendszer, az európai készségútlevél, az ifjúsági garancia, az Europass önéletrajz, a vállalkozói készségvizsga (Entrepreneurial Skills Pass), az EURES, a tudásfejlesztési szövetségek, a Tanulószerződéses Gyakorlati Képzés Európai Szövetsége, az európai kreditátviteli rendszer és az szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakerete (EQAVET) és az európai szakképzési kreditrendszer (ECVET) jobb felhasználása révén – megoldást kell találni a szakképzett munkaerő hiányának, valamint a készségkereslet és -kínálat közötti eltérésnek a problémájára; kiemeli az ESCO fontosságát, amely 25 európai nyelven meghatározza és osztályozza az uniós munkaerőpiac, illetve oktatás és képzés szempontjából lényeges készségeket, kompetenciákat és képesítéseket; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a szociális jogok Unión belüli megfelelő hordozhatóságának fontosságát, és ismét felhívja a figyelmet az Erasmus+, az Európai Szociális Alap és az EURES e tekintetben meglévő jelentőségére; sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék a képzéseket különösen azokban az ágazatokban, amelyekben igen nagy eltérés mutatkozik a készségkereslet és -kínálat között;

63. támogatja a meglévő uniós alapok – például az Erasmus+ program – optimális felhasználását, hogy ösztönözzék a fiatalok transzverzális készségeinek és kompetenciáinak fejlesztését az Unióban meglévő ifjúsági munkanélküliség hatékonyabb kezelése érdekében;

64. rámutat, hogy az Erasmus+ EU-szerte kulcsfontosságú eszköz a szakképzés minőségének biztosításához, és támogatja a szakmai képzéseket nyújtó nemzetközi csereprogramokat;

65. emlékeztet arra, hogy az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés eredményes végrehajtása elősegítheti a fiatalok munkaerő-piaci lehetőségeinek javítását az oktatási deficitek felszámolásával és a fenntartható munkaerőpiaccal és gazdasággal kapcsolatos igényeknek megfelelő készségek biztosításával, valamint értékes munkatapasztalatot tud kínálni és megkönnyítheti sikeres vállalkozások alapítását; rámutat, hogy ennek érdekében mindenképpen fel kell mérni a fiatalok valós foglalkoztatási igényeit és azokat a reálgazdasági ágazatokat – például a szociális gazdaságot és a környezetbarát gazdaságot –, amelyek jövőbeli munkalehetőségeket kínálnak, és ezt nemcsak a projektek, hanem az azokat végrehajtó ügynökségek folyamatos és alapos nyomon követésének is kísérnie kell, amelynek alapján rendszeres jelentések születnek a fiatalok munkanélküliségével szembeni küzdelemre irányuló ezen intézkedés előrehaladásáról;

66. hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell az ifjúsági garancia végrehajtásának adminisztratív eljárásait és sürgősen fel kell számolni minden bürokratikus akadályt, amely korlátozhatja annak hatékonyságát;

67. üdvözlizi az uniós társjogalkotók legutóbbi határozatát arról, hogy növelik az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés előfinanszírozását, amelynek az a célja, hogy a pénzügyi nehézségekkel küzdő régiók és államok számára megkönnyítse e fontos kezdeményezés végrehajtását; kéri a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy a rendelkezésre álló forrásokat felhasználva mozdítsák elő a szükséges fejlesztéseket, valamint hogy az eseti megoldások helyett fenntartható megoldásokat találjanak; felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsan és hatékonyan hajtsák végre az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés operatív programjait;

2016. január 19., kedd

Esélyegyenlőség

68. hangsúlyozza, hogy a készségek fejlesztése – amennyiben integrált megközelítésként valósítják meg – egyenlő esélyekhez vezető és azokat előmozdító mechanizmussá válhat a hátrányos helyzetű csoportokból, többek között a hátrányos helyzetű kisebbségekből származó személyek esetében, különösen a szegénységtől sújtott családokból származó gyermekek és fiatalok, a tartós munkanélküliek, a hátrányos helyzetű bevándorlók és a fogyatékossgal élő emberek esetében; hangsúlyozza, hogy a hátrányos helyzetű csoportok számára a korai szakasztól kezdve rendkívüli fontossággal bír a megelőzés, az egész életen át tartó támogatás és a szaktanácsadás abból a szempontból, hogy termelékeny és magasan képzett munkaerőként jelenjenek meg a munkaerőpiacon; hangsúlyozza továbbá, hogy a munkáltatóknak, a munkaerő-közvetítőknak és az emberi erőforrásért felelős vezetőknek támogatást kell nyújtani és képzések útján fejleszteni kell készségeiket annak érdekében, hogy előmozdítsák a hátrányos helyzetű csoportok munkaerő-piaci beilleszkedését; hangsúlyozza, hogy a leginkább hátrányos helyzetűek bevonásához szükség van a munkaadók, a humán erőforrás-csoportok és a tanárok megfelelő képzésére ahhoz, hogy a lehető legjobban támogassák a leghátrányosabb helyzetűeket a lehető leghatékonyabb integrálásuk érdekében; megismétli annak jelentőségét, hogy az oktatáshoz mindenki általánosan hozzáférjen;

69. kiemeli, hogy a hálózatiépítési készségek fejlesztése kiemelten fontos minden fiatal számára, de különösen a korlátozott munkatapasztalattal rendelkező, valamint az alulreprezentált és a hátrányos helyzetű csoportokhoz tartozók számára; hangsúlyozza, hogy a hálózatiépítés tanítása stratégiaként is szolgálhat a foglalkoztatás, a szakmai előmenetel, illetve a karrierlehetőségek fejlesztése és kiaknázása elősegítéséhez;

70. rámutat, hogy noha az Európai Unióban a nők az egyetemi végzettséggel rendelkezők többségét (60 %) alkotják, foglalkoztatási arányuk és előmeneteli pályájuk nem tükrözi lehetőségeik teljes kiaknázását; hangsúlyozza, hogy az inkluzív, hosszú távú gazdasági növekedés azon múlik, hogy – elsősorban a horizontális és vertikális szegregáció felszámolása révén – megszűnik-e a nők iskolai végzettsége és munkaerő-piaci helyzete közötti szakadék;

71. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban a munkaügyi hivataloknak többet kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a fogyatékossgal élő személyeket fizikailag semmi se akadályozza abban, hogy igénybe vegyék a szolgáltatásaikat;

72. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mozdítsák elő a bevált gyakorlatokat és támogassák a fogyatékossgal élő fiatalok oktatásba (többek között az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos programokba) és foglalkoztatásba való bevonását olyan intézkedések révén, mint az e fiatalokat támogató vagy az őket toborzó szervezetek részére pénzügyi ösztönzőket kínáló, szociális vállalkozásokkal kapcsolatos kezdeményezésekbe való beruházások;

73. hangsúlyozza annak biztosításának fontosságát, hogy a fogyatékossgal élő személyek hozzáférjenek a vállalkozásösztönzést célzó tájékoztatási és oktatási programok szerves részét képező pénzügyi támogatásokhoz és ösztöndíjakhoz;

Új generáció, új lehetőségek, új kihívások

74. megállapítja, hogy a gyors technológiai fejlődés korszakában felnövő fiatalok nemcsak a bennük rejlő lehetőségek, tehetségek és készségek tekintetében, hanem az értékek és prioritások tekintetében is különböznek az előző generációktól, és ezért hangsúlyozni kell a generációk közötti szakadék felszámolását szolgáló kezdeményezések fontosságát; megjegyzi, hogy ez elősegíti a fiatalabb generáció erősségeinek megértését is, ideértve például a feladatok párhuzamos végzésének képességét, a kreativitást, a mobilitást, a változások elfogadására való készséget és különösen a csapatmunkát; hangsúlyozza, hogy az oktatási és képzési rendszereknek elég rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy lehetővé tegyék a fiatalok készségeinek és tehetségeinek teljes kibontakozását; hangsúlyozza továbbá, hogy a munkaerő-toborzási és foglalkoztatási szolgáltatásokat nyújtó személyzetet jól ki kell képezni és fel kell ruházni olyan készségekkel, amelyek révén megértik az új generációt; megjegyzi továbbá, hogy nem minden fiatal rendelkezik automatikusan a digitális igények kielégítéséhez szükséges készségekkel és képességekkel, ezért emlékeztet arra, hogy a korábbiakhoz képest még fontosabb, hogy a digitális eszközökhöz mindenki egyformán hozzáférjen és azokkal kapcsolatban mindenki egyforma mértékben részesüljön;

o

o o

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. január 19., kedd

P8_TA(2016)0009

A digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósítása felé**Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása a digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósításáról (2015/2147(INI))**

(2018/C 011/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című bizottsági közleményre (COM(2015)0192) és a közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0100),
- tekintettel az „Úton a prosperáló adatközpontú gazdaság felé” című 2014. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2014)0442),
- tekintettel a 2015. november 25-i az európai közigazgatások, üzleti vállalkozások és polgárok rendelkezésére álló interoperabilitási megoldásokra és közös keretekre vonatkozó programnak (ISA² program) mint a közzsféra korszerűsítése eszközének létrehozásáról szóló 2015/2240/EU határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel „A közösségi finanszírozásban rejlő lehetőségek felszabadítása az Európai Unióban” című bizottsági közleményre (COM(2014)0172),
- tekintettel a „Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT): eredmények és következő lépések” című bizottsági közleményhez (COM(2013)0685) fűzött mellékletre,
- tekintettel az elektronikus hírközlés egységes európai piacáról és a „behálózott kontinens” megteremtéséhez szükséges intézkedések meghatározásáról, valamint a 2002/20/EK, 2002/21/EK és 2002/22/EK irányelv és az 1211/2009/EK és 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2013)0627),
- tekintettel „A 2012–2015 közötti időszakra vonatkozó, e-kereskedelemmel kapcsolatos akcióterv – a 2013. évi helyzet” című 2013. április 23-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0153),
- tekintettel a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről szóló rendeletre irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2013)0147),
- tekintettel a hálózat- és információbiztonságnak az egész Unióban egységesen magas szintjére vonatkozó intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2013)0048),
- tekintettel az egységes digitális piacon megjelenő tartalomról szóló 2012. december 18-i bizottsági közleményre (COM(2012)0789),
- tekintettel a közzszektorbeli szervezetek webhelyeinek akadálymentesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2012)0721),
- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
- tekintettel „A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért” című 2012. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2012)0573),

⁽¹⁾ HL L 318., 2015.12.4., 1. o.

2016. január 19., kedd

- tekintettel az „Egységes piaci intézkedéscsomag: tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottsághoz intézett 2011. április 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0206),
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé: A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért – 50 javaslat az együttes munka, vállalkozás és a cserekapcsolatok javítása érdekében” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010)0608),
- tekintettel a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0464),
- tekintettel a 112-es egységes európai segélyhívó szolgáltatáson alapuló fedélzeti e-segélyhívó rendszer kiépítésével összefüggő típus-jóváhagyási követelményekről és a 2007/46/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. április 29-i 2015/758/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. július 23-i 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a távközlési infrastruktúrák területén működő transzeurópai hálózatokra vonatkozó iránymutatásokról és az 1336/97/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. március 11-i 283/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a közzsféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/37/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾ (PSI-irányelv),
- tekintettel a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) ⁽⁷⁾,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 123., 2015.5.19., 77. o.

⁽²⁾ HL L 257., 2014.8.28., 73. o.

⁽³⁾ HL L 86., 2014.3.21., 14. o.

⁽⁴⁾ HL L 84., 2014.3.20., 72. o.

⁽⁵⁾ HL L 348., 2013.12.20., 129. o.

⁽⁶⁾ HL L 175., 2013.6.27., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 165., 2013.6.18., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

2016. január 19., kedd

- tekintettel a többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról szóló, 2012. március 14-i 243/2012/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és Hivatalának létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az adatbázisok jogi védelméről szóló, 96/9/EK irányelv első értékelésére,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾, amely tartalmazza az 1882/2003/EK rendelet által bevezetett módosításokat is,
- tekintettel az 5G partnerségről Kína és az Európai Unió között létrejött, 2015. szeptember 28-i megállapodásra és az ehhez kapcsolódó megállapodásokra,
- tekintettel az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ végrehajtásáról szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására,
- tekintettel „A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó megújított konszenzus felé” című uniós cselekvési tervről szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló, 2015. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a digitális egységes piacon a fogyasztói jogok támogatásáról szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a magáncélú többszörözési jogdíjakról szóló, 2014. február 27-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ HL L 81., 2012.3.21., 7. o.

⁽²⁾ HL L 304., 2011.11.22., 64. o.

⁽³⁾ HL L 337., 2009.12.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽⁵⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽⁶⁾ HL L 77., 1996.3.27., 20. o.

⁽⁷⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0273.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0220.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0051.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0071.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0179.

2016. január 19., kedd

- tekintettel „Az integrált uniós csomagkézbesítési piacról az e-kereskedelem bővülése érdekében” című, 2014. február 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a versenyképesség és a fenntarthatóság javítása érdekében Európa újraiparosításáról szóló, 2014. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A számítási felhőben rejlő potenciál felszabadításáról Európában” című, 2013. december 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a BEREC-re és Hivatalára vonatkozó értékelő jelentésről szóló véleményről szóló, 2013. december 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályozási keretről szóló végrehajtási jelentéssel kapcsolatos, 2013. október 24-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a megtévesztő reklámozási gyakorlatokról szóló, 2013. október 22-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A növekedésről, a mobilitásról és a foglalkoztatásról szóló digitális menetrend: ideje magasabb sebességbe kapcsolni” című, 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a digitális egységes piac megvalósításáról szóló, 2013. július 4-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai fogyasztóügyi politika új ütemtervéről szóló, 2013. június 11-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtásáról szóló, 2013. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a digitális egységes piac megvalósításáról szóló, 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Unióban az audiovizuális művek online terjesztéséről szóló, 2012. szeptember 11-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel „A kritikus informatikai infrastruktúrák védelme. Eredmények és következő lépések: a globális kiberbiztonság felé” című dokumentumról szóló, 2012. június 12-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a „Versenyképes egységes digitális piac – az e-kormányzat mint élenjáró kezdeményezés” című, 2012. április 20-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az e-kereskedelmi belső piac kialakításáról szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel „Az internet szabályozása: a következő lépések” című, 2010. június 15-i állásfoglalására ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0067.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0032.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0535.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0536.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0454.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0436.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0377.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0327.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0239.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0215.

⁽¹¹⁾ HL C 434., 2015.12.23., 2. o.

⁽¹²⁾ HL C 353. E, 2013.12.3., 64. o.

⁽¹³⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 22. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 258. E, 2013.9.7., 64. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 50. E, 2012.2.21., 1. o.

⁽¹⁶⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 33. o.

2016. január 19., kedd

- tekintettel az „Új európai digitális menetrend Európa számára: 2015.eu” című, 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a tárgyak internetéről szóló, 2010. június 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió – az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkével a Szerződésekbe beépített – Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (UN CRPD) 9. cikkére, amelyet az EU 2010. december 23-án ratifikált a 2010/48/EK határozattal,
 - tekintettel az ENSZ Nevelésiügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének (UNESCO) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, 2005. október 20-i egyezményére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 12., 14., 16. és 26. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentéseire, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, a Jogi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményeire (A8-0371/2015),
- A. mivel az internet és a mobilkommunikációs eszközök gyorsan fejlődő használata következtében a felhasználók, a vállalatok és a vállalatoknál dolgozó munkavállalók immár másként kommunikálnak, másként férnek hozzá az információkhoz és a tudásanyaghoz, máshogyan végeznek kreatív tevékenységeket, mások a fogyasztói, megosztási és részvételi szokásaik, illetve máshogyan végzik a munkájukat; mivel ez kiszélesítette és megváltoztatta a gazdaságot, megkönnyítve, hogy a kis- és középvállalkozások hozzáférjenek az akár 500 millió potenciális ügyfelet jelentő uniós piacokhoz és a globális piacokhoz, valamint lehetővé tette, hogy az egyének új vállalkozói ötleteket és üzleti modelleket alakíthassanak ki;
- B. mivel a digitális egységes piac területén valamennyi uniós szakpolitikának és jogszabálynak új lehetőségeket kell biztosítania a felhasználók és a vállalkozások számára, lehetővé kell tennie új, innovatív, határokon átnyúló online szolgáltatások megjelenését és fejlődését versenyképes áron, fel kell számolnia a tagállamok közti akadályokat, továbbá elő kell segítenie az európai üzleti vállalkozások, és különösen a kkv-k hozzáférését a határokon átnyúló piacokhoz, mivel ez kulcsfontosságú az EU növekedése és foglalkoztatottsági rátája szempontjából, elismerve ugyanakkor, hogy ezek a lehetőségek elkerülhetetlenül strukturális változásokat és holisztikus megközelítést igényelnek többek között a szociális dimenzió tekintetében, valamint szükségessé teszik a digitális jártasság terén fennálló hiányosságok gyors pótlását;
- C. mivel a digitális gazdaság hozzáadott értékének 75 %-a ugyan a hagyományos iparból ered, és a hagyományos ipar digitális átalakulása továbbra is lassú, ugyanis az uniós vállalkozásoknak csupán 1,7 %-a használja ki teljes körűen a fejlett digitális technológiákat, a kkv-knak pedig csupán 14 %-a használja az internetet értékesítési csatornaként; mivel Európának fel kell használnia az ikt-ágazatban rejlő jelentős potenciált az ipar digitalizálására és a globális versenyképesség fenntartására;
- D. mivel az adatgazdaság kiépítése nagyban függ egy olyan jogi kerettől, amely ösztönzi az adatbázisok fejlesztését, felügyeletét, karbantartását és növelését, és ezért az innovációbarát és gyakorlatias jogi kerettől függ;

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 45. o.⁽²⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 24. o.

2016. január 19., kedd

- E. mivel 2013-ban a közösségi gazdaság piaci mérete világszerte mintegy 3,5 milliárd USD volt, ma pedig a Bizottság előrejelzése szerint a növekedési potenciál meghaladja a 100 milliárd USD-t;
- F. mivel a magas és következetes szintű fogyasztóvédelemhez, fogyasztói tudatossághoz és fogyasztói elégedettséghez szükségszerűen minőségre, rugalmasságra, átláthatóságra, megfelelő tájékoztatásra, interoperabilitásra, valamint könnyen hozzáférhető és biztonságos online környezetre van szükség magas szintű adatvédelem mellett;
- G. mivel a kreativitás és innováció a digitális gazdaság motorjai, ezért elengedhetetlen a szellemi tulajdon-jogok magas szintű védelmének biztosítása;
- H. mivel az EU háztartásai 44,8 %-ának nincs hozzáférése gyors internethez ⁽¹⁾, a jelenlegi politikák és ösztönzők pedig nem biztosították a megfelelő digitális infrastruktúrát, különösen a vidéki térségekben;
- I. mivel az EU régiói a digitális összeköttetések, a humán tőke, az internethasználat, a digitális technológia vállalkozások által integrálása és a digitális közszolgáltatások tekintetében nagyon eltérő szinten vannak, ahogy arra a digitális menetrend eredménytáblája is rámutatott; mivel azok a régiók, amelyek elmaradnak ezen öt mutató terén, annak a kockázatnak vannak kitéve, hogy kimaradnak a digitális korszak előnyeiből;

1. BEVEZETÉS: MIÉRT VAN SZÜKSÉGÜNK DIGITÁLIS EGYSÉGES PIACRA?

1. üdvözlí az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című közleményt; úgy véli, hogy a közös szabályrendszeren alapuló digitális egységes piac megvalósítása fokozhatná az EU versenyképességét, pozitív hatást gyakorolhatna a növekedésre és a munkahelyteremtésre, újra fellendíthetné az egységes piacot és inkluzívabbá tehetné a társadalmat, új lehetőségeket kínálva a polgároknak és a vállalkozásoknak elsősorban az innováció cseréje és megosztása révén, továbbá úgy véli, hogy ideje a végrehajtás terén is megerősíteni a korábban elfogadott horizontális megközelítést, ideértve a 16 kezdeményezés megfelelő időben történő elfogadását is, hiszen a digitális ösztönzők valamennyi polgárra és a társadalom és a gazdaság valamennyi dimenziójára hatással vannak;
2. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a digitális egységes piac irányítása és megfelelő időben történő megvalósítása az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös felelőssége; ösztönzi a Bizottságot, hogy vegye fel a kapcsolatot a társadalmi és szociális érdekelt felekkel, és a lehető legszélesebb körben vonja be őket a döntéshozatali folyamatba;
3. úgy véli, hogy a jobb szabályozás olyan jogalkotási megközelítést igényel, amely eredendően digitális, elveken alapuló és technológiai szempontból semleges; ahhoz, hogy teret biztosíthassunk az innováció számára, az ehhez szükséges konzultációkat és hatásvizsgálatokat követően értékelni kell, hogy a hatályos jogszabályok, a kiegészítő nem szabályozási intézkedések és végrehajtási keretek megfelelőek-e a digitális korban az új technológiák és új üzleti modellek fényében, hogy ezáltal orvosolni lehessen az egységes piac jogi töredezettségét, csökkenteni lehessen az adminisztratív terheket, valamint lökést lehessen adni a növekedésnek és az innovációnak;
4. úgy véli, hogy a digitális gazdaságban rejlő innovációs és növekedési potenciál teljes kiaknázásához nélkülözhetetlen, hogy a polgárok és az üzleti vállalkozások megbízzanak a digitális környezetben; meggyőződése, hogy e bizalom adatvédelmi és biztonsági normák, illetve magas szintű fogyasztóvédelem és fogyasztói tudatosság révén történő megerősítését kell a kérdéskörrel kapcsolatos közpolitikák alapjává tenni, elismerve ugyanakkor, hogy a digitális vállalkozások üzleti modellje a felhasználók bizalmára épül;
5. kiemeli, hogy az elektronikus kereskedelem évente 500 millió euró forgalmat generál az Európai Unióban, és fontos kiegészítője az offline kereskedelemnek, miközben nagyobb választékot kínál a fogyasztóknak, különösen a távoli területeken, és új lehetőségeket biztosít a kkv-k számára; felkéri a Bizottságot, hogy azonosítsa és számolja fel az elektronikus kereskedelmet gátló akadályokat annak érdekében, hogy valóban határokon átnyúlóvá válhasson az elektronikus kereskedelmi piac; úgy véli, hogy az ilyen akadályok közé tartozik az interoperabilitás és a közös szabványok hiánya, a megalapozott fogyasztói döntésekhez szükséges információk hiánya, valamint a határokon átnyúló fizetési módokhoz való elégtelen hozzáférés;

⁽¹⁾ Eurostat 2014: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Information_society_statistics_at_regional_level#People_who_never_used_the_internet

2016. január 19., kedd

6. támogatja a Bizottság arra irányuló tervét, hogy az EU versenypolitikája teljes mértékben kiterjedjen a digitális egységes piacra, mivel a piaci verseny nem csupán nagyobb választékot biztosít a fogyasztók számára, hanem egyenlő feltételeket is teremt, továbbá sajnálatosnak tartja, hogy az európai digitális keret jelenlegi hiánya rámutatott, hogy nem sikerült összeegyeztetni a kis és a nagy szolgáltatók érdekeit;

7. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak sürgősen elő kell mozdítaniuk egy dinamikusabb gazdaságot, amely lehetővé teszi az innováció virágzását és felszámolja az üzleti vállalkozásokat, különösen az innovatív vállalkozásokat, a kkv-kat, az induló és fejlődésük kezdetén álló vállalkozásokat akadályozó tényezőket, hogy ezek egyenlő versenyfeltételek mellett férhessenek hozzá a piacokhoz, mindehhez fejlesszék az e-kormányzatot, időtálló és integrált szabályozási és nem szabályozási keretet alakítsanak ki, többek között finanszírozáshoz való hozzáférést és akár új finanszírozási modelleket biztosítva az uniós induló vállalkozások, kkv-k és civil társadalmi kezdeményezések számára, valamint hosszú távú befektetési stratégiát dolgozva ki a digitális infrastruktúra, a digitális készségek, a digitális integráció, a kutatás és az innováció terén; emlékeztet arra, hogy a versenyt és az innovációt előmozdító innovációbarát politika egyik alapelemeként biztosítani kell a projektek számára a finanszírozási lehetőségekhez való hozzáférést; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a közösségi finanszírozás határokon átnyúló zökkenőmentes megvalósíthatóságát, és bátorítja a tagállamokat arra, hogy vezessenek be ösztönzőket a közösségi finanszírozáshoz;

8. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni a digitalizáció munkahelyi egészségre és biztonságra gyakorolt hatását, és a meglévő egészségvédelmi és biztonsági intézkedéseket ennek megfelelően kell átalakítani; felhívja a figyelmet azokra a kockázatokra, amelyeknek az otthonról távmunkázó vagy „crowdworking” formában dolgozó személyek ki vannak téve; hangsúlyozza, hogy a munkához köthető mentális problémák, mint például a folyamatos elérhetőség és a hagyományos munkaidő-beosztás szétzilálódása miatt kialakuló kiegészítő kockázatot jelentenek a munkavállalókra; kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a digitalizáció nem szándékolt hatásairól, például a nagyobb munkaintenzitásnak a munkavállalók pszichés jóllétére és családjára, illetve a gyermekek kognitív fejlődésére gyakorolt hatásáról;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve fejlessze tovább a vállalkozói készséget felfuttató kezdeményezéseket, különösen olyan innovatív üzleti modelleket, amelyek elősegítik a siker meghatározásával kapcsolatos szemlélet megváltozását, és előmozdítják a vállalkozási és innovációs kultúrát; úgy véli továbbá, hogy a különböző nemzeti innovációs központok sokféleségét és sajátos jellemzőit az EU valódi versenyelőnyére lehet váltani a globális piacon, ezért e központokat hatékonyan össze kell kapcsolni, és meg kell erősíteni az innovatív ökoszisztémákat, amelyekben különböző ágazatok és vállalatok folytatnak együttműködést;

10. aggodalmának ad hangot az internet és a közösségi gazdaság szabályozásával kapcsolatos, a tagállamok által eddig követett nemzeti megközelítések közötti eltérések miatt; sürgeti a Bizottságot, hogy az uniós hatásköröknek megfelelően tegyen lépéseket az innováció és a tisztességes verseny támogatása, a digitális kereskedelem korlátainak elmozdítása, továbbá a gazdasági és társadalmi kohézió, valamint a közös piac integritásának megőrzése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy őrizze meg az internet nyílt, semleges, biztonságos, inkluzív és globális kommunikációs és innovációs platformként betöltött szerepét a kommunikáció, a termelés, a részvétel, az alkotás, a kulturális sokszínűség és az innováció területén, a polgárok és fogyasztók, valamint az európai vállalatok globális sikere érdekében;

11. megjegyzi, hogy a digitális forradalom a társadalom valamennyi területére hatással van, kihívásokat hoz és lehetőségeket teremt; úgy véli, hogy ez lehetőséget kínál a polgárok, fogyasztók és vállalkozások mozgásterének eddig nem ismert módokon való növelésére, kéri a Bizottságot olyan politika kidolgozására, amely elősegíti a polgárok aktív részvételét, és lehetővé teszi számukra a digitális átalakulás nyújtotta előnyök kihasználását; kéri továbbá a Bizottságot annak további elemzésére, hogy hogyan alakítja át a digitális forradalom az európai társadalmat;

12. felhívja az Európai Bizottságot, hogy lépjen fel a jogi széttagoltsággal szemben, mégpedig úgy, hogy az új szabályozások kidolgozásakor jelentősen fokozza a különböző főigazgatóságok közötti koordinációt, és határozottan arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsák a szabályozás koherens végrehajtását;

2016. január 19., kedd

13. hangsúlyozza, hogy a digitális egységes piaci stratégia keretében kidolgozott minden kezdeményezésnek összhangban kell lennie az alapvető jogokkal, különösen az adatvédelmi jogszabályokkal, elismerve ugyanakkor, hogy hozzáadott értéket teremtenek az uniós gazdaság számára; hangsúlyozza az általános adatvédelmi rendelet és az adatvédelmi irányelv 2015 végéig történő gyors elfogadásának jelentőségét, ami mind az adatfeldolgozás érintettjei, mind a vállalkozások érdekében áll; kéri az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv felülvizsgálatát annak érdekében, hogy a csomag hatályba lépésének időpontjában az összhangban legyen az adatvédelmi csomag intézkedéseivel;

2. JOBB HOZZÁFÉRÉS A DIGITÁLIS EGYSÉGES PIACHOZ A FOGYASZTÓK ÉS A VÁLLALKOZÁSOK SZÁMÁRA EGÉSZ EURÓPÁBAN

2.1. A fogyasztók és az üzleti szféra bizalmát erősítő szabályok a határon átvéelő elektronikus kereskedelemre vonatkozóan

14. üdvözli a Bizottság szándékát, hogy szilárd javaslatot fogadjon el az online beszerzett digitális tartalmakra vonatkozó online szerződésekről, valamint javítsa a fogyasztók jogi védelmét ezen a területen; úgy véli, hogy bármilyen ez irányú fejlesztésnek célzottan kell lennie, és gondosan elemezni kell a különbséget a tartalmak, illetve a materiális javak között; felhívja a figyelmet arra, hogy míg a fogyasztóvédelmi jogszabályok védik azokat a fogyasztókat, akik materiális hordozón vásárolnak digitális tartalmakat, addig a digitális tartalmak online vásárlásakor a fogyasztói jogok nagyrészt szabályozatlanok, különösen a jogok garantálása, a hibás tartalom és a digitális tartalmakkal kapcsolatos bizonyos tisztességtelen feltételek tekintetében; rámutat, hogy az összes digitális tartalom szolgáltatásként való jelenlegi besorolása aggodalmakat kelthet, mert előfordulhat, hogy nem áll összhangban a fogyasztók elvárásaival, mivel a streaming szolgáltatások előfizetése nincs megkülönböztetve a letölthető tartalmak beszerzésétől; egyetért azzal, hogy a fogyasztóknak megegyező szintű és időtálló védelemben kell részesülniük, függetlenül attól, hogy online vagy offline vásárolnak digitális tartalmakat;

15. gyakorlatias és arányos megközelítésnek tartja a digitális tartalmak és materiális termékek online kiskereskedelmét szabályozó jogi keret további harmonizációját –, függetlenül attól, hogy határokon átnyúló vagy belföldi ügyletről van-e szó –, fenntartva mindeközben az online és offline szabályok koherenciáját, megszüntetve a joghézagokat és elkerülve a szabályozás rohamos lazulását, a meglévő fogyasztóvédelmi jogszabályokra építve; hangsúlyozza, hogy ennek technológiasemleges módon kell történnie, és nem róhat ésszerűtlen költségeket a vállalkozásokra;

16. úgy véli, hogy a határokon átnyúló szerződések fogyasztókra és vállalkozásokra vonatkozó szabályairól szóló jövőbeni bizottsági javaslatoknak el kell kerülniük annak a veszélyét, hogy nőjön az eltérés az online és az offline vásárlásokra alkalmazandó jogi normák között, továbbá úgy véli, hogy az online és offline értékesítéseket koherens módon és egyformán kell kezelni, a hatályos magas szintű fogyasztóvédelemnek megfelelően, mivel az eltérő jogi normákat a fogyasztók jogaik megvonásaként érzékelhetik; hangsúlyozza, hogy bármely új javaslatnak összhangban kell lennie a Róma I. rendelet 6. cikkével, és rámutat, hogy a Bizottság 2016-ra tervezi a fogyasztóvédelmi joganyagra vonatkozó REFIT programot; ebben az összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy újra gondolja át, hogy a materiális javakra vonatkozó tervezett bizottsági javaslatot nem a REFIT programmal egyidejűleg kellene-e benyújtania;

17. úgy véli, hogy a digitális tartalmakra vonatkozó szerződésekre elvi alapokon nyugvó jogszabályoknak kell vonatkozniuk, a technológiasemlegesség és az időtállóság érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy a Bizottság e szakterülettel kapcsolatos jövőbeli javaslatainak el kell kerülniük a következtetlenségeket és a már meglévő jogszabályokkal való átfedéseket, továbbá hosszú távon az online és offline szerződések, valamint a különböző forgalmazási láncok közötti indokolatlan jogi szakadék kialakulásának kockázatát, nem megfelelő a fogyasztóvédelmi joganyagra vonatkozó REFIT programról;

18. az online piacok szolgáltatói versenyének előmozdítása érdekében „aktív fogyasztói” stratégia kidolgozását kéri, elsősorban annak a felmérésére, hogy az online környezet megkönnyíti-e a szolgáltatóváltást, valamint hogy az online piacokon folyó verseny ösztönzése érdekében szükség van-e további lépésekre a szolgáltatóváltás megkönnyítésére; rámutat továbbá arra, hogy az értéklánc egészében hozzáférhető elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokat kell biztosítani, többek között elérhető információkat, hozzáférhető fizetési mechanizmusokat és ügyfélszolgálatot;

2016. január 19., kedd

19. felszólítja a Bizottságot, hogy az érdekelt felekkel együttműködve tárja fel az online kereskedelemre vonatkozó ágazatspecifikus uniós bizalmi jegyek bevezetésének lehetőségét, hasznosságát, a bizalmi jegyek lehetőségeit és hiányosságait, a tagállamokban már meglévő bizalmijegy-rendszerek bevált gyakorlataira építve, a fogyasztói bizalom és a minőség biztosítása érdekében, különösen a határon átnyúló online kereskedelem tekintetében, továbbá arra, hogy csökkentse a bizalmi jegyek jelenlegi nagy számát, mivel ez esetleg zavart kelthet a fogyasztókban, és ezzel párhuzamosan elemezze az olyan lehetőségeket, mint az önszabályozás, vagy az érdekelt csoportjainak létrehozása az ügyfelek kiszolgálására vonatkozó közös alapelvek meghatározása érdekében;

20. méltányolja a Bizottságnak az egész Unióra kiterjedő online vitarendezési platform előkészítésére irányuló átfogó erőfeszítéseit, és kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve lépjen fel az online vitarendezésről szóló rendelet, valamint az alternatív vitarendezésről szóló irányelv kellő időben történő és hatékony végrehajtása érdekében – előbbi esetében különösen a fordítási szolgáltatások tekintetében; kéri a Bizottságot és az érdekelt feleket annak mérlegelésére, hogy hogyan lehetne tovább javítani a gyakori fogyasztói panaszokkal kapcsolatos információ elérhetőségét;

21. szorgalmazza a fogyasztóvédelmi vívmányok és a szolgáltatási irányelv hatékony végrehajtási keretének kialakítását; ösztönzi a Bizottságot, hogy az irányelv helytelen vagy nem megfelelő végrehajtásának megállapítása esetén vessen be minden rendelkezésére álló eszközt a már létező szabályok és kötelezettségszegési eljárások teljes körű és megfelelő végrehajtásának biztosítására;

22. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadják el a tiltott tartalmak és áruk online értékesítése elleni szükséges intézkedéseket, növelve az együttműködést, az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét az interneten zajló illegális tevékenység elleni küzdelem területén; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak nyújtott digitális tartalmat nem terhelhetik harmadik felek jogai, amelyek megakadályozhatják a fogyasztót abban, hogy a szerződésnek megfelelően élvezze a digitális tartalmat;

23. kéri annak mélyreható, célzott és tényeken alapuló elemzését, hogy az értéklánc valamennyi szereplőjének – ideértve az internetes közvetítőket, az internetes platformokat, a tartalomszolgáltatókat és szolgáltatókat, valamint az offline közvetítőket, például a viszonteladókat és a kiskereskedőket is – ésszerű és megfelelő intézkedéseket kell-e tennie az illegális tartalmakkal, a hamisított árukkal és a kereskedelmi nagyságrendű szellemi tulajdoni jogsértésekkel szemben, emellett megőrizve a végfelhasználók képességét arra, hogy információkhoz hozzáférjenek, információkat terjesszenek, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat működtessenek választásuk szerint;

24. felhívja a figyelmet arra, hogy az uniós szabályozás átültetésével kapcsolatos zero tolerancia elvét a tagállamoknak és az Uniónak szigorúan be kell tartaniuk; úgy véli azonban, hogy a kötelezettségszegési eljárásokat csak végső esetben kellene alkalmazni, és csak többszöri egyeztetést és kiigazítást követően szabadna megindítani; hangsúlyozza, hogy feltétlenül le kell rövidíteni az említett eljárások időtartamát;

25. üdvözli a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendeletnek a Bizottság által bejelentett felülvizsgálatát; úgy véli, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörének kiterjesztése és kölcsönös együttműködésük megerősítése az online vásárlásra vonatkozó fogyasztóvédelmi szabályok hatékony érvényesítésének előfeltétele;

2.2. A megfizethető és minőségi tagállamközi csomagkézbesítés

26. hangsúlyozza, hogy míg a csomagkézbesítés néhány tagállamban jól működik, másokban viszont a – különösen a kézbesítés utolsó szakaszában – nem hatékony kézbesítési szolgáltatások képezik az egyik legfőbb akadályt a határon átnyúló e-kereskedelem előtt, és ez az online tranzakcióktól való tartózkodás egyik leggyakoribb okai a fogyasztók és a vállalkozások körében egyaránt; úgy véli, hogy a határon átnyúló csomagkézbesítés hiányosságait csak az európai közös piac perspektívájából lehet megoldani, és hangsúlyozza a verseny fontosságát az ágazatban, továbbá azt, hogy a csomagkézbesítő ágazatnak alkalmazkodnia kell a modern életformákhoz, és rugalmas kézbesítési lehetőségeket – pl. átvevőhelyek hálózatát, csomagátvevő pontokat és ár-összehasonlító információkat – kell felkínálnia;

2016. január 19., kedd

27. hangsúlyozza, hogy a hozzáférhető, megfizethető, hatékony és magas színvonalú szállítási szolgáltatások a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem sikerének elengedhetetlen előfeltételei; ezért az árstruktúra fogyasztókkal való jobb megértetése érdekében támogatja a javasolt intézkedéseket az árak átláthatóbbá tételére, a csomag elkallódása vagy kár esetén fennálló felelősséggel kapcsolatos információ nyújtására, az interoperabilitás javítására és a szabályozói felügyelet fokozására, melyek a határokon átnyúló csomagkézbesítési piac zökkenőmentes működését célozzák, beleértve a határokon átnyúló csomagkövetési (track-and-trace) rendszerek fejlesztését, kellő rugalmasságot nyújtva ahhoz, hogy a kézbesítési piac kialakulhasson és hozzáigazodhasson a technológiai innovációkhoz;

28. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktív módon osszák meg egymással a csomagküldő ágazatban bevált gyakorlatokat, valamint a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek a határon átnyúló csomagkézbesítésről folytatott nyilvános konzultációról, valamint ismertesse az önszabályozási folyamat eredményeit; üdvözli a határon átnyúló csomagkézbesítéssel foglalkozó eseti munkacsoport létrehozását;

29. kéri ezen túlmenően a Bizottságot, hogy a szolgáltatókkal együttműködve dolgozzon ki egy ambiciózus cselekvési tervet, beleértve a bevált gyakorlatra vonatkozó iránymutatásokat abból a célból, hogy innovatív megoldásokat találjanak a szolgáltatások javítására, a költségek és a környezeti hatás csökkentésére, a csomagkézbesítés és postai szolgáltatások közös piacának további integrálására, azon akadályok felszámolására, amelyekbe a postai szolgáltatók a határokon átnyúló kézbesítés során ütköznek, valamint az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és a postai szolgáltatásokkal foglalkozó szabályozó hatóságok európai csoportja (ERGP) közötti együttműködés erősítésére, szükség esetén javaslatot téve a hatályos szabályozás felülvizsgálatára;

30. hangsúlyozza, hogy a csomagkézbesítés Bizottság által tervezett további harmonizációjának nem szabad a csomagkézbesítők alacsonyabb szociális védelméhez és rosszabb munkakörülményeihez vezetnie, tekintet nélkül foglalkoztatási jogállásukra; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az ezen ágazatban dolgozók társadalombiztosítási rendszerekhez való hozzáféréseinek és kollektív tárgyaláshoz való jogainak tiszteletben tartásáról; kiemeli, hogy a társadalombiztosítás nyújtása a tagállamok hatáskörébe tartozik;

2.3. Az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás megakadályozása

31. úgy véli, hogy nagyra törő, célzott lépésekre van szükség a javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításához, különösen az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás gyakorlatának felszámolása, valamint a földrajzi elhelyezkedés vagy nemzetiség alapján történő, tisztességtelen árdiszkrimináció megszüntetése révén, amelyek hatásaként gyakorta alakulnak ki monopóliumok, és egyes fogyasztók illegális tartalmak felé fordulhatnak;

32. támogatja a Bizottság elkötelezettségét az iránt, hogy hatékonyan, az elektronikus kereskedelemről szóló jelenlegi irányelv kiegészítése révén kezelje a indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozást, és betartassa a hatályos jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit; alapvető fontosságúnak tartja a vállalkozások közötti, a területi alapú tartalomkorlátozás gyakorlatához – például szelektív értékesítéshez – vezető kapcsolatok vizsgálatát, amennyiben ezek nincsenek összhangban a versenytörvénnyel és a piaci szegmentációval, valamint a technológiai intézkedések és gyakorlatok középpontba helyezését (mint az IP-cím nyomon követés vagy a rendszerek interoperabilitásának szándékos hiánya), amelyek indokolatlanul korlátozzák az információs társadalom határokon át nyújtott szolgáltatásaihoz való hozzáférést, fontosnak tartja továbbá a javak és szolgáltatások határon átnyúló kereskedelmére, illetve a kapcsolódó szolgáltatásokra – mint a termékek kifizetése és házhoz szállítása – vonatkozó szerződések vizsgálatát, valamint az arányosság elvének figyelembevételét, különösen a kis- és középvállalkozások esetében;

33. hangsúlyozza, hogy az egy vagy több tagállamban kereskedést folytató online kereskedőknek az Unióban minden fogyasztó tekintetében egyenlő bánásmódot kell alkalmazniuk, többek között az árengedményekhez vagy más ajánlatokhoz való hozzáférés terén;

34. támogatja különösen a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv 20. cikke (2) bekezdése gyakorlati végrehajtásának a Bizottság által tervbe vett vizsgálatát, annak elemzése érdekében, hogy melyek a fogyasztókkal szembeni, állampolgárságuk vagy lakóhely szerinti országuk alapján történő indokolatlan megkülönböztetés lehetséges formái; felszólítja a Bizottságot, hogy állapítsa és határozza meg, hogy a szolgáltatási irányelv 20. cikkének (2) bekezdése értelmében konkrétan milyen esetszempontok esetében lehet indokolt a megkülönböztetés, annak érdekében, hogy pontosítsa, melyek a magánszereplők által folytatott indokolatlanul megkülönböztető gyakorlatok, valamint hogy értelmezési segítséget nyújtson a 20. cikk (2) bekezdésének gyakorlati alkalmazásáért felelős hatóságok számára, a szolgáltatási irányelv 16. cikkében foglaltaknak megfelelően; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen összehangolt

2016. január 19., kedd

erőfeszítéseket arra, hogy a 20. cikk (2) bekezdésében található rendelkezés kerüljön be a 2006/2004/EK rendelet mellékletébe, hogy használni lehessen a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat vizsgálati és végrehajtási jogkörét;

35. hangsúlyozza, hogy a területi alapú tartalomkorlátozás tilalma egyáltalán nem kötelezheti a kiskereskedőket arra, hogy webáruházukból árut szállítsanak egy bizonyos tagállamba, ha nem áll érdekükben termékeiket valamennyi tagállamban értékesíteni, és a kisebb méretet részesítik előnyben, vagy csak az áruházukhoz közeli fogyasztóknak adnak el;

36. rámutat továbbá az elektronikus kereskedelmi ágazat jelenleg zajló versenyjogi vizsgálatának jelentőségére többek között annak kivizsgálásában, hogy vajon az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás – például az IP-cím, postai cím vagy a hitelkártyát kibocsátó ország alapján történő megkülönböztetés – sérti-e az uniós versenyjog szabályait; hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a fogyasztói és vállalkozói bizalmat, figyelembe véve az ágazati vizsgálat eredményeit, és mérlegelve, hogy szükséges-e a csoportmentességi rendelet célzott módosítása, beleértve annak 4a. és 4b. cikkeit, a nemkívánatos átirányítás és területi korlátozások csökkentése érdekében;

37. üdvözli a Bizottság javaslatát a letöltött tartalmak hordozhatóságának és interoperabilitásának növelésére, amelynek célja a legálisan beszerzett és hozzáférhető tartalmak vagy szolgáltatások szabad áramlásának fokozása, amely az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás megszüntetésére, továbbá az előfizetések hozzáférhetőségére és határon átnyúló működésére irányuló első lépés; hangsúlyozza, hogy nincs ellentmondás a territorialitás elve és a tartalmak hordozhatósága előtt álló akadályok megszüntetésére szolgáló intézkedések között;

38. óva int a kötelező páneurópai licencek megkülönböztetés nélküli kiadásának támogatásától, mivel az a felhasználók számára hozzáférhetővé tett tartalom csökkenéséhez vezethet; hangsúlyozza, hogy a territorialitás elve a szerzői jogi rendszer alapvető pillére, tekintettel a területi engedélyezési rendszer fontosságára az EU-ban;

2.4. A digitális tartalomhoz való hozzáférés javítása – Modern, európaibb szerzői jogi keret

39. üdvözli a Bizottságnak a szerzői jogi keret modernizálására és a digitális korhoz igazítására irányuló kötelezettségvállalását; hangsúlyozza, hogy mindennemű módosításnak célzottan kell lennie, és az alkotók és a szerzői jogok más tulajdonosainak tisztességes és megfelelő díjazására, a gazdasági növekedésre, a versenyképességre és a nagyobb fogyasztói elégedettségre kell összpontosítania, de emellett az alapvető jogok védelmének szükségességét is a középpontba kell állítania;

40. hangsúlyozza, hogy a szerzői jog megsértésén alapuló szakmai tevékenységek vagy üzleti modellek komoly fenyegetést jelentenek a digitális egységes piac működésére nézve;

41. úgy véli, hogy a reformnak meg kell teremtenie az egyensúlyt az összes érintett érdek között; rámutat a kreatív ágazat sajátosságaira és – főként a különböző típusú tartalmakból és kreatív alkotásokból, valamint az alkalmazott üzleti modellekből származó – különböző kihívásaira; mivel a „Territorialitás és hatása az audiovizuális művek finanszírozására” című tanulmány hangsúlyozza a területi engedélyezés fontos szerepét az európai filmek refinanszírozását illetően; ezért felhívja a Bizottságot e sajátosságok jobb azonosítására és figyelembevételére;

42. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a szerzői jogról szóló irányelv bármilyen reformja vegye figyelembe az utólagos hatásvizsgálat eredményeit és az Európai Parlament 2015. július 9-i állásfoglalását a 2001/29/EK irányelvről, továbbá szilárd bizonyítékokon, többek között bármely módosítás növekedésre és foglalkoztatásra, kulturális sokszínűsége és különösen az audiovizuális alkotások előállítására, finanszírozására és terjesztésére gyakorolt hatásainak vizsgálatán alapuljon;

2016. január 19., kedd

43. rámutat a célzott szerzői jogi kivételek és korlátozások kulcsfontosságú szerepére a gazdasági növekedés, az innováció és a munkahelyteremtés elősegítésében, a jövőbeli kreativitás ösztönzésében és az innováció, valamint a kreatív és kulturális sokszínűség növelésében Európában; emlékeztet arra, hogy a Parlament támogatta a szerzői jogi kivételekre és korlátozásokra vonatkozó minimumszabályok alkalmazásának, valamint a 2001/29/EK irányelvben meghatározott ezen kivételek és korlátozások megfelelő alkalmazásának vizsgálatát;

44. hangsúlyozza, hogy a szerzői jogi kivételekre és korlátozásokra vonatkozó megközelítésnek kiegyensúlyozottnak, célzottnak és formátumsemlegesnek kell lennie, kizárólag igazolt szükségleteken szabad alapulnia, és nem sértheti az európai kulturális sokszínűséget, annak finanszírozását és a szerzők méltányos díjazását;

45. hangsúlyozza, hogy bár a szöveg- és adatbányászat alkalmazása terén nagyobb jogbiztonságra van szükség annak érdekében, hogy lehetővé váljon a kutatók és oktatási intézmények számára a szerzői jogi védelem alatt álló anyagok szélesebb körű, akár határokon átnyúló használata, bármely, szöveg- és adatbányászatra vonatkozó európai szintű kivétel csak abban az esetben alkalmazható, ha a felhasználó jogszerű hozzáféréssel rendelkezik, és ilyen kivételt csak az összes érdekelt féllel folytatott konzultáció keretében, bizonyítékokon alapuló hatásvizsgálatot követően lehet kidolgozni;

46. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy javuljon a szerzői jogi rendszer átláthatósága és egyértelműsége, különösen a felhasználók által létrehozott tartalmak, különösen a felhasználók által létrehozott tartalmak és – azokban a tagállamokban, amelyek ilyeneket alkalmaznak – a magáncélú többszörözési jogdíjak tekintetében; e tekintetben rámutat arra, hogy a polgárokat tájékoztatni kell a magáncélú többszörözési jogdíj tényleges összegéről, céljáról és felhasználásának módjáról;

2.5. A hozzáadottérték-adóval kapcsolatos terhek és az egyéb akadályok csökkentése a külföldre történő értékesítés esetében

47. véleménye szerint a piaci torzulások, az adókikerülés és az adócsalás megakadályozása és a valódi európai egységes digitális piac megteremtése érdekében – a nemzeti hatáskörök kellő tiszteletben tartása mellett – szükség van az adózási rendszerek fokozottabb koordinációjára, amely többek között megköveteli egy uniós szintű közös konszolidált társaságiadó-alap létrehozását;

48. prioritásnak tekinti egy egyszerűsített, egységes és következetes online héarendszer kidolgozását azzal céllal, hogy csökkenteni lehessen a szerte Európában működő kis és innovatív vállalkozások megfelelési költségeit; üdvözlí a szűkített egyablakos héaügyintézés bevezetését, amely előrelépést jelent az ideiglenes uniós héarendszer megszüntetése felé; mindazonáltal aggódik, hogy a küszöbérték hiánya miatt egyes kkv-k nehezen tudnak megfelelni a jelenlegi rendszernek; ezért felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül ezt a rendszert, hogy az fokozottabban vállalkozásbaráttá váljon;

49. kéri továbbá, hogy a hasonló termékek és szolgáltatások esetében – tekintet nélkül azok digitális vagy fizikai voltára – tartsák maradéktalanul tiszteletben az adósemlegesség elvét; kéri a Bizottságot, hogy a meglévő kötelezettség-vállalásoknak megfelelően haladéktalanul nyújtson be olyan javaslatot, amely lehetővé teszi a tagállamok számára a sajtó, a digitális könyvkiadás, az e-könyvek és az online kiadványok héamértékének csökkentését annak érdekében, hogy megszüntessék a hátrányos megkülönböztetést az egységes piacon;

50. felkéri a Bizottságot, hogy segítse elő a legjobb gyakorlatok cseréjét az adóhatóságok, illetve az érintett felek között, hogy megfelelő megoldások kerüljenek kidolgozásra az adófizetéssel kapcsolatban a megosztásalapú gazdaságban;

51. üdvözlí a pénzforgalmi irányelv felülvizsgálatának elfogadását; hangsúlyozza, hogy amennyiben az Unió fokozni kívánja az EU egészére kiterjedő e-kereskedelmet, haladéktalanul meg kell valósítani az egységes normáknak megfelelő, páneurópai, azonnali elektronikus és mobilfizetéseket és a pénzforgalmi irányelv megfelelő felülvizsgálatát;

2016. január 19., kedd

3. MEGFELELŐ FELTÉTELEK ÉS EGYENLŐ VERSENYFELTÉTELEK MEGTEREMTÉSE A FEJLETT DIGITÁLIS HÁLÓZATOK ÉS AZ INNOVATÍV SZOLGÁLTATÁSOK SZÁMÁRA

3.1. A távközlési szabályok céljaként megfelelő naprakésszé tétele

52. hangsúlyozza, hogy a nagy sebességű és nagyon nagy sebességű kommunikációs hálózatokba történő magánberuházások minden digitális előrelépés előfeltételeit képezik, amelyeket ösztönözni kell egy olyan stabil uniós szabályozói keret révén, amely lehetővé teszi valamennyi szereplő számára a beruházások végrehajtását, többek között a vidéki és a távoli területeken is; úgy véli, hogy a nagyobb versenyhez a tapasztalatok szerint magasabb szintű infrastrukturális beruházások, innováció, választék és a fogyasztók és a vállalkozások számára alacsonyabb árak társulnak; úgy véli, hogy kevés a bizonyíték arra, hogy az üzemeltetők konszolidációja a hálózati beruházások és a hálózati teljesítmény növekedésével jár; úgy véli, hogy ebben a kérdésben alapos értékelésre és a versenyjogi szabályok érvényesítésére van szükség a túlzott piaci koncentráció, az európai szintű oligopóliumok kialakulása és a fogyasztókra gyakorolt negatív hatások elkerülése érdekében;

53. hangsúlyozza az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) sikeres végrehajtásának fontosságát a beruházások maximalizálása érdekében a magasabb kockázati profilú projektek előtérbe helyezésével, a gazdasági fellendülés felgyorsításával, a növekedés serkentésével és a magánberuházások, többek között a mikrofinanszírozás és a kockázati tőke ösztönzésével az innovatív vállalatok támogatására fejlődésük különböző finanszírozási szakaszaiban; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy piaci hiányosságok esetén teljes mértékben használják fel a digitális beruházások számára már rendelkezésre álló pénzeszközöket, tegyék lehetővé az uniós programok, például a Horizont 2020, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, más vonatkozó strukturális alapok és eszközök, köztük a közösségi alapú projektek és az állami támogatásra vonatkozó iránymutatásokkal összhangban nyújtott állami támogatások közötti szinergiákat **többek között** annak érdekében, hogy előmozdítsák a nyilvános WLAN-hálózatokat a kisebb és nagyobb településeken, mivel ez bizonyítottan elengedhetetlen a regionális, társadalmi és kulturális integráció, valamint az oktatás szempontjából;

54. emlékeztet a tagállamok azon kötelezettségvállalására, hogy 2020 végére legalább a célul kitűzött 30 MB/s sebességet elérjék; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a mobil és helyhez kötött hálózatokkal kapcsolatos széles sávra vonatkozó jelenlegi stratégia – és ezen belül a célok – időtállóságát, és teljesítse a mindenki számára elérhető nagysebességű kapcsolódás feltételeit az adatközpontú gazdaság igényeinek megfelelően a digitális szakadék elkerülése, valamint az 5G és az szupergyors széles sáv gyors üzembe helyezése érdekében;

55. hangsúlyozza, hogy a digitális – és ezen belül a hálózatsemleges online – szolgáltatások fejlődése a fogyasztók javát szolgálva növelte a keresletet és a versenyt, valamint a digitális infrastruktúrába való beruházások iránti igényt; úgy véli, hogy a távközlési keret korszerűsítésének nem szabadna szükségtelen szabályozói terhekhez vezetnie, de garantálnia kellene a megkülönböztetéstől mentes hozzáférést a hálózatokhoz, és olyan időtálló megoldásokat kellene megvalósítania – lehetőség szerint a hasonló szolgáltatásokra vonatkozó hasonló szabályok elve alapján –, amelyek előmozdítják az innovációt és a tisztességes versenyt, és biztosítják a fogyasztóvédelmet;

56. hangsúlyozza annak biztosításának szükségességét, hogy a távközlési keretben meghatározott végfelhasználói jogok koherensek, arányosak és időtállóak legyenek, és hogy a „behálózott kontinens” csomag elfogadását követően tartalmazzák a könnyebb szerződésváltást és a szerződések átláthatóságát a végfelhasználók számára; üdvözlí, hogy a távközlési keret felülvizsgálata mellett sor kerül az egyetemes szolgáltatásokról szóló irányelv közelgő felülvizsgálatára annak biztosítása érdekében, hogy a nagy sebességű széles sávú internet-hozzáférésre vonatkozó követelmények alkalmasak legyenek a digitális szakadék mérséklésére, valamint a 112-es egységes európai segélyhívó szolgáltatás elérhetőségének vizsgálata céljából;

57. hangsúlyozza, hogy az európai digitális egységes piacnak könnyebbé kell tennie a végfelhasználók mindennapi életét; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy oldja meg a telefonhívások határokon való átadásával kapcsolatos problémákat, hogy a fogyasztók megszokás nélkül telefonálhassanak az uniós határok átlépésekor;

58. üdvözlí a Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatósága által a közelmúltban az európai digitális menetrenddel – többek között az uniós távközlési szabályok felülvizsgálatával, 2020 után a gyors és jó minőségű internetkapcsolat iránti igénnyel, valamint az online platformokkal, a számítási felhőkkel és adatokkal, a közvetítők felelősségével és a közösségi gazdasággal – kapcsolatban indított különféle, még folyamatban lévő nyilvános konzultációkat, sürgeti azonban a Bizottságot, hogy biztosítsa az összhangot e párhuzamos kezdeményezések között;

2016. január 19., kedd

59. kiemeli, hogy a rádióspektrum az uniós mobilhírközlés és vezeték nélküli szélessávú hírközlés, valamint a műsorszórás belső piaca számára döntő fontosságú erőforrást jelent, valamint elengedhetetlen szerepet tölt be az Európai Unió jövőbeli versenyképessége szempontjából; prioritásként szorgalmazza egy összehangolt és versenyt elősegítő keret kialakítását a frekvenciák felosztása és hatékony irányítása terén a frekvenciaelosztás késedelmének megelőzése céljából, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítását valamennyi szereplő számára, továbbá a Lamy-jelentés⁽¹⁾ fényében a spektrum különböző frekvenciasávjainak jövőbeli felhasználására vonatkozó hosszú távú stratégia kialakítását, amely különösen az 5G-s hálózatok bevezetéséhez szükséges;

60. hangsúlyozza, hogy az EU távközlési szabályainak – például a „behálózott kontinens” csomag – időszerű végrehajtása és a tagállamokban történő egységes, átlátható érvényesítése döntő fontosságú pillér a digitális egységes piac megvalósítása, a hálózatszemlegesség elvének szigorú alkalmazása és – különösen egy időben végrehajtott átfogó felülvizsgálat esetén – a roamingdíjak valamennyi európai fogyasztó számára 2017. június 15-ig történő megszüntetése érdekében;

61. felhívja a Bizottságot, hogy a digitális egységes piac további integrációja érdekében a BEREC szerepének, kapacitásának és döntéseinek erősítése révén biztosítsa hatékonyabb intézményi keret meglétét a szabályozási keret egységes alkalmazásának elérése, az egységes piac fejlődése felügyeletének biztosítása és a határon átnyúló viták rendezése érdekében; e tekintetben hangsúlyozza a pénzügyi és emberi erőforrások fokozásának és a BEREC irányítási struktúrája ennek megfelelő további erősítésének szükségességét;

3.2. A 21. századnak megfelelő média-keretrendszer

62. hangsúlyozza az audiovizuális médiumok kettős jellegét, lévén egyszerre társadalmi, kulturális és gazdasági javak; véleménye szerint azért van szükség a jövőben európai médiaszabályozásra, mert biztosítani kell és elő kell mozdítani az audiovizuális média sokszínűségét, a kiskorúak, a fogyasztók és a személyes adatok magas szintű védelmét, tisztességes versenyfeltételeket kell teremteni, és rugalmasabbá kell tenni a mennyiségi és a kereskedelmi kommunikációra vonatkozó szabályokat;

63. hangsúlyozza, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvben foglalt származási ország elve továbbra is szükséges előfeltétel ahhoz, hogy az audiovizuális tartalmakat szolgáltatása határokon átnyúlóan is biztosított legyen a szolgáltatások közös piaca felé vezető úton; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ez nem akadályozza a társadalmi és kulturális célkitűzések elérését, és nem szünteti meg az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvben kívüli uniós jog kiigazításának szükségességét; hangsúlyozza, hogy a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztásának („forum shopping”) gyakorlatát elkerülendő, a reklámbevételek szerinti származási országot, a szolgáltatás nyelvét, valamint a reklám célközönségét és tartalmát be kell építeni azon kritériumok közé, amelyek alapján meghatározható vagy vitatható egy adott audiovizuális médiaszolgáltatás „származási országa”;

64. úgy véli, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvnek mindenkire vonatkoznia kell, beleértve az internetes platformok és felhasználói felületek szolgáltatóit, amennyiben audiovizuális médiaszolgáltatásról van szó; hangsúlyozza a tartalmak és információk fellelhetőségének fokozására irányuló szabályok fontosságát a médiaszabadság, a pluralizmus és a független kutatás erősítése, valamint a nyelvi és a kulturális sokszínűség biztosítékát nyújtó megkülönböztetésmentesség elvének garantálása érdekében; hangsúlyozza, hogy a közérdekű audiovizuális tartalmak fellelhetőségének biztosítása érdekében a tagállamok konkrét szabályokat vezethetnek be, amelyek célja a kulturális és nyelvi sokszínűség és az információk, vélemények és médiumok széles skálájának megőrzése, a gyermekek, fiatalok és kisebbségek, továbbá általában a fogyasztók védelme; kéri intézkedések meghozatalát annak biztosítása érdekében, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatások elérhetőek legyenek a kiszolgáltatott helyzetben lévők számára; sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze az audiovizuális médiatartalom legális kínálatát, előnyben részesítve a független európai alkotásokat;

65. sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a változó nézettségi mintákat, és az audiovizuális tartalmakhoz való hozzáférés új módjait, összhangba hozva a lineáris és nem lineáris szolgáltatásokat, valamint európai szintű minimumkövetelményeket határozva meg minden audiovizuális médiaszolgáltatás esetében, biztosítva azok következetes alkalmazását, kivéve azokat az eseteket, ahol az ilyen típusú tartalom egyéb, nem audiovizuális tartalom vagy szolgáltatás elengedhetetlen kiegészítője; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszék tovább a médiaszolgáltatásnak az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv 1. cikkében foglalt meghatározását oly módon, hogy – elegendő rugalmasságot hagyva a tagállamok számára – jobban érvényesüljenek benne a tartalmak esetleges társadalompolitikai

⁽¹⁾ Jelentés az UHF-sáv jövőbeli használatával foglalkozó magas szintű csoport munkájának eredményeiről.

2016. január 19., kedd

hatásai és e hatások sajátosságai, különös tekintettel a véleményformálásra és a vélemények sokszínűségére, valamint a szerkesztői felelősségre;

66. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyenlő mértékben hajtsák végre és kezeljék hatékonyan valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatás betiltását az Unióban az emberi méltóság megsértése, gyűlöletre uszítás vagy rasszizmus esetén;

67. hangsúlyozza, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv kiigazításának a szabályozás csökkenését, valamint a társ- és önszabályozás erősítését kell eredményeznie azáltal, hogy horizontális és a médiumokat átfogó szabályozói megközelítés révén egyensúlyt teremt a műsorszolgáltatók és az egyéb piaci szereplők jogai és kötelezettségei között; úgy véli, hogy a hirdetések és a műsortartalom világos felismerhetősége és megkülönböztethetősége elvének minden médiatípus esetében prioritást kell élveznie a hirdetések és műsortartalom szétválasztásának elvével szemben; kéri a Bizottságot annak elemzésére, hogy mennyiben szakszerű és időszzerű ragaszkodni a közszolgálati műsorszolgáltatás állami támogatására vonatkozó előírások alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény 6.7 pontjához;

68. úgy véli, hogy a 93/83/EGK irányelvben foglalt jogi elképzelés, további elemzés elvégzését követően javíthatná a legális online tartalmakhoz és szolgáltatásokhoz való határon átnyúló hozzáférést a digitális egységes piacon anélkül, hogy megkérdőjelezné a szerződéskötés szabadsága, az alkotók és művészek megfelelő javadalmazása, és a kizárólagos jogok területi hatálya elvét;

3.3. A célnak megfelelő szabályozási környezet kialakítása a platformok és közvetítők vonatkozásában

3.3.1. Az internetes platformok szerepe

69. sürgeti a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy az internetes platformokkal összefüggő potenciális kérdések nem oldhatóak-e meg a hatályos jogszabályok megfelelő és maradéktalan végrehajtásával és az EU versenyjogi szabályainak tényleges érvényesítésével az internetes platformok közötti egyenlő versenyfeltételek és tisztességes és tényleges verseny biztosítása, valamint a monopóliumok kialakulásának megelőzése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy az internetes platformok tekintetében folytasson olyan innovációbarát politikát, amely elősegíti a piacra jutást és előmozdítja az innovációt; úgy véli, hogy a hangsúlyt az átláthatóságra, a megkülönböztetésmentességre, a platformok vagy online szolgáltatások közötti, fogyasztói döntést lehetővé tévő váltás megkönnyítésére, a platformok hozzáférhetőségére, valamint a platformok kialakulása és növekedése előtt álló akadályok azonosítására és kezelésére kell helyezni;

70. emellett megjegyzi, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv, a fogyasztók jogairól szóló irányelv és a fogyasztóvédelmi vívmányok egyéb elemei a későbbiekben tovább erősítették az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv rendelkezéseit, valamint hogy ezeket az irányelveket megfelelően érvényre kell juttatni, és ugyanúgy kell alkalmazni az internetes platformokat használó kereskedőkre, mint a hagyományos piacokon működő kereskedőkre; kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt minden érdekelt féllel és a Parlamenttel annak érdekében, hogy egyértelmű iránymutatás kerüljön bevezetésre a fogyasztóvédelmi vívmányok internetes platformokat használó kereskedőkre való alkalmazhatóságáról, és szükség esetén nyújtson segítséget a tagállami fogyasztóvédelmi hatóságok számára a fogyasztóvédelmi jog megfelelő végrehajtásához;

71. méltányolja a Bizottságnak az internetes platformok által a digitális gazdaságban betöltött szerep elemzésére irányuló kezdeményezését a digitális egységes piacról szóló stratégia keretében, mivel az több jövőbeli jogalkotási javaslatra is hatással lesz; véleménye szerint az elemzésnek az egyes üzletágakban meglévő konkrét és érzékelhető problémák és a fogyasztóvédelem terén meglévő esetleges hiányosságok azonosítását, valamint az internetes szolgáltatások és az internetes szolgáltatók közötti különbségtételt kell szolgálnia; hangsúlyozza, hogy a kulturális javakkal, különösen az audiovizuális médiával kereskedő platformokat a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezményt tiszteletben tartó, egyedi bánásmódban kell részesíteni;

72. kéri a Bizottságot, hogy 2016 első negyedévében számoljon be a Parlamentnek a vonatkozó konzultációk eredményeiről és következetes megközelítést alkalmazzon a soron következő jogszabályi felülvizsgálat során; óva int a piaci torzulások előidézésétől vagy az online szolgáltatások piacra jutásának azzal való akadályozásától, hogy új kötelezettségeket vezetnek be bizonyos hagyományos üzleti modellek keresztámogatása céljából;

2016. január 19., kedd

73. hangsúlyozza, hogy a közvetítők korlátozott felelőssége létfontosságú az internet nyitottságának, az alapvető jogok, a jogbiztonság és az innováció megőrzése szempontjából; e tekintetben elismeri, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvben a közvetítők felelősségére vonatkozó rendelkezések időtállóak és technológiai szempontból semlegesek;

74. felhívja a figyelmet arra, hogy a felelősség korlátozásából származó előnyök érdekében amennyiben egy információs társadalommal összefüggő szolgáltatónak ténylegesen tudomása van jogellenes cselekményekről vagy tudomást szerez ilyenekről, haladéktalanul intézkednie kell az adat eltávolítása, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy a bűnüldözés privatizálásának elkerülése, illetve a jogellenes tartalmak és áruk értékesítése elleni, szükséges és indokolt intézkedések meghozatala érdekében biztosítsa e rendelkezés Alapjogi Chartával összhangban lévő, egységes végrehajtását;

75. véleménye szerint a gyorsan fejlődő piacok és – a nonprofit platformoktól a vállalkozások közötti platformokig terjedő – platformok sokfélesége, az ezek által lefedett különböző szolgáltatások, szektorok és szereplők széles köre fényében nincsenek egyértelműen meghatározva a platformok, valamint az egy kaptafára készült megközelítés súlyosan akadályozhatja az innovációt, és a világgazdaságban versenyhátrányba hozhatja az európai vállalatokat;

76. véleménye szerint egyes online közvetítők és online platformok jövedelemre tesznek szert a kulturális művekből és tartalmakból, melyet azonban nem minden esetben osztanak meg az alkotókkal; felhívja a Bizottságot, hogy fontoljon meg bizonyítékokon alapuló megoldásokat **az átláthatóság hiánya és** tartalomtól a szolgáltatások felé történő értéktranszfer kezelésére szolgáló lehetőségekre, amelyek az innováció hátráltatása nélkül teszik lehetővé a szerzők, az előadók és a jogosultak számára, hogy műveik internetes felhasználása után méltányos díjazásban részesüljenek;

3.3.2. A közösségi gazdaság által kínált új lehetőségek

77. üdvözli, hogy a közösségi gazdaság következtében növekszik a verseny és a fogyasztók választása, valamint az erőforrások, a készségek és az egyéb eszközök hatékonyabb felhasználása révén lehetőségek nyílnak a munkahelyteremtésre, a gazdasági növekedésre, a versenyképességre, a befogadóbb munkaerőpiacra és a körforgásos uniós gazdaság kialakítására; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a közösségi gazdaság továbbfejlesztését azzal, hogy beazonosítják az ennek útjában álló mesterséges akadályokat és a növekedését gátló vonatkozó jogszabályokat;

78. ösztönzi a Bizottságot, hogy a közösségi gazdaság keretében elemezze, hogy miként lehet egyensúlyt teremteni a fogyasztók szerepének növelése és védelme között, valamint – ahol pontosításra van szükség – biztosítsa a digitális szféra fogyasztói vonatkozású jogi keretének megfelelőségét, beleértve az esetleges visszaélésekkel kapcsolatos eseteket is, valamint határozza meg, hogy megfelelőek vagy hatékonyabbak-e az utólagos jogorvoslatok;

79. megjegyzi, hogy a jó hírnéven és bizalmon alapuló új modelleket alkalmazó vállalatok saját érdeke, hogy a jogellenes tevékenységektől visszatartó intézkedések szülessenek, amelyek egyúttal a fogyasztók biztonságára vonatkozó új rendelkezéseket is tartalmaznak;

80. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a bevált gyakorlatok közösségi gazdasági ágazaton belüli előmozdításáért felelős érdekképviselői csoportot;

81. felszólítja a tagállamokat, hogy az új foglalkoztatási formák megnevezésén, illetve a szociális és foglalkoztatási jogszabályok korszerűsítése iránti igények felmérésén keresztül biztosítsák, hogy a foglalkoztatási és szociális politikák megfeleljenek a digitális innováció, a vállalkozói tevékenység és a közösségi gazdaság növekedése céljainak és a rugalmasabb foglalkoztatási formákban rejlő lehetőségeknek, azért, hogy a digitális munka világában is meg lehessen őrizni a jelenlegi foglalkoztatási jogokat és a szociális jóléti rendszereket; kiemeli, hogy a társadalombiztosítás nyújtása a tagállamok hatáskörébe tartozik; kéri a Bizottságot, hogy azonosítsa az e területen az EU-ban és nemzetközi szinten bevált gyakorlatokat és könnyítse meg azok cseréjét;

2016. január 19., kedd

3.3.3. Az interneten elérhető jogellenes tartalmak elleni küzdelem

82. felhívja a Bizottságot, hogy lépjen fel a kiberbűnözés és az interneten elérhető jogellenes tartalmak és anyagok ellen – a gyűlöletbeszédet is beleértve –, olyan politikák és megfelelő jogi keret révén, amelyek tiszteletben tartják az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokat és szabadságokat, különösen a szólásszabadság és információszabadság alapvető jogát, a hatályos uniós és tagállami szabályokat, illetve a szükségesség, az arányosság, a megfelelő jogi eljáráshoz való jog és a jogállamiság elveit; úgy véli, hogy e cél eléréséhez az alábbiakra van szükség:

- konzisztens és hatékony bűnüldözési eszközök nyújtása az európai és nemzeti rendőri ügynökségek és bűnüldöző hatóságok számára;
- egyértelmű iránymutatás nyújtása az illegális online tartalom kezelésére vonatkozóan, ideértve a gyűlöletbeszédet;
- a köz-magán társulások, illetve az állami és magánszervezetek közti párbeszéd támogatása, a hatályos uniós jogszabályokkal összhangban;
- a közvetítők és online platformok szerepének tisztázása az Európai Unió Alapjogi Chartája vonatkozásában;
- annak biztosítása, hogy az Europolon belül létrehozott, a szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó uniós egység a tevékenységének megfelelő joggalappal rendelkezzen;
- célzott intézkedések biztosítása a gyermekek online szexuális kizsákmányolása elleni küzdelem érdekében, illetve az összes érintett hatékony együttműködésének biztosítása a gyermekek jogainak és védelmének biztosítása érdekében az interneten, illetve olyan kezdeményezések ösztönzése, amelyek célja, hogy biztonságossá tegyék az internetet a gyermekek számára, valamint
- együttműködés az érdekelt felekkel az oktatási és tájékoztató kampányok előmozdítása során;

83. üdvözli a Bizottság cselekvési tervét a szellemi tulajdon-jogok online érvényesítésének a kereskedelmi nagyságrendű jogsértéseket illető modernizálására; úgy véli, hogy a szerzői jogok 2004/48/EK irányelvnek megfelelő érvényesítése valamennyi tagállamban rendkívül fontos, és hogy a szerzői és szomszédos jogok csak annyira hatékonyak, mint a védelmüket szolgáló jogérvényesítési intézkedések

84. rámutat arra, hogy az EU-ban jelentős a szellemi tulajdonhoz fűződő jogsértések száma; kiemeli a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjának abban játszott szerepét, hogy megbízható adatokat és objektív elemzéseket nyújt a jogsértések gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásáról; felszólít egy hatékony, fenntartható, arányos és korszerűbb megközelítés elfogadására a szellemi tulajdonjogok online érvényesítésével, végrehajtásával és védelmével kapcsolatban, különösen a kereskedelmi nagyságrendű jogsértések tekintetében;

85. megjegyzi, hogy bizonyos esetekben a szerzői jogi jogsértés annak az eredménye is lehet, hogy a kívánt tartalom jogszerűen elérhető formában nehezen lelhető fel; felhív tehát egy szélesebb körű és felhasználóbarát legális kínálat kialakítására és e kínálat nyilvánosság körében való népszerűsítésére;

86. üdvözli a „kövesd a pénzt” megközelítést, és arra bátorítja az ellátási lánc szereplőit, hogy az önkéntes megállapodások gyakorlatára építve összehangoltan és arányosan lépjenek fel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok kereskedelmi nagyságrendű megsértése ellen; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a tagállamokkal együtt elő kell mozdítania a tudatosságot és a kellő gondosság alkalmazását az ellátási lánc mentén, és ösztönöznie kell az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint a köz- és a magánszféra közötti fokozott együttműködést; hangsúlyozza, hogy minden intézkedésnek indokoltnak, összehangoltnak és arányosnak kell lennie, valamint hatékony és felhasználóbarát jogorvoslati lehetőséget kell biztosítania a hátrányosan érintett felek számára; fontosnak tartja, hogy felhívják a fogyasztók figyelmét a szerzői és szomszédos jogok megsértésének következményeire;

2016. január 19., kedd

3.4. A digitális hálózatokba, iparágakba, szolgáltatásokba és infrastruktúrákba, valamint a személyes adatok kezelésébe vetett bizalom és e szolgáltatások biztonságának megerősítése

87. úgy véli, hogy a digitális szolgáltatások, az adatközpontú technológiák, az informatikai és fizetési rendszerek, a létfontosságú infrastruktúrák és internetes hálózatok terén a bizalom és a biztonság megteremtéséhez több forrásra, valamint az európai kiberbiztonsági iparág, illetve a köz- és magánszféra közötti együttműködésre van szükség, különösen a kutatási együttműködésekben – a Horizont 2020 programot is beleértve – és a köz- és magánszféra közötti partnerségeken keresztül; támogatja az e téren megvalósuló köz- és magánszféra közötti partnerségek során bevált tagállami gyakorlatok megosztását;

88. felszólít az informatikai támadásokkal szembeni ellenálló képesség javítására irányuló – az ENISA egyre nagyobb szerepvállalása mellett – erőfeszítésekre, a kockázattudatosság fokozására, valamint az alapvető biztonsági folyamatokkal kapcsolatos ismeretterjesztésre a digitális szolgáltatások felhasználói, különösen a kkv-k körében, a vállalatok alapszintű biztonságának garantálására, például az adatok és a kommunikáció végpontok közötti titkosításán és szoftverfrissítéseken keresztül, továbbá a testreszabott biztonság elve alkalmazásának ösztönzésére;

89. véleménye szerint a szoftverszolgáltatóknak jobban fel kellene hívni a fogyasztók figyelmét a nyitott forráskódú szoftverek biztonsági előnyeire és a biztonsági vonatkozású szoftverfrissítésekre; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy, a sebezhetőség feltárására irányuló, uniós szinten koordinált program lehetőségét, beleértve az ismert szoftverhiányosságok kiküszöbölését, megoldást kínálva a szoftverek sebezhetőségével való visszaélések és az adatok megsértése esetén;

90. véleménye szerint a hálózat- és információbiztonságról szóló irányelv célnak megfelelő, gyors elfogadására van szükség a kiberbiztonság uniós szinten összehangolt megközelítésének biztosításához; úgy véli, hogy a tagállamok, illetve az EU vonatkozó intézményei és szervei közötti nagyobb fokú együttműködés, valamint a bevált gyakorlatok cseréje létfontosságú az ipar további digitalizációjához, az alapvető uniós jogok védelmének, különösen pedig az adatvédelem biztosítása mellett;

91. kiemeli, hogy a hálózatok elleni támadások és az elkövetett számítógépes bűncselekmények gyorsan növekvő száma összehangolt válaszlépést tesz szükségessé az Unió és a tagállamok részéről, a hálózatok és az információ magas szintű biztonságának megteremtése érdekében; úgy véli, hogy a biztonságos internet garantálása magában foglalja a hálózatok és a kritikus infrastruktúrák védelmét, biztosítva a bűnüldöző hatóságok képességét a bűnözés – többek között a terrorizmus, az erőszakos radikalizálódás, a gyermekek online történő szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása – elleni harcra, valamint az online és offline bűnözés elleni küzdelemhez elengedhetetlenül szükséges adatok felhasználását; hangsúlyozza, hogy az így meghatározott biztonság, kiegészítve az alapvető jogok védelmével a kibertérben, szükséges a digitális szolgáltatásokba és a személyes adatok feldolgozásába vetett bizalom megerősítéséhez, és ezért a versenyképes digitális egységes piac létrehozásához szükséges alapot is biztosítja;

92. emlékeztet arra, hogy a titkosítás és a hasonló eszközök hasznosak a polgárok és a vállalatok számára az adatok titkosságának, illetve kommunikációik alapvető szintű biztonságának garantálása terén; elítéli, hogy ezeket bűnözési céllal is fel lehet használni;

93. üdvözli az Europolon belüli Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központot (EC3), amely kibertámadások esetén gyorsabb válaszleépéseket tesz lehetővé; felszólít egy, az EC3 megbízatását megerősítő jogalkotási javaslatra, és szorgalmazza az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2013. augusztus 12-i 2013/40/EU irányelv mihamarabbi áttüztetését;

94. megjegyzi, hogy a tömeges elektronikus megfigyeléssel kapcsolatban napvilágra került tények azt jelzik, hogy vissza kell nyerni a polgároknak az adatok védelmébe és a digitális szolgáltatások biztonságába vetett bizalmát, és ezzel kapcsolatban hangsúlyozza a hatályos adatvédelmi jogszabályoknak való szigorú megfelelés és az alapvető jogok tiszteletben tartásának szükségességét a személyes adatok kereskedelmi vagy bűnüldözési célú feldolgozása során; ebben az összefüggésben emlékeztet az olyan, rendelkezésre álló eszközök fontosságára, mint a kölcsönös bűnüldözési jogsegélyről szóló egyezmények, amelyek tiszteletben tartják a jogállamiságot, és csökkentik a külföldi területen tárolt adatokhoz való illetéktelen hozzáférés kockázatát;

2016. január 19., kedd

95. emlékeztet arra, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok nem állapíthatnak meg a továbbítási, tárolási és tárhelyszolgáltatást nyújtókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely szerint az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettséget, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk; emlékeztet különösen arra, hogy az Európai Unió Bírósága, C-360/10 és C-70/10 ítéleteiben elvetette a vonatkozó (az egyik esetben internetes hozzáférést nyújtó, a másikban közösségi hálózatot működtető) szolgáltatások szinte összes felhasználójának „aktív felügyeletére” vonatkozó intézkedéseket, és kijelentette, hogy tilos minden olyan intézkedés, amely általános felügyeleti kötelezettséget ró az internetes tárhelyszolgáltatókra;

4. A DIGITÁLIS GAZDASÁG NÖVEKEDÉSI POTENCIÁLJÁNAK MAXIMALIZÁLÁSA

96. úgy véli, hogy az európai ipar és a gazdaság egyéb ágazatainál jóval gyorsabb ütemben növekedő digitális gazdaság központi jelentősége fényében az ipar digitális átalakulása rendkívül fontos az európai gazdaság versenyképessége és energetikai átállása szempontjából, de ez csak akkor járhat sikerrel, ha az európai vállalatok megértik ennek jelentőségét a megnövekedett hatékonyság és a kiaknázatlan lehetőségek megragadása terén, amelyek révén az integráltabb és szorosabban összekapcsolt értékláncok képesek gyorsan és rugalmasan reagálni a fogyasztói igényekre;

97. felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul dolgozzon ki egy átalakítási tervet – többek között a jogszabályok korszerűsítését, valamint a K&F-be és az infrastruktúrába irányuló beruházásokat szolgáló eszközök alkalmazását, az összes ágazatban – így a gyártás, az energia, a közlekedés és a kereskedelem terén egyaránt – támogassa az ipar digitalizációját a digitális technológiák meghonosítása, illetve az értékláncokban a végpontok közti összeköttetések, továbbá innovatív szolgáltatások és üzleti modellek ösztönzésén keresztül;

98. úgy véli, hogy a szabályozói keretnek lehetővé kell tennie az ipar számára, hogy a munkahelyteremtéshez, a növekedéshez és a regionális konvergenciához való hozzájárulás érdekében magáévá tegye és előre lássa e változásokat;

99. felszólít továbbá arra, hogy kiemelt figyelmet szenteljenek a kkv-knak, beleértve különösen a kisvállalkozói intézkedéscsomag lehetséges felülvizsgálatát, mivel a kkv-k digitális átalakulása nélkülözhetetlen a gazdaság versenyképessége és a munkahelyteremtés, illetve a már kiépült vállalatok és az induló vállalkozások közötti szorosabb együttműködés szempontjából, ami fenntarthatóbb és versenyképesebb ipari modellhez és világszínvonalú vállalatok felbukkanásához vezethet;

100. ismételten hangsúlyozza az európai műholdas rádiónavigációs rendszerek – különösen a Galileo és az EGNOS – jelentőségét a digitális egységes piac kialakításában a nagy adathalmazokat kezelő és a dolgok internetéhez kapcsolódó alkalmazások adatpozíciója és időbélyegzője tekintetében;

4.1. Az adatgazdaság építése

101. úgy véli, hogy az adatközpontú gazdaság a gazdasági növekedés kulcsa; hangsúlyozza az új ikt-technológiák, mint pl. a nagy adathalmazok, a felhőalapú számítástechnika, a dolgok internete, a háromdimenziós nyomtatás és egyéb technológiák által a gazdaság és társadalom részére kínált lehetőségeket, különösen akkor, ha ezek egyéb ágazatokkal – például az energetikával, közlekedéssel és logisztikával, pénzügyi szolgáltatásokkal, oktatással, kiskereskedelemmel, gyártással, kutatással vagy egészségüggyel és segélyhívó szolgálatokkal – kerülnek ötvözésre, és a közhatalóságok intelligens városok kiépítésére, az erőforrások jobb kezelésére és a környezetvédelme javítására használják fel őket; különösen kiemeli az energiaágazat digitalizációjában rejlő lehetőségeket, az energiatermelést hatékonyabbá és rugalmasabbá tevő intelligens fogyasztásmérők, intelligens energiahálózatok és adatközpontok segítségével; hangsúlyozza a köz- és magánszféra közötti partnerségek fontosságát és üdvözli a Bizottság erre irányuló kezdeményezéseit;

102. kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy hozzáférhetővé lehetne-e tenni – többek között kiadókkaal együttműködve – ingyenesen, digitális formában valamennyi, legalább felerészben közpénzekből finanszírozott tudományos kutatást olyan ésszerű határidőn belül, amely nem sérti a gazdasági és társadalmi hasznot;

2016. január 19., kedd

103. felszólítja a Bizottságot, hogy valamennyi érintett szakértővel, köztük a kutatókkal, a civil társadalommal és a köz- és magánszektorral karöltve 2016 márciusáig hajtson végre egy, a nagy adathalmazokra vonatkozó átfogó és átlátható vizsgálatot, azzal a céllal, hogy előre jelezze a nagy adathalmazok és a számítástechnikai infrastruktúra – például az európai szuperszámítógépek – technológiai szükségleteit, beleértve a nem szabályozási és a meglévő szabályozási keretben az ágazat jobb növekedési és innovációs feltételeit, valamint maximalizálva a lehetőségeket és kezelve a lehetséges kockázatokat és kihívásokat, például az adatokhoz való hozzáférést, a biztonságot és az adatvédelmet illető bizalom megteremtése érdekében;

104. kéri egy időálló és technológiasemleges közös európai álláspont kidolgozását, illetve az egységes piac további integrációját a dolgok internete és az ipari internet tekintetében, ami magában foglal egy átlátható standardalkotó és interoperabilitási stratégiát, az e technológiákba vetett bizalom erősítését a biztonság és átláthatóság, továbbá beépített és alapértelmezett adatvédelem révén; üdvözli a szabad adatáramlási kezdeményezést, amelynek egy átfogó értékelést követően tisztázni kell az adatok felhasználására, hozzáférhetőségére és tulajdonjogára vonatkozó szabályokat – az adatlokalizálási követelményeknek az egységes piac működésére gyakorolt hatásokkal kapcsolatos aggodalmakat figyelembe véve –, valamint az egy adott szolgáltatóhoz kötöttség és a piaci torzulás megelőzése érdekében meg kell könnyítenie az adatszolgáltatók közötti váltást;

105. véleménye szerint a közigazgatási szerveknek alapértelmezésként nyílt hozzáférésű kormányzati adatokkal kell rendelkezniük; sürgeti az előrelépést az információk nyílt hozzáférésű adatokként való közzétételének mértéke és üteme tekintetében, továbbá azon legfőbb adatcsoportok azonosítása terén, amelyeket hozzáférhetővé kell tenni, és a nyílt hozzáférésű adatok újrafelhasználásának előmozdítása terén, mivel ezen adatok értéket képviselnek az innovatív szolgáltatások kialakítása terén, beleértve a határokon átnyúló megoldásokat, az átláthatóságot, illetve a gazdaság és a társadalom számára kínált előnyöket;

106. elismeri, hogy az uniós fogyasztók számára egyre fontosabb szempont személyes adataik online szolgáltatók általi felhasználása és védelme, mivel ez kulcskérdés a fogyasztók digitális gazdaság iránti bizalmának kialakítása szempontjából; hangsúlyozza az aktív fogyasztóknak a verseny előmozdítása terén játszott fontos szerepét; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a fogyasztók számára fontos, hogy jobban tájékozottassák őket adataik felhasználásáról – különösen az adatokért cserébe nyújtott szolgáltatások esetében – és az adatok hordozhatóságát érintő jogaikról; sürgeti a Bizottságot, hogy tisztázza az adatok feletti ellenőrzésre és azok hordozhatóságára vonatkozó szabályokat, azon fő alapelvvel összhangban, hogy a polgároknak biztosítani kell a saját adataik feletti rendelkezés jogát;

107. úgy véli, hogy az adatvédelmi jogszabályoknak való megfelelés és az általános adatvédelmi rendelet által előírt hatékony, a magánélet védelmére vonatkozó és adatvédelmi garanciák – köztük a gyermekekre mint kiszolgáltatott fogyasztókra vonatkozóak – alapvető fontosságúak a polgárok és fogyasztók adatközpontú gazdasági ágazat iránti bizalmának megteremtésében; hangsúlyozza, hogy a fogyasztók körében növelni kell az adatokkal és az adatmegosztással kapcsolatos tudatosságot, az ezekre vonatkozó alapvető jogaik és a gazdaságban játszott szerepük tekintetében, valamint szabályokat kell meghatározni az adatok tulajdonjogára és a polgárok saját személyes adataik feletti rendelkezésére vonatkozóan; hangsúlyozza a szolgáltatások és termékek személyre szabásának szerepét, amely személyre szabást az adatvédelmi követelmények betartásával kell megvalósítani; kéri az alapértelmezett és beépített adatvédelem előmozdítását, amely az innovációra és a gazdasági növekedésre is pozitív hatással lenne; hangsúlyozza az adatfeldolgozás minden típusához való megkülönböztetésmentes hozzáállás fontosságát; hangsúlyozza a kockázatalapú megközelítés fontosságát, amely segít elkerülni a felesleges adminisztratív terheket és jogbiztonságot nyújt, különösen a kvv-k és az induló vállalkozások számára, valamint a demokratikus felügyelet és az állami hatóságok általi folyamatos nyomon követés jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a személyes adatok esetében különleges védelemre van szükség, elismeri, hogy a kiegészítő biztosítékok, például az álnevesítés vagy az anonimizálás alkalmazása növelheti a védelmet a személyes adatok nagy adathalmazokkal dolgozó alkalmazások vagy online szolgáltatók általi felhasználása során;

108. megjegyzi, hogy az adatbázisokról szóló irányelv értékelésében a Bizottság kifejti, hogy az irányelvet az európai adatvezérelt gazdaság kialakítása előtt álló akadállynak tartja; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a 96/9/EK irányelv eltörlésének szakpolitikai lehetőségeit;

4.2. A versenyképesség erősítése az interoperabilitás és a szabványosítás erősítése révén

109. úgy véli, hogy az európai ikt-szabványosítási tervnek és az interoperabilitási keret felülvizsgálatának – ideértve a Bizottság európai szabványügyi szervezeteknek adott megbízásait – egy európai digitális stratégia részét kell képezniük, amelynek célja az európai vállalatoknál a méretgazdaságosság, a költségvetési megtakarítások és a nagyobb versenyképesség

2016. január 19., kedd

elérése, az áruk és szolgáltatások ágazatok közötti és határokon átnyúló interoperabilitásának növelése az önkéntes, piacvezérelt, globális és a kkv-k által könnyen végrehajtható szabványok gyorsabb, nyitott és versenyképes módon történő meghatározása révén; bátorítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a szabványosítási folyamatokba bevonják az összes érintett érdekeltet, hogy a szabványosítás bevonzza a legjobb technológiákat, elkerülhetővé tegye a monopóliumok vagy zárt értékláncok kialakulásának kockázatát, különösen a kkv-k és az induló vállalkozások esetében, és kéri a Bizottságot, hogy tekintettel az ikt-szabványosítás globális jellegére, világszerte tevékenyen mozdítsa elő az európai szabványokat;

110. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az interoperabilitás növelésére irányuló megoldásként fokozzák az ingyenes és nyílt forráskódú szoftverek arányát és újrafelhasználásukat a hatóságok körében és a hatóságok között;

111. megjegyzi, hogy a Bizottság jelenleg konzultációt folytat az érintett érdekelt felekkel egy járműbe épített interoperábilis, szabványosított, biztonságos és nyílt hozzáférésű platform létrehozásáról lehetséges jövőbeli alkalmazások vagy szolgáltatások számára, a Parlament elektronikus segélyhívásról szóló rendeletben foglalt kérésének megfelelően; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez a platform ne korlátozza az innovációt, a szabad versenyt és fogyasztók választási lehetőségét;

112. felszólítja a Bizottságot, hogy a közlekedési ágazatot jellemző gyors ütemű innovációra tekintettel dolgozzon ki összehangolt stratégiát a közlekedési ágazat összekapcsolhatóságával kapcsolatban, és különösen, hogy hozzon létre szabályozási keretet az összekapcsolt járművekre vonatkozóan, hogy biztosítsa azok interoperabilitását a különböző szolgáltatásokkal – ideértve a távdiagnosztikát és -karbantartást – és alkalmazásokkal a tisztességes verseny fenntartása, valamint a kiberbiztonsági és adatvédelmi követelményeknek megfelelő termékek iránti fokozott igény kielégítése érdekében, továbbá az utasok fizikai biztonságának biztosítása céljából; meggyőződése, hogy partnerségekre van szükség a gépjárműipar és a távközlési ágazat között annak biztosítása érdekében, hogy az összekapcsolt járműveket és az azokhoz szükséges infrastruktúrákat egész Európára kiterjedő, közös szabványok alapján fejlesszék ki;

4.3. *Inkluzív e-társadalom*

113. megjegyzi, hogy az internet és az információs és kommunikációs technológiák jelentős hatást fejtenek ki a nők és lányok emancipációja terén; elismeri, hogy a nők szerepvállalása az Unió digitális ágazatában jótékonyan hat az európai GDP-re; elismeri, hogy hatalmas lehetőség rejlik az újításokat kifejlesztő és vállalkozó nőkben, és hogy szerepet játszhatnak a digitális átalakulásban; fontosnak tartja a nemi sztereotípiák felszámolását, és teljes mértékben támogatja és ösztönzi a digitális vállalkozói kultúra kialakítását a nők számára, és a nők integrációját és részvételét az információs társadalomban;

114. elismeri az egységes digitális piacon rejlő lehetőséget valamennyi polgár – köztük a különleges bánásmódot igénylők, az idősek, a kisebbségekhez vagy kiszolgáltatott csoportokhoz tartozók – hozzáféréseinek és részvételének biztosítására a digitális gazdaság minden aspektusát érintően, ideértve a szerzői jogi vagy szomszédos jogi védelem alatt álló termékeket és szolgáltatásokat, különösen egy inkluzív e-társadalom kiépítése és annak biztosítása révén, hogy minden e-kormányzati és e-közigazgatási program teljesen hozzáférhető legyen; mélyszélesen aggasztja, hogy a marrakeshi szerződés ratifikálása nem halad előre, és sürgeti a ratifikációs folyamat mielőbbi lezárását; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a közszektorbeli szervezetek webhelyeinek akadálymentesítéséről szóló irányelvjavaslat mielőbbi elfogadásának fontosságát;

4.3.1. *Digitális készségek és szakértelem*

115. rámutat, hogy a készségkereslet és -kínálat közötti eltérés problémát jelent a digitális gazdaság fejlődése, a munkahelyteremtés és az Unió versenyképessége szempontjából, és felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen dolgozzon ki stratégiát a készséghiány megszüntetésére; felhívja a Bizottságot, hogy az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés előirányzatait használja fel olyan egyesületek (alulról építkező mozgalmak) támogatására, amelyek a hátrányos helyzetű fiataloknak tanítanak digitális készségeket; felszólítja a tagállamokat, hogy létesítmények rendelkezésre bocsátásával nyújtsanak ehhez támogatást;

116. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezéseken és összehangolt fellépéseken keresztül, valamint a médiaműveltség oktatására szakosodott európai hálózatok létrehozásába való beruházás révén mozdítsák elő valamennyi uniós polgár, különösen a kiszolgáltatott rétegek médiaműveltségét és internetes műveltségét; hangsúlyozza, hogy a média önálló és kritikus használatára, valamint az információáradat kezelésére való képesség egy generációkon átnyúló, élethosszig tartó tanulási feladat, amely folyamatos változásnak van kitéve annak érdekében, hogy minden korosztálynak segítséget

2016. január 19., kedd

nyújtson a túláradó információtömeg megfelelő és önálló kezelésének elsajátításában; rámutat, hogy a tevékenység- és készségprofilok összetettebbé válásával új képzési, továbbképzési és egész életen át tartó tanulás iránti igények keletkeznek, különösen az informatikai és kommunikációs technológiák (ikt) szakértelmet érintően;

117. felszólítja ezért a tagállamokat a digitális készségek elsajátításának az iskolai tanterveikbe való beépítésére, valamint a szükséges technikai felszerelés fejlesztésére, és arra, hogy közös, az ECTS-rendszerben elismert elektronikus távoktatási tanterv kidolgozása céljából segítsék elő az egyetemek és a műszaki szakközépiskolák közötti együttműködést; hangsúlyozza, hogy az oktatási és képzési tananyagban a kritikus gondolkodás és megközelítés elsajátítására, az új média-, digitális és információs eszközök és felületek használatára és alapos megértésére kell irányulnia, hogy az emberek nem csupán végfelhasználói, hanem aktív felhasználói lehessenek ezen új technológiáknak; kiemeli annak fontosságát, hogy a tanárok megfelelő képzést kapjanak a digitális készségekkel, e készségek hatékony oktatásával – tekintettel a játékalapú digitális tanulás sikerére –, valamint e készségeknek általában a tanulási folyamat támogatására – a matematika, informatika, tudomány és technológia népszerűségének növelésére – való alkalmazásával kapcsolatban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a digitális média szellemi képességekre gyakorolt hatásaira vonatkozó kutatások bővítésére;

118. megjegyzi, hogy a szakképzés és egész életen át tartó tanulás területén gondoskodni kell köz- és magánberuházásokról, és új finanszírozási lehetőségeket kell felkutatni, hogy a munkavállalók, különösen a kevésbé képzettek, megszerezhessék a digitális gazdaságban megkívánt megfelelő készségeket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a magánvállalatokkal együtt dolgozzanak ki könnyen hozzáférhető, egységes és hitelesített online kurzusokat, valamint az e-készségek fejlesztését célzó innovatív és elérhető képzési programokat, amelyek során a résztvevők elsajátíthatják a digitális alapkészségeket; ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyék ezeket az online kurzusokat az ifjúsági garancia szerves részévé; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nyelvtanulásra és nyelvtanításra vonatkozó közös európai nyelvi referenciakeret példáját követve hozzanak létre egy olyan európai tanúsítási vagy értékelési rendszert, amely a digitális készségek és képesítések kölcsönös elismerésének alapjául szolgál; hangsúlyozza, hogy a tartalmakhoz való, határokon átnyúló hozzáférés kedvez az európai kulturális sokszínűségnek és a többnyelvűségnek;

119. üdvözlí az európai szintű „digitális munkahelyekkel foglalkozó nagykoalíciót”, és csatlakozásra ösztönzi a vállalkozásokat, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a kkv-k e koalícióban való aktív részvételét; üdvözlí a Bizottságnak a tanúsított és adatvédelmi jog szerint védett felhőtechnológiák, szöveg- és adatbányászat révén megvalósítandó korszerű tudástár közzszféra számára történő létrehozásával kapcsolatos elképzeléseit; úgy véli, hogy e technológiák alkalmazása különleges képzési és továbbképzési erőfeszítéseket igényel a könyvtári, levéltári és dokumentációs szakmák területén; sürgeti az együttműködésen alapuló munkavégzés és kommunikáció digitális formáinak nemzeti és nyelvi határokon átnyúló oktatását és alkalmazását – Creative Commons engedélyek felhasználásával és továbbfejlesztésével – az oktatás, képzés és továbbképzés területén, valamint az állami kutatási létesítményekben, továbbá előmozdítását a közbeszerzések terén; utal a duális képzés nélkülözhetetlen szerepére;

120. megjegyzi, hogy elő kell mozdítani szakképzésre és egész életen át tartó tanulására irányuló köz- és magánberuházásokat, hogy az uniós munkavállalók – ideértve a nem szokványos foglalkoztatási formákban dolgozó „digitális munkaerőt” is – a digitális gazdaságban megkívánt megfelelő készségek birtokában legyenek; megjegyzi, hogy a munkavállalók oktatáshoz és képzéshez való hozzáféréseinek javítását célzó intézkedésként néhány tagállam olyan jogokat vezetett be, amelyek minimálisan járó fizetett tanulmányi szabadságot biztosítanak a dolgozóknak;

4.3.2. E-kormányzat

121. úgy véli, hogy az e-kormányzat kialakításának prioritást kell élveznie az innováció terén, mivel ez serkentőleg hat a gazdaság minden ágazatára, és növeli a hatékonyságot, az interoperabilitást és az átláthatóságot, csökkenti a költségeket és az adminisztratív terheket, jobb együttműködést tesz lehetővé a közigazgatások között, valamint felhasználóbarátabb és személyre szabottabb szolgáltatásokat biztosít valamennyi polgár és vállalkozás számára, tekintettel a digitális társadalmi innovációk által kínált lehetőségekre; sürgeti a Bizottságot, hogy az e-kormányzás területén járjon elől jó példával, és a tagállamokkal együtt dolgozzon ki ambiciózus e-kormányzati cselekvési tervet; úgy véli, hogy e cselekvési tervnek a felhasználók igényein és a bevált gyakorlatokon kell alapulnia, tartalmaznia kell az eredményekre vonatkozó célszámokat, az egyszeri adatszolgáltatás elve közigazgatásokon belüli alkalmazásának lépésről lépésre lebontott ágazati megközelítését, mely elv azt a célt szolgálja, hogy a polgárokat és a vállalkozásokat ne lehessen olyan információk benyújtására kérni,

2016. január 19., kedd

amelyeket korábban valamely közigazgatási szervnek már megadtak, biztosítva ugyanakkor a polgárok magánéletének és adatainak magas szintű védelmét az uniós adatvédelmi reformcsomagban rögzített előírásoknak és elveknek megfelelően és teljes összhangban az Alapjogi Chartával, továbbá garantálva a magas szintű biztonságot e kezdeményezésekkel kapcsolatban; úgy véli, hogy a cselekvési tervnek biztosítania kell továbbá a magas fokon titkosított e-azonosítás és elektronikus aláírások teljes körű, határokon átnyúló alkalmazását, különösen a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról szóló rendelet (eIDAS-rendelet) mielőbbi végrehajtását és az interneten elérhető közszolgáltatások körének bővítését; hangsúlyozza a kereskedelmi nyilvántartások egymással való összekapcsolásának fontosságát az állampolgárok és a vállalkozások számára;

122. kéri egy átfogó, teljesen akadálymentes – már meglévő kezdeményezések és hálózatok mintájára létrehozott –, vállalkozásokat szolgáló, egységes, „végponttól végpontig” jellegű „egyetlen digitális átjáró” kidolgozását és Unió-szerte történő működtetését, amely lehetővé teszi többek között vállalkozások és domain-nevek online létrehozását, a megfelelőségre vonatkozó információk megosztását, elektronikus számlák elismerését, adóbevallás benyújtását, egy egyszerűsített online héa-rendszer alkalmazását, a termékmegfelelőségre, emberi erőforrás felvételére, munkavállalók kiküldetésére és a fogyasztók jogaira vonatkozó információk online terjesztését, a fogyasztói és vállalati hálózatokhoz való hozzáférést, valamint értesítési és vitarendezési eljárásokat;

123. felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az egyablakos ügyintézési pontok szolgáltatási irányelvben foglaltak szerinti teljes megvalósítását, és hozzanak meg minden szükséges intézkedést ezek hatékony működésének biztosítására, a bennük rejlő potenciál teljes kiaknázása érdekében;

124. aggódik a kutatók és egyetemek számára létrehozott felhőinfrastruktúrák széttöredezettsége miatt; felhívja a Bizottságot, hogy az érintett érdekeltekkel együttműködve dolgozzon ki cselekvési tervet, amely segítségével 2016 végéig létrejöhessen az európai nyitott tudományos felhő, amelynek zökkenőmentesen kell integrálnia a különféle tudományos területeken már meglévő hálózatokat, adatokat és nagy teljesítményű számítástechnikai rendszereket és e-infrastrukturális szolgáltatásokat, egy közös szakpolitikákat, szabványokat és beruházásokat magában foglaló keretrendszerben működve; úgy véli, hogy ez ösztönözné a felhők kialakítását a tudománytól eltérő területeken is, valamint a szorosabban összekapcsolódó innovációs központok, és induló vállalkozásokat támogató ökoszisztémák létrejöttét, továbbá az egyetemek és az ipar közti hatékonyabb együttműködést a technológia kereskedelmi hasznosítása terén – összhangban a vonatkozó titoktartási szabályokkal –, és előmozdítaná az e területen folytatott nemzetközi koordinációt és együttműködést;

125. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy újítsák meg az EU 2020 stratégia kutatási és innovációs céljainak teljesítése iránti kötelezettségvállalásaikat, mivel azok a digitális egységes piac, a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés építőelemei, és tartásuk fenn a nyílt tudomány, a nyílt innováció, a nyílt hozzáférésű adatok és a tudástranszfer átfogó megközelítését; úgy véli, hogy ennek magában kell foglalnia a tudományos kutatást célzó szöveg- és adatbányászat jogi keretének felülvizsgálatát, az ingyenes és nyílt forráskódú szoftverek fokozottabb alkalmazását, kivált az oktatási intézményekben és a közigazgatásokban, valamint a kkv-k és induló vállalkozások Horizont 2020 keretprogramban elérhető – és az ikt-ágazat rövid innovációs ciklusaihoz jobban illeszkedő – finanszírozáshoz való hozzáféréseinek javítását; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza az összes releváns kezdeményezés fontosságát, a köz-magán társulásoktól és innovációs klaszterektől az európai technológiai és tudományos parkokig, különösen a kevésbé iparosodott európai térségekben, továbbá az induló vállalkozásokat és közös technológiai platformokat támogató élénkítő programok fontosságát **és a szabványba foglalt alapvető szabadalmak hatékony megadásának képességét**, az uniós versenyjog által szabott korlátok között, a tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes (FRAND) engedélyezési feltételeknek megfelelően, a kutatást-fejlesztést és a szabványosítást támogató ösztönzők fenntartása és az innováció előmozdítása érdekében;

126. sürgeti a Bizottságot, hogy összpontosítson az elektronikus közbeszerzésre vonatkozó előírások végrehajtására, valamint az egységes európai közbeszerzési irat (közbeszerzési útlevél) megvalósítására, az átfogó gazdasági előnyök biztosítása és az uniós piachoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében valamennyi gazdasági szereplő számára, összhangban a kiválasztási, kizárási és odaítélési feltételekkel; hangsúlyozza, hogy a beszerzést végző hatóságokat kötelezettség terheli a tekintetben, hogy amennyiben úgy határoznak, hogy az innovatív vállalkozások és a kkv-k közbeszerzési piachoz való hozzáféréseinek javítását célzó jelenlegi jogszabályok által előírtakkal ellentétben nem kívánják részekre bontani a szerződéseket, jelezniük kell e döntésük fő indokait;

2016. január 19., kedd

4.4. Nemzetközi dimenzió

127. hangsúlyozza a teljesen független internetirányítási struktúra jelentőségét abból a szempontból, hogy segíti az internet mint a több érdekelt fél általi irányítás átlátható és inkluzív modelljének fenntartását, mely azon az elven alapul, hogy az internet egyedülálló, nyílt, szabad és stabil platformként működik; alapvető fontosságúnak tartja, hogy az ICANN felügyeletének átadásában bekövetkezett késedelmet e cél szolgálatába állítsák; határozott meggyőződése, hogy az internet globális dimenzióját valamennyi uniós szakpolitikában figyelembe kell venni, és felszólítja az EKSZ-t, hogy teljes körűen aknázza ki a digitális átállás által kínált lehetőségeket a koherens külpolitika kialakítása terén, biztosítsa az Unió képviselését az internetirányítási platformokban, és legyen aktívabb a globális fórumokon, különösen a szabványalkotás, az 5G-s hálózatok bevezetésének előkészületei és a kiberbiztonság terén;

128. elismeri az adatközpontú gazdaság globális jellegét; emlékeztet arra, hogy a digitális egységes piac létrehozása függ az adatok Unión belüli és kívüli szabad áramlásának biztosításától; ezért lépéseket sürget az Unió és tagállamai részéről, együttműködve harmadik államokkal, az adatvédelem magas szintje és a biztonságos nemzetközi adatáramlások biztosítása érdekében, összhangban az általános adatvédelmi rendelettel és a meglévő uniós ítélkezési gyakorlattal, a harmadik országokkal folytatott együttműködés során a digitális egységes piacra vonatkozó stratégia keretében;

o

o o

129. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0016

A kolumbiai békefolyamat**Az Európai Parlament 2016. január 20-i állásfoglalása a kolumbiai békefolyamat támogatásáról (2015/3033(RSP))**

(2018/C 011/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kolumbiai békét és emberi jogokat támogató állásfoglalásaira,
 - tekintettel az EU és Kolumbia közötti különleges kapcsolatokra, különösen az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kolumbia és Peru közötti, 2012. július 26-án Brüsszelben aláírt többoldalú kereskedelmi megállapodásra, valamint az Európai Unió és Kolumbia közötti, 2015. december 2-án aláírt vízummentességi megállapodásra,
 - tekintettel a kolumbiai kormány és a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők (FARC) közötti belső konfliktus lezárásáról szóló, az EU és a CELAC közötti második brüsszeli csúcstalálkozóhoz az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésbe delegált EP-küldöttség által intézett üzenet 44. bekezdésére, valamint a második EU–CELAC csúcstalálkozó lezárásaként, 2015. június 11-én elfogadott Brüsszeli Nyilatkozatra,
 - tekintettel Federica Mogherininek, az Unió főképviselőjének a kolumbiai átmeneti igazságszolgáltatásról szóló, 2015. szeptember 24-i nyilatkozatára, valamint Eamon Gilmore az EU kolumbiai békefolyamathoz rendelt különmegbízottjává történő kinevezéséről szóló 2015. október 1-jei nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az EU és Kolumbia szoros politikai, gazdasági és kereskedelmi együttműködési keretet tart fenn, amelyet a 2009. novemberi egyetértési megállapodás, valamint az egyrészről Kolumbia és Peru, másrészről az Európai Unió és tagállamai közötti kereskedelmi megállapodás hozott létre azzal a végső céllal, hogy egyrészt előmozdítsa a felek közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokat, másrészt megszilárdítsa a békét, a demokráciát, az emberi jogok tiszteletben tartását, a fenntartható fejlődést és az állampolgárok jólétét;
- B. mivel ez a szoros kapcsolat kiterjed a közös érdekeket képviselő, többoldalú témákban folytatott nemzetközi együttműködés olyan területeire is, mint a békére irányuló erőfeszítések, valamint a terrorizmus és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem;
- C. mivel a kolumbiai belső fegyveres konfliktus több mint 50 éve húzódik, és a terroristák és fegyveres csoportok által elkövetett akciók hatalmas szenvedést okoztak a lakosságnak, és többek között erőszakos eltüntetésekkel, gyilkosságokkal, emberrablásokkal, szexuális erőszakkal, kiskorúak bántalmazásával, országon belüli és kívüli lakóhelyelhagyással, valamint gyalogsági aknáknak robbantásával jártak együtt;
- D. mivel – a konfliktus lezárásáról és a szilárd és tartós béke megteremtéséről szóló általános egyezmény 2012. augusztus 26-i aláírását követően – 2012. november 19-én, Havannában (Kubai Köztársaság) kerekasztal-tárgyalások kezdődtek a kolumbiai kormány és a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők (FARC) között, összhangban a kolumbiai nép békés élet iránti igényével, és elismerve, hogy az államnak a teljes területén feladata az emberi jogok előmozdítása, továbbá, hogy a méltányos gazdasági és társadalmi fejlődés a béke biztosítója és az ország inkluzív és fenntartható növekedésének szükséges feltétele;
- E. mivel a havannai tárgyalások különböző szakaszaiban a tárgyaló felek között megállapodás született a kolumbiai vidék megújításáról és egy átfogó vidékfejlesztési reformról, a politikai részvételről és a béke megteremtését célzó demokratikus nyitásról, valamint az illegális kábítószeres problémájának megoldásáról;

2016. január 20., szerda

- F. mivel 2015. szeptember 23-án a kolumbiai kormány és a FARC egy, a nemzetközi jognak megfelelő, különleges béketeremtő joghatóság felállításáról szóló megállapodás megkötését jelentette be, amelynek célja, hogy érvényre juttassa az áldozatok jogait és hozzájáruljon a tartós béke megteremtéséhez, és amely alapján a felek megállapodtak az igazság, igazságszolgáltatás, jóvátétel és a konfliktus megismétlődésének megakadályozása integrált rendszerének létrehozásáról, amely magában foglalja egy, az igazság tisztázását, az egymás mellett élést és a konfliktus kiújulásának megakadályozását célzó bizottság létrehozását, valamint az áldozatoknak nyújtandó jóvátétellel kapcsolatos megállapodásokat;
- G. mivel 2015. december 15-én a kolumbiai kormány és a FARC bejelentette egy, a konfliktus áldozatairól szóló megállapodás megkötését és a 2015. szeptember 23-i megállapodásban foglalt intézmények létrehozását;
- H. mivel a kolumbiai kormány, a parlament és a kolumbiai nép szuverén joga a különleges béketeremtő joghatóság paramétereinek meghatározása, melynek alapvető feladata a büntetlenség megszüntetése, az igazság kiderítése, valamint a konfliktus során történt bűncselekmények, különösen a legsúlyosabb és legjellemzőbb bűncselekmények elkövetőinek törvény elé állítása és megbüntetése, garantálva az ilyen események megismétlődésének megakadályozását és hozzájárulva az áldozatok kártérítéséhez;
- I. mivel a több mint 50 éven át tartó és több millió áldozattal járó belső konfliktus lezárása és a szilárd és tartós kolumbiai béke megvalósítása alapvetően fontos nem csak Kolumbia, de az Európai Unió és a nemzetközi közösség számára is, amint azt a különböző országok, valamint regionális és nemzetközi szervezetek, köztük az Európai Unió békefolyamatot támogató számos nyilatkozata is jelzi;
1. elégedetten veszi tudomásul és támogatásáról biztosítja a kolumbiai kormány és a FARC közötti, a kolumbiai béke megteremtésére irányuló ez idáig megkötött megállapodásokat, és kiemeli az átfogó vidékfejlesztési reformról, a politikai részvételtől és a béke megteremtését szolgáló demokratikus nyitásról, az illegális kábítószeres problémájának megoldásáról, valamint a különleges béketeremtő joghatóság létrehozásáról szóló egyezményt, amely magában foglalja egy, az igazság tisztázását, az egymás mellett élést és a konfliktus kiújulásának elkerülését célzó bizottság felállítását, továbbá a konfliktus során és annak következtében eltűntnek nyilvánított személyek felkutatásával foglalkozó különleges egységet és a bűnszervezetek felderítésével és megszüntetésével foglalkozó egységet;
 2. elismeri a kolumbiai kormány és a FARC által egyaránt megtett, kibékíthetetlen álláspontjaik közelítésére irányuló realista és kitartó politikai erőfeszítéseket a kompromisszumok légkörének folyamatos megteremtésével, amely lehetővé tette a tárgyalások továbbléadását és a szilárd és tartós béke megteremtését, és ezáltal a történelemben egyedülálló megállapodás megkötésének előmozdítása érdekében, amelynek középpontjában az áldozatok állnak, és amely elsődleges hangsúlyt helyez az igazságra, a büntetlenség nélküli igazságszolgáltatásra, az elszenvedett sérülések jóvátételére és a konfliktus megismétlődésének elkerülésére; elismeri ugyanakkor az áldozatokat képviselő szervezetek, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom e megállapodások megkötésében játszott fontos szerepét;
 3. sürgeti a Nemzeti Felszabadítási Hadsereget, hogy haladéktalanul vállaljon szilárd elkötelezettséget a kolumbiai béke iránt, és kéri, hogy ezzel párhuzamosan kezdjen tárgyalási folyamatot a kolumbiai kormánnyal, amelyre hasonló feltételek mellett kerülhet sor;
 4. kíváncsún tartja a tárgyalások lehető leghamarabb történő eredményes lezárását, hogy az a konfliktus tényleges végét jelentse és valódi mérföldkő legyen Kolumbia modernkori történelmében, és ennek érdekében kéri a feleket, valamennyi kolumbiai politikai erőt és az egész kolumbiai társadalmat, hogy pozitív módon járuljon hozzá az erőszak befejezéséhez;
 5. ismételten hangsúlyozza, hogy az erőszak nem lehet a politikai küzdelem legitim módja, és kéri azokat, akik ezt a meggyőződést vallották, hogy tegyék magukévá a demokráciát annak minden következményével és követelményével együtt, amelyek közül az első a fegyverek végleges letétele, valamint elképzeléseiknek és törekvéseiknek a demokratikus szabályok és a jogállamiság révén történő érvényesítése;
 6. elismeri a Kuba és Norvégia mint garanciavállaló országok, illetve a Chile és Venezuela mint a békefolyamatot kísérő országok által játszott fontos szerepet, és köszönetet mond Ferenc pápának a folyamatban való közreműködéséért;

2016. január 20., szerda

7. örömmel veszi tudomásul Federica Mogherini, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottság alelnökének 2015. október 1-i döntését, amelynek értelmében Eamon Gilmore-t, Írország korábbi miniszterelnök-helyettesét és külügyi és kereskedelmi miniszterét nevezi ki az Európai Unió kolumbiai békefolyamathoz rendelt különleges képviselőjévé, és üdvözli, hogy az ENSZ kolumbiai emberi jogi Főbiztosának Hivatalát felkérték az emberi jogok békemegállapodásokat követő helyzetének ellenőrzésére;
8. ismételten kijelenti, hogy kész megadni minden támogatást a végleges békemegállapodás végrehajtásának elősegítéséhez, és ennek érdekében ismételten sürgeti az Európai Unió tagállamait, hogy hozzanak létre vagyonnekezelői alapot a konfliktus utáni időszak nyomon követésére, amelyben részt vehetnek közösségek és civil társadalmi szervezetek, és amely figyelembe veszi az áldozatok által az igazság, igazságszolgáltatás, jóvátétel és a konfliktus megismétlődésének megakadályozása tekintetében megfogalmazott prioritásokat;
9. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a béke megteremtése szükségessé teszi az egyenlőtlenség és a szegénység elleni küzdelemmel kapcsolatos határozott erőfeszítéseket, amelyeknek igazságos megoldásokat kell jelenteniük a lakóhelyük elhagyására kényszerült személyek és közösségek számára, hozzáférést kell biztosítaniuk méltányos munkához és el kell ismerniük a munkaügyi és szociális jogokat egész Kolumbiában, és úgy véli, hogy kiemelt támogatást kell nyújtani a konfliktus során aránytalanul sokat szenvedett közösségeknek, például a fekete bőrű lakosságnak és az őslakosoknak;
10. példa nélküli fejleménynek tartja, hogy nemi szempontokkal foglalkozó albizottság jön létre a nemek közötti egyenlőség szempontjának a tárgyalásokon való érvényre juttatása, valamint a szexuális erőszak áldozatai és nőjogi szervezetek békemegbeszéléseken való részvételének biztosítása érdekében, és véleménye szerint ennek inspirációként kell szolgálnia a világban másutt folyó békefolyamatok számára is;
11. elégedetten veszi tudomásul, hogy nem adható amnesztia vagy kegyelem az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények, a népirtás, a háborús bűncselekmények és az emberi jogok megsértése esetében a nemzetközi büntető és humanitárius jog rendelkezéseinek, valamint az emberi jogokra vonatkozó eszközök és nemzetközi végrehajtási szabályoknak megfelelően;
12. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a bűncselekmények elkövetőire kiszabott büntetések járuljanak hozzá az áldozatoknak nyújtandó jóvátételhez és a társadalmi és politikai megbékéléshez;
13. elismeri a kolumbiai intézmények által tett erőfeszítéseket az emberi jogok teljes körű és állandó garantálására, és kéri, hogy kettőzzék meg az említett erőfeszítéseket az erőszak szubkultúrájának teljes megszüntetésére egy olyan országban, ahol az ötven évnyi konfliktus néha törvénytelen válaszlépéseket és a jogállamisággal és az emberi jogokkal ellentétes viselkedést eredményezett egyes intézmények részéről; ezzel összefüggésben emlékezteti a kolumbiai államot, hogy feladatai közé tartozik a emberi jogi és szakszervezeti aktivisták védelmének garantálása, és sürgeti ezeket a civil szervezeteket, hogy működjenek közre a békés egymás mellett élés helyreállításában Kolumbiában;
14. pozitívnak tartja, hogy a kolumbiai fegyveres erők bejelentették, hogy felülvizsgálják Kolumbia katonai doktrínáját annak érdekében, hogy felkészüljenek arra, hogy hatékony és gyors válaszokat tudjanak adni a konfliktust követő időszak új kihívásaira úgy, hogy feladatukat a békemegállapodások biztosítékaként látják el; úgy véli, hogy a FARC közelmúltbeli bejelentése, mely szerint a fegyveres konfliktus befejezésére irányuló folyamat keretében felfüggeszti katonai kiképzéseit és a továbbiakban politikai és kulturális képzésekkel foglalkozik majd, további reményteli lépést jelent a helyes irányban;
15. javasolja az Andok Község országaival fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségének és az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésbe delegált küldöttségének, hogy vegyenek részt a békemegállapodások figyelemmel kísérésében és lehetséges nyomon követésében;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU soros elnökségének, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, valamint a Kolumbiai Köztársaság kormányának és kongresszusának.

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0018

A Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodások/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek

Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodásokról/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekről (2015/3032(RSP))

(2018/C 011/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamai, másrészről Grúzia, Moldova és Ukrajna között létrejött társulási megállapodásokra/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekre (AA/DCFTA),
- tekintettel a Grúziáról, Moldováról és Ukrajnáról szóló korábbi állásfoglalásaira, valamint az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2015. május 21–22-i rigai csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a vízumliberalizációs cselekvési terv Grúzia és Ukrajna általi végrehajtása terén az elért eredményekről szóló, 2015. december 18-i jelentésekre,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a civil társadalomnak a politikai döntéshozatalba és a reformfolyamatokba való bevonásáról szóló ajánlásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel Grúzia, Moldova és Ukrajna már ratifikálta a társulási megállapodást, a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségre (DCFTA) vonatkozó részekkel együtt, vagyis az Európai Unióval való szorosabb politikai és gazdasági integráció útja mellett döntöttek, és számos területen, többek között a demokrácia, a jó kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok területén nagyratörő reformokat hajtanak végre;
- B. mivel az EU elismeri a három ország európai törekvéseit, és hangsúlyozza a társulási megállapodások által a reformfolyamatok során képviselt hozzáadott értéket;
- C. mivel a jó kormányzás, a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok továbbra is az európai szomszédságpolitika középpontjában állnak, és alapvető elkötelezettséget fejeznek ki, különösen az Európai Unióval társulási megállapodást kötött három ország részéről;
- D. mivel Oroszország továbbra is – közvetlenül vagy közvetetten – érintett mindhárom társulási ország konfliktusaiban és belső megosztottságában – Grúziában az Abházia és Dél-Oszétia/Csinvali régió megszállt területeit érintő konfliktusokban, Moldovában a Dnyeszter-mellék kérdése kapcsán, Ukrajnában pedig a Krím Oroszország általi annektálása és a keleti országrészben fennálló konfliktus révén;
- E. mivel az EU és Moldova közötti vízummentes beutazás 2014 áprilisában került bevezetésre, és mivel a Bizottság legfrissebb, 2015. decemberi jelentései azt mutatják, hogy Grúzia és Ukrajna most már teljesíti a vízumliberalizációs cselekvési tervekben előírt követelményeket;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0272.

2016. január 21., csütörtök

F. mivel az EU-nak a keleti partnerség országaival kapcsolatos szerepvállalása az Oroszországi Föderáció erős ellenállásába és olyan agresszív reakcióba ütközött, mint például a társulási országok elleni megtorló intézkedések; mivel az Európai Unió és tagállamai számos szankciót és korlátozó intézkedést fogadtak el az Oroszországi Föderáció és orosz tisztviselők ellen;

1. hangsúlyozza a társulási megállapodások fontosságát, a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségre vonatkozó elemekkel együtt; üdvözli az eddig elért eredményeket, és ragaszkodik hozzá, hogy a társulási megállapodások/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások, valamint a velük összefüggő társulási menetrendek végrehajtása az EU és a három partner elsődleges prioritása legyen; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Tanácsa egyhangúlag aláírta a társulási megállapodásokat;

2. üdvözli a Grúzia, Moldova és Ukrajna által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy a nemzeti jogszabályokat közelítsék az uniós normákhoz a társulási megállapodásokban/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokban foglalt kötelezettségvállalások alapján; rámutat arra, hogy ennek sikere számos tényező, többek között a stabil politikai környezet, a stratégiai gondolkodás, a konkrét reformtervek, valamint a nemzetközi pénzügyi és technikai támogatás megfelelő felhasználásának függvénye;

3. ezzel összefüggésben támogatja az EU és más pénzügyi szervezetek által Ukrajnának és Grúziának nyújtott elkötelezett és sokoldalú pénzügyi és technikai segítséget, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az EU által a partnereinek nyújtott pénzügyi támogatásnak a konkrét reformintézkedések az előfeltételei; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak kulcsfontosságú szerepet kell játszania a társulási megállapodások/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások végrehajtásának előmozdításában, valamint az illetékes hatóságok tevékenységének nyomon követésében és támogatásában, technikai és pénzügyi szempontból egyaránt;

4. emlékeztet arra, hogy a rendelkezésre bocsátott pénzeszközöket megfelelően kell elkölteni, és hogy önmagukban nem elegendőek a gazdaság stabilizálásához, továbbá, hogy semmilyen fenntartható siker nem érhető el a partnerek az iránti töretlen elkötelezettsége nélkül, hogy strukturális reformokat dolgozzanak ki és hajtsanak végre, biztosítsák a hazai kereslet megerősödését és a társadalmi kohézió elérését;

5. úgy véli, hogy a parlamenti ellenőrzés alapvető feltétele az uniós szakpolitikák demokratikus támogatásának; ezért felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb tegye lehetővé a társulási megállapodások/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások végrehajtását érintő rendszeres és részletes európai parlamenti ellenőrzést; felhív arra, hogy adjanak új lendületet az Euronest Parlamenti Közgyűlés számára, és fokozzák tevékenységét annak érdekében, hogy eredményesen nézhessen szembe az új kihívásokkal; felhív a bevált gyakorlatok cseréjére és egyetértési megállapodás megkötésére, az ukrán parlamenttel (Verhovna Rada) kötött hasonló megállapodás mintájára, amely a parlamenti együttműködés példaként szolgálhat;

6. hangsúlyozza a partnerség szociális dimenziója kidolgozásának fontosságát, összhangban a társulási menetrendek és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet vonatkozó egyezményeinek rendelkezéseivel; sürgeti a feleket, hogy tartsák tiszteletben az alapvető munkaügyi és környezetvédelmi normákkal kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat;

7. hangsúlyozza, hogy szilárdan támogatja mindhárom ország területi integritását; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy vessen véget a Krím megszállásának, és azonnal vessen véget mindennemű közvetlen vagy közvetett részvételének az Ukrajnában zajló konfliktusban, valamint a grúziai és moldovai, holtpontra jutott konfliktusokban; üdvözli, hogy a Tanács 2015. december 21-i határozata kiterjesztette az Oroszországi Föderációval szembeni gazdasági szankciókat, mivel ez utóbbi nem teljesítette a minszki megállapodásokat;

8. hangsúlyozza, hogy a társulási országok szabadon döntöttek arról, hogy elmélyültebb kapcsolatot alakítanak ki az Európai Unióval, valamint hogy a választásukat minden harmadik félnek teljes mértékben tiszteletben kell tartania, és egyetlen harmadik fél sem gyakorolhat nyomást; ezzel kapcsolatban elítéli Oroszország az irányú fellépését, hogy a három társulási ország Európa-párti irányultságát aláássa, vagy megghiúsítsa azt, és felhív a félretájékoztatás elleni erőfeszítések fokozására, valamint arra, hogy javítani kell az uniós politikákra és tevékenységekre irányuló stratégiai kommunikációt a keleti szomszédsággal kapcsolatban, a keleti stratégiával és kommunikációval foglalkozó uniós munkacsoportnak a tevékenységeivel együtt;

9. határozottan üdvözli a vízumliberalizációs cselekvési tervek Grúzia és Ukrajna általi végrehajtásáról szóló, a Bizottság által 2015. december 18-án közzétett legutóbbi eredményjelentéseket; elvárja a Tanácstól és a tagállamoktól, hogy haladéktalanul járjanak el annak érdekében, hogy a két országra vízummentes utazás legyen érvényes; elismerését fejezi ki Moldovának a 2014. április óta működő vízummentességi rendszer megfelelő végrehajtásáért, ami jó példát mutat az egész régió számára;

2016. január 21., csütörtök

10. hangsúlyozza, hogy a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek fő célkitűzése mikroszinten az átlagpolgárok életkörülményeinek kézzelfogható és fenntartható javítása, a stabilitás biztosítása, a kkv-k számára lehetőségek teremtése és munkahelyek létrehozása révén; hangsúlyozza, hogy a DCFTA végrehajtása a jelenlegi kritikus gazdasági helyzetben hatással lehet az ukrán gazdaságra és munkaerőpiacra, és olyan társadalmi következményekkel járhat, amelyeket nem szabad figyelmen kívül hagyni; hangsúlyozza, hogy a kétoldalú DCFTA-k megkötése Ukrajnával, Grúziával és Moldovával alapvető eszköz a korszerű, átlátható és kiszámítható kereskedelem, a szabályozások közelítése és a partnerek uniós belső piacba történő fokozatos gazdasági integrációja, valamint a közvetlen külföldi befektetések szempontjából, amelyek munkahelyteremtést és hosszú távú növekedést eredményeznek, és amelyek végső célja a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályain és a résztvevők szuverén döntéseinek tiszteletben tartásán alapuló, szélesebb körű gazdasági térség jövőbeli létrehozása;

11. hangsúlyozza a reformfolyamat elkötelezett folytatásának szükségességét, különösen az igazságszolgáltatás és a jogállamiság, valamint a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem terén, ami a három társulási ország társadalmi-gazdasági fejlődésének fontos előfeltétele;

12. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a civil társadalmat bevonják a politikai döntéshozatalba és a reformfolyamatokba; kiemeli azt a szerepet, amelyet a társulási megállapodásokban meghatározott megfelelő civil társadalmi fórumok betölthetnek ebben a folyamatban, különösen a nyilvánosság figyelmének felhívásában és a megállapodások végrehajtásának figyelemmel kísérésében; rámutat arra, hogy mennyire fontos a társulási országok lakosságával megértetni az AA/DCFTA végrehajtásának előnyeit, és eloszlatni a tévhiteket;

13. kiemeli az AA/DCFTA energiaügyi együttműködésről szóló rendelkezéseinek fontosságát az ellátás biztonsága és a versenyképes, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes energiapiacoknak az uniós szabályok és szabványok szerinti kiépítése, valamint a megújuló energiaforrások használata és az energiahatékonyság szempontjából; támogatja az EU szándékát, hogy az Energiaközösség révén fokozza Grúzia, Moldova és Ukrajna teljes energiapiaci integrációját;

14. üdvözli, hogy a régióbeli negatív gazdasági folyamatok ellenére a Grúziából és Moldovából az EU-ba érkező export a DCFTA végrehajtásának első 12 hónapjában nőtt, ami a Grúziából származó uniós behozatal terén 15 %-os növekedést, a Moldova exportján belüli teljes uniós részesedést tekintve pedig 62 %-os növekedést jelent, és reméli, hogy Ukrajna esetében is ugyanilyen pozitív tendenciákat lehet majd tapasztalni; felhívja a Bizottságot, hogy évente számoljon be részletesen a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött DCFTA végrehajtásáról, különösen a grúzai kijátszásellenes mechanizmusról, Moldova esetében pedig a kijátszásellenes mechanizmusról és a védzáradekról;

15. hangsúlyozza továbbá, hogy az EUSZ 49. cikke értelmében valamennyi európai ország kérheti, hogy uniós tagállam legyen, amennyiben elkötelezi magát a demokrácia elvei mellett, tiszteletben tartja az alapvető szabadságokat, az emberi és a kisebbségi jogokat, valamint biztosítja a jogállamiságot;

16. elégedett a három ország uniós programokban – például a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő programban (COSME), a „Horizont 2020” keretprogramban, az Erasmus +, a Marie Skłodowska-Curie és a „Kreatív Európa” programban – való részvételével, illetve ilyen programokhoz való társulásával; megjegyzi, hogy ez az együttműködés – amellet, hogy kölcsönösen előnyös – lehetővé teszi a partnerországok számára, hogy megismerjék az Unió munkamódszereit és szakpolitikáit;

17. üdvözli a felülvizsgált európai szomszédságpolitika új irányát és az EU azon szándékát, hogy fokozza a partnereivel való együttműködést a konfliktusmegelőzés, a terrorizmus elleni küzdelem, a radikalizálódás elleni küzdelem és a biztonsági ágazat reformja terén; úgy véli, hogy az együttműködésnek érdemi mélységűnek kell lennie, és a közös biztonsági fenyegetések kezelését, valamint a konfliktusok tartós rendezésére irányuló közös erőfeszítések kidolgozását kell céloznia, többek között a közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókban és képzésekben való fokozott részvétel, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozását és a kézi- és könnyűfegyverek (SALW) tiltott kereskedelme elleni fellépést biztosító intézkedések révén; megerősíti, hogy támogatja a moldovai–ukrán határellenőrzést segítő európai uniós missziót (EUBAM), az EU ukrainai polgári biztonsági ágazati reformra vonatkozó tanácsadó misszióját (EUAM Ukrajna) és az Európai Unió grúzai megfigyelő misszióját (EUMM Grúzia), valamint a három országot érintő konfliktusok békés megoldására irányuló erőfeszítéseket;

2016. január 21., csütörtök

Grúzia

18. üdvözli a Grúzia által az elmúlt három évben elért eredményeket a vízumliberalizációról szóló cselekvési terv négy témaköre által lefedett minden területen, és elismerését fejezi ki a grúz hatóságok e téren mutatott elkötelezettsége iránt;

19. hangsúlyozza, hogy a média szabadsága, a véleménynyilvánítás szabadsága és az információk sokfélesége a demokratikus társadalom alapvető értékei; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a média pluralitását gyengítik az olyan esetek, mint például a Rustavi 2 műsorszolgáltató társasággal kapcsolatos ügy; e tekintetben felszólítja a grúz hatóságokat, hogy garantálják a média pluralizmusát, a szerkesztői függetlenséget és a média tulajdonosi szerkezetének átláthatóságát, különösen a 2016. évi parlamenti választások előtt; támogatja a grúz hatóságok azon elképzelését, hogy indítsanak magas szintű tanácsadókból – köztük az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának nyugdíjazott bíráiból – álló szakértői küldöttséget, hogy áttekintsék a Rustavi 2 jelenleg is folyamatban lévő ügyét;

20. e tekintetben hangsúlyozza, hogy a bírósági eljárásoknak átláthatónak, pártatlannak és politikai indíttatástól mentesnek kell lenniük; felszólítja Grúziát, hogy folytassa és maradéktalanul hajtsa végre az igazságszolgáltatási rendszer reformját, többek között az ügyészség függetlenségének erősítését és az ügyészségre gyakorolt politikai befolyás megszüntetését; továbbra is aggodalmát fejezi ki az ügyészség elszámoltathatóságának hiánya, valamint az ügyészek és a nyomozók kinevezésének homályos kritériumai miatt; folyamatos erőfeszítésekre szólít fel az igazságszolgáltatás, az ügyészség, a belügyminisztérium és az újonnan létrehozott biztonsági szolgálat teljes függetlenségének, hatékonyságának, pártatlanságának és szakmaiságának biztosítása érdekében, ideértve az utóbbi kettő tevékenységének parlamenti ellenőrzését; aggodalmának ad hangot az előzetes letartóztatás széles körű alkalmazása miatt, különösen politikai személyiségek és aktivisták esetében, mivel ennek kivételes intézkedésnek kell lennie, amelyet csak sürgős és egyértelmű körülmények indokolhatnak;

21. emlékeztet az Európa Tanács Velencei Bizottságának 2015. szeptember 22-i nyilatkozatára, amely beszámol a grúz alkotmánybíróság bírálta gyakorolt megengedhetetlen nyomásról, és felszólítja Grúzia kormányát, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket, többek között a bíróság tagjai és családjuk védelme érdekében, és hogy teljes körűen vizsgálják ki az összes megfélemlítést és állítsák bíróság elé az elkövetőket;

22. hangsúlyozza, hogy a politikai ellenzék működése kiemelt jelentőségű a kiegyensúlyozott, érett politikai rendszer létrehozásához, és kiemeli, hogy bármely párt tagjai ellen elkövetett minden erőszakos cselekményt azonnal és alaposan ki kell vizsgálni; felhív minden grúz politikai erőt, hogy javítsák a politikai hangulatot a konfrontáció és a megosztottság elkerülése és a pártok közötti párbeszéd biztosítása révén, a demokrácia és a jogállamiság megerősítése érdekében;

23. felszólít az Unió alkotmány- és jogi reformmal, valamint emberi jogokkal foglalkozó különleges tanácsadója, Thomas Hammarberg „Grúzia átalakulóban” című jelentésében megfogalmazott ajánlások teljes körű végrehajtására;

24. gratulál Grúziának innovatív elektronikus közbeszerzési rendszeréhez, amely jelentősen növelte az átláthatóságot, a hatékonyságot és az elszámoltathatóságot, amelyek kulcsfontosságú tényezők a korrupció elleni küzdelemben;

Moldova

25. komoly aggodalmának ad hangot a de facto rendszerszintű politikai instabilitás miatt, amely a legutóbbi, 2014. november 30-i parlamenti választások óta gyakorlatilag folytatódott, és úgy véli, hogy a jelenlegi politikai zsákutca Moldovában kritikus pontjához érkezett, az ország intézményeinek destabilizációjával fenyeget, valamint veszélyezteti a gazdaságot, ami súlyosan befolyásolja a közvetlen külföldi befektetések beáramlását;

26. üdvözli a hosszú patthelyzet és a kormány megalakítására vonatkozó, 2016. január 4-i és 13-i sikertelen próbálkozások után az új kormány megalakítását, sürgeti a moldovai politikai erőket, hogy további késedelem nélkül gyorsítsák fel az összes moldovai polgár javát szolgáló reformfolyamatot, többek között annak érdekében, hogy eleget tegyenek a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) követelményeinek; arra biztat, hogy kerüljék el egy további politikai krízis végzetes geopolitikai következményeit és emlékezteti a moldovai politikai pártokat a politikai stabilitás növelésének szükségességére annak érdekében, hogy garantálva legyen a reformok fenntartható sikere, valamint reményét fejezi ki, hogy az új kormány képes lesz alapvető eredmények elérésére;

2016. január 21., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség a korrupció elleni küzdelem, a független és politikamentes igazságszolgáltatás kialakítása, az állam általi elkobzás felszámolása és a moldovai gazdaság stabilizálása terén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a moldovai intézmények politikai instabilitása és a várt eredmények elmaradása miatt az EU 2015-ben felfüggesztette költségvetési támogatásainak kifizetését;

28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden szükséges technikai szakértelmet és pénzügyi támogatást terjesszenek ki a következő moldovai kormányra, az EU Ukrajnai Támogató Csoportjának példáját követve, többek között brüsszeli és tagállami fővárosi kirendelt szakértők küldésével, valamint a moldovai közigazgatásba való beépítésével, hogy a helyszínen és mindennapos jelleggel tudják követni és támogatni a reformok végrehajtását;

29. sürgeti a hatóságokat, hogy maradéktalanul és alaposan vizsgálják ki a korrupciós botrányt, valamint az 1 milliárd euró ellopását a bankrendszerből, állítsák bíróság elé a felelősöket, és biztosítsák az ellopott pénzek visszaszolgáltatását; úgy véli, hogy a folyamatban lévő bankválság jól mutatja, hogy sürgető szükség van a jogi keret rendszerszintű javítására a bankszektorban zajló tevékenységek ellenőrzésének és átláthatóságának megerősítése érdekében; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a folyamatban levő igazságügyi vizsgálatokat, és amennyiben szükséges, nyújtson szakértői segítséget és támogatást a moldovai hatóságok számára a vizsgálatok elvégzéséhez és befejezéséhez;

30. követeli a médiaágazat átfogó reformját és a média tulajdonosi szerkezetének teljes átláthatóságát; e tekintetben aggodalmát fejezi ki a tényleges verseny hiánya miatt, és szigorú jogszabály elfogadására szólít fel az összeférhetlenségre vonatkozóan;

Ukrajna

31. üdvözlí, hogy 2016. január 1-jén hatályba lépett az EU és Ukrajna közötti DCFTA; elítéli ugyanakkor, hogy az Oroszországi Föderáció egyoldalúan felfüggesztette a szabadkereskedelmi megállapodását Ukrajnával, súlyos kereskedelmi korlátozásokat vezetett be az Oroszországba irányuló ukrán exportra, valamint akadályozza a harmadik országokba irányuló árutranzitot, megsértve a WTO szabályait és más kétoldalú kereskedelmi megállapodásokat; sürgeti az Európai Uniót, hogy támogassa Ukrajnát a WTO-ban indított, Oroszországgal szemben folytatott jelenlegi és jövőbeli vitákban;

32. hangsúlyozza, hogy a Bizottság több mint másfél éven át példátlan nyitottsággal és erőfeszítésekkel igyekezett eloszlatni az orosz fél valamennyi kétségét a DCFTA végrehajtásából eredő következményeket illetően, valamint gyakorlati megoldásokat találni az ügyben; sajnálatosnak tartja, hogy az orosz fél nem tudott kézzelfogható példákat felhozni arra vonatkozóan, hogy a DCFTA hatálybalépése milyen hatással lenne piacára és kereskedelmére; megismétli, hogy az AA/DCFTA végrehajtása potenciális előnyökkel járhatna Oroszország számára is a fokozott kereskedelmi és gazdasági tevékenységek, valamint a stabilabb szomszédság révén; ezzel összefüggésben kéri a magas szintű párbeszéd fenntartására kínálgató lehetőségek feltérképezését;

33. felszólítja a tagállamokat, hogy hagyják teljes létszámban és teljes körűen működni az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) misszióját; tudomásul veszi az ukrán kormány kéréseit a nemzetközi békefenntartó erők jelenlétének meghosszabbítására az ukrán–orosz határ mentén, valamint a luhanszki és a donecki régióban; egyetért azzal, hogy ha majd a helyzet lehetővé teszi, a minszki megállapodás teljes körű végrehajtásának részeként egy EU vezette KVBPMissziót kellene felajánlani a konfliktus részes feleinek, amely segítséget nyújtana olyan feladatokban, mint az aknamentesítés, a helyi választások előkészületeiben való részvétel és a humanitárius segélyszervezetek szabad bejutásának biztosítása;

34. súlyos aggodalmának ad hangot a minszki megállapodás végrehajtását illetően, amelynek határideje az eredeti megállapodás szerint 2015. december 31. volt; emlékeztet arra, hogy az orosz hatóságokat különös felelősség terheli e tekintetben; megismétli, hogy 2015. október közepe óta egyre gyakrabban sértik meg a tűzszünetet, hogy az EBESZ különleges megfigyelő missziójának (SMM) mozgását továbbra is korlátozzák, hogy nem valósult meg az ukrán–orosz közös határ teljes hossza fölött gyakorolt ukrán ellenőrzés, hogy nem sikerült megállapodásra jutni az ideiglenesen elfoglalt luhanszki és donecki területeken tartandó helyi választások részleteit illetően, valamint hogy nem bocsátották szabadon az összes rabot és jogellenesen fogva tartott személyt, például Nadja Szavcsenkót vagy Oleg Szencovot;

2016. január 21., csütörtök

35. üdvözli a Holland Biztonsági Testület jelentésének közzétételét a Malaysia Airlines 17-es járatának (MH17) lelövéséről, melynek következtében 298 ártatlan civil vesztette életét; támogatja egy nemzetközi büntetőtörvényszék létrehozását, és felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy teljes körűen működjön együtt a nemzetközi közösséggel egy átfogó és pártatlan bűnügyi nyomozás elvégzése és a felelősök bíróság elé állítása érdekében; sajnálatát fejezi ki az Oroszországi Föderáció azon döntése kapcsán, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsában megakadályozza az arra vonatkozó határozat meghozatalát, hogy hozzanak létre egy nemzetközi bíróságot a bűncselekmény kivizsgálása céljából;

36. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a folyamatban lévő orosz agresszió katasztrofális humanitárius helyzetet idézett elő a Donyec-medencében, és hogy az ukrán és nemzetközi humanitárius szervezetektől megtagadják a belépést a megszállt területekre; mély aggodalmát fejezi ki a több mint 1,5 millió, országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült személyt érintő rossz humanitárius körülményekkel kapcsolatban; mély aggodalmát fejezi ki az emberi jogoknak az Oroszország által megszállt Krím félszigeten zajló megsértése miatt, különösen a krími tatárok katasztrofális helyzete miatt, és hangsúlyozza, hogy további uniós pénzügyi támogatást kell nyújtani Ukrajnának;

37. üdvözli az ukrán hatóságoknak a vízumliberalizációs cselekvési terv teljesítésére irányuló kitartó erőfeszítéseit, és gratulál nekik a cselekvési terv végrehajtásával kapcsolatos pozitív végső értékelő jelentéshez; elégedettségének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy olyan új jogszabályok és szakpolitikák elfogadására került sor, amelyek megerősítették a hátrányos megkülönböztetés elleni védelmet; arra számít, hogy az ukrán vezetés 2016 első negyedévében eleget tesz korrupcióellenes kötelezettségvállalásainak;

38. hangsúlyozza, hogy a reformtörekvések előtt álló legnagyobb kihívás a mélyen gyökerező korrupció; üdvözli az eddig meghozott döntéseket, például a korrupcióellenes jogszabályok elfogadását és a korrupcióellenes intézmények (nemzeti korrupcióellenes hivatal, a korrupció megelőzésével foglalkozó nemzeti ügynökség, egy különleges korrupcióellenes ügyészség) és mechanizmusok, valamint a korrupcióból származó jövedelmek behajtásával foglalkozó nemzeti hivatal létrehozását; ezenkívül üdvözli a 2016. július 1-jén hatályba lépő, a politikai pártok állami finanszírozásáról szóló törvényt, valamint a közbeszerzési törvény közelmúltbeli elfogadását;

39. megérti, hogy az Ukrajna keleti részén tapasztalható háborús helyzet súlyosan akadályozza a reformokra irányuló erőfeszítéseket; egyértelművé teszi azonban, hogy Ukrajna külső ellenségekkel szembeni sikeressége és ellenálló képessége szorosan függ gazdaságának és jogszabályi keretének stabilitásától, a demokrácia fejlődésétől és a jólét fokozódásától;

40. üdvözli a folyamatban lévő alkotmányos reformfolyamatot a decentralizáció és az igazságszolgáltatás terén; emlékeztet arra, hogy a Velencei Bizottság pozitív ajánlásokat fogalmazott meg mindkét alkotmánymódosításról; hangsúlyozza, hogy további előrelépésekre van szükség ezen és más területeken, különösen a gazdaságban, ahol a jobb szabályozást és a monopóliumok lebontását továbbra is prioritásnak kell tekinteni, csakúgy, mint a költségvetési reformokat, az átláthatóság fokozását és a kedvezőbb befektetési környezet kialakítását is; aggodalmát fejezi ki az ukrán gazdaság állapota, valamint az ország általános pénzügyi helyzete miatt; tudomásul veszi gazdasági teljesítmény stabilizálása terén látható enyhe javulást; elismerését fejezi ki az Ukrajna által a hitelezőivel 2015 szeptemberében elért, mérföldkőnek számító adósságelengedési megállapodás kapcsán; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi közösség, különösen az EU, az európai központú nemzetközi pénzügyi szervezetek, az IMF és az egyes adományozó országok egy eddig példa nélkül álló, kb. 20 milliárd eurós összeget ajánlottak fel;

41. üdvözli az Európai Unió energiaágazatban nyújtott aktív támogatását és szolidaritását, amely lehetővé tette, hogy 2015–2016 telén újrainduljon az orosz gáz szállítása Ukrajnába; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben aknázzák ki Ukrajna tranzitpotenciálját, és erősítsék meg az együttműködést a mind az Európai Unióba, mind az Ukrajnába irányuló energiaellátás biztosítása érdekében, és hagyjanak fel az Ukrajnát elkerülő új vezetékek építésével, különösen az orosz földgáz Európába szállítására irányuló „Északi Áramlat II.” projekt kidolgozásával, amely káros lehet az Európai Unió energiaforrások diverzifikálására irányuló stratégiájára és az uniós jogra; támogatja az EU szándékát, hogy az Energiaközösség révén előmozdítsa Ukrajna teljes energiapiaci integrációját, és csökkentse az energiafüggőséget a magánháztartások túlterhelése nélkül; felhívja az EU-t és az ukrán kormányt, hogy dolgozzanak ki intézkedéseket a megélhetési nehézségek enyhítésére;

2016. január 21., csütörtök

42. nagyra értékeli az EU–Ukrajna Parlamenti Társulási Bizottság hatékony és dinamikus munkáját az ukrajnai politikai, biztonsági és gazdasági helyzet felügyelete tekintetében, valamint azt, hogy a bizottság elkötelezett az ukrán hatóságok által megkezdett EU-irányultságú átfogó reformfolyamatok további javítása mellett, és támogatja ezeket a reformokat; emlékeztet az ukrajnai Verhovna Rada és az Európai Parlament által 2015-ben aláírt egyetértési megállapodásra, amely közös keretet hoz létre a két intézmény közti parlamenti segítségnyújtás és kapacitásépítés céljaira;

43. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az ukrán civil társadalmat, hogy az tanácsadással és támogatással segíthesse a hatóságokat reformígéreteik teljesítésében, és hogy ugyanakkor hatékony kritikus megfigyelőként működjön, és hívja fel a figyelmet a problémákra; üdvözlí a szakértői közösség és a Verhovna Rada közötti hatékony együttműködést a reformfolyamat, illetve az AA/DCFTA végrehajtása tekintetében; üdvözlí, hogy a Verhovna Rada a civil társadalommal folytatott átfogó párbeszéd alapján alakítja ki prioritásait;

44. tudomásul veszi az EU és Ukrajna közötti társulási megállapodásról/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásról tartandó holland véleménynyilvánító népszavazást; bízik abban, hogy a holland emberek döntésük során figyelembe veszik majd a megállapodás érdemeit, elismerve azokat a kézzelfogható hatásokat, amelyeket a megállapodás gyakorol majd az EU-ra és különösen Hollandiára;

o

o o

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, a keleti partnerséghez tartozó országok kormányainak és parlamentjeinek, illetve Oroszország kormányának és parlamentjének, az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet Parlamenti Közgyűlésének.

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0019

Kölcsönös védelmi klauzula (EUSZ 42. cikk, (7) bekezdés)**Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása a kölcsönös védelmi záradékról (az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése) (2015/3034(RSP))**

(2018/C 011/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére, és különösen annak 42. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2. cikkének (4) bekezdésére és 222. cikkére,
 - tekintettel 2012. november 22-i, „Az EU kölcsönös védelmi és szolidaritási záradékai: politikai és műveleti dimenziók” című állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, különösen VII. fejezete és annak 51. cikke rendelkezéseire,
 - tekintettel a Francia Köztársaság elnökének 2015. november 16-án a francia Kongresszus előtt tett kijelentésére, miszerint Franciaország háborúban áll,
 - tekintettel az Európai Tanács védelemről és biztonságról szóló, 2013. december 19–20-án és 2015. június 25–26-án elfogadott következtetéseire,
 - tekintettel a (védelmi miniszterekből álló) Külügyek Tanácsa 2015. november 17-i találkozásának következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2015. november 13-án több terrorista támadásra került sor Párizsban, amelyek során legalább 130, 26 különböző országból származó ember vesztette életét, és mivel az EU 2004 óta számos terrorcselekményt szenvedett el, amelyekben több száz ember vesztette életét és több ezren megsérültek;
- B. mivel a francia kormány hivatalosan kérte az EUSZ 42. cikke (7) bekezdése kölcsönös védelmi záradékának alkalmazását a 2015. november 13-i párizsi terrortámadásokat követően;
- C. mivel a tagállamok közötti szolidaritás, támogatás és kölcsönös segítségnyújtás, többek között az uniós eszközök igénybevétele révén, az Európai Unió alapját képező értékek egyike;
- D. mivel a kölcsönös védelmi záradék alkalmazása iránti francia kérelmet követően az uniós tagállamok kötelesek minden rendelkezésükre álló eszköz révén segítséget és támogatást adni, összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkével; hangsúlyozza, hogy a konfliktusok és támadások következményeire való reagálás helyett kívánatosabb az ilyen események megelőzése;
- E. mivel a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem az Unió egyik kiemelt célja, és a szolidaritás elvének érvényesítése mind belföldi, mind külföldi lépéseket szükségessé tesz; mivel az EU biztonságának belső és külső dimenziói szükségszerűen és szorosan kapcsolódnak egymáshoz; mivel közös uniós stratégiára van szükség;
- F. mivel a szerződésekben foglalt biztonsági és védelmi struktúra még nem került teljes mértékben végrehajtásra; mivel a tagállamok feladata az Unió biztonsága és védelme területén tett előrelépés megvalósítása;

⁽¹⁾ HL C 419., 2015.12.16., 138. o.

2016. január 21., csütörtök

- G. mivel az Uniónak meg kell erősítenie együttműködését az Észak-atlanti Szerződés Szervezetével (NATO) annak érdekében, hogy a két rendszer keretei között kialakított biztonság- és védelempolitikákat egyre inkább összeegyeztethetővé tegye, különösen abban az esetben, ha egy tagállamot területe elleni fegyveres támadás ér, amelybe beleértendő a terrorista támadások is;
- H. mivel az uniós intézményeknek aktívabb szerepet kell játszaniuk a biztonsági és védelempolitika terén, és elő kell mozdítaniuk a Szerződések biztonság- és védelempolitikáról szóló rendelkezéseinek végrehajtását, többek között a NATO-nak az európai és a transzatlanti biztonság és védelem terén betöltött sajátos szerepére vonatkozóan; mivel az uniós intézményeknek támogatniuk kell a tagállamokat azon törekvéseikben, hogy ezeket a rendelkezéseket teljes mértékben végrehajtsák;
- I. mivel az EUSZ 42. cikkének állandó strukturált együttműködésről szóló (6) bekezdését kellene alkalmazni azon tagállamoknak, amelyek szoros együttműködést kívánnak folytatni egymással;
- J. mivel az EU terrorizmus elleni stratégiája a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) terén meglévő közösségi és kormányközi eszközökre támaszkodik; mivel e stratégia szerint az uniós intézkedések négy célkitűzés – megelőzés, védekezés, bűnüldözés és reagálás – köré csoportosulnak;
- K. mivel az EU által a terrorizmusra adott válasz magában foglalja a demokrácia, a párbeszéd és a jó kormányzás előmozdítását annak érdekében, hogy kezelje az erőszakos szélsőségesek kiváltó okait;
1. a leghatározottabban elítéli a Dáís által elkövetett rettentő terrortámadásokat; a legmélyebb együttérzését, szolidaritását és részvétét fejezi ki a terrortámadások minden áldozatának és családjaiknak;
 2. elismeréssel és örömmel veszi tudomásul, hogy valamennyi tagállam egyhangúlag támogatásáról biztosította Franciaországot; örömmel veszi tudomásul, hogy valamennyi tagállam készen állt a teljes szükséges támogatás és segítség biztosítására;
 3. emlékeztet arra, hogy a kölcsönös védelmi záradék első alkalommal került alkalmazásra; úgy véli, hogy a mostani esetnek katalizátorként kell szolgálnia az európai biztonság és védelem többdimenziós jellegéről folytatott elmélyült politikai párbeszéd során;
 4. elégedetten veszi tudomásul további képességek rendelkezésre bocsátását a terrorizmus elleni küzdelemhez; felszólít minden tagállamot, hogy tartsák fenn feltétel nélküli és tartós támogatásukat, és mindaddig folytassák hozzájárulásaikat, amíg szükséges; üdvözlí, hogy Franciaország katalizátor szerepet tölt be ebben a közös erőfeszítésben, és ösztönzi az illetékes uniós intézményeket a szükséges támogatás nyújtására, illetve meghosszabbítására;
 5. úgy véli, hogy a kölcsönös védelmi és a szolidaritási záradék a Szerződéseknek megfelelő alkalmazása elsősorban politikai kérdés; hangsúlyozza, hogy amennyiben e záradékot alkalmazzák, az Európai Tanács és az Európai Parlament a megfelelő helyszínek a politikai vita lefolytatásához;
 6. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kölcsönös védelmi záradék szerinti segítségnyújtás és támogatás irányítása nem lehetséges – mint a jelen esetben – kétoldalú alapon valamennyi tagállam esetében, kéri az Európai Tanácsot, hogy mozgósítsa elő a kölcsönös védelmi záradék továbbfejlesztését, és építsen a megfelelő uniós intézmények közvetítőként betöltött szerepére;
 7. emlékeztet arra, hogy korábbi állásfoglalásaiban felkérte a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy tegyen javaslatot gyakorlati intézkedésekre és iránymutatásokra a hatékony reagálás érdekében arra az esetre, ha valamely tagállam alkalmazná a kölcsönös védelmi záradékot, valamint, hogy elemezze az uniós intézmények szerepét a záradék alkalmazása esetén; sajnálja azonban, hogy sem elemzés, sem iránymutatások nem álltak rendelkezésre a kölcsönös védelmi záradék első alkalmazása során, így állt elő a jelenlegi helyzet, amely ad hoc intézkedéseket és ad hoc együttműködést tett szükségessé;

2016. január 21., csütörtök

8. úgy véli, hogy a gyakorlati intézkedések és iránymutatások kidolgozása a kölcsönös védelmi záradék jövőbeni alkalmazásának esetére továbbra is sürgető prioritás; hangsúlyozza, hogy ezen iránymutatások kidolgozása során figyelembe kell venni a 42. cikk (7) bekezdésének első alkalmazása nyomán levont tanulságokat;
9. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy sürgősen dolgozzanak ki és fogadjanak el olyan politikai keretet, amely segít irányítani az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének alkalmazását, és határidőket, felülvizsgálati záradékot, valamint nyomon követési mechanizmusokat is tartalmaz; mélyen meg van győződve arról, hogy a 42. cikk (7) bekezdésének életbe léptetését követő összes nemzeti, kétoldalú vagy többoldalú intézkedésről értesíteni kell a Tanácsot, illetőleg egyidejűleg nyilvánosságra kell hozni őket;
10. megjegyzi, hogy az EUMSZ 222. cikkének szolidaritási záradéka lehetővé teszi, hogy az összes vonatkozó uniós eszközt Franciaország és a terrorizmus elleni küzdelemben közvetlenül érintett többi tagállam rendelkezésére bocsássák; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 222. cikke kifejezetten az európai terrortámadások következményeivel kapcsolatos fellépésre irányul, és foglalkozik az európai nemzeti büntetőbiztonsági hatóságok közötti nem kielégítő együttműködés és koordináció problémájával;
11. meggyőződése, hogy a tagállamokban és uniós szinten meglévő kapacitásokra építve az Uniónak állandó polgári-katonai főhadiszállásra van szüksége, stratégiai és operatív szinten, és ennek a struktúrának stratégiai és operatív vészhelyzeti tervezés lenne a feladata, beleértve az EUSZ 42. cikke (7) bekezdése és 42. cikke (2) bekezdése által előírt kollektív védelmet, valamint annak jövőbeni alkalmazását a NATO megfelelő struktúráival szorosan együttműködve;
12. úgy véli, hogy az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének jelenlegi alkalmazása katalizátor szerepet tölthetne be a Szerződés összes biztonsággal és védelemmel kapcsolatos intézkedésében rejlő lehetőségek megvalósítása terén, aminek e bekezdés alkalmazásához hasonlóan kellene történnie; e tekintetben emlékeztet a védelmi csomag teljes körű és megfelelő alkalmazásának fontosságára, amely a védelmi beszerzésekről szóló 2009/81/EK irányelvet és a Közösségen belüli transzferekről szóló 2009/43/EK irányelvet foglalja magában;
13. felhívja az európai országokat, hogy továbbra is ajánljanak fel minden támogatást a terrorizmus elleni küzdelemhez, és alkalmazzanak szigorúbb megközelítést belföldön és külföldön egyaránt;
14. mélységes aggodalmának ad hangot, amiért a párizsi támadások fő felelősei – úgy tűnik – európai uniós ország állampolgárai voltak, az Unióban születtek és éltek, ezért megfelelő lépések tételére hív fel a fegyverek, robbanószerkezetek és terrorizmussal gyanúsított személyek mozgásának ellenőrzése érdekében;
15. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák a strukturált információcserét és az operatív együttműködést a határvédelem, a rendőrség és egyéb büntetőbiztonsági hatóságok között, valamint a hírszerzési információk cseréjét a nemzeti adatbázisok összekapcsolása révén, teljes mértékben kihasználva a már meglévő kereteket, például az Europol biztonságos információs és hírszerzési platformját (SIENA), és az Europol egyéb platformjainak és szolgáltatásainak a lehető legnagyobb mértékű igénybevétele révén;
16. kitart amellett, hogy a radikalizálódás felszámolását, beleértve a fiatalokat célzó országos szintű erőfeszítéseket, valamint az erőszakos szélsőséges és a terrorizmus elleni harcot olyan átfogó módon kell megközelíteni, amely egyrészt a társadalmi kohézió, a bűnmegelőzés és a célzott rendészeti intézkedések, másrészt az emberek, nem pedig gépek által megállapított egyedi gyanún vagy konkrét fenyegetéseken alapuló biztonsági fellépések megerősítésére összpontosít; ezenkívül hangsúlyozza, hogy meg kell szigorítani a fegyverek megszerzésére és birtoklására vonatkozó szabályokat, a kiviteli szabályokat, valamint az illegális fegyverkereskedelem elleni harcot;
17. közös uniós külpolitika kidolgozását kéri Szíria és a tágabb közel-keleti térség jövőjével kapcsolatban, az összes érintett szereplővel együttműködve; úgy véli, hogy e politika a jövőbeli globális uniós stratégia szerves része kell, hogy legyen;
18. úgy véli, hogy a kölcsönös segítségnyújtási záradék alkalmazása egyedülálló lehetőséget jelent egy erős és fenntartható európai védelmi unió alapjainak megteremtésére; úgy véli, hogy az EU csupán önálló biztonsági és védelmi képesség birtokában lesz felkészült, és áll majd készen a jelentős belső és a külső biztonsági fenyegetések és kihívások kezelésére;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, az Európai Bizottság elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a NATO főtitkárnak, az ENSZ főtitkárnak, az Egyesült Államok elnökének és az Egyesült Államok védelmi miniszterének.

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0020

Unió prioritás az EJT 2016. évi üléseire

Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása az EJT ülésein 2016-ban képviselendő uniós prioritásokról (2015/3035(RSP))

(2018/C 011/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az ahhoz kapcsolódó emberi jogi ENSZ-egyezményekre és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) létrehozásáról szóló 60/251. számú határozatára,
 - tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Európai Szociális Chartára és az EU Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2015–2019 közötti időszakra szóló uniós cselekvési tervre,
 - tekintettel az EJT-ről szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az emberi jogok megsértéséről szóló korábbi állásfoglalásaira, ideértve az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyekről szóló vitákra vonatkozó állásfoglalásait,
 - tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2014. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2015. december 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére, valamint 18., 21., 27. és 47. cikkére,
 - tekintettel az ENSZ EJT által az ENSZ-közgyűlésének készített 2015. évi éves jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2015. és 2016. jelentős évfordulók az emberi jogok, béke és biztonság érvényesülését illetően, úgymint: az ENSZ megalapításának 70. évfordulója, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya megalkotásának 50. évfordulója, valamint a fejlődéshez való jogról szóló ENSZ-nyilatkozatnak (1986) 30., a Pekingi Nyilatkozat és cselekvési platform elfogadásának (1995) 20. évfordulója, valamint az ENSZ Biztonsági Tanács mérföldkövet jelentő, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló határozatának (2000) és a Milleniumi Fejlesztési Céloknak (2000) megalkotásának 15. évfordulója;
- B. mivel minden államnak kötelessége tiszteletben tartani az emberi jogokat fajra, származásra, vallásra, társadalmi osztályra, kasztra, nemre vagy bőrszínre való tekintet nélkül, mivel megerősíti a (polgári, politikai, gazdasági, szociális, illetve kulturális) emberi jogok oszthatatlanságába vetett hitét, melyek egymással összefüggnek és egymásra épülnek, és mivel ezen jogok bármelyikének hiánya hatással van a többire; mivel minden állam kötelessége tiszteletben tartani lakosságának alapvető jogait, és konkrét intézkedéseket hozni e jogok nemzeti szintű előmozdítása érdekében, továbbá nemzetközi szinten együttműködni az emberi jogok valamennyi területen történő érvényesítése előtti akadályok megszüntetése érdekében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0470.

2016. január 21., csütörtök

- C. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak részét képezi, és az európai egység és integritás egyik sarokköve; mivel az emberi jogi helyzet belső és külső koherenciája alapvetően fontos az EU külföldi emberi jogi politikájának hitelessége szempontjából;
- D. mivel az Unió harmadik országokkal ápolat kapcsolatait érintő fellépéseit az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke határozza meg, amely megerősíti az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan voltát, továbbá az emberi méltóság, az egyenlőség és szolidaritás elvének, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában és a nemzetközi jogban lefektetett elveknek a nemzetközi szinten történő fellépései során történő tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségét;
- E. mivel az emberi jogok tiszteletben tartását a békét és biztonságot, fejlesztési együttműködést, kereskedelmet és beruházást, humanitárius segílyt, klímaváltozást és terrorizmus elleni harcot érintő minden politikai területen érvényesíteni kell, minthogy ezeket a problémákat nem lehet az emberi jogok tiszteletétől elszigetelten kezelni;
- F. mivel az ENSZ-tagállamok elfogadták és elkötelezték magukat a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend mellett, amely az emberi jogok és az emberi méltóság egyetemes tiszteletén, a jogállamiságon, az igazságosságon, az egyenlőségen és a megkülönböztetésmentességen alapuló világ létrehozását tűzte ki célul;
- G. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) rendes ülései, a különleges előadók kijelölése, egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmusa és az egyes országokban kialakult helyzetekre vagy tematikus kérdésekre vonatkozó egyedi eljárások hozzájárulnak az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság előmozdításához és tiszteletben tartásához;
- H. mivel az Emberi Jogi Tanács néhány tagját az emberi jogok leg súlyosabb megsértőiként tartják számon, és ők eddig kevés hajlandóságot mutattak, hogy együttműködjenek az ENSZ különleges eljárásaival és eleget tegyenek az ENSZ emberi jogi egyezmény alapján létrehozott testületei felé történő jelentéstételi kötelezettségeiknek;

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa

1. üdvözlí Choi Kyong-lim nagykövetnek az Emberi Jogi Tanács 2016.évi elnökévé történő kinevezését;
2. üdvözlí az EJT-nek az ENSZ Közgyűlése részére készített éves jelentését 28., 29. és 30. ülészakáról;
3. ismételten kifejezi azt az álláspontját, hogy EJT-tagokat olyan országok közül kell választani, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat, a jogállamiságot és a demokráciát, továbbá sürgeti az ENSZ tagországait arra, hogy az EJT-tagnak történő megválasztás során ösztönözzék többek között az emberi jogok terén elért teljesítményen alapuló kritériumokat az egyes államokkal szemben; aggodalmát fejezi ki az EJT tagjainak újonnan megválasztott egyes országokban tapasztalható emberi jogi visszaélések miatt; úgy véli, hogy a tagállamoknak nem szabadna támogatniuk olyan országok EJT-taggá választását, amelyek nem tartják tiszteletben az emberi jogokat;
4. hangsúlyozza, hogy támogatni kell az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosa Hivatalának („a Hivatal”) függetlenségét és integritását annak érdekében, hogy továbbra is hatékonyan és pártatlanul végezhesse munkáját; ezzel összefüggésben felszólít a Hivatal megfelelő támogatásának és finanszírozásának biztosítására; megismétli, hogy támogatja a különleges eljárásokat és a megbízottakat (például a különmegbízottakat) független státuszát, amely lehetővé teszi számukra, hogy teljesen elfogulatlanul tehessenek eleget kötelezettségeiknek, és minden államot arra szólít fel, hogy működjenek együtt ezekkel az eljárásokkal; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy egyes tagállamok nem hajlandók az együttműködésre;
5. ismételten hangsúlyozza a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés jelentőségét, amelynek célja, hogy teljes képet adjon az emberi jogok helyzetéről valamennyi ENSZ-tagállamban, és megismétli, hogy támogatja a felülvizsgálat e második ciklusát, amelynek középpontjában az első ciklus során elfogadott ajánlások végrehajtása áll; ismételten kéri azonban az első ciklus alatt a tagállamok által elutasított ajánlások újbóli vizsgálatát az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelés folyamatának következő szakaszában;

2016. január 21., csütörtök

6. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy érdekeltek széles köre, nevezetesen a civil társadalom, teljes mértékben részt vegyen a Hivatal munkájában, és aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy szigorú korlátozások megakadályozták a civil társadalom részvételét az UPR folyamatában; felhívja az ENSZ tagállamait, köztük az EU tagállamait, hogy használják az UPR-t országuk emberi jogi helyzetének értékeléséhez és ezzel kapcsolatos ajánlások megfogalmazásához,

7. felszólítja az Európai Uniót, hogy kövesse nyomon az uniós politikai párbeszéd során meghatározott egyetemes időszakos felülvizsgálati ajánlásokat az érintett országokban, az ajánlások országos és regionális stratégiák révén történő végrehajtása módjainak és eszközeinek feltárása érdekében;

8. üdvözlí az ENSZ emberi jogi főbiztosa által a változtatásra indított kezdeményezését, melynek célja, hogy javítsa és megerősítse az ENSZ emberi jogi hivatalának globális jelenlétét nyolc regionális központ létrehozásával, melyek az emberi jogok tiszteletben tartását védik és segítik elő oly módon, hogy a partnerekkel közvetlenül együttműködve alakítják át az emberi jogi mechanizmusok ajánlásait valós változásokká; az Emberi Jogi Tanács 10. évfordulója alkalmából felszólít a Tanács hatásainak értékelésére, többek között megbízatása, valamint állásfoglalásai és más döntései végrehajtása tekintetében;

Polgári és politikai jogok

9. aggodalmát fejezi ki a néhány országban véghezvitt, az alkotmánynak az elnöki hivatali idő meghatározott korlátjának megváltoztatására irányuló felülvizsgálatával kapcsolatban, ami egy olyan kérdés, ami néhány esetben választásokkal kapcsolatos erőszakhoz vezetett; újfent hangsúlyozza, hogy a polgári és politikai jogok, többek között az egyéni és kollektív szólásszabadság, valamint a gyülekezési és egyesülési szabadság tisztelete a demokratikus, toleráns és pluralista társadalom fokmérője;

10. megismétli, hogy az egyetemes és egyenlő választójogon alapuló rendszeres, szabad és nyílt választások megtartása olyan alapvető jog, melyet minden állampolgár részére biztosítani kell az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata (21. cikk (3) bekezdés) és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (25. cikk) szerint; megerősíti, hogy a szólásszabadság és a független és pluralista polgári társadalmat előmozdító élénk környezet meglétére van szükség annak elősegítése érdekében, hogy az emberi jogokat tiszteletben tartsák;

11. azon a véleményen van, hogy a mai kor digitális technológiája előnyt és kihívást is jelent a magánélethez fűződő jog védelmében, a szólásszabadságnak az interneten keresztül az egész világon történő gyakorlásában, valamint a biztonságban, mivel a mai kor digitális technológiai a szélsőséges és terrorista propaganda, illetve a toborzás eszközeként szolgálhatnak; ezzel összefüggésben üdvözlí a digitális korban a magánélet védelméhez való joggal foglalkozó különleges ENSZ-előadó kinevezését, akinek megbízatása magában foglalja azokat a megfigyelési és adatvédelmi kérdéseket, amelyek online vagy offline környezetben hatással vannak az emberekre;

12. felszólítja az ENSZ tagállamait, köztük az uniós tagállamokat az ENSZ különmegbízott ajánlásainak végrehajtására a fajgyűlölet, az etnikai alapú gyűlölet és az idegengyűlölet interneten és közösségimédia-hálózatokon való terjedése és az efféle gyűlöletre e fórumokon való buzdítás elleni küzdelem érdekében a megfelelő jogalkotási intézkedések meghozatala révén, a véleménynyilvánítás szabadsága teljes mértékű tiszteletben tartása mellett;

Emberijog-védők

13. elítéli az emberi jogok védelmezői és ellenzéki személyek számos harmadik országban a kormányerők általi folyamatos zaklatását és fogva tartását; aggodalmát fejezi ki a tisztességtelen és korlátozó jogszabályokat, köztük a külföldi finanszírozás korlátozását illetően, melynek következtében beszűkül a civil társadalmi tevékenységek rendelkezésére álló tér; felszólít minden kormányt, hogy mozgósítsa elő és támogassa a média, a civil társadalmi szervezetek és az emberi jogok védelmezői tevékenységének szabadságát, és tegye lehetővé számukra, hogy félelem, elnyomás és megfélemlítés nélkül tevékenykedhessenek;

2016. január 21., csütörtök

14. úgy véli, hogy az Emberi Jogi Tanács hitelességét gyengíti, hogy számos tagországában továbbra is zaklatnak és letartóztatnak emberi jogi aktivistákat és ellenzékieket; sürgeti az Európai Uniót és tagállamait, hogy nyújtsanak be egy kezdeményezést az ENSZ szintjén annak érdekében, hogy koherens és átfogó választ dolgozzanak ki azokra a komoly kihívásokra, amelyekkel szerte a világon szembekerülnek azok az emberi jogi aktivisták, akik a nők jogaiért, a környezetvédelemhez és a földhöz való jogért, valamint az őslakosok jogaiért szállnak síkra, akik a korrupció és a büntetlenség ellen harcolnak, és akik – újságírók és más emberijog-védők – az emberi jogok védelme érdekében a médiát használják (az online és a közösségi médiát is ideértve); a kezdeményezés célja emellett, hogy szisztematikusan elítélje ezen jogvédők meggyilkolását;

15. rendkívüli aggodalmának ad hangot a humanitárius segítségnyújtó szervezetekben dolgozók és az orvosi létesítmények elleni fokozódó támadásokat illetően; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi humanitárius jog egyértelműen tilt minden ilyen jellegű támadást, és felszólítja a konfliktusban álló feleket, hogy tartsák tiszteletben a nemzetközi humanitárius jog alapelveit; a támadásokra való hatékonyabb reagálás érdekében hangsúlyozza a segítségnyújtó szervezetek dolgozók biztonságának növelésének fontosságát;

Halálbüntetés

16. emlékeztet arra, hogy az EU a zero tolerancia elvét képviseli a halálbüntetéssel kapcsolatban, és a halálbüntetéssel kapcsolatban régóta képviselt álláspontjával összhangban ismételten leszögezi, hogy ellenzi a kínzást, a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódot és büntetést minden esetben és minden körülmények között; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Unió továbbra is támogassa a halálbüntetés felfüggesztését, valamint ismételten hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság magasabb szintre emeléséhez; megismétli, hogy a harmadik országok kábítószer-használat elleni rendészeti politikáihoz nyújtott támogatásokat – úgymint pénzügyi támogatás, technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés – a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt kiszabott halálbüntetés alkalmazásának tilalmához kell kötni; támogatását fejezi ki az emberi jogokkal és a kábítószer-ellenes politikával foglalkozó különleges előadó kinevezését illetően;

17. elismerését fejezi ki az eddig elért előrelépésekért, amelyek következtében számos ország felfüggesztette a halálbüntetést, míg mások jogalkotási intézkedéseket hoztak a halálbüntetés felfüggesztése irányában; mindamellett sajnálatát fejezi ki, hogy az utóbbi pár évben néhány országban újból bevezették a kivégzéseket; felhívja azon országokat, melyek eltörölték a halálbüntetést vagy régóta moratóriumot gyakorolnak a halálbüntetésekkel kapcsolatban, hogy kötelezettségvállalásaiknak továbbra is tegyenek eleget, és ne vezessék be újból a halálbüntetést;

Vallásszabadság

18. emlékeztet arra, hogy a gondolat, a lelkiismeret, a vallás vagy a meggyőződés szabadsága az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 18. cikkében elismert alapvető emberi jog; emlékeztet továbbá arra, hogy e szabadság kölcsönösen összefügg más emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal, és egyaránt jelenti a hithez és a hit elutasításához való jogot, valamint a teista és nem teista hit vagy az ateista meggyőződés gyakorlásának szabadságát, valamint a választott meggyőződés elfogadásához, megváltoztatásához és feladásához, vagy az ahhoz való visszatéréshez való jogot; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy néhány ország még mindig nem tartja be az ENSZ normáit és állami elnyomást alkalmaz, amely magában foglalhatja a fizikai büntetést, a börtönbüntetéseket, a mértéktelen pénzbírságokat és akár a halálbüntetést a vallás és a meggyőződés szabadságának megsértésével; aggodalmát fejezi ki a vallási és világnézeti kisebbségek növekvő üldözése, és a gyülekezeti helyeik elleni jogellenes károkozások miatt; támogatja a vallás és a meggyőződés szabadságának ügyével foglalkozó különleges ENSZ-előadónak a „vallás nevében” elkövetett erőszakos cselekedetekről szóló jelentését; felszólítja az Európai Uniót, hogy valósítsa meg a vallásközi párbeszéd kezdeményezésére vonatkozó ajánlásait;

19. üdvözlöi, hogy az EU elkötelezett a vallás és a meggyőződés szabadságának nemzetközi fórumokon való előmozdítása mellett, többek között a vallás és a meggyőződés szabadságának ügyével foglalkozó különleges ENSZ-előadó megbízatásának támogatása révén; teljes mértékben támogatja azt a gyakorlatot, hogy az EU vezető szerepet vállal az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában és az ENSZ-közgyűlésben az e témában hozott tematikus határozatok vonatkozásában; konkrét intézkedéseket kér azoknak a vallási kisebbségeknek és nem hívóknak, hitüket elhagyóknak és ateistáknak a védelme érdekében, akik az istenkáromlásról szóló törvények áldozatai; úgy véli, hogy nemzetközi és regionális fórumokon is fel kell lépni, nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédet fenntartva – többek között az uniós képviselőket keresztyűn – a vallási szervezetekkel és közösségekkel, összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel 17. cikkével;

2016. január 21., csütörtök

Szociális és gazdasági jogok

20. elismeri az EJT azon törekvéseit, hogy a gazdasági, szociális és kulturális jogokkal kapcsolatban a különleges eljárásokkal foglalkozó megbízottak kinevezése révén valamennyi emberi jogot egyenlő szintre helyezze és azonos hangsúlyt adjon azoknak; kiemeli ezzel összefüggésben a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya panaszkezelési és kivizsgálási mechanizmusait létrehozó fakultatív jegyzőkönyve széleskörű ratifikációjának fontosságát;

21. mély aggodalmát fejezi ki a rendkívüli szegénység növekedését illetően, ami veszélyezteti minden emberi jog teljes körű érvényesítését; üdvözlí ezzel kapcsolatosan az EJT különleges előadójának mélyszegénységről és emberi jogokról szóló jelentését (A/HRC/29/31), és támogatja a mélyszegénység megszüntetésére vonatkozó javaslatát; fontosnak tartja az egyre növekvő egyenlőtlenségek felszámolását a szegénység elleni általános küzdelem, valamint a szociális és gazdasági jogok előmozdítása érdekében, különösen az élelmiszerhez, vízhez, oktatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és megfelelő lakhatáshoz való hozzáférés megkönnyítése révén;

22. azon a véleményen van, hogy a korrupció, az adócsalás, a közvagyon kezelésében elkövetett visszaélések és az elszámoltathatóság hiánya az emberi jogok egyenlő gyakorlását fenyegetik, és aláássák a demokratikus folyamatokat, a jogállamiságot, a tisztességes igazságszolgáltatást, és az olyan közszolgáltatásokat, mint az oktatás és az alapvető egészségügyi szolgáltatások; úgy véli, hogy az emberi jogok – különösen az információhoz való jog, a véleménynyilvánítási és gyülekezési jog, a független igazságszolgáltatáshoz és a közügyekben való demokratikus részvételhez való jog – tiszteletének biztosítására irányuló fellépések alapvető jelentőségűek a korrupció elleni harcban;

23. hangsúlyozza, hogy a harmadik országokban a kisebbségi közösségeknek sajátos szükségleteik vannak, és elő kell mozdítani e közösségek teljes mértékű egyenlőségét a gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális élet minden területén;

24. felhívja az ENSZ tagállamait, köztük az EU tagállamait, hogy kérjék fel a különleges eljárásokkal foglalkozó megbízottakat, hogy fordítsanak különleges figyelmet az őslakos nőket, a fiatalokat és a fogyatékkal élő személyeket érintő kérdésekre, és rendszeresen tegyenek jelentést az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának; felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tevékenyen támogassák az őslakos népek részvételét az Emberi Jogi Bizottság ülésein; felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy támogassák az őslakos népekkel foglalkozó horizontális cselekvési terv kidolgozását, különös tekintettel az őslakos népekkel folytatott rendszeres konzultáció megszervezésére;

Üzlet és emberi jogok

25. támogatja az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek hatékony és átfogó végrehajtását; sürgeti az összes ENSZ-tagállamot, köztük az EU tagállamait, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre nemzeti cselekvési terveket; úgy ítéli meg, hogy a kereskedelem és az emberi jogok kölcsönösen erősíthetik egymást, és az üzleti világ fontos szerepet játszik az emberi jogok és a demokrácia előmozdításában; ismételten megerősíti az EU és a multinacionális vállalkozások szerepének jelentőségét, amelyek vezető szerepet játszanak az üzleti magatartásra és az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi normák előmozdításában;

26. felszólítja az ENSZ-t és az Európai Uniót, hogy vessék fel a multinacionális és európai vállalatoknak a földhöz való jogok védelmében fellépő aktivisták ügyét, akik különböző megtorlások – például fenyegetés, zaklatás, önkényes letartóztatás, bántalmazás és gyilkosság – áldozatai;

27. üdvözlí az ENSZ emberi jogi főbiztosának arra vonatkozó kezdeményezését, hogy fejlesszék tovább az elszámoltathatósági és jogorvoslati projektet annak érdekében, hogy hozzájáruljon egy méltányos és hatékonyabb hazai jogorvoslati rendszer létrehozásához, különös tekintettel az emberi jogokkal való durva visszaélésekre, amelyeket az üzleti életben elkövetnek; felszólítja az összes kormányt arra, hogy teljesítse kötelességeit és biztosítsa az emberi jogok tiszteletben tartását, az áldozatok igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését, akiknek gyakorlati és jogi kihívásokkal kell szembenéznük, ha jogorvoslatot szeretnének országos és nemzetközi szinten, akiknek emberi jogait üzleti vállalkozások kapcsán megsértették;

28. felhívja a figyelmet, hogy 2015 júliusában megtartotta első ülését egy határozatlan időre létrehozott, kormányközi munkacsoport (IGWG), amely az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 2014. június 26-i határozata alapján jött létre abból a célból, hogy nemzetközi, jogilag kötelező erejű eszközt dolgozzon ki a transznacionális vállalatokra és más üzleti vállalkozásokra vonatkozóan, az emberi jogokat illetően; felszólítja az Európai Uniót, hogy támogassa azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja, hogy összehangolja a politikákat az OECD-nek a multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásaival, továbbá javasolja, hogy az Európai Unió és tagállamai vegyenek aktívan részt abban a vitában, amelynek témája egy, az üzleti és emberi jogokkal kapcsolatos nemzetközi, jogilag kötelező erejű eszköz az ENSZ rendszerén belül;

2016. január 21., csütörtök

Migráció és menekültek

29. riasztónak tartja a II. világháború óta bekövetkezett legkomolyabb migrációs válságot, melyet üldöztetések, fegyveres összecsapások és általánossá vált erőszak miatt az otthonukat elhagyni kényszerülők növekvő száma generált, akik védelmet és jobb életet keresve vágnak neki a veszélyes utazásnak még életük kockáztatása árán is; hatékony és koordinált nemzetközi intézkedésekre szólít fel a migráció kiváltó okainak kezelésére; továbbá a migrációval kapcsolatos jelenlegi és jövőbeni kihívások kezelése érdekében több erőfeszítésre szólít fel az ENSZ szintjén, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala, az Élelmezési Világprogram és egyéb, a konfliktuszónákon belül és kívül a menekültek számára alapvető szolgáltatások nyújtásában részt vevő ENSZ-testületek számára megfelelő finanszírozás biztosítása révén; kiemeli a migránsok emberi jogaival foglalkozó különleges ENSZ-előadó munkájának, többek között ajánlásainak fontosságát;

30. felszólítja az összes országot, hogy az emberi jogokra épülő hozzáállást fogadja el a migrációval szemben, amely a migrációs politikák és a migráció kezelésének középpontjába állítja a migránsok, a menedékkérők és a menekültek jogait, és kiemelt figyelmet fordít a migránsok marginalizált és hátrányos helyzetű csoportjaira, például a nőkre és a gyermekekre; felszólít minden államot, hogy keressenek megoldást a nemhez kötődő, nők és lányok elleni erőszak problémájára, és hangsúlyozza a nemi kérdést szem előtt tartó, a nők és lányok sajátos szükségleteit figyelembe vevő migrációs politika kidolgozásának fontosságát;

31. emlékeztet arra, hogy minden állam kötelezettsége a saját joghatóságuk alatt élő valamennyi személy emberi jogainak tiszteletben tartása és védelme, függetlenül azok nemzetiségétől vagy származásától és tekintet nélkül azok bevándorló státuszára; emlékeztet arra, hogy egy globális migrációs stratégia szorosan kapcsolódik a fejlesztési és humanitárius politikákhoz, beleértve humanitárius folyosók létrehozását és humanitárius vízumok kibocsátását; ismételt felszólít annak biztosítására, hogy a nem uniós államokkal kötött valamennyi migrációs együttműködési és visszafogadási megállapodás feleljen meg a nemzetközi jognak; emlékeztet arra, hogy a migránsok visszaküldése csak a migránsok jogainak teljes tiszteletben tartása mellett lehetséges, megfelelő tájékoztatáson alapuló döntés alapján, és csak abban az esetben, ha jogaik védelme biztosítva van a hazájukban; felszólítja a kormányokat, hogy vessenek véget a migránsok önkényes letartóztatásának és önkényes fogva tartásának; aggódalmát fejezi ki a migránsok és a menekültek elleni megkülönböztetés, valamint jogaik megsértése miatt; felszólítja ezzel összefüggésben az ENSZ tagállamait, köztük az uniós tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a menedékkereséshez és a menekültstátuszhoz való jogot;

Az éghajlatváltozás és az emberi jogok

32. üdvözli az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye keretében létrejött Párizsi megállapodást, mely alkalmazkodást, mérséklést, technológia fejlesztést és átadást, valamint kapacitás-építést foglal magában; felhívja az aláíró államokat, hogy teljesítsék kötelezettségvállalásaikat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye egyáltalán nem hivatkozik az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, és kéri, hogy az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének politikái és fellépései az emberi jogokra épüljenek;

33. emlékeztet, hogy az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatása egy azonnali és potenciálisan visszafordíthatatlan globális veszélyt jelent az emberi jogok teljes körű élvezetére, és hogy annak hatása a már bizonytalan jogi helyzetű sérülékeny csoportokra jelentős; aggodalommal állapítja meg, hogy az éghajlattal kapcsolatos nemkívánatos események, mint például a tengerszint emelkedése, az aszályokat és áradásokat okozó szélsőséges időjárás-változások várhatóan még több emberélet veszteséghez, populációk kitelepítéséhez, valamint táplálék- és vízhiányokhoz vezetnek;

34. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy kezelje a jogi hiányosságokat a „klímamenekült” fogalmát illetően, beleértve annak lehetséges meghatározását is;

A nők jogai

35. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának nemrég hozott 2242. számú, a nőkről, a békéről és biztonságról szóló határozatát, mely a globális kihívások, beleértve a növekvő erőszakos szélsőségek, éghajlatváltozás, migráció, fenntartható fejlődés, béke és biztonság kezelésére irányuló minden erőfeszítés központi elemévé teszi a nőket; elismerését fejezi ki az ENSZ átfogó tanulmányának az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. számú, a nőkről, a békéről és biztonságról szóló határozatának alkalmazásáról szóló megállapításaival kapcsolatban, mely hangsúlyozza a nők vezető szerepét és részvételét a konfliktusok megoldásában és a béke építésében, és hogy bevonásuk javította a humanitárius segítségnyújtást, fokozta a békefenntartók erőfeszítéseit, elősegítette a békétárgyalások lezárását és segítette a szélsőséges erőszak elleni küzdelmet; felszólítja az ENSZ-t és annak minden tagállamát, hogy tegyenek konkrét lépéseket, amelyekkel biztosítják a nők autonómiáját, a konfliktusok megelőzésébe és megoldásába, valamint a békétárgyalásokba és a béketeremtési folyamatba

2016. január 21., csütörtök

történő valós bevonását azáltal, hogy növelik képviselőiket az összes döntéshozási szinten, ide számítva az országos, a regionális és a nemzetközi intézményeket és mechanizmusokat is;

36. kifejezi megdöbbenését azon tény miatt, hogy az erőszakos szélsőséges csoportok jelentkezése óta – ilyen például a Dáís Szíriában és Irakban, vagy a Boko Haram Nyugat-Afrikában – a nők elleni erőszak, és nevezetesen a szexuális erőszak ezen szélsőséges csoportok célkitűzéseinek, ideológiájának és bevételi forrásainak szerves részévé vált, és kritikus új kihívás elé állította a nemzetközi közösséget; felszólítja az összes kormányt és az ENSZ intézményeit, hogy fokozzák elkötelezettségüket ezekkel a gyalázatos bűncselekményekkel szemben, és állítsák helyre a nők méltóságát, hogy igazságszolgáltatásban, jóvátételben és megfelelő támogató intézkedésekben részesülhessenek;

37. úgy véli, hogy a nőket és lányokat a konfliktusok idején sebezhetővé tevő nők és férfiak közötti alapvető egyenlőtlenségek kezelése révén a nők autonómiájának biztosítása a szélsőségekkel szembeni fellépés egyik módja; hangsúlyozza, hogy a menekülttáborokban, válságövezetekben, valamint a mélyszegénység és a szélsőséges környezeti jelenségek – többek között aszály és áradások – által érintett területeken folytatni kell a lányok oktatását;

38. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ne csorbuljanak a pekingi cselekvési platform vívmányai az oktatáshoz és az egészséghez való hozzáférés mint alapvető emberi jog védelme tekintetében; kiemeli, hogy a szexuális és reprodukció egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés hozzájárul a gyermekhalandóság és az anyák halálozási arányának csökkentéséhez; rámutat, hogy a családtervezés, az anyák egészsége, a fogamzásgátlókhoz, illetve a szexuális és reprodukció egészségügyi szolgáltatásokhoz való teljes körű hozzáférés jelentősen elősegíti a nők életének megmentését, valamint azt, hogy újrakezdjék életüket, amennyiben erőszak áldozatává váltak; hangsúlyozza, hogy ezeket a politikákat a harmadik országokkal folytatott fejlesztési együttműködés középpontjába kell helyezni;

39. hangsúlyozza azoknak az intézkedéseknek a fontosságát, amelyek a döntéshozatal minden szintjén erősítik a nők részvételét és vezető szerepüket; felszólítja az államokat, hogy biztosítsák, hogy a nők egyenlő arányban legyenek képviselve a közintézményekben és a közéletben, és fordítsanak különös figyelmet a kisebbségi nők bevonására;

40. felszólítja a Bizottságot, az EKSZ-t és az alelnököt/főképviselet, hogy a nemek közti egyenlőségnek valamennyi külső politikájukban és programjukban való, többek között a harmadik országokkal folytatott strukturális párbeszédeken keresztül történő általános érvényesítése, a nemekkel kapcsolatos kérdések nyilvános felvetése, valamint e célkitűzés megfelelő forrásokkal való ellátása révén továbbra is mozdítsák elő a nők politikai és gazdasági szerepvállalásának erősítését;

A gyermekek jogai

41. támogatja a gyermekek jogainak előmozdítására irányuló uniós erőfeszítéseket, különösen a gyermekek vízhez, megfelelő higiénés körülményekhez, egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való hozzáféréseinek biztosítása, a fegyveres csoportokba besorolt gyermekek rehabilitációjának és reintegrációjának biztosítása, a gyermekmunka, a gyermekkínzás, a gyermekboszorkányság, a gyermekkereskedelem és -házasság, továbbá a gyermekek szexuális kizsákmányolásának felszámolása, valamint a gyermekek fegyveres konfliktusokban való segítése és számukra a konfliktusövezetekben és a menekülttáborokban az oktatáshoz való hozzáférés biztosítása révén;

42. emlékeztet arra, hogy az 1989-ben elfogadott Gyermek Jogairól szóló Egyezmény, amely a legszélesebb körben ratifikált nemzetközi emberi jogi szerződés, meghatároz számos gyermeki jogot, köztük az élethez, egészséghez, oktatáshoz és a játékhoz, valamint a családi élethez, az erőszakkal és a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelemhez és a véleményük meghallgatásához való jogot; felszólítja e szerződés összes aláíróját, hogy tartsák tiszteletben kötelezettségeiket;

43. üdvözli az ENSZ által indítani tervezett globális vizsgálatot, melynek célja, hogy ellenőrzések és értékelések elemzése segítségével feltérképezze, hogy az érvényben lévő nemzetközi jogok és normák hogyan kerülnek végrehajtásra a helyszínen, valamint hogy felmérje, milyen konkrét lehetőségei vannak az államoknak politikáik és válaszlépéseik javítására; minden államot a vizsgálat támogatására és az abban való aktív részvételre ösztönöz;

44. aggodalommal állapítja meg, hogy 2015-ben a világ egyes országaiban sok embert ítélték halálra és végeztek ki olyan bűncselekmények miatt, amelyeket 18 éves koruk betöltése előtt követtek el, annak ellenére, hogy a gyermekek jogairól szóló ENSZ egyezmény megtiltja a halálos ítélet fiatalokúakkal szemben történő alkalmazását;

2016. január 21., csütörtök

Az LMBTI-személyek jogai

45. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos országban érvényben maradtak a megkülönböztető jogszabályok és gyakorlatok és az egyénekkal szembeni, szexuális irányultságuk vagy nemi identitásuk miatt történő erőszakos cselekmények; ösztönzi az LMBTI-személyek helyzetének szoros figyelemmel kísérését olyan országokban, ahol a közelmúltban LMBTI-ellenes törvényeket vezettek be; súlyos aggodalmának ad hangot az európai kontinens országaiiban is megfigyelhető, a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságát korlátozó, ún. „propagandaellenes” törvények miatt;

46. ismételten megerősíti, hogy támogatja az emberi jogok főbiztosa által elsősorban nyilatkozatok, jelentések és a „Free & Equal” (szabadság és egyenlőség) elnevezésű kampány formájában végzett további munkáját az LMBTI-személyek összes emberi joga érvényesülésének előmozdítása és védelme terén; a megkülönböztető törvények és gyakorlatok elleni küzdelem folytatására ösztönzi a főbiztost; aggodalmát fejezi ki az LMBTI-személyek emberi jogainak védelméért síkra szálló aktivisták alapvető szabadságjogainak korlátozása miatt, és felhívja az EU-t, hogy fokozza támogatásukat; úgy véli, hogy az LMBTI-személyek alapvető jogai nagyobb valószínűséggel érvényesülnek, ha ők is hozzáférhetnek jogintézményekhez;

Az emberi jogok általános érvényesítése és egységessége az Unióban

47. felszólítja az Uniót, hogy az Európai Unióról szóló Szerződés 21. cikkével és az Unió külső tevékenységeire vonatkozó általános rendelkezésekkel összhangban mozdítsa elő az emberi jogok, köztük a civil társadalmi, a politikai, a gazdasági, a szociális és a kulturális jogok egyetemességét és oszthatatlanságát;

48. ismételten felszólítja az EU-t, hogy vezessen be jogokon alapuló megközelítést, és az emberi jogok tiszteletben tartását tegye kereskedelmi és beruházási politikái, közszolgáltatásai, fejlesztési együttműködése, valamint közös biztonság- és védelempolitikájának szerves részévé; hangsúlyozza továbbá, hogy az Unió emberi jogi politikájának biztosítása kell, hogy bel- és külpolitikája – az Unió Szerződéssel összhangban – egységes legyen;

49. megismétli továbbá annak fontosságát, hogy az Unió aktívan és következetesen részt vegyen az ENSZ emberi jogi mechanizmusaiiban, különösen a Harmadik Bizottságban, az ENSZ-közügyülésben (UNGA) és az Emberi Jogi Tanácsban (EJT); elismeri az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), az Unió ENSZ-be delegált New York-i és genfi küldöttsége, valamint a tagállamok erőfeszítéseit, melyek célja, hogy időben történő és lényegi tanácskozás és egy egységes üzenet közvetítése révén növelje az uniós egységességet az emberi jogi kérdéseknek az ENSZ szintjén történő tárgyalása során; ösztönzi az Uniót, hogy hallassa nagyobb erővel a hangját, többek között a több régióra kiterjedő kezdeményezések egyre gyakoribban alkalmazott gyakorlatának fokozása és az állásfoglalások együttes támogatása, illetve az állásfoglalásokban való vezető szerepe révén; ismételten felszólítja az Európai Uniót, hogy növelje tevékenysége láthatóságát minden multilaterális fórumon;

50. kéri az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, hogy továbbra is tegye hatékonyabbá, egységesebbé és láthatóbbá az Unió emberi jogi politikáját az EJT-vel összefüggésben, és alakítson ki még szorosabb együttműködést az ENSZ emberi jogi főbiztosával és a különleges eljárásokkal;

51. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy javítani kell az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának ülésein képviselt uniós álláspont előkészítését és koordinációját, valamint foglalkozni kell az Unió külső és belső emberi jogi politikái közötti következetlenség problémájával;

52. emlékeztet arra, hogy folytatni kell azt az intézményesített gyakorlatot, melynek keretében parlamenti küldöttségeket delegálnak az ENSZ Emberi Jogi Tanácsába és az ENSZ-közügyülésbe;

53. szigorúbb elveken álló és nem szelektív részvételre szólítja fel az uniós tagállamokat az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában;

Pilóta nélküli légi járművek és autonóm fegyverek

54. ismételten felszólítja az Európai Unió Tanácsát, hogy alakítson ki közös uniós álláspontot a pilóta nélküli felfegyverzett légi járművek használatával kapcsolatban, kiemelt jelentőséget biztosítva az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának, és kezelve az olyan kérdéseket, mint a jogi keret, az arányosság, az elszámoltathatóság, a polgári lakosok védelme és az átláthatóság; ismételten sürgeti az Uniót, hogy tiltsa be az emberi beavatkozás nélkül támadások végrehajtására képes, teljes mértékben autonóm fegyverek gyártását, fejlesztését és használatát; ragaszkodik ahhoz, hogy az emberi jogok képezzék részét a harmadik országokkal a terrorizmus elleni küzdelemről folytatott valamennyi párbeszédnek;

2016. január 21., csütörtök

Terrorizmus elleni küzdelem

55. elismeréssel nyugtázza az EKSZ és a Bizottság által készített, a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában útmutatással szolgáló dokumentum megjelenését, melynek célja, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben a harmadik országoknak segítséget nyújtó projektek tervezése és végrehajtása során biztosítva legyen az emberi jogok tiszteletben tartása; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az alapvető jogok és szabadságok tiszteletben tartása a sikeres terrorellenes politikák alapját képezi, ideértve a digitális megfigyelési technológiák alkalmazását is; kiemeli, hogy hatékony kommunikációs stratégiák kialakítására van szükség, melyekkel szembe lehet szállni a terrorizmussal, a szélsőséges propagandával és toborzási módszerekkel, különösen az online környezetben;

Demokratizálódás

56. ajánlja, hogy az Európai Unió többszörözze meg azon demokratizálódási folyamatok még átfogóbb megközelítésének kidolgozására tett erőfeszítéseit, melyeknek csak egy része a szabad, tisztességes választás, így hozzájárulva a demokratikus intézmények erősítéséhez; úgy véli, hogy a bővítési és szomszédságpolitikák keretében az átmenettel kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztását fel kell használni a világ egyéb táján folyó demokratizálódási folyamatok elősegítésére és megszilárdítására;

Fejlesztés és emberi jogok

57. kiemeli a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendben a békével és az igazságszolgáltatással kapcsolatban megfogalmazott 16. fenntartható fejlődési cél jelentőségét, amely a belső és a külső intézkedések egyik elsődleges célja kell, hogy legyen, különösen a fejlesztési együttműködések finanszírozása során;

Sport és emberi jogok

58. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egyes jelentősebb sporteseményeket olyan tekintélyelvű országok szerveznek meg, amelyekben emberi jogi jogsértésekre kerül sor; felszólítja az ENSZ-t és az uniós tagállamokat, hogy vessék fel a kérdést, valamint hogy kezdeményezzenek párbeszédet a nemzeti sportszövetségekkel, vállalati szereplőkkel és civil társadalmi szervezetekkel az ilyen eseményeken való részvételük módjairól, többek között a 2018-ban Oroszországban, majd 2022-ben Katarban megrendezendő FIFA Világbupa, valamint a 2022-ben Pekingben megrendezendő olimpiai játékok tekintetében;

Nemzetközi Büntetőbíróság

59. megismétli, hogy teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróság munkáját, amelynek célja, hogy megszűnjön a nemzetközi közösség szempontjából legsúlyosabb bűntettek elkövetőinek büntetlensége, és igazságot szolgáltatassanak a háborús bűncselekmények, az emberiség elleni bűncselekmények és a népiirtások áldozatai számára; továbbra is éberrel figyeli a Nemzetközi Büntetőbíróság legitimitásának és függetlenségének aláásására irányuló törekvéseket; sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal, és nyújtsanak számára erős diplomáciai, politikai és pénzügyi támogatást, többek között az ENSZ-ben is; felszólítja az Uniót, annak tagállamait és különleges képviselőit, hogy aktívan támogassák a Nemzetközi Büntetőbíróságot, döntéseinek érvényre juttatását, valamint a Római Statútumban foglalt bűncselekményekre vonatkozóan a büntetlenség elleni küzdelmet, többek között megerősítve és kiterjesztve annak kapcsolatát a Biztonsági Tanáccsal, valamint előmozdítva a Római Statútum és az ahhoz Kampalában elfogadott módosítások egyetemes ratifikálását;

Az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelés által érintett országok

Grúzia

60. üdvözli Grúzia EJT-tagságát és a Grúziáról szóló legújabb időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelést; nyugtázza a törvényhozási reformokat, amelyek bizonyos előrelépést eredményeztek az igazságszolgáltatási és bűnüldözési szektorban, az ügyészségnél, a bántalmazás elleni küzdelemben, valamint a gyermekjogok, a magánélet és a személyes adatok védelme, illetve a belső menekültek tekintetében;

61. megállapítja azonban, hogy további erőfeszítésekre van szükség az igazságszolgáltatás teljes körű függetlensége tekintetében, valamint a rossz bánásmód elleni küzdelemben, különös tekintettel az áldozatok előzetes letartóztatására és rehabilitációjára, a rendészeti erők által elkövetett bántalmazásokért való elszámoltathatóságra, a kormányzati tisztviselők által a múltban elkövetett visszaélések kivizsgálására, valamint a kisebbségek és a nők jogaira; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi emberi jogi normák értelmében a kormány felelőssége, hogy minden gyermeket megvédjen az erőszaktól, és kéri, hogy vessenek vizsgálat alá minden gyermekjótékonyági intézményt; kéri, hogy rendelkezzenek az áldozatok

2016. január 21., csütörtök

rehabilitációjáról; továbbra is aggodalmát fejezi ki a véleménynyilvánítás és a média szabadságával kapcsolatban, valamint amiatt, hogy a megfigyelők nem jutnak be Abházia megszállt területeire és a Csinvali régióba/Dél-Oszétiaiba, ahol továbbra is széles körben megsértik az emberi jogokat; felszólítja továbbá a grúz kormányt arra, hogy tegyen megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy kövessék az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelés során tett ajánlásokat;

Libanon

62. elismerését fejezi ki Libanonnak a nyílt határok és a befogadás politikája miatt, melyeket a Palesztinából, Irakból és Szíriából érkező menekültek tekintetében folytat évek óta, kiemeli, hogy az országban, amelyben minden negyedik ember menekült, a világon a legmagasabb a menekültek egy főre jutó aránya, és felhívja az Európai Uniót, hogy csoportosítson át több forrást és szorosan működjön együtt a libanoni hatóságokkal annak érdekében, hogy az ország továbbra is meg tudja védeni a menekültek és menedékkérők jogait; ezzel összefüggésben aggodalmát fejezi ki a szíriai menekültek közötti gyermek- és/vagy kényszerházassági esetek állítólagos nagy száma miatt; arra biztatja a libanoni kormányt, hogy fontolja meg a Libanonba történő belépést, az ott tartózkodást és az onnan történő kilépést szabályozó jogszabályok reformját;

63. támogatja a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöbölésével foglalkozó ENSZ-bizottság (CEDAW) ajánlásait, hogy felhívják a migráns háztartási alkalmazott nők figyelmét a Libanon által is aláírt CEDAW-egyezmény által biztosított emberi jogokra; kiemelten hangsúlyozza a „Kafala rendszer” eltörlésének és annak szükségességét, hogy biztosítsák az országban dolgozó női migránsok igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférését, többek között biztonságuk és tartózkodásuk garantálása révén a státuszukkal kapcsolatos jogi és közigazgatási eljárások során;

Mauritánia

64. hangsúlyozza, hogy míg a mauritániai kormány előrelépést tett a rabszolgotartás és rabszolgasághoz hasonló gyakorlatok minden formája elleni harcot célzó jogalkotási intézkedések meghozásával, addig a hatékony alkalmazás hiánya hozzájárul ezen gyakorlatok fennmaradásához; felszólítja a hatóságokat, hogy léptessenek életbe egy rabszolgaság elleni törvényt, országszerte kezdjenek rendszeres és szabályos bontósos adatgyűjtésbe a rabszolgaság minden formájáról, valamint végezzenek alapos, bizonyítékokon alapuló vizsgálatot a rabszolgaság történetéről és természetéről ezen gyakorlat felszámolása érdekében;

65. sürgeti a mauritániai hatóságokat, hogy a nemzetközi egyezményeknek és Mauritánia saját nemzeti jogának megfelelően tegyék lehetővé a szólás és a gyülekezés szabadságát; felszólít továbbá Biram Dah Abeid, Bilal Ramdane és Djiby Sow szabadon bocsátására, hogy zaklatástól és megfélemlítéstől való rettegetés nélkül folytathassák erőszakmentes kampányukat a rabszolgaság fennmaradása ellen;

Mianmar

66. üdvözlöi a 2015. november 8-i, versenyen alapuló választások megtartását, amely fontos mérföldkövet jelent az ország demokratikus átalakulásában; örömmel fogadja, hogy a mianmari szavazók támogatásukról biztosították az ország további demokratizálódását; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor e választások alkotmányos kereteivel kapcsolatban, amelyek értelmében a parlamenti helyek 25 %-a a katonaság számára van fenntartva; elismeri az emberi jogok tekintetében eddig tett előrelépéseket, miközben meghatároz számos, továbbra is jelentős aggodalomra okot adó területet, beleértve a kisebbségek jogait és a véleménynyilvánítási, egyesülési és a békés gyülekezési szabadságot is;

67. elítéli a rohindza nép súlyos és széles körű megkülönböztetését és elnyomását, amelyet súlyosbít az a tény, hogy ez a közösség nem rendelkezik jogi státussal, és hogy erősödik a nem buddhista népesség elleni gyűlöletbeszéd; felszólít a rohindzákkal szemben elkövetett emberi jogi jogsértésekről szóló valamennyi jelentés teljes, átlátható és független kivizsgálására, és úgy véli, hogy a parlament által 2015-ben elfogadott, a „faj és vallás védelmére” irányuló négy törvény megkülönböztetést eredményező szempontokat foglal magában a nemek tekintetében; megismétli arra irányuló kérését, és kifejezi azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) kapjon engedélyt egy hivatal létrehozására az országban; hangsúlyozza az EU–Mianmar beruházási megállapodás véglegesítéséről szóló tárgyalásokat megelőző, teljes fenntarthatósági hatásvizsgálat elvégzésének szükségességét;

2016. január 21., csütörtök

Nepál

68. üdvözli az új nepáli alkotmány 2015. szeptember 20-i hatálybalépését, amelynek le kell fektetnie az ország jövőbeni politikai stabilitásának és gazdasági fejlődésének alapjait; reméli, hogy a kisebbségek, köztük a dalitok politikai képviseletével, valamint az állampolgársági jogszabályokkal kapcsolatos fennmaradó aggodalmakat a közeljövőben orvosolni fogják;

69. sajnálatát fejezi ki az igazságtételi, megbékélési és eltűnésekről szóló törvény 2014. májusában történt elfogadása ellenére a polgárháború alatt mindkét oldal által elkövetett emberi jogi visszaélésekre vonatkozó elszámoltathatóság széleskörű hiánya miatt; sürgeti a nepáli kormányt a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményhez való csatlakozására; elítéli a tibeti menekültek alapvető szabadságaival szembeni korlátozásokat; sürgeti Indiát, hogy szüntesse meg a nepáli gazdaság nem hivatalos blokádját, amely a 2015. áprilisi pusztító földrengéssel párosítva humanitárius válságot okoz, és csaknem egymillióval több nepalit szorít a szegénység zsákutcájába;

Omán

70. méltányolja, hogy Omán megalapította a kormányzati nemzeti emberi jogi bizottságot, és helyesli a meghívást, mely lehetővé tette az ENSZ békés gyülekezéshez való joggal foglalkozó különleges előadójának áttörést jelentő, 2014. szeptemberi látogatását; reményét fejezi ki, hogy ezek a konstruktív lépések Ománnak az ENSZ emberi jogi képviselőivel és a független emberi jogi szervezetekkel való intenzívebb együttműködéséhez fognak vezetni;

71. arra biztatja Ománt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy csökkentse az ENSZ-előadó szerint az ország egészét átjáró a félelmet és a megfélemlítést; ezzel összefüggésben továbbra is aggodalmát fejezi ki az összes politikai párt betiltása miatt, és felszólítja a kormányt, hogy vizsgálja felül ezt a lépést; felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy kínáljanak fel technikai és jogi segítséget Ománnak, hogy biztonságos és megengedő környezetet tudjon kialakítani a civil társadalmi szervezetek részére;

Ruanda

72. aggodalmát fejezi ki a ruandai emberi jogi helyzettel kapcsolatban, többek között a szólásszabadságot és az egyesülési szabadságot érintő megszorítások, az ellenzéki politikai pártok és független civil társadalmi tevékenységek rendelkezésére álló demokratikus tér beszűkülése, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségét elősegítő környezet hiánya miatt; felszólítja a ruandai kormányt, hogy hozzon létre egy demokratikus teret, amelyben a társadalom minden rétege szabadon tevékenykedhet;

73. aggodalommal tölti el az a közelmúltbeli alkotmánymódosítás, amely lehetővé teszi, hogy a hivatalban lévő elnök harmadszor is induljon az elnöki mandátumért; felszólítja a ruandai kormányt, hogy tartsa be a demokráciáról, választásokról és kormányzásról szóló Afrikai Chartát;

Dél-Szudán

74. üdvözli a hadviselő felek által 2015. augusztus 28-án aláírt, a polgárháborút lezáró békemegállapodást, amely kiterjed az átmeneti hatalommegosztásra, biztonsági intézkedésekre, valamint egy vegyes bíróság felállítására, a konfliktus kezdete óta elkövetett összes bűncselekmény kivizsgálása céljából; emlékeztet arra, hogy a konfliktus több ezer emberéletet követelt, és sok százezer embernek és menekültnek el kellett hagynia az otthonát;

75. felszólítja valamennyi felet, hogy tartózkodjon emberi jogi jogsértések és nemzetközi humanitárius jogi jogsértések elkövetésétől, beleértve azokat is, amelyek nemzetközi bűncselekményeknek számítanak, mint például a bírósági eljárás nélküli kivégzések, az etnikai alapú erőszak, a konfliktusokkal összefüggő szexuális erőszak, az erőszakos közösülést is beleértve, valamint a nemi alapú erőszak, a gyermekek toborzása és bevetése, az erőszakos eltűntetések, önkényes letartóztatások és fogva tartás;

76. üdvözli az ENSZ EJT 2015. júniusi határozatát és az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala missziójának telepítését, hogy figyelemmel kísérje és jelentést készítsen az emberi jogok dél-szudáni helyzetéről; felszólítja az Emberi Jogi Tanácsot, hogy támogassa egy Dél-Szudánnal foglalkozó különleges előadó kinevezését, azzal a megbízáttal, hogy kísérelje figyelemmel az erőszakos cselekményeket és készítsen róluk nyilvános jelentést, nyújtson segítséget a kormánynak az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala missziója által megfogalmazott ajánlások végrehajtásában, valamint tegyen javaslatokat a tényleges elszámoltathatóság elérésére nézve;

2016. január 21., csütörtök

Venezuela

77. aggodalmát fejezi az országban tapasztalható szörnyű emberi jogi helyzet miatt, mely az elmúlt évek romló gazdasági, politikai és társadalmi légkörének köszönhetően alakult ki; újfent megismétli, hogy a szólásszabadság, a független igazságszolgáltatás és a jogállamiság alapvető feltétele a demokratikus társadalomnak; felszólítja a venezuelai hatóságokat, hogy haladéktalanul bocsássa szabadon a véleménynyilvánítási szabadságuk és alapvető jogaik gyakorlása miatt önkényesen őrizetbe vett ellenzéki vezetőket, valamint az összes békés tüntetőt;

78. üdvözli a 2015. december 6-án tartott választások megtartását és az új nemzetgyűlés felállítását; elítél minden olyan próbálkozást – például egyes demokratikusan megválasztott tagok felfüggesztését –, melynek célja a venezuelai emberek akaratát kifejezésre juttató választási eredmények teljes körű végrehajtásának megakadályozása; emlékeztet arra, hogy az új kormánynak egész sor emberi jogi problémát kell megoldania, a bírósági tárgyalás nélküli kivégzések végrehajtóinak büntetlenségétől és elszámoltathatóságától az önkényes letartóztatásokon és fogva tartásokon, a méltányos tárgyalásokon és a bíróság függetlenségén keresztül egészen a gyülekezési és egyesülési szabadságig és a média szabadságáig; hangsúlyozza, hogy Venezuela 2016. január 1-jétől kezdve három évre tagja lesz az ENSZ Emberi jogi Tanácsának, ami az emberi jogok tiszteletben tartása területén különleges felelősséggel jár;

Szíria

79. aggodalmának ad hangot a Szíriában tapasztalható drámai biztonsági és humanitárius helyzet miatt; hangsúlyozza a Szíriával foglalkozó független nemzetközi ENSZ-vizsgálóbizottság által végzett munka fontosságát; elítéli a polgári lakosságra irányuló szándékos, célzott támadásokat, a válogatás nélküli és aránytalan támadásokat, a civil létesítmények és kulturális örökségvédelem alatt álló objektumok elleni támadásokat, valamint a büntető célú ostrom és blokád alá helyezést; hangsúlyozza, hogy különleges figyelmet és támogatást kell biztosítani az erőszak női áldozatainak, valamint a nők szervezeteinek és a humanitárius segítségnyújtásban és a konfliktusmegoldásban való részvételüknek; felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy segítsék a vizsgálóbizottság megfelelő finanszírozásának biztosítását, hogy az teljesítse megbízatását, ami az összes elkövetett súlyos emberi jogi jogsértés tényének és körülményeinek megállapításából áll, és ahol lehetséges, a felelősök azonosításából, annak biztosítása érdekében, hogy a jogsértések elkövetőit, beleértve az olyan jogsértéseket is, amelyek emberiség elleni bűncselekményt képezhetnek, felelősségre vonják, például a Nemzetközi Büntetőbíróság elé történő utalás révén;

80. ismét leszögezi, hogy a szíriai válság fenntartható megoldása csak egy olyan átfogó politikai rendezés révén lehetséges, amely a szíriai nép jogos törekvéseinek megfelelő, és számukra saját jövőjük független és demokratikus módon való meghatározását lehetővé tevő, valódi politikai átmenethez vezet; üdvözli, hogy 2015. október 30-án megszületett a Szíriáról szóló bécsi tárgyalások zárónyilatkozata; üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanács 2254. (2015) számú határozatának 2015. december 18-i elfogadását;

81. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Szíriában üldözik a vallási és etnikai kisebbségeket, akiket kizárólag hitük miatt áttérésre és sarc fizetésére kényszerítenek, megtámadnak, bántalmaznak, eladnak rabszolgának, vagy szervkereskedelem áldozatává tesznek;

Burundi

82. súlyos aggodalmát fejezi ki az emberi jogok védelmezőivel, újságírókkal és azok családtagjaival szembeni célzott támadások miatt; súlyosan elítéli a politikai erőszakot, az azonnali kivégzéseket, és az emberi jogok egyéb módokon történő megsértését; sürgeti a burundi hatóságokat, hogy vessenek véget a jogsértéseknek és visszaéléseknek, és tekintsék ezt kritikus és sürgető prioritásnak, valamint hajtsanak végre pártatlan és független vizsgálatokat, hogy bíróság elé állíthassák a felelősöket és jóvátételben részesíthessék az áldozatokat;

83. továbbra is mély aggodalmát fejezi ki a válság humanitárius hatásával kapcsolatban, mind az ország, mind az egész régió civil lakosságát illetően; felszólítja az Uniót, hogy továbbra is munkálkodjon a kormány és az ellenzék egyetértésén alapuló megoldáson, egy átfogó és demokratikus politikai rendszer visszaállítása céljából;

84. üdvözli az ENSZ Emberi jogi Tanácsának 2015. december 17-ei, a burundi emberjogi helyzet további romlásának megelőzéséről szóló rendkívüli ülésének megtartását, azonban sajnálatát fejezi ki annak késedelmes megszervezését illetően; felszólít független szakértőkből álló misszió gyors kiküldésére, és arra ösztönzi a burundi hatóságokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt a misszióval;

2016. január 21., csütörtök

Szaúd-Arábia

85. továbbra is komolyan aggódik az emberi jogok szisztematikus megsértése miatt az országban; mély aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy 2015-ben a szaúd-arábiai bíróságok riasztóan sok esetben szabtak ki és hajtottak végre halálbüntetést; elítéli az utóbbi hetekben elkövetett tömeges kivégzéseket; felszólítja Szaúd-Arábiát, hogy hirdessen moratóriumot a halálbüntetésre;

86. felszólítja a szaúdi hatóságokat arra, hogy engedjék szabadon a meggyőződése miatt bebörtönzött összes személyt, többek között a 2015. évi Szaharov-díjas Raif Badawit; felszólítja az Uniót, hogy kövesse szoros figyelemmel ezt a konkrét esetet;

87. megismétli, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tagjait azok közül az államok közül kell kiválasztani, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat, a jogállamiságot és a demokráciát, ami Szaúd-Arábiára jelenleg nem jellemző; felszólítja a szaúdi hatóságokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának különleges eljárásaival, valamint az ENSZ emberi jogi főbiztosának hivatalával;

Fehéroroszország

88. üdvözli, hogy 2015 augusztusában szabadon bocsátották a többi politikai rabot is, és felhívja a fehérorosz kormányt, hogy a szabadon bocsátott politikai rabokat rehabilitálja, és állítsa vissza teljes egészében polgári és politikai jogait; kifejezi mély aggodalmát a véleménynyilvánítási szabadság, az egyesülési szabadság és a békés gyülekezés folytatódó korlátozásai miatt; elítéli a független és ellenzéki újságírók zaklatását, valamint az emberi jogi aktivisták zaklatását és fogva tartását; sürgeti Fehéroroszországot, hogy a halálbüntetés végleges eltörlése felé tett első lépésként csatlakozzon a halálbüntetések végrehajtására vonatkozó globális moratóriumhoz; felszólítja a kormányt, hogy teljes mértékben működjön együtt a különleges előadóval, és vállaljon kötelezettséget az emberi jogok védelmét célzó reformok meghozataláért, többek között a különleges előadó által készített ajánlások és egyéb emberi jogi mechanizmusok végrehajtása révén;

A közel-keleti békefolyamat

89. tudomásul veszi az alelnök/főképviselő és a Tanács 2016. január 18-án elfogadott, a közel-keleti békefolyamatról szóló következtetéseit; teljes mértékben egyetért a Tanáccsal abban, hogy a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi emberi jogi normák mindenki általi betartása, az elszámoltathatóságot is ideértve, a béke és a biztonság egyik sarokköve, valamint hogy a nemzetközi jog értelmében az izraeli telepek jogszerűtlenek, és veszélyeztetik a kétállami megoldás életképességét; mély sajnálattal tölti el Makarim Wibisono, az ENSZ emberi jogok palesztin területeken tapasztalható helyzetével foglalkozó különleges előadójának lemondása;

o

o o

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtítkárnak, a 69. ENSZ-közügyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése főtítkárnak.

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0021

A Petíciós Bizottság 2014. évi tevékenysége**Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása a Petíciós Bizottság 2014. év során folytatott tanácskozásainak eredményéről (2014/2218(INI))**

(2018/C 011/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Petíciós Bizottság tanácskozásainak eredményeiről szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 10. és 11. cikkére,
 - tekintettel arra, hogy a petíciós jog a Parlament számára fontos és hasznos, mert általa haladéktalanul értesül az európai polgárok és lakosok konkrét aggodalmairól és véleményéről, amint arról az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 24. és 227. cikke rendelkezik,
 - tekintettel az EUMSZ 228. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának az Európai Parlamenthez benyújtható petícióhoz való jogról szóló 44. cikkére,
 - tekintettel az EUMSZ-nek a kötelezettségszegési eljárásra vonatkozó rendelkezéseire, különösen 258. és 260. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. és 215. cikkére, a 216. cikk (8) bekezdésére, valamint 217. és 218. cikkére,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére (A8-0361/2015),
- A. mivel 2014-ben 2 714 petíció érkezett be, ami 6 %-os csökkenést jelent 2013-hoz képest, amelynek folyamán a Parlament 2 885 petíciót kapott; mivel 790 petíciót elfogadhatónak nyilvánítottak és ezek esetében további intézkedéseket tettek; mivel 1 070 petíciót elfogadhatatlannak nyilvánítottak; mivel 817 petíciót elfogadhatónak nyilvánítottak és lezártak; mivel 37 petíció esetében kifogást emeltek az ajánlások ellen; mivel ezek az adatok csaknem kétszer magasabbak, mint a 2009-ben beérkezett petíciók száma; mivel a petíciókkal kapcsolatos ügyintézés végző közalkalmazottak létszáma ezzel arányosan nem növekedett;
- B. mivel a Petíciós Bizottság tevékenységéről szóló éves jelentés célja, hogy elemzést szolgáltatson a 2014-ben beérkezett petíciókról, valamint megvizsgálja, hogy miként lehet javítani az eljárásokon és a más intézményekkel fenntartott kapcsolatokon;
- C. mivel a beérkezett petíciók száma az Unió teljes lakosságának lélekszámához viszonyítva szerény, ami azt mutatja, hogy a polgárok nagy többsége még nem tud a petíciós jog létezéséről vagy arról, hogy e jog hasznos eszközként szolgálhat ahhoz, hogy az őket érintő és aggodalmaik tárgyát képező ügyekre felhívják az európai intézmények és a tagállamok figyelmét; mivel az uniós polgárok között vannak ugyan, akik tisztában vannak a petíciós eljárással, még mindig sok a félreértés az EU tevékenységi körével kapcsolatban, amit az elfogadhatatlannak nyilvánított petíciók magas száma (39,4 %) is mutat;
- D. mivel a petíciókat az eljárás során mindvégig megfelelően kell kezelni, mert csak így biztosítható a petícióhoz való jog tiszteletben tartása; mivel a petíciók benyújtói általában társadalmaink helyzetének javítása és jövőbeli jóléte mellett elkötelezett polgárok; mivel az, hogy e polgárok milyen tapasztalatokat szereznek petíciójuk kezeléséről, meghatározó lehet az európai integrációról alkotott véleményük alakulása szempontjából;

2016. január 21., csütörtök

- E. mivel 2014-ben 1 887 petíciót zártak le, amelyek közül 1 070 petíciót nyilvánítottak elfogadhatatlannak; mivel a petíciók mindössze 29,1 %-át nyilvánították elfogadhatónak és került sor ezekkel kapcsolatban további intézkedésekre, 39,4 %-ot elfogadhatatlannak nyilvánítottak, 30,1 %-ot pedig elfogadhatónak nyilvánítottak és közvetlenül lezártak;
- F. mivel az európai polgárok képviselőt az egyetlen általuk közvetlenül választott uniós intézmény, az Európai Parlament látja el; mivel a petíciós jog lehetőséget kínál számukra, hogy felhívják választott képviselőik figyelmét fontos kérdésekre;
- G. mivel az EU polgárainak és a számukra nyújtandó szolgáltatás kultúrájának bármely más megfontolással vagy hatékonysági szemponttal szemben mindig elsőbbséget kell kapnia a Parlament, és különösen a Petíciós Bizottság által végzett munka során; mivel a petíciókkal kapcsolatos ügyintézés végző személyzet jelenlegi alacsony létszáma veszélyezteti ezen alapvető elvek érvényesítését;
- H. mivel a petíciós jog, amennyiben a lényegét maradéktalanul tiszteletben tartják, megerősítheti a Parlament válaszadó képességét az EU polgárait és lakosait foglalkoztató kérdésekre, ehhez azonban az kell, hogy az elsősorban az uniós jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos problémák megoldásának céljaira a petíciós eljárás folyamán mindvégig nyitott, demokratikus, befogadó és átlátható mechanizmus álljon rendelkezésre;
- I. mivel a petíciós jog a részvételi demokrácia egyik döntő fontosságú eleme;
- J. mivel a petíciós jog célja – az európai ombudsmanhoz hasonlóan –, hogy az uniós jog végrehajtása során az uniós vagy a nemzeti intézmények által elkövetett hivatali visszaéléseket kezelje;
- K. mivel a petíciók által – különösen az uniós jog végrehajtásában meglévő lehetséges kikapukról – adott visszajelzések uniós és nemzeti szinten egyaránt értékesek a jogalkotók és a végrehajtó testületek számára; mivel a petíciók korai figyelemztetésként szolgálhatnak a tagállamok számára, ha azok elmaradnak az uniós jog végrehajtásával;
- L. mivel a Petíciós Bizottsághoz érkező petíciók gyakran bizonyultak hasznos és közvetlen forrásnak más parlamenti bizottságok számára is a saját illetékességi körükben végzett jogalkotási munkájuk során;
- M. mivel a petícióhoz való alapvető jog megfelelő tiszteletben tartásának biztosítása nem pusztán a Petíciós Bizottság egyedüli felelőssége, hanem azt minden parlamenti bizottság és az egyéb uniós intézmények közös kötelességének kell tekinteni; mivel egyetlen petíciót sem szabad lezárni, miközben más parlamenti bizottságok visszajelzésére várnak;
- N. mivel a Petíciós Bizottságnak arra kell törekednie, hogy jobban kihasználja előjogait, valamint általános és speciális bizottsági eszközeit, például a szóbeli választ igénylő kérdéseket és a rövid állásfoglalásokat annak érdekében, hogy a benyújtott petíciók alapján láthatóvá tegye az európai polgárok vagy lakosok különböző aggályait, a Parlament plenáris ülése elé terjesztve azokat;
- O. mivel minden petíciót gondosan, komolyan, hatékonyan, gyorsan, átláthatóan és egyedi módon meg kell vizsgálni, fenntartva a Petíciós Bizottság tagjainak részvételi jogát; mivel minden petíció benyújtójának rövid időtartamon belül választ kell kapnia, amely vagy kifejti a petíció lezárásának okait, vagy pedig a petícióval kapcsolatos későbbi intézkedéseket, valamint azok végrehajtását és a végrehajtás ellenőrzését; mivel a petíciók által felvetett ügyek gyors feldolgozása szempontjából alapvetően fontos a koordináció fokozása az intézményekkel uniós, nemzeti és regionális szinten egyaránt;
- P. mivel a petíciók hatékony és gyors feldolgozását a változó jogalkotási ciklusokon és az azokkal együtt járó személyi változásokon átívelően is biztosítani kell;
- Q. mivel az elfogadható és megalapozott petíciók elsődleges érdeke, hogy a Petíciós Bizottság munkáját ne terheljék indokolatlanul hosszú kezelési feladatok az elfogadhatatlannak nyilvánított vagy megalapozatlan petíciókkal kapcsolatban;

2016. január 21., csütörtök

- R. mivel a petíciók benyújtóit megfelelően tájékoztatni kell arról, hogy petíciójukat milyen alapon nyilvánították elfogadhatatlannak;
- S. mivel a petíciókat a Petíciós Bizottság ülésén megvitatják, és a petíciók benyújtói jelen lehetnek e vitán, jogukban áll ott még részletesebben kifejezteni petíciójukat és ezáltal tevékenyen hozzájárulni a bizottság munkájához, így kiegészítő információkat bocsáthatnak a bizottság tagjai, az Európai Bizottság, valamint a tagállamok adott esetben jelen lévő képviselői rendelkezésére; mivel 2014-ben a petíciók benyújtói közül 127-en voltak jelen és vettek részt a bizottság tanácskozásain; mivel ezt a közvetlen részvételi arányt, amely továbbra is viszonylag alacsony, javítani lehetne többek között a távkommunikációs eszközök alkalmazásával és olyan tervezéssel, amely lehetővé teszi a petíciók benyújtói számára, hogy jobban meg tudják szervezni a bizottsági ülésre való eljutásukat;
- T. mivel számos alkalommal előfordul, hogy a bizottsági ülésen folytatott vitát követően a petíciókat nem zárják le, további intézkedéseket irányoznak elő és visszajelzésekre várnak, nevezetesen a Bizottságtól vagy más parlamenti bizottságoktól igényelt további vizsgálatokra vagy az érintett nemzeti vagy regionális hatóságokkal való konkrét információcserére;
- U. mivel az igen eltérő témák megvitatásához és a minőségi viták biztosításához több ülésidőre van szükség; mivel a képviselőcsoportok koordinátorainak ülései döntő jelentőséggel bírnak a bizottság munkájának megtervezése és zökkenőmentes lefolytatása szempontjából, ezért elegendő időt kell hagyni a demokratikus döntéshozatalra;
- V. mivel a Petíciós Bizottság tevékenységei a petíciók benyújtóitól kapott írásbeli információkon és az üléseken tett szóbeli hozzászólásaikon, illetve az ott bemutatott audiovizuális anyagaikon alapulnak, amiket kiegészítenek az Európai Bizottságtól, a tagállamoktól, az ombudsmantól vagy más politikai képviseleti szervektől származó szakértői tájékoztatások;
- W. mivel a petíciók benyújtóinak aggályaival megfelelően és alaposan kell foglalkozni a petíciós eljárás egésze során; mivel ennek az eljárásnak több szakasza is lehet, többek között a petíció benyújtója, valamint az érintett európai intézmények és nemzeti hatóságok által akár több alkalommal is nyújtott visszajelzés;
- X. mivel a petíciók elfogadhatósága tekintetében rögzített kritériumok a Szerződés és Parlament eljárási szabályzata értelmében előírják, hogy a petíciók eleget tegyenek az elfogadhatóságra vonatkozó formális követelményeknek (az eljárási szabályzat 215. cikke), azaz a petíció tárgyának az Unió tevékenységi területeihez kell kapcsolódnia, és közvetlenül érintenie kell a petíció benyújtóját, akinek az Unió polgárának kell lennie és az Unióban állandó lakhellyel kell rendelkeznie; mivel ennek következtében bizonyos számú petíciót elfogadhatatlannak nyilvánítanak azzal az indokolással, hogy nem felelnek meg e formális kritériumoknak; mivel az elfogadhatóságról szóló döntés ilyen jogi és technikai kritériumokon alapul, és azt nem határozhatják meg politikai döntések; mivel a petíciós portálnak hatékony eszközként kell szolgálnia, amely biztosítja a petíciókra vonatkozó elfogadhatósági kritériumokkal kapcsolatos szükséges információkat és útmutatást nyújt a petíciók benyújtói számára;
- Y. mivel a gyermekeket érintő petíciókat ma már külön kezelik, tudatában annak, hogy ezen ügyekben minden késlekedés különösen súlyos károkat okozhat az érintett gyermekeknek;
- Z. mivel a petíciók révén az uniós polgárok ellenőrzést gyakorolhatnak az uniós jogszabályok kialakítása és alkalmazása felett; mivel ez lehetővé teszi az uniós polgárok számára, hogy hasznos információkkal szolgáljanak az uniós jogszabályokkal vagy azok megsértésével kapcsolatban, és ennek különösen az utóbbi esetében nagy a jelentősége olyan ügyekben, amelyek a környezetvédelem, a belső piac, a szakmai képesítések elismerése, a fogyasztóvédelem és a pénzügyi szolgáltatási ágazat terén vetődnek fel;
- AA. mivel a petíció benyújtója gyakran a petíció benyújtásával párhuzamosan az Európai Bizottsághoz is panaszt nyújt be, aminek következménye kötelezettségszegési eljárás vagy mulasztás megállapítása iránti kereset is lehet; mivel a statisztikák (lásd a Bizottság 23. jelentését az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről (COM(2006)0416)) kimutatják, hogy a feldolgozott petíciók és panaszok egynegyede, sőt talán egyharmada szabálysértési eljárással volt kapcsolatos vagy ilyen eljárás megindítására okot adott; mivel a Parlament bevonása e petíciós eljárásokba fokozottabb ellenőrzést tesz lehetővé a hatáskörrel rendelkező uniós intézmények által végzett vizsgálati munka felett; mivel egyetlen petíciót sem zárhatnak le mindaddig, amíg a Bizottság azzal kapcsolatban vizsgálatot folytat;

2016. január 21., csütörtök

- AB. mivel a petíciókban felvetett kérdések skálája széles, kapcsolódnak például a környezetvédelmi joghoz (különösen a víz- és a hulladékgazdálkodáshoz, a szénhidrogén-kutatási és -kitermelési tevékenységekhez, valamint a nagy infrastrukturális és fejlesztési projektekhez), az alapvető jogokhoz (különösen a gyermekek és a fogyatékkal élő személyek jogaihoz, amelyek jelentősége azért is kivételes, mert az európai választópolgárok egynegyede bizonyos fokú fogyatékosról ad számot), a személyek szabad mozgásához, a hátrányos megkülönböztetéshez, a bevándorláshoz, a foglalkoztatáshoz, a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről (TTIP) szóló tárgyalásokhoz, az állatjóléthez, az igazságszolgáltatáshoz és a fogyatékkal élő személyek társadalmi befogadáshoz;
- AC. mivel a Petíciós Bizottság internetes honlapja egyéves késéssel, 2014. november 19-e óta érhető el, és ez a honlap felváltotta a petíciók benyújtására korábban az Európai weboldalon rendelkezésre álló régi elektronikus alkalmazást, létrehozásának célja pedig az volt, hogy előmozdítsák a petíciós jog érvényesítését és fokozzák a polgároknak az EU közéletében való aktív részvételét; mivel e honlapot, amely még nem működik teljes rendeltetése szerint, azért hozták létre, hogy integrált megoldást kínáljon a petíciós folyamat sajátos szükségleteinek kielégítéséhez, az igényeknek jobban megfelelő, az interneten kitölthető eszközt bocsátva a petíciót benyújtani kívánó uniós polgárok rendelkezésére, amelynek használatával az általuk benyújtott petíció helyzetét is valós időben nyomon követhetik; mivel bizonyos működési hiányosságok kerültek azonosításra különösen a keresőfunkcióval kapcsolatban, ami a petíciók nyilvános nyilvántartásaként működni kívánó honlap szerepét erősen csorbitja, és mivel az összes felvetődött fogyatékos megoldását célzó második szakasznak már le kellett volna zárulnia; mivel e honlap hozzájárulhat a szolgáltatás javításához, láthatóbbá teszi a folyamatot a polgárok és a képviselők számára, és egyúttal elektronikus nyilvántartásként is szolgál (ezt a Parlament eljárási szabályzata 216. cikkének (4) bekezdése elő is irányozza), továbbá e a honlapon a polgároknak módjukban áll, hogy más petíciókhoz megadják vagy azoktól visszavonják támogatásukat, valamint saját petícióikon elhelyezhetik elektronikus aláírásukat; mivel az új portál fokozni kívánja a petíciós folyamat átláthatóságát és interaktivitását, egyúttal hatékonyabb ügymenetet biztosítva a petíciók benyújtói, az európai parlamenti képviselők és a nagyközönség szolgálatában; mivel a weboldalnak olyan eszközként kell működnie, amelynek köszönhetően növelhető a petíciós folyamat átláthatósága, a petíció benyújtói részletesebb információkhoz férhetnek hozzá, valamint nő a polgárok érzékenysége a Petíciós Bizottság azon képessége és lehetőségei iránt, hogy segítsen helyzetük javításában; hangsúlyozza, hogy az új információs és kommunikációs technológia alkalmazását jobban el kell terjeszteni és elő kell mozdítani annak érdekében, hogy a bizottság munkája közelebb kerüljön a polgárokhoz;
- AD. mivel az európai polgári kezdeményezés fontos eszköz ahhoz, hogy a polgárok részt vehessenek az uniós politikai döntéshozatali folyamatban, és az e kezdeményezésben rejlő lehetőséget teljes mértékben ki kell aknázni; mivel ezt az eszközt tovább kell fejleszteni annak érdekében, hogy a polgárok szerepvállalása tekintetében a lehető legjobb eredményeket hozza, valamint javítani kell képviseleti szintjein és annak politikai vonatkozásain, továbbá gondoskodni kell arról, hogy az európai intézmények (és különösen a Bizottság) maradéktalanul tiszteletben tartsa és végrehajtsa;
- AE. mivel a Petíciós Bizottság továbbra is szoros figyelemmel kíséri az európai polgári kezdeményezésre vonatkozó rendelet végrehajtását, és tudatában van annak, hogy a meglévő jogi keret számos fogyatékoságának, akadályának, gyengeségének és meglehetősen merev természetének felszámolásához új rendeletre van szükség, biztosítva az európai polgári kezdeményezés indításához és nyomon követéséhez szükséges mechanizmusokat, különös tekintettel az aláírásgyűjtésre;
- AF. mivel a 211/2011/EU rendelet hatálybalépése, azaz 2012. április 1. óta a Petíciós Bizottság szükségesnek tartja a rendelet végrehajtásának rendszeres értékelését annak érdekében, hogy feltárja az esetleges hiányosságokat, javaslatokat tegyen gyors és megvalósítható felülvizsgálati megoldásokra, ezáltal tovább javítva végrehajtását;
- AG. mivel a megvalósult kezdeményezésekre vonatkozó nyilvános meghallgatások szervezése nagy sikert aratott, és mivel mind a képviselők, mind a civil társadalom rendkívül nagyra értékelte a Petíciós Bizottság bevonását az európai polgári kezdeményezéssel kapcsolatos meghallgatásokba; mivel a Petíciós Bizottság támogatja ezt a folyamatot, és az állampolgárokkal hosszú ideje fenntartott kapcsolataiból származó tapasztalatait e cél szolgálatába állítja; mivel sikeres európai polgári kezdeményezések esetén a Bizottságtól elvárható a konkrét nyomon követés;
- AH. mivel megjegyzendő, hogy a Petíciós Bizottság munkaterheléséből fakadóan és amiatt, hogy meg kell erősíteni a Petíciós Bizottság titkárságának emberi erőforrásait, a 2014-ben vizsgálat tárgyát képező petíciókkal kapcsolatban nem került sor tényfeltáró látogatásokra; mivel a jövőben a megfelelő petíciókkal összefüggésben tényfeltáró látogatásokra sor kerül majd;

2016. január 21., csütörtök

- AI. mivel 2016-ban újra a megszokott számú tényfeltáró látogatásnak kell sorra kerülnie, tekintettel arra, hogy ezek a látogatások bizottság kifejezett előjogát és munkájának alapvető részét képezik, ami maga után vonja, hogy az érintett tagállamokban kapcsolatokat kell fenntartani a polgárokkal és a hatóságokkal egyaránt; mivel az ilyen küldöttségek tagjai – azonos feltételek mellett – a küldöttség minden kapcsolódó tevékenységében részt vesznek, többek között a jelentéstételben is;
- AJ. mivel a Petíciós Bizottság felelősséggel tartozik az európai ombudsman hivatalával szemben, amelynek feladata az európai uniós intézmények és szervek részéről elkövetett hivatali visszaállások tárgyában az uniós polgárok által benyújtott panaszok kivizsgálása, amiről a Petíciós Bizottság az európai ombudsman éves jelentése alapján ugyancsak éves jelentést készít; mivel 2014-ben a bizottság a Parlament eljárási szabályzata 204. cikkének megfelelően tevékenyen és közvetlenül részt vett az európai ombudsman megválasztásával kapcsolatos szervezési munkálatokban; mivel Emily O'Reilly 2014 decemberében hatékony és átlátható módon lebonyolított választások eredményeképpen öt éves időszakra ismét európai ombudsman lett;
- AK. mivel a Petíciós Bizottság tagja az Ombudsmanok Európai Hálózatának, amelyben egyes nemzeti parlamentek petíciós bizottságai is helyet foglalnak (nem minden parlamentnek van ugyanis petíciós bizottsága), és mivel hangsúlyozni kell annak fontosságát, hogy a tagállami parlamentek is állítsanak fel petíciós bizottságokat, illetve ha már léteznek, akkor erősítsék meg azokat, továbbá javítani kell az együttműködést közöttük;
1. hangsúlyozza, hogy a Petíciós Bizottságnak fontos munkát kell végeznie, lehetővé téve az uniós polgárok és lakosok számára a részvételt jogaik védelmében és érvényre juttatásában, valamint bizonyos mértékben az uniós jogszabályok helyes alkalmazásának ellenőrzésében is, tekintettel arra, hogy a petíciók lehetővé teszik a polgárok aggályainak megismerését annak érdekében, hogy ésszerű időn belül megoldást lehessen találni a jogos sérelmekre; rámutat arra, hogy az elfogadhatónak nyilvánított petíciókat a Bizottságban a petíciós akta megnyitásától számított kilenc hónapon belül meg kell vitatni; megismétli, hogy ha a petíciókban felvetett kérdések gyors kezelésére van szükség, akkor az uniós, a nemzeti és a regionális szintű intézményekkel és más szervekkel való jobb intézményi koordináció alapvető fontossággal bír;
 2. hangsúlyozza, hogy a Petíciós Bizottság (mint minden polgár számára nyitott kapcsolattartó pont), az európai ombudsman, valamint az európai polgári kezdeményezés és a polgárok nagyobb fokú politikai részvételét előmozdító eszközök alapvető együttesét alkotják, amelyekhez a polgárok számára átlátható hozzáférést kell biztosítani kell, és amelyek megfelelő és olajozott működéséről gondoskodni kell; hangsúlyozza ezen eszközök felelősségteljes szerepét az európai polgárság előmozdításában, valamint az uniós intézmények láthatóságának és hitelességének megerősítésében; nyomatékosan kéri, hogy az uniós intézmények nagyobb mértékben vegyék figyelembe az európai ombudsman munkáját; kéri továbbá, hogy további mechanizmusok is biztosítsák a polgárok közvetlen bevonását az európai intézményeknél folyó döntéshozatali eljárásokba;
 3. hangsúlyozza, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal az uniós jog alkalmazásával kapcsolatos kérdésekben folytatott együttműködés javítása nélkülözhetetlen a polgárokkal való kapcsolatok szorosabbá tételéhez és az európai parlamenti döntéshozatali folyamat legitimitásának és elszámoltathatóságának megerősítéséhez; megjegyzi, hogy az együttműködést segíti az összes intézményi szinten megvalósuló proaktív információcseré, ami kulcsfontosságú a petíciók benyújtói által ismertetett problémák kezeléséhez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes esetekben a nemzeti, regionális és helyi hatóságok nem válaszolnak a Petíciós Bizottság kéréseire;
 4. figyelmeztet a petíciók kezelésében a bizottság titkárságán rendelkezésre álló emberi erőforrások szűkössége miatt kialakult állandósult ügyhátraléokra, amely elkerülhetetlenül hátráltatja a petíciók kezelését és növeli különösen az elfogadhatóságuk megállapításához szükséges idő tartamát; elfogadhatatlannak tartja az ilyen késedelmeket, hiszen a szolgáltatás kiválósága a cél, továbbá úgy véli, hogy a késedelmek mellett, hogy gyengítik a petíciós jog tényleges érvényesülését, az európai intézmények hitelét is csökkentik az érintett polgárok szemében; arra ösztönzi a Parlament politikai és igazgatási illetékeit, hogy a Költségvetési Bizottsággal együttműködve keressenek megfelelő megoldást arra, hogy a Petíciós Bizottság a Szerződések szellemének megfelelően végezhesse munkáját;
 5. hangsúlyozza azt a követelményt, hogy a petíció benyújtója számára alapos indokolást kell adni a petíció megalapozatlanság miatti elfogadhatatlanságáról vagy lezárásáról;

2016. január 21., csütörtök

6. felhívja a Petíciós Bizottságot és adott esetben az eljárási szabályzat módosítása tekintetében hatáskörrel rendelkező európai parlamenti bizottságokat, hogy határolják el egymástól egyértelműen a petíció megalapozottságának vagy megalapozatlanságának megállapítására szolgáló kritériumokat, valamint rögzítsék egyértelmű szerkezetben a petíciók elfogadhatóságára, illetve nyitva tartására vagy lezárására vonatkozó szabályokat, és mindezt tegyék láthatóvá a petíciók potenciális benyújtói számára;

7. hangsúlyozza, hogy a Bizottság a petíciók benyújtói által felvetett ügyekben történő fellépése révén jelentős szerepet tölt be, és kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa egyes – a petíciók benyújtói által bejelentett – projektek proaktív és időben végrehajtott felügyeletét, amennyiben azok az uniós jogot megsértették, illetve a hivatalos tervek végrehajtásakor a jövőben meg fogják sérteni; felhívja a Bizottságot, hogy ilyen esetekben a Szerződés óreként orvosolja az uniós jog nem megfelelő átültetésével vagy átültetésének elmulasztásával kapcsolatos problémákat, amelyekre a Parlamenthez benyújtott számos petíció felhívta a figyelmet; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy ennek során ne habozzon kötelezettségszegési eljárást is indítani; hangsúlyozza, hogy a kötelezettségszegési eljárás megindítása tekintetében nem szabad olyan benyomást kelteni, hogy a nagyobb tagállamok kivételezett helyzetben vannak; kéri az Európai Bizottságot, hogy minden egyes petíció esetében rendszeresen tájékoztassa a Petíciós Bizottságot a kapcsolódó kötelezettségszegési eljárások alakulásáról és konkrét eredményeiről;

8. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegye ki részét a petíciós eljárásból, különösen folytasson alapos vizsgálatokat az elé terjesztett elfogadható ügyekben, és végül kellő időben biztosítson pontos és naprakészre tett írásbeli válaszokat a petíciók benyújtói számára; elvárja, hogy e válaszokat a Petíciós Bizottság nyilvános ülésein az e kérdésekről tartott viták keretében bővebben is kifejtse; úgy véli, hogy az intézményi hitelesség biztosítása érdekében a Bizottságot ezeken a vitákon megfelelő rangú tisztviselőnek kell képviselnie; úgy véli, hogy a Bizottságnak – a Szerződés óreként – jobban el kell mélyednie az ügyekben, tekintetbe véve a vonatkozó uniós jogszabályokat átható szellemiséget;

9. kéri, hogy a Bizottság az átláthatóság érdekében és a különböző európai intézmények közötti szoros együttműködés szellemében a Bizottság segítse elő a hozzáférést az EU Pilot eljárásokhoz kapcsolódó összes érdemleges információt magában foglaló dokumentumokhoz, különös tekintettel a beérkezett petíciókra, ideértve a Bizottság által az érintett tagállamnak feltett kérdéseket és az azokra adott válaszokat is, a legkésőbb az eljárások lezárása után;

10. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság proaktívan kövesse nyomon azon tervezett és közzétett projektek alakulását, amelyekről megalapozott bizonyítékok alapján feltételezhető, hogy sérthetik az uniós jogot, és ilyen esetekben hozzon idejében megelőző intézkedéseket; aggodalmát fejezi ki azon jelenlegi tendencia miatt, hogy a Bizottság számos petíció esetében pusztán eljárási megfontolások alapján megátolja az érdemi vizsgálatot; helyteleníti, hogy egyre több sajátos tárgyú petíció esetében javasolják az akták lezárását anélkül, hogy megvárnák az azokban felvetett kérdések vizsgálatának eredményeit, és úgy véli, hogy ez nem felel meg azon elv szellemének, hogy a Bizottság legfontosabb szerepe szerint a „Szerződés óre”; még lelkiismeretesebb kivizsgálásra és még következetesebb fellépésre szólít fel a petíciók benyújtói által ismertett ügyekben, különösen akkor, ha azokban az uniós jogot feltételezhetően épp a Bizottság sérti meg, például a dokumentumokhoz való – az Aarhusi Egyezmény által garantált – nyilvános hozzáférés tekintetében;

11. rámutat annak szükségszerűségére, hogy az Európai Bizottság a lehető leggyorsabban, részletesen és proaktív módon válaszoljon valamennyi petícióra;

12. a Petíciós Bizottság sajátos jellegének fényében, valamint az évente több ezer petíciót benyújtó polgárokkal és lakosokkal való kapcsolattartásból adódó jelentős munkateherre tekintettel kéri a titkárság rendelkezésére álló emberi erőforrások növelését;

13. rámutat arra, hogy a polgárok kérelmeinek feldolgozása érdekében erősíteni kell a polgárokkal folytatott levelezést;

14. elsődleges fontosságúnak tartja a nemzeti parlamentekkel és illetékes parlamenti bizottságaikkal, valamint a tagállamok kormányaival folytatott együttműködés erősítését, valamint a tagállami hatóságok ösztönzését az európai uniós jog teljesen átlátható átültetésére és végrehajtására; hangsúlyozza a Bizottsággal és a tagállamokkal folytatott együttműködés jelentőségét a polgárok jogainak hatékonyabb és átláthatóbb védelme érdekében, és bátorítja a tagállamokat, hogy küldjenek képviselőket a Petíciós Bizottság üléseire; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Tanács és a Bizottság

2016. január 21., csütörtök

lehető legmagasabb rangú képviselői jelen legyenek a bizottság ülésein és az általa szervezett meghallgatásokon (ha a megvitatott kérdések megkívánják az említett intézmények bevonását); megismétli a Petíciós Bizottság 2013-as tevékenységéről szóló 2014. március 11-i állásfoglalását⁽¹⁾, amely szerint meg kell erősíteni a tagállamokkal folytatott strukturált párbeszédet, például a nemzeti petíciós bizottságok vagy más illetékes hatóságok elnökeivel tartandó rendszeres találkozók révén;

15. felhívja az uniós tagállamokat, hogy tegyék általánossá a jól működő petíciós bizottságok nemzeti parlamentekben való létrehozásának kötelezettségét, ami jelentős mértékben növelné a Petíciós Bizottság nemzeti parlamentekkel való együttműködésének hatékonyságát;

16. elsődleges fontosságúnak tekinti, hogy a Petíciós Bizottság megerősítse az együttműködést a Parlament többi bizottságával, kikérve véleményüket a petíciókról, vitát kezdeményezve tagjaikkal az illetékességi körükbe eső kérdésekben, és a bizottságokat véleménynyilvánító bizottság minőségben szorosabban bevonva a Petíciós Bizottság munkájába bizonyos – különösen az uniós jog tagállamokban történő megfelelő átültetésére és végrehajtására vonatkozó – jelentések elkészítéséhez; kéri, hogy a hatáskörrel rendelkező bizottságok gondosan mérlegeljék a hozzájuk véleménynyilvánítás céljából továbbított petíciókat, és adják meg a petíciók megfelelő kezeléséhez szükséges visszajelzést;

17. hangsúlyozza a Petíciós Bizottság által az Európai Parlamentben vizsgálati bizottságként betöltött, egyre erősödő szerepet, amit referenciapontnak kell tekinteni ahhoz, hogy a tagállamok közigazgatási szinten miként ültessék át és hajtsák végre az európai jogszabályokat; megismétli felhívását, amely szerint az európai polgárok által benyújtott petíciókkal kapcsolatban fokozni kell a plenáris ülésen folytatott politikai vitákat és élnékíteni kell a kommunikációt, miként azt a Petíciós Bizottság 2013- évi éves tevékenységéről szóló fent említett állásfoglalásában kifejtette;

18. sajnálja, hogy több petíció benyújtója nem tudja közvetlenül előterjeszteni ügyét a Petíciós Bizottságban, részben az ülésszám és a bizottsági titkárság emberi erőforrásainak hiánya miatt; kéri azon határidők ésszerűbbé tételét, amelyeken belül értesíteni kell a petíciók benyújtóit kérelmük feldolgozásáról és a bizottság elé kerüléséről; támogatja a videokonferencia, illetve bármely olyan eszköz fokozott alkalmazását, amely abban az esetben is lehetővé teszi a petíciók benyújtói számára a Petíciós Bizottság munkájában való tevékeny részvételt, ha fizikailag nem tudnak jelen lenni;

19. kéri, hogy a Parlament egyes bizottságait képviselő parlamenti képviselők részvételével haladéktalanul hozzanak létre informális petíciós hálózatot a Parlamentben annak érdekében, hogy biztosítsák a petíciókhoz kapcsolódó munka problémamentes és hatékony koordinációját, ami javítani fogja a petíciós jog gyakorlását;

20. rámutat, hogy a Parlament többi bizottságának is fontos szerepet kell betöltenie, többek között üléseiken megvitatva a hatáskörükbe tartozó területeket érintő petíciókban kifejtett kérdéseket, és adott esetben a vonatkozó beérkezett petíciókat információforrásként felhasználva a jogalkotási eljárások során is;

21. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Alapjogi Chartát nem minden tagállam fogadta el, és hogy a Charta végrehajtása meglehetősen homályosnak és sok polgár számára kiábrándítóan bizonyult; sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy az EU mint államközösség még nem fogadta el az EJE-t az EUSZ 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően, továbbá amiatt, hogy az ennek kapcsán jelenleg folyamatban lévő eljárásokról az európai polgárok nem rendelkeznek a kellő tájékozottsággal; sajnálatát fejezi ki amiatt is, hogy az Európai Bizottság túlságosan szűken értelmezi a Charta 51. cikkét, amely szerint a Charta rendelkezéseinek címzettjei a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett az uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre; emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottság, amikor a Petíciós Bizottság felkérte az alapvető jogok terén való fellépésre, gyakran az Alapjogi Charta 51. cikkére hivatkozva nyilvánította magát cselekvésképtelennek; hangsúlyozza, hogy a polgárok elvárásai gyakran túlmutatnak azon, amit a Charta szigorúan jogi rendelkezései lehetővé tesznek; kéri az Európai Bizottságot, hogy feleljen meg jobban a polgárok elvárásainak, és alakítson ki új megközelítést az 51. cikk értelmezésével kapcsolatban;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0204.

2016. január 21., csütörtök

22. kiemeli a Petíciós Bizottságnak a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtása terén végzett fontos munkáját; tudomásul veszi e tekintetben a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az Európai Unió bevezető jelentésére vonatkozó záró észrevételeit⁽¹⁾; rámutat, hogy az uniós kerethez megfelelő erőforrásokat kell biztosítani, az egyezményben meghatározott követelményekkel összhangban; felszólít ezzel összefüggésben a Petíciós Bizottság és titkársága kapacitásának bővítésére, lehetővé téve a bizottság számára védelmi szerepének megfelelő betöltését; felszólít egy, a fogyatékossgal kapcsolódó kérdések feldolgozásának feladatát ellátó kijelölt tisztviselő posztjának létrehozására; hangsúlyozza, hogy a bizottság hajlandó szoros együttműködést folytatni a Parlament fogyatékossgügyi hálózatában részt vevő más parlamenti jogalkotási bizottságokkal; megjegyzi, hogy további erőfeszítéseket kell tenni és fel kell lépni a Petíciós Bizottság nevében a fogyatékossgal élő emberek védelmében, intézkedéseket foganatosítva például a marrakech-i szerződés mihamarabbi ratifikálása érdekében;

23. rámutat a Bizottság részvételével zajló, transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről (TTIP) szóló tárgyalások tekintetében a polgárok körében tapasztalható aggályokra, amint arra számos, 2014-ben beérkezett petíció utal; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság sürgősen hajtsa végre az európai ombudsman e tárgyban tett ajánlásait;

24. felhívja a figyelmet a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségre (TTIP) vonatkozó tárgyalásokkal kapcsolatban a Petíciós Bizottság által a Bizottsághoz intézett ajánlásokat érintően kiadott véleményére, amelyben – a számos beérkezett petícióban foglaltakkal összhangban – elutasítja „a befektető és az állam közötti vitarendezés” (ISDS) néven ismert vitarendezési mechanizmust és sajnálatát fejezi ki a TTIP-vel kapcsolatos európai polgári kezdeményezés elutasítása miatt;

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállam még nem ratifikálta a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, és felszólítja ezeket az országokat az egyezmény mielőbbi aláírására és megerősítésére;

26. felszólítja az EU-t és a tagállamokat a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményhez fűzött fakultatív jegyzőkönyv aláírására és megerősítésére;

27. felszólítja a tagállamokat a vakok, látássérültek és a nyomtatott szöveget használni képtelen személyek megjelent művekhez való hozzáféréseinek megkönnyítéséről szóló marrakesh-i szerződés aláírására és ratifikálására;

28. kiemeli, hogy a Kanári-szigeteken található esetleges kőolajkészletek feltárására és kitermelésére vonatkozó projekt kapcsán benyújtott bizonyos petíciók megkülönböztetett figyelmet kaptak; elismeri, hogy a petíció benyújtói, akik környezetvédelmi megfontolásokból elleneztek a projektet, jelentős mértékben hozzájárultak a vita tisztázásához; elismeri, hogy a környezetvédelmi kérdések továbbra is kiemelt fontosságúak a petíciók benyújtói számára, ami rávilágít arra, hogy a tagállamoknak még mindig sok hiányosságuk van e területen; megállapítja, hogy számos petíció tárgyát a hulladékgazdálkodás, a vízellátás biztonsága, az atomenergia, a hidraulikus rétegrepszítés és állatfajok védelme képezte;

29. rámutat arra, hogy számos petíció érkezett, amely elutasítja a hidraulikus repesztés technikájának a földfelszín alatti gáz és olaj kitermelése céljára történő alkalmazását, és felhívja a figyelmet az e technika alkalmazásából fakadó környezeti, gazdasági és társadalmi következményekre;

30. bírálja különösen az ügyekkel kapcsolatos „szálszálaktikát”, amelyet ismétlődő módon alkalmaznak számos, környezetvédelmi témájú petíció háttérében álló nagy infrastrukturális vagy fúrású projektek tekintetében;

31. megjegyzi, hogy a petíciók benyújtói sokszor aggasztó igazságtalanságokkal szembesülnek a szülők szétköltözése vagy válása esetén lefolytatott közigazgatási és igazságügyi eljárások során, amelyekben kiskorú gyermekek felügyeletével és kényszer-örökbefogadással kapcsolatos kérdések vetődnek fel; megjegyzi ezzel összefüggésben, hogy néhány tagállamban különböző állampolgárságú párok esetében előfordulhat az állampolgárság alapján történő megkülönböztetés az eljárás helyszíne szerinti tagállam állampolgárságával rendelkező szülő javára és az említett állam állampolgárságával nem rendelkező házastárs kárára, aminek hátrányos, sőt gyakran igen súlyos és messze ható következményei vannak a gyermekek jogaira nézve; hangsúlyozza, hogy olyan esetek is bejelentésre kerültek, amelyek egyszerre több tagállamot érintenek (Németországot az ifjúság- és gyermekvédelemmel foglalkozó hivatal munkája kapcsán, Franciaországot, Hollandiát, Szlovákiát, Dániát és Norvégiát), és üdvözlí ezzel összefüggésben a Brüsszel IIa. rendelet közeljövőben esedékes

⁽¹⁾ Elfogadva az ENSZ-bizottság tizennegyedik ülésén (2015. augusztus 17. – szeptember 4.); lásd: http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD%2F02%2F02%2F02%2F02&Lang=en

2016. január 21., csütörtök

felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy 2015-ben a petíciós Bizottságon belül új munkacsoportot hoztak létre, amelynek feladata, hogy gyors és koherens választ adjon ezen aggódalmakra, és tényfeltárási látogatásra is sor került az Egyesült Királyságba az ilyen természetű panaszok helyszíni kivizsgálása érdekében;

32. kiemeli, hogy számos beérkezett petíció bírálta élesen az EU migrációs, kereskedelmi és külpolitikáját és figyelmeztetett azok következményeire a migránsok emberi jogainak tiszteletben tartását biztosító rendelkezéseknek való megfeleléssel kapcsolatban; rámutat, hogy valamennyi uniós ügynökségnek, szervnek és intézménynek, köztük a Frontexnek is – saját tevékenységi területeiken – mindenkor biztosítaniuk kell az emberi jogok tiszteletben tartását és az Alapjogi Charta rendelkezéseinek való megfelelést;

33. üdvözli a Bizottság kezdeményezésére 2007 óta évente megrendezésre kerülő, „Európai Gyermekjogi Fórum” elnevezésű társadalmi párbeszédet, amelynek célja a gyermekek jogainak az EU belső és külső fellépései keretében történő előmozdítása; megjegyzi, hogy e párbeszéd résztvevői a tagállamok képviselői, a gyermekek jogainak képviselői, a Régiók Bizottsága, az Európai gazdasági és Szociális Bizottság, az Európa Tanács, a UNICEF és számos nem kormányzati szervezet;

34. hangsúlyozza, hogy a polgárok által benyújtott petíciók témájuk szerint igen sokféle területre csoportosíthatók, ezek között szerepelnek az alapvető jogok, az emberi jogok, a fogyatékkal élő személyek jogai, belső piac, a környezetvédelmi jogok, a munkaügyi viszonyok, a migrációs politikák, a kereskedelmi megállapodások, a közegészségügyi kérdések, a gyermekjólét, a közlekedés, az állatok jogai és a hátrányos megkülönböztetés; felhívja a Petíciós Bizottságot, hogy tegye konkrétabbá munkáját a petíciók tárgyai által érintett legfőbb politikai területeken; kéri annak érdekében, hogy a Petíciós Bizottság foglalkozni tudjon a komoly munkát igénylő, rendkívül sokféle petícióval, növeljék meg a titkárság rendelkezésére bocsátott erőforrásokat;

35. úgy véli, hogy a nyilvános meghallgatások szervezése fontos eszköz a polgárok által felvetett problémák kivizsgálásához; felhívja a figyelmet a „Right2Water” európai polgári kezdeményezés kapcsán a Környezetvédelmi Bizottsággal, a „One of us” európai polgári kezdeményezésre adandó válaszként pedig a Jogi Bizottsággal közösen szervezett nyilvános meghallgatásokra; úgy véli, hogy az európai polgári kezdeményezés a transznacionális, részvételi és képviselői demokráciát előmozdító eszköz, amely az új rendelet elfogadását követően lehetővé teszi a polgárok közvetlenebb részvételét az európai szakpolitikákkal és jogszabályokkal kapcsolatos kezelendő kérdések keretbe foglalásával, kibontakoztatásával és az azokkal kapcsolatos prioritások megállapításában; ismételten kötelezettséget vállal arra, hogy proaktívan részt vesz a megvalósult kezdeményezésekre vonatkozó nyilvános meghallgatások szervezésében; kötelezettséget vállal, hogy intézményi szinten elsőbbséget biztosít e részvételi folyamat hatékonysága számára és adott esetben megfelelő jogalkotási intézkedésekről is gondoskodik; üdvözli, hogy a fogyatékkal élőek számára a meghallgatásokon – például a szöveget beszédre átalakító eszköz révén – akadálymentesítést biztosítanak;

36. helyteleníti a Bizottság által a kevés sikeres európai polgári kezdeményezésre adott választ, és sajnálja, hogy a transznacionális részvételi demokrácia ezen egyetlen eszköze tekintetében csupán kismértékű nyomon követés valósult meg az EU-ban;

37. felhívja a figyelmet a 2014-ben elfogadott több állásfoglalásra, például az uniós polgárságról szóló, „Unió polgárok – jogok és jövőkép” című 2013-as jelentésről szóló 2014. március 12-i állásfoglalásra⁽¹⁾, amely vitákat váltott ki a nyugdíjak harmonizációja, valamint a polgárok választhatósága és jelölhetősége kérdéseiben; felhívja a figyelmet a Bizottság 2013. évi tevékenységeiről szóló éves jelentésére⁽²⁾, valamint az európai ombudsman 2013. évi tevékenységéről szóló éves jelentésről szóló, 2015. január 15-i állásfoglalására (A7-0131/2014), és különösen a TTIP megállapodásra vonatkozó részekre;

38. üdvözli a Bizottság döntését, amely szerint 2014-ben folytatja a „polgárok európai éve” tevékenységeit, különös hangsúlyt helyezve az európai parlamenti választásokra (amelyeket 2014. május 22–25. között tartottak); üdvözli, hogy a Bizottság tájékoztatni kívánja a polgárokat arról, hogy milyen eszközök állnak rendelkezésükre az európai döntéshozatali folyamatban való részvételhez, valamint hogy ennek alkalmával tájékoztatást és tanácsokat kíván adni a polgároknak jogaikról és a jogaik védelmére rendelkezésükre bocsátott demokratikus eszközökről; hangsúlyozza, hogy további

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0233.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0009.

2016. január 21., csütörtök

erőfeszítéseket kell tenni az európai parlamenti választásokkal kapcsolatos érdeklődés növelése érdekében, tekintettel arra, hogy a 2014-es választásokon a részvétel aránya számos tagállamban nem érte el az 50 %-ot;

39. hangsúlyozza, hogy minden szempontból működőképes weboldalt kell biztosítani, amelyen a petíciók benyújtóinak hatékony lehetőségük van a nyilvántartásba vételre, petíció benyújtására, kísérő dokumentumok feltöltésére, az elfogadhatónak nyilvánított petíciók támogatására és az azokkal kapcsolatos tájékozódásra, e honlapon továbbá a petíciók benyújtói automatikus üzenet útján figyelmeztető értesítést kaphatnak a petíciójukkal kapcsolatos új fejleményekről, és közvetlenül felvehetik a kapcsolatot az uniós intézmények tisztviselőivel annak érdekében, hogy világos és közvetlen információt kapjanak a petícióikban általuk felvetett kérdésekben történő előrelépésekről; sajnálja, hogy nem teljesítették a várt végrehajtási határidőt, és számos tervezett funkció befejezetlen maradt; sürgeti a hatáskörrel rendelkező adminisztratív testületeket, hogy gyorsítsák fel a projekt fennmaradó része megvalósításának lezárásához szükséges lépéseket és javítsák ki a hibákat; hangsúlyozza, hogy további lépéseket kell tenni a petíciós eljárás átláthatóságának növelése érdekében;

40. kéri, hogy a Parlament, a nemzeti parlamentek és a tagállamok alacsonyabb szintű hatóságai a megfelelő jogorvoslati testületekkel együtt alakítsanak ki közös megközelítést annak érdekében, hogy a polgárok számára átlátható és világos legyen, hogy az illetékesek milyen szinten foglalkozhatnak majd petíciójukkal;

41. felszólít arra, hogy a figyelmet a minőségi és a mennyiségi megfelelés biztosítására összpontosítva vessék alapos értékelés alá a Petíciós Bizottság titkárságának személyzetét, tekintettel a nagyszámú petíció felhalmozódására és a feldolgozásuk során tapasztalható folyamatos késedelmekre; úgy véli, hogy a jóváhagyott petíciók megfelelő kezelése és mérlegelése – a petíciók benyújtóinak adott pártatlan visszajelzéssel együtt – kulcsfontosságú az európai civil társadalom és az európai intézmények közötti kapcsolatok megerősítéséhez;

42. hangsúlyozza, hogy tagállami szemináriumok megszervezése révén konstruktívabb tájékoztatást kell nyújtani a polgárok számára a Petíciós Bizottság internetes oldalával kapcsolatban;

43. hangsúlyozza a SOLVIT-hálózat fontos szerepét a belső piaci jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos problémák feltárása és megoldása szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg ezt az eszközt azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a Petíciós Bizottság tagjai számára a SOLVIT rendszere révén rendelkezésre álló valamennyi információhoz való hozzáférést, és tájékoztassa őket a nyilvántartásba vett petíciókkal kapcsolatos ügyekről;

44. kiemeli, hogy meg kell erősíteni a Petíciós Bizottság más uniós intézményekkel és szervekkel, valamint a tagállamokban működő nemzeti hatóságokkal folytatott együttműködését; lényegesnek tartja emellett a tagállamokkal és különösen a nemzeti parlamentek petíciós bizottságaival folytatott párbeszéd és módszeres együttműködés megerősítését is; ajánlja, hogy minden olyan tagállami parlament, amely még nem alakított petíciós bizottságot, tegye ezt meg; úgy véli, hogy a skót parlament petíciós bizottságának 2014. december 2-i, a Petíciós Bizottságnál tett látogatása az ilyen együttműködés jó példája, és hogy az ilyen partnerkapcsolatok lehetővé teszik a bevált gyakorlatok cseréjét, a felhalmozott tapasztalatok megosztását, valamint rendszeres és hatékony gyakorlati megoldások bevezetését a petíciók illetékes szervekhez történő továbbítása tekintetében;

45. hangsúlyozza, hogy a tagállamokkal való szoros együttműködés rendkívül fontos a Petíciós Bizottság munkája szempontjából; arra bátorítja a tagállamokat, hogy játsszanak proaktív szerepet az európai jogszabályok végrehajtásával és betartásával kapcsolatos petíciók megválaszolásában, és kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy a tagállamok képviseltesék magukat a Petíciós Bizottság ülésein és működjenek aktívan közre a munkában; kiemeli, hogy a 2014. február 10-i ülésen – a hulladékgazdálkodás témájával kapcsolatban Görögországban, 2013. szeptember 18–20-án tett tényfeltáró látogatásról szóló jelentés ismertetésekor – jelen voltak a görög kormány képviselői is;

46. emlékeztet arra, hogy a tényfeltáró látogatások a Petíciós Bizottság eszköztárában a szabályoknak megfelelően rendelkezésre álló legfontosabb vizsgálati eszközök egyikét képezik, jóllehet 2014-ben egyetlen ilyen látogatásra sem került sor; rendkívül szükségesnek tartja, hogy a vizsgálat alatt álló petíciók nyomon követése a tényfeltáró látogatások során ne torpanjon meg – többek között a választások és az új Parlament felállása közötti időszakban sem –, és felhívja a Parlament bizottságait az ennek biztosításához szükséges lépések megtételére; hangsúlyozza, hogy a tényfeltáró látogatásoknak egyértelmű ajánlásokat kell eredményezniük a petíció benyújtója problémájának megoldására vonatkozóan; elvárja, hogy a Petíciós Bizottság rendszeres tényfeltáró látogatásai 2016-ban újrainduljanak;

2016. január 21., csütörtök

47. kéri Görögországot, hogy vegye tudomásul a hulladékgazdálkodással és a hulladéklerakó telepekkel kapcsolatban tett tényfeltáró látogatásról készült, 2014 februárjában a bizottságban elfogadott jelentésben megfogalmazott ajánlásokat; kéri a Bizottságot, hogy vesse alapos ellenőrzés alá a hulladékok begyűjtésére szolgáló pénzügyi források felhasználását; felhívja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a hulladékok újrahasznosításával foglalkozó uniós irányelveket;
48. nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy a tagállamok képviselői jelen legyenek a Petíciós Bizottság ülésein és együttműködjenek a munka során; örömmel fogadja és szorgalmazza az érintett tagállam közhatóságait képviselő küldöttek megjelenését, részvételüket és aktív együttműködésüket; bátorítja a tagállamokat, hogy vállaljanak tevékeny részt a petíciós eljárásban;
49. hangsúlyozza az európai ombudsmannal folytatott együttműködés jelentőségét, valamint az Európai Parlament részvételének fontosságát az Ombudsmanok Európai Hálózatában; üdvözlí az ombudsman és a Petíciós Bizottság között az intézményi kereten belül kialakított kiváló kapcsolatokat; különösen méltányolja, hogy az ombudsman az egész év folyamán rendszeresen közreműködik a Petíciós Bizottság munkájában;
50. várakozással tekint a különböző tagállamok nemzeti és regionális parlamentjeinek petíciós bizottságaival folytatott együttműködés fokozására, ahol már léteznek ilyen bizottságok; kötelezettséget vállal arra, hogy útmutatást nyújt az ilyen bizottságok felállításához azokban a tagállamokban, ahol még nincsen ilyen bizottság, de létre szeretnének hozni;
51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a Petíciós Bizottság jelentését a Tanácsnak és a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, petíciós bizottságaiknak és nemzeti ombudsmanjaiknak vagy hasonló illetékes szerveiknek.
-

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0022

Őrizetben lévő uniós, nevezetesen észt és egyesült királysági tengerészek Indiában

Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása az Indiában fogva tartott észt és egyesült királyságbeli tengerészekről (2016/2522(RSP))

(2018/C 011/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, különösen annak 9., 10. és 14. cikkére,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezményére (UNCLOS),
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2013. október 12-én az Egyesült Államokból származó, Sierra Leone-i zászló alatt közlekedő, magántulajdonban lévő, *MV Seaman Guard Ohio* nevű hajó 35 fős legénységét (köztük 14 észt, 6 brit és több indiai, illetve ukrán állampolgárt) Tamil Naduban letartóztatták indiai felségvizeken illegális fegyvertartás vádjával;
- B. mivel a személyzet láthatólag kalózellenes megbízatást hajtott végre, nem lépett fel erőszakosan indiai polgárok ellen és következetesen tagadja, hogy bármilyen vétséget elkövetett volna;
- C. mivel nem sokkal ezt követően a vádakát ejtették, de az indiai hatóságok fellebbeztek és a legfelső bíróság elrendelte az eljárás lefolytatását; mivel a tengerészek nem hagyhatták el Indiát és nem is dolgozhattak ezen idő alatt;
- D. mivel az indiai hatóságok és brit, illetve észt kollegáik között széles körű, rendszeres párbeszéd zajlott, többek között a legmagasabb, miniszteri és miniszterelnöki szinten; mivel ezek során szó esett a legénységből a 14 észt és 6 brit állampolgár mihamarabbi hazautazásáról, figyelembe véve családjaik pénzügyi nehézségeit és lelki fájdalmait;
- E. mivel 2016. január 12-én mind a 35 tengerészt, illetve őrt a kiróható legsúlyosabb büntetésre, fejenként 5 év kényszermunkával egybekötött börtönbüntetésre és 3 000 rúpia (40 €) pénzbírságra ítélték; mivel a férfiak jelenleg a Tamil Nadu-i Palayamkottai-i börtönben vannak; mivel az előírt 90 napon belül próbálnak fellebbezni az ítéletek ellen;
- F. mivel az események ilyen alakulása sokakat lepett és megdöbbentett;
1. tiszteletben tartja India saját területén belüli szuverenitását és joghatóságát, és elismeri az indiai jogrendszer integritását;
 2. oszttja India megalapozott aggályát és érzékenységet, mely a terrorizmussal összefüggő, közelmúltbeli tapasztalatokban gyökerezik;
 3. tudatában van annak, hogy az érintett személyzet állítólag kalózellenes feladatokat látott el, és hogy a fedélzeti védelmi egységek bizonyultak a leghatékonyabb, egyedüli eredményes intézkedésnek a kalózkodás elleni küzdelemben, így megérdemlik a nemzetközi közösség – többek között India – támogatását;
 4. felszólítja az indiai hatóságokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy az *MV Seaman Guard Ohio* legénységének ügyében az alperesek emberi és törvényes jogainak maradéktalan tiszteletben tartása mellett járjanak el, összhangban az India által aláírt különböző emberi jogi chartákban, szerződésekben és egyezményekben rögzített kötelezettségekkel;

2016. január 21., csütörtök

5. sürgeti az indiai hatóságokat, hogy ebben az ügyben rokonszenvvel járjanak el, a lehető legrövidebb időn belül oldják meg a bírósági eljárásokat, és hogy ezek lezárása függvényében bocsássák szabadon az összes érintett személyzetet a rájuk és családjaikra gyakorolt kedvezőtlen hatás minimalizálása érdekében;
 6. javasolja, hogy India fontolja meg a 2008. szeptember 18-i montreux-i dokumentum aláírását, amely dokumentum többek között meghatározza, hogy miként kell a nemzetközi jogot a katonai és biztonsági magánvállalkozások tevékenységeire alkalmazni;
 7. kiemeli az EU, tagállamai és India között régóta fennálló, kiváló kapcsolatokat; kéri Indiát és az érintett európai országokat, hogy figyeljenek oda, hogy az incidens ne járjon negatív következményekkel a tágabb értelemben vett kapcsolatokra nézve; hangsúlyozza az uniós tagállamok, akárcsak az EU és India közötti szoros gazdasági, politikai és stratégiai kapcsolatok jelentőségét;
 8. felhívja az EU-t és Indiát, hogy fokozzák a tengeri közlekedés biztonságával és a kalóztámadások elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködést, többek között egy nemzetközi doktrína és szabványos működési eljárások kifejlesztése érdekében, hogy teljes mértékben ki lehessen használni az India által a térségben játszott szerep kínálta lehetőségeket; továbbá határozottan úgy véli, hogy ez hozzá fog járulni a hasonló vitás esetek megelőzéséhez a jövőben;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és India kormányának és parlamentjének.
-

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0023

Etiópia

Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása az etiópiai helyzetről (2016/2520(RSP))

(2018/C 011/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az etiópiai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira és az e tárgyról szóló legutóbbi, 2015. május 20-án tartott plenáris vitára,
 - tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének 2015. december 23-i nyilatkozatára a közelmúltban Etiópiában történt összecsapásokról,
 - tekintettel Federica Mogherini, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/az Európai Bizottság alelnökének és Tedros Adhanom, az Etióp Demokratikus Szövetségi Köztársaság külügyminiszterének 2015. október 20-i közös nyilatkozatára,
 - tekintettel a Federica Mogherini, főképviselő/alelnök és Tedros Adhanom, az Etióp Demokratikus Szövetségi Köztársaság külügyminiszterének 2016. január 13-i találkozájáról szóló sajtóközleményre,
 - tekintettel az EKSZ szóvivőjének 2015. május 27-i nyilatkozatára az Etiópiában tartott választásokról,
 - tekintettel David Kaye, az ENSZ lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadságért felelős különleges előadójának 2015. július 10-i nyilatkozatára az etióp újságírók szabadon bocsátásáról,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Etiópiával kapcsolatos legutóbbi időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelésére,
 - tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
 - tekintettel az Etióp Demokratikus Szövetségi Köztársaság 1994. december 8-án elfogadott alkotmányára, és különösen az alapvető jogokról és szabadságokról, emberi jogokról és demokratikus jogokról szóló III. fejezet rendelkezéseire,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni, Etiópia által 1994-ben ratifikált egyezményre,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára,
 - tekintettel az ENSZ által elfogadott, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a legutóbbi, 2015. május 24-én tartott általános választások eredményeképpen a kormányzó párt továbbra is az Etióp Népi Forradalmi Demokratikus Front (EPRDF) maradt, a parlamentben elnyerve az összes képviselői helyet, ami részben annak köszönhető, hogy a választási folyamat során nem hangoztak el kritikus vagy eltérő vélemények; mivel a májusi szövetségi választások a megfélemlítés és a nemzeti választási bizottság függetlenségének hiánya feletti aggályok általános légkörében zajlottak; mivel a katonai kormány 1991-es megdöntése óta az EPRDF huszonnegyedik éve van hatalmon;

2016. január 21., csütörtök

- B. mivel az elmúlt két hónapban Etiópia egyik legnagyobb régiójában, az Etiópia legnagyobb etnikai csoportjának lakhelyéül szolgáló Oromiában tömeges tiltakozásokra került sor a főváros, Addisz-Abeba közigazgatási határának kiterjesztése miatt, ami a mezőgazdasági termelőköt földjeikről való kiutasítással fenyegeti;
- C. mivel nemzetközi emberi jogi szervezetek szerint a biztonsági erők által az általában békésen zajló tüntetésekre adott válasz során legalább 140 tiltakozót ölt meg és ennél még több ember sebesült meg a 2005-ös választások óta valószínűleg az Etiópiát sújtó legnagyobb válság során; mivel azonban a kormány ezzel ellentétben mindössze több tucat ember, valamint a biztonsági erők 12 tagjának halálát ismerte el;
- D. mivel 2016. január 14-én a kormány úgy döntött, hogy megszünteti a vitatott nagyszabású városi fejlesztési tervet; mivel a terv végrehajtása esetén a város jelenlegi határai 20-szorosára nőnének; mivel Addisz-Abeba kibővítésével már eddig is több millió oromo mezőgazdasági termelőt telepítettek ki, szegénységbe taszítva őket;
- E. mivel Etiópia vallási és kulturális szempontból rendkívül sokszínű ország; mivel a legnagyobb etnikai közösségek közül számosat, különösen az oromokat és a szomálikat (ogaden) az amharáknak és tigrékek kedvezve háttérbe szorították, kevés részvételt engedélyezve számukra a politikai képviselés terén;
- F. mivel az etióp hatóságok az oromiai területen zajlott tüntetések brutális leverése keretében önkényesen tartóztattak le békés tüntetőket, újságírókat és az ellenzéki pártok egyes vezetőit; mivel a letartóztatottak a kínzás és egyéb rossz bánásmód veszélyének vannak kitéve;
- G. mivel a kormány a többségében békés tüntetőket „terroristáknak” bélyegezve a terrorizmus elleni (652/2009 számú) törvényt alkalmazva katonai erőket vetett be ellenük;
- H. mivel a hatóságok 2015. december 23-án letartóztatták Bekele Gerbát, Oromia legnagyobb jogszerűen bejegyzett politikai pártjának, az Oromo Szövetségi Kongresszus (OFC) elnökhelyettesét; mivel Gerbát bebörtönözték, és nem sokkal később kórházba került; mivel a jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen;
- I. mivel az OFC egyéb magas rangú vezetőit az utóbbi hetek során önkényesen letartóztatták vagy gyakorlatilag házi őrizet alatt tartják;
- J. mivel nem ez az első alkalom, hogy az etióp biztonsági erők a békés tüntetésekre adott válaszuk során súlyosan megsértették az emberi jogokat, és mivel ismeretes, hogy az etióp kormány szisztematikusan elnyomja a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát, megtiltva az egyéneknek, hogy kifejezzék a kormány által hozott intézkedésekkel ellentétes vagy attól eltérő véleményüket, ezáltal korlátozva a polgári és politikai teret, például a terrorizmus elleni drákói törvények alapján politikai indíttatású üldöztetésekkel, a független média megtizedelésével, a jelentős civil társadalmi szerepvállalás és az ellenzéki politikai pártok felszámolásával;
- K. mivel 2015. decemberben olyan vezető aktivistákat tartóztattak le önkényesen, mint Getachew Shiferaw (a *Negere Ethiopia* főszerkesztője), Yonathan Teressa (internetes aktivista), vagy Fikadu Mirkana (Oromia Rádió és TV), és az etióp hatóságok csak ezt követően emelnek ellenük vádat;
- L. mivel az etióp kormány átfogó korlátozásokat ró a független civil társadalomra és médiára; mivel az újságírók védelmével foglalkozó bizottság (CPJ) által a börtönökről készített 2014-es felmérés megállapította, hogy Etiópia hátulról a negyedik helyet foglalja el az újságírókat bebörtönző országok listáján, jelenleg legalább 17 újságíró van börtönben, az elmúlt öt évben pedig 57 médiaszakember menekült el Etiópiából, és a politikai nyomás miatt számos független kiadvány szűnt meg; mivel Etiópia a CPJ legnagyobb cenzúrárt alkalmazó országok 2015. évi tízes listáján szintén a negyedik helyet foglalja el;

2016. január 21., csütörtök

- M. mivel az elmúlt években számos lelkiismereti okból bebörtönzött embert – beleértve újságírókat és az ellenzéki politikai pártok tagjait is – továbbra is fogva tartanak, kizárólag azon az alapon, hogy véleménynyilvánítási és a szólás szabadságára irányuló jogukat jogosan gyakorolták; mivel egyeseket közülük tisztességtelen perek során ítélték el, mások ellen jelenleg is per folyik, illetve vannak olyanok is – ilyen például Eskinder Nega, Temesghen Desalegn, Solomon Kebede, Yesuf Getachew, Woubshet Taye, Saleh Edris és Tesfalidet Kidane –, akiket továbbra is vádemelés nélkül tartanak fogva;
- N. mivel Andargachew Tsege száműzetésben élő brit-etióp állampolgárt, az egyik ellenzéki párt vezetőjét 2014. júniusban letartóztatták; mivel Tsegét több évvel ezelőtt távollétében halálra ítélték, és letartóztatása óta siralomházban van gyakorlatilag egy magánzárkában;
- O. mivel az etióp karitatív szervezetekről és társaságokról szóló törvény előírja, hogy a jogvédő szervezetek tevékenységük finanszírozásának 90 %-át helyi forrásokból fedezzék, aminek következtében csökkentek a civil társadalmi szervezetek fellépései és számos civil társadalmi szervezet megszűnt; mivel Etiópia elutasította az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 2014. májusi, egyetemes időszakos felülvizsgálata keretében a karitatív szervezetekről és társaságokról és a terrorizmus elleni küzdelemről szóló törvény módosítására irányuló ajánlásokat;
- P. mivel az etióp kormány a gazdag olaj- és gázkészletekkel rendelkező Ogaden régióval szemben széles körű blokádot alkalmazott; mivel a régióban dolgozni vagy onnan tudósítani a nemzetközi média és a humanitárius csoportok számára a terrorizmus elleni törvény értelmében bűncselekménynek minősül; mivel háborús bűnökről és az emberi jogok súlyos megsértésének eseteiről érkeznek beszámolók, amelyeket a hadsereg és a kormány félkatonai erői az ogaden nemzetiségű lakosság ellen követnek el;
- Q. mivel Etiópia Afrika második legnépesebb országa, a jelentések szerint az egyik leggyorsabban növekvő gazdaság Afrikában, átlagos növekedési rátája 10 %-os volt az elmúlt évtized során; mivel ennek ellenére az egyik legszegényebb ország, ahol az egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelem 632 USD; mivel 187 ország közül a 173. helyen áll a 2014. évi humán fejlettségi index skáláján;
- R. mivel Etiópia központi szerepet játszik a régióban, és élvezzi a nyugati felajánlók és a legtöbb szomszédos állam támogatását, elsősorban azért, mert otthont ad az Afrikai Unió (AU) székhelyének, hozzájárul az ENSZ békefenntartó tevékenységeihez, valamint partnerségben áll a nyugati országokkal a biztonság és a segélyezés terén;
- S. mivel a gyors gazdasági növekedés miatt (jelentősek a külföldi beruházások többek között a mezőgazdaságban, az építőiparban és a gyártási ágazatokban, nagy léptékű fejlesztési projektek zajlanak, például vízerőművekhez szükséges gátakat építenek és ültetvényeket hoznak létre, továbbá széles körben adnak bérbe földeket, gyakran külföldi vállalatoknak) sok ember – köztük mezőgazdasági termelők és állattenyésztők – kénytelenek voltak elhagyni otthonaikat;
- T. mivel Etiópia alkotmánya 40. cikkének (5) bekezdése garantálja az ingyenes legeltetési és takarmánytermelési célú földhasználatot az etióp állattenyésztők számára, valamint kimondja, hogy ezek nem üldözhetők el földjeikről;
- U. mivel Etiópia aláírta a Cotonoui Megállapodást, amelynek 96. cikke az AKCS–EU együttműködés alapvető elemeként határozza meg az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását;
- V. mivel Etiópia az elmúlt évtizedek legsúlyosabb aszályával küzd, ami fokozza az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát, valamint súlyos senyvességet és szokatlanul magas arányú elhullást okoz az állatállományban; mivel mintegy 560 000 ember kényszerült elhagyni lakóhelyét az országon belül az áradások, a szűkös erőforrásokért való erőszakos összecsapások és az aszályok miatt; mivel az etióp kormány becslése szerint az aszály miatt 10,1 millió embernek van szüksége sürgős élelmiszersegélyre, és ezek közül minden második gyermek;

2016. január 21., csütörtök

W. mivel Etiópiába folyamatosan érkeznek migránsok, és mivel az országban körülbelül 700 000 menekült tartózkodik, akik főként Dél-Szudánból, Eritreából és Szomáliából érkeztek; mivel 2015. november 11-én az EU és Etiópia aláírta a közös migrációs és mobilitási programot a két fél által a migráció kérdésében folytatott együttműködés és párbeszéd megerősítése céljából;

1. határozottan elítéli, hogy a biztonsági erők túlzott erőt alkalmaztak Oromiában és az összes etiópiai régióban, valamint hogy egyre több az emberi jogi jogsértés; részvétét fejezi ki az áldozatok családjának, és sürgeti mindazon személyek azonnali szabadon bocsátását, akiket a békés gyülekezéshez és a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásáért börtönöztek be;

2. emlékezteti az etióp kormányt, hogy kötelezettséget vállalt az alapvető szabadságok garantálására, ideértve az igazságszolgáltatáshoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, ahogyan arról az Afrikai Charta és más nemzetközi és regionális emberi jogi eszközök is rendelkeznek, többek között a Cotonoui Megállapodás, és különösen annak 8. és 96. cikkei;

3. kéri, hogy végezzenek hiteles, átlátható és független vizsgálatot a tüntetők meggyilkolása és más, a tüntetésekkel összefüggésben elkövetett emberi jogi jogsértések kapcsán, valamint felszólítja a kormányt, hogy a felelősöket tisztességes eljárás keretében állítsa az illetékes bíróságok elé;

4. felszólítja Etiópia kormányát, hogy tartsa tiszteletben az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát és az Afrikai Chartát, többek között a békés gyülekezéshez való jogot, a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát; sürgeti a kormányt, hogy haladéktalanul hívja meg egy etiópiai látogatásra a békés gyülekezéshez és az egyesülés szabadságához fűződő jog kérdéseivel foglalkozó különleges ENSZ-előadót és az ENSZ más emberi jogi szakértőit, hogy véleményt alkothassanak a helyzetről;

5. üdvözli a kormány azon döntését, hogy teljes mértékben megszünteti az Addisz Abeba és Oromia különleges zónájára vonatkozó tervet; szorgalmazza az azonnali, inkluzív és átlátható politikai párbeszédet, amely magában foglalja a kormányt, az ellenzéki pártokat, a civil társadalom képviselőit és a helyi lakosságot, hogy ezáltal elkerülhető legyen a további erőszak és a lakosság radikalizálódása;

6. kiemeli, hogy a szabad és független média nélkülözhetetlen annak biztosítása érdekében, hogy a lakosság tájékozott, aktív és elkötelezett legyen, továbbá felhívja az etióp hatóságokat, hogy szüntessék meg az információ szabad áramlásának akadályozását, beleértve a műsorszolgáltatás zavarását és a média zaklatását, biztosítsák a helyi civil társadalom és média jogait, valamint könnyítsék meg a független újságírók és emberi jogi megfigyelők Etiópián belüli mozgását; elismeri, hogy a közelmúltban szabadon bocsátották a „Zone 9” bloggereit és hat újságírókat;

7. kéri, hogy az etióp hatóságok hagyjanak fel a terrorizmusellenes jogszabályok (652/2009. számú terrorizmusellenes törvény) abból a célból történő felhasználásával, hogy elnyomják a politikai ellenzéket, a másként gondolkodókat, az emberi jogi jogvédőket, a civil társadalom egyéb szereplőit és a független újságírókat; felszólítja az etióp kormányt, hogy vizsgálja felül a terrorizmus elleni törvényt annak érdekében, hogy azt összhangba hozza a nemzetközi emberi jogi normákkal és alapelvekkel;

8. elítéli, hogy a karitatív szervezetekről és társaságokról szóló jogszabály túlzottan korlátozza az emberi jogokkal kapcsolatos munkát, megakadályozva, hogy emberi jogi szervezetek finanszírozáshoz jussanak, túlzott hatalommal ruházva fel a karitatív szervezetek és társaságok ügynökségét, és még nagyobb veszélybe sodorva az emberi jogi jogsértések áldozatait azzal, hogy sérti a bizalmasság elvét;

9. felszólítja az etióp hatóságokat, hogy akadályozzák meg az etnikai vagy vallási alapú megkülönböztetést, valamint hogy ösztönözzék és a valamennyi közösség közötti békés és konstruktív párbeszédet, illetve lépjenek fel ennek érdekében;

10. üdvözli Etiópia 2013-as emberi jogi cselekvési tervét, valamint felszólít ennek gyors és teljes körű végrehajtására;

11. sürgeti a hatóságokat, hogy hajtsák végre az Emberi Jogi Tanács önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoportjának ajánlását, és azonnal bocsássák szabadon a brit állampolgár Andargachew Tsege politikai aktivistát;

2016. január 21., csütörtök

12. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság elengedhetetlenek ahhoz, hogy az EU szakpolitikai előmozdíthassák Etiópia és egész Afrika szarva fejlődését; felhívja az AU figyelmét a székhelyének otthont adó Etiópia politikai, gazdasági és társadalmi helyzetére;

13. kéri, hogy az EU a legnagyobb adományozóként hatékonyan kövesse nyomon a programokat és a politikákat annak biztosítása érdekében, hogy az uniós fejlesztési támogatás nem járul hozzá az etiópiai emberi jogi jogsértésekhez, különösen az olyan programok révén, amelyek a mezőgazdasági termelők és az állattenyésztők elköltöztetéséhez kapcsolódnak, valamint dolgozzon ki stratégiákat az elköltöztetések negatív hatásainak minimalizálására az EU által finanszírozott fejlesztési projekteken belül; hangsúlyozza, hogy az EU-nak annak függvényében kellene pénzügyi támogatást nyújtania, hogy milyen az ország emberi jogi helyzete, és hogy az etióp kormány milyen mértékben ösztönzi a demokratizálódás felé vezető reformokat;

14. felszólítja a kormányt, hogy vonják be a helyi közösségeket a nagyszabású fejlesztési projektek végrehajtásáról szóló párbeszédbe; aggodalmát fejezi ki a kormány áttelepítési programja kapcsán;

15. súlyos aggodalmát fejezi ki a jelenlegi katasztrofális etiópiai időjárási körülmények miatt, amelyek tovább rontották a humanitárius helyzetet az országban; kéri, hogy az EU – nemzetközi partnereivel együtt – fokozza az etióp kormánynak és népnek nyújtott támogatást; üdvözlí az EU által nemrégiben bejelentett hozzájárulást, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy e kiegészítő finanszírozás sürgősen álljon rendelkezésre;

16. emlékeztet arra, hogy Etiópia a migránsok és a menedékkérők fontos cél-, tranzit- és származási országa is egyben, és hogy az afrikai országok közül itt él a legtöbb a menekült; ezért tudomásul veszi, hogy elfogadták az EU és Etiópia közötti közös migrációs és mobilitási programot, amely a menekültek, a határellenőrzés és az emberkereskedelem elleni küzdelem kérdéseivel foglalkozik; kéri továbbá a Bizottságot, hogy kísérje szorosan figyelemmel az EU–Afrika Infrastruktúraalap keretében kezdeményezett valamennyi projektet;

17. rendkívül aggasztónak tartja az ország népének gazdasági és szociális helyzetét, különös tekintettel a nőkre, a kisebbségekre, a menekültekre és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyekre, akiknek száma a régió válsága és instabilitása miatt folyamatosan nő; ismételten támogatásáról biztosítja a helyszínen, valamint a szomszédos befogadó országokban működő valamennyi humanitárius szervezetet; támogatja a nemzetközi közösséget és a humanitárius szervezeteket a menekülteknek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeknek nyújtott támogatás növelésében;

18. hangsúlyozza, hogy jelentős állami beruházási tervek van szükség, különösen az oktatás és az egészségügy terén, a fenntartható fejlesztési célok elérése érdekében; felkéri az etióp hatóságokat, hogy komolyan kötelezzék el magukat e célok mellett;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Etiópia kormányának és parlamentjének, a Bizottságnak, a Tanácsnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az AKCS-EU Miniszterek Tanácsának, az Afrikai Unió intézményeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárának, valamint a Pánafrikai Parlamentnek.

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0024

Észak-Korea**Az Európai Parlament 2016. január 21-i állásfoglalása Észak-Koreáról (2016/2521(RSP))**

(2018/C 011/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Észak-Koreáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel Federica Mogherininek, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a KNDK-ban állítólag végrehajtott nukleáris kísérletről szóló, 2016. január 6-i nyilatkozatára;
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság által bejelentett nukleáris kísérletről szóló, 2016. január 6-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1718(2006), 1874(2009), 2087(2013) és 2094(2013) számú határozataira, amelyek kifejezetten megtiltják a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nukleáris kísérleteit,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban uralkodó emberi jogi helyzetről szóló, 2015. december 17-i határozatára,
 - tekintettel az ENSZ „A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság 2015-ben: Szükségletek és prioritások” című, 2015. áprilisi jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban uralkodó emberi jogi helyzetről szóló, 2015. március 27-i határozatára,
 - tekintettel az ENSZ vizsgálóbizottságának a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban uralkodó emberi jogi helyzetről szóló, 2014. február 7-i jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gyermekjogi Egyezményre, valamint a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre, amelyek mindegyikét aláírta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság,
 - tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni 1984-es egyezményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió Tanácsa és az ENSZ Biztonsági Tanácsa elítélte a KNDK által 2016. január 6-án állítólag végrehajtott „sikeres hidrogénbomba-kísérletet”, amellyel az ország egyértelműen megsértette az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozata szerinti nemzetközi kötelezettségeit;
- B. mivel a nukleáris, vegyi és biológiai fegyverek, valamint hordozóeszközök elterjedése fenyegetést jelent a nemzetközi békére és biztonságra nézve; mivel a KNDK 2003-ban kilépett az atomsorompó-szerződésből (NPT), 2006 óta nukleáris kísérleteket hajt végre, 2009-ben pedig hivatalosan bejelentette, hogy atomfegyvert fejlesztett ki, ami azt jelenti, hogy a nukleáris képességének fejlesztéséből adódó fenyegetettség egyértelműen megerősödött; mivel az illegális nukleáris és ballisztikusrakéta-programok folytatása problémát jelent a nemzetközi nukleáris nonproliferációs rendszer szempontjából, és a regionális feszültségek súlyosbodásának veszélyével fenyeget;

2016. január 21., csütörtök

- C. mivel a katonaság köré szerveződő gazdasággal rendelkező ország távol áll attól a kinyilvánított céljától, hogy erős és virágzó nemzetté váljon, sőt ehelyett egyre inkább elszigeteli és elszegényíti népét a tömegpusztító fegyverek és hordozóeszközeik hajszolása révén;
- D. mivel az EU határozottan támogatja nukleáris fegyverektől mentes Koreai-félszigetre vonatkozó elképzelést, és alapvető fontosságúnak véli a hatoldalú tárgyalások újraindítását a régió békéje, biztonsága és stabilitása érdekében,
- E. mivel a KNDK katonai beruházásaira való összpontosítása polgári alapvető szükségletei bűnös elhanyagolásának tekinthető, tekintettel arra, hogy az ország 24,6 milliós lakosságának körülbelül 70 százaléka szorul sürgős élelmiszersegélyre, és az 5 éves kor alatti gyermekek mintegy 30 százaléka akut alultápláltságban szenved;
- F. mivel a KNDK-ban hosszú évek óta igen súlyos az emberi jogok helyzete; mivel a KNDK-rezsim alig működik együtt az ENSZ-szel és elutasítja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és Közgyűlésének minden, az emberi jogok észak-koreai helyzetére vonatkozó határozatát; mivel nem működött együtt az emberi jogok észak-koreai helyzetével foglalkozó ENSZ különmegbízottal, és elutasított az ENSZ emberi jogi főbiztosa által különleges eljárás keretében felajánlott minden segítséget;
- G. mivel az Emberi Jogi Tanács 2015. március 27-i határozatát követően észak-koreai diplomaták és Marzuki Darusman, az Emberi Jogi Bizottság emberi jogokkal foglalkozó különleges előadójának találkozójára került sor Észak-Koreában.
- H. mivel az Európai Unió az emberi jogok és a demokrácia támogatója és előmozdítója a világban; mivel az EU és a KNDK között az emberi jogokról folytatott párbeszédet a KNDK 2013-tól felfüggesztette; mivel az EU és a KNDK 2015 júniusában politikai párbeszédsorozatot tartott.
- I. mivel az ENSZ vizsgálóbizottsága vizsgálatot folytatott „az emberi jogok Észak-Koreában tapasztalható súlyos, széles körű és rendszeres megsértésére” vonatkozóan, és 2014. február 7-én jelentést tett közzé; mivel az ENSZ vizsgálóbizottsága jelentésében arra a következtetésre jutott, hogy Phenjan emberi jogsértéseihez „foghatót nem találunk a mai világban” és „a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságának, valamint a véleményalkotás, a véleménynyilvánítás szabadságának, az információ- és gyülekezési szabadság majdnem teljes tagadását” állapította meg; mivel az ENSZ vizsgálóbizottsága sok esetben úgy találta, hogy az emberi jogi visszaélés emberiség elleni bűncselekménynek minősül; mivel 2014 óta romlott az emberi jogok helyzete a KNDK-ban;
- J. mivel a KNDK kormánya nem engedélyezi semmiféle szervezett politikai ellenzék működését, szabad és tisztességes választások szervezését, a média szabadságát, a vallásszabadságot, a gyülekezési szabadságot, a kollektív tárgyalásokat, illetve a mozgásszabadságot;
- K. mivel a KNDK olyan kiterjedt és jól strukturált biztonsági rendszerrel rendelkezik, amely szoros figyelemmel kíséri közel minden polgár életét, és az alapvető szabadság semmilyen formáját sem engedélyezi.
- L. mivel a KNDK állami hatóságai rendszeresen követnek el bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, önkényes letartóztatásokat és eltűntetéseket – többek között a külföldi állampolgárok elrablásának formájában –, és már több mint 100 000 embert internáltak börtönbe és „átnevelő” táborokba;

2016. január 21., csütörtök

M. mivel a nép a KNDK területén évtizedekig elmaradottságban élt, szegényes egészségügyi ellátás, valamint az anyák és a gyermekek alultápláltsága mellett, politikai és gazdasági elszigeteltség, visszatérő természeti katasztrófák és nemzetközi viszonylatban emelkedő élelmiszer- és üzemanyagárak által jellemzett környezetben; mivel a KNDK folyamatosan megsérti a lakosság élelemhez való jogát

1. határozottan elítéli a negyedik, 2016. január 6-i nukleáris kísérletet mint szükségtelen és veszélyes provokációt, az ENSZ Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak megsértését és a Koreai-félsziget és az északkelet-ázsiai régió békéje és stabilitása elleni komoly fenyegetést; támogatja a közelmúltbeli nukleáris kísérletek nyomán bevezetendő értelmes és hatékony szankciókat, melyekről a nemzetközi közösségnek kell döntenie;

2. arra ösztönzi a KNDK-t, hogy tartózkodjon a további provokatív fellépéstől, teljes, ellenőrizhető és visszafordíthatatlan módon állítsa le nukleáris és ballisztikusrakéta-programját, hagyjon fel minden kapcsolódó tevékenységgel, és azonnal teljesítse nemzetközi kötelezettségeit, ideértve az ENSZ Biztonsági Tanácsának és a NAÜ kormányzótanácsának határozatait, valamint a leszereléssel és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásával kapcsolatos egyéb nemzetközi előírásokat; felhívja a KNDK-t, hogy késlekedés nélkül írja alá és ratifikálja az Átfogó Atomcsend Szerződést, és tegyen eleget a hatoldalú megbeszélések 2005. szeptember 19-i közös nyilatkozatában tett kötelezettségvállalásainak;

3. megerősíti, hogy diplomáciai és politikai jellegű megoldást szeretne találni a KNDK-val kapcsolatos nukleáris kérdésre; megismétli, hogy támogatja a hatoldalú megbeszéléseket, és felszólít azok újrakezdésére; arra ösztönzi a hatoldalú tárgyalások valamennyi résztvevőjét, hogy fokozzák erőfeszítéseiket; felszólítja a KNDK-t, hogy újra működjön együtt konstruktívan a nemzetközi közösséggel – ezen belül is különösen a hatoldalú megbeszélések résztvevőivel –, annak érdekében, hogy sikerüljön tartós békét és biztonságot teremteni a nukleáris fegyverektől mentes Koreai-félszigeten, és mivel ez jelenen a KNDK virágzóbb és stabilabb jövője szavatolásának legmegfelelőbb eszközét;

4. meggyőződése, hogy itt az ideje annak, hogy a nemzetközi közösség konkrét intézkedéseket tegyen az elkövetők büntetlenségének megszüntetésére; követeli, hogy vonják felelősségre, állítsák a Nemzetközi Büntetőbíróság elé és célzott szankciónak vessék alá a KNDK-beli emberiség elleni bűncselekmények elkövetéséért leginkább felelős személyeket;

5. hangsúlyozza, hogy az ENSZ vizsgálóbizottságának jelentésében leírt jogsértések – melyek közül sok emberiség elleni bűncselekménynek minősül – túl régóta folytatódnak a nemzetközi közösség szeme láttára;

6. sürgeti a KNDK kormányát, hogy késedelem nélkül hajtsa végre a vizsgálóbizottság ajánlásait;

7. felhívja a Kínai Népköztársaság kormányát, hogy használja fel megnövekedett befolyását, valamint a KNDK feletti politikai és gazdasági hatalmát annak biztosítása érdekében, hogy a helyzet ne fajuljon tovább; felszólítja a Kínai Népköztársaságot, hogy – a nemzetközi közösséggel együttműködésben – tegye meg az összes szükséges lépést a Koreai-félsziget békéjének és stabilitásának helyreállítása érdekében; felhívja a figyelmet arra, hogy a Kínai Népköztársaság támogatta az ENSZ Biztonsági Tanács 2094(2013) számú határozatát; felhívja a figyelmet az ENSZ Biztonsági Tanácsa tagjainak egyetértésére a KNDK közelmúltbeli nukleáris kísérleteire való reakció tekintetében;

8. arra ösztönzi a Kínai Népköztársaság kormányát, hogy a menekültek helyzetére vonatkozó ENSZ-egyezmény részes feleként rá háruló kötelezettségekkel összhangban ne tagadja meg a határon át Kínába belépő észak-koreai menekültektől a menedékkérés jogát, és ne küldje vissza őket erőszakkal Észak-Koreába, hanem védje meg alapvető emberi jogait; felhívja az Uniót, hogy ennek érdekében fejtsen ki diplomáciai nyomást; ismételt felhív minden KNDK-ból érkező menekültet fogadó országot, hogy tartsák tiszteletben az 1951. évi genfi egyezményt és az 1967. évi jegyzőkönyvet, és ne küldjenek vissza észak-koreai menekülteket a KNDK-ba;

2016. január 21., csütörtök

9. üdvözlí az ENSZ Közgyűlésének a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban uralkodó emberi jogi helyzetről szóló 2015. december 17-i határozatát, amelyet valamennyi uniós tagállam támogatott; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy továbbra is foglalkozzanak a KNDK-beli aggasztó emberi jogi helyzettel;

10. felhívja Federica Mogherini alelnököt/főképviselet, hogy használja fel a Koreai Köztársaság szakértelmét az Unió KNDK-ra irányuló stratégiájának kidolgozásához; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy kísérje figyelemmel a KNDK-beli fejleményeket, és tegyen róluk jelentést a Parlamentnek annak érdekében, hogy az emberi jogok KNDK-beli helyzete az uniós politikai napirend kiemelt kérdése maradjon; meggyőződése, hogy az Unió konstruktív szerepet játszhat a KNDK kormányával szemben kritikát is megfogalmazó közeledés révén;

11. súlyos aggodalmát fejezi ki a KNDK-beli emberi jogi helyzet folyamatos romlása miatt; felszólítja a KNDK kormányát, hogy teljesítse az azon emberi jogi eszközök keretében rá háruló kötelezettségeket, amelyeknek részes fele, és biztosítsa, hogy a humanitárius szervezetek, a független emberi jogi megfigyelők és az ENSZ emberi jogok észak-koreai helyzetével foglalkozó különleges előadója bebocsátást nyerjen az országba, és megkapják a szükséges mértékű együttműködést;

12. felszólítja a KNDK kormányát, hogy azonnal hagyjon fel az emberi jogok módszeres semmibe vételével, amelyet politikai eszközként használ saját népének irányítására és ellenőrzésére;

13. határozottan elítéli a halálbüntetés széles körben és módszeresen való alkalmazását a KNDK-ban; felszólítja a KNDK kormányát, hogy hirdessen moratóriumot valamennyi kivégzésre nézve, a halálbüntetés közeljövőben való eltörlésének céljával; felszólítja a KNDK-t, hogy vessen véget a bírósági eljárás nélküli kivégzéseknek és az erőszakos eltüntetés gyakorlatának, bocsássa szabadon a politikai foglyokat, és tegye lehetővé állampolgárai szabad utazását mind belföldön, mind az országon kívülre; felhívja a KNDK-t, hogy tegye lehetővé a nemzeti és nemzetközi média számára a szabad véleménynyilvánítást és a sajtószabadságot, valamint biztosítson polgárai számára cenzúramentes hozzáférést az internethez;

14. felhívja a KNDK kormányát, hogy szüntesse be az állam által finanszírozott kényszermunkaprogramot, amelynek keretében más országok több tízezer észak-koreai munkást vettek igénybe jogellenes körülmények között, főképpen bányákban, fakitermelésben, textilüzemekben és építkezéseken, az ebből konvertibilis valutában származó bevétel pedig a rendszer fenntartását segíti; rámutat, hogy ebben az esetben a munkavállalói jogok védelmének feladata kiterjed a fogadó országokra, amelyeknek biztosítaniuk kellene a munkavállalói és emberi jogi normák betartását;

15. elítéli a gondolat, lelkiismeret, vallás és meggyőződés, vélemény és véleménynyilvánítás, békés gyülekezés, egyesülés szabadságának szigorú korlátozását, valamint a szongbun alapján történő megkülönböztetést, amely az állam által kijelölt társadalmi osztályokba sorolás és születés alapján sorolja be az egyéneket, figyelembe véve politikai véleményüket és vallásukat is;

16. különös aggodalmát fejezi ki az országban uralkodó rossz élelmezési helyzettel, illetve annak a lakosság gazdasági, társadalmi és kulturális jogaira gyakorolt hatásaival kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn a jelenlegi humanitárius segélyprogramokat és a KNDK-val kialakított kommunikációs csatornákat, valamint biztosítsa, hogy a humanitárius segélyek eljussanak a lakosság megcélzott rétegeihez; felhívja a KNDK hatóságait, hogy a humanitárius alapelveknek megfelelően minden polgár számára biztosítsák az élelemhez és a humanitárius segítségnyújtáshoz való hozzáférést a szükségletek alapján;

17. sürgeti a KNDK-t, hogy sürgősen oldja meg a módszeres emberrablások ügyét, adjon át minden harmadik országból, köztük Japánból és a Koreai Köztársaságból származó személyre vonatkozó információt, akiket az elmúlt évtizedekben vélhetően észak-koreai állami ügynökök raboltak el, és a még mindig fogva tartott elrabolt személyeket azonnal vigyék vissza hazájukba;

2016. január 21., csütörtök

18. felhívja a KNDK-t, hogy az emberi jogok országbeli helyzetének javítása érdekében folytassa a nemzetközi tárgyalópartnerekhez való konstruktív közeledést, többek között párbeszéd, az országba tett hivatalos látogatások és az emberek közti kapcsolatok erősítése révén;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának és parlamentjének, a Koreai Köztársaság kormányának és parlamentjének, a Kínai Népköztársaság kormányának és parlamentjének, az Egyesült Államok kormányának és parlamentjének, az Oroszországi Föderáció kormányának és parlamentjének, Japán kormányának és parlamentjének, az ENSZ KNDK-beli emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának és az ENSZ főtítkáranak.

2016. január 19., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0001

Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. január 19-i határozata a Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2241(IMM))

(2018/C 011/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lengyel Köztársaság főügyésze által 2015. augusztus 13-án a lengyel közlekedésrendészeti főfelügyelő által indítandó (CAN-PST-SCW.7421.35493.2015.5.A.0475. ügyszámú) eljárásokkal összefüggésben eljuttatott és 2015. szeptember 9-én a plenáris ülésen bejelentett, a Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- tekintettel arra, hogy Czesław Adam Siekierski az eljárási szabályzat 9. cikkének (5) bekezdése értelmében lemondott az őt megillető, meghallgatáshoz való jogról,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkére, valamint a képviselői vagy szenátori mandátumok gyakorlásáról szóló, 1996. május 9-i lengyel törvény 7b. cikkének (1) bekezdésére és 7c. cikkének (1) bekezdésére a 10b. cikkel összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0004/2016),

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. január 19., kedd

- A. mivel a Lengyel Köztársaság főügyésze továbbította egy, a lengyel közlekedésrendészeti főfelügyelőtől érkezett kérelmet, amely egy lengyel európai parlamenti képviselő, Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányul a közúti közlekedés szabályairól szóló, 1997. június 20-i törvény 20. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett, az 1971. május 20-i szabálysértési kódex 92a. cikke szerinti szabálysértés miatt; mivel a feltételezett szabálysértés abban áll, hogy lakott területen túllépték a maximális megengedett sebességet;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke kimondja, hogy az Európai Parlament képviselői saját tagállamuk területén a tagállam parlamentjének tagjaira vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdése és 108. cikke rögzít, hogy képviselő a Szejm, illetve a szenátor a Szenátus hozzájárulása nélkül nem vonható büntetőjogi felelősségre;
- D. mivel ezért az Európai Parlament feladata határozni arról, hogy Czesław Adam Siekierski mentelmi jogát fel kell-e függeszteni, vagy sem;
- E. mivel a feltételezett szabálysértés nem kapcsolódik közvetlenül vagy nyilvánvalóan Czesław Adam Siekierski európai parlamenti képviselői feladatainak ellátásához;
- F. mivel a jelen esetben a Parlament nem talált bizonyítékot a fumus persecutionisra, azaz arra, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy a kérelmet az érintett képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából terjesztették volna elő;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Czesław Adam Siekierski mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését a Lengyel Köztársaság illetékes hatóságának és Czesław Adam Siekierskinek.
-

2016. január 19., kedd

P8_TA(2016)0002

Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. január 19-i határozata a Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2268(IMM))

(2018/C 011/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lengyel Köztársaság főügyése által 2015. szeptember 7-én a lengyel közlekedésrendészeti főfelügyelő által indítandó (CAN-PST-SCW.7421.573278.2015.3.A.0475. ügyszámú) eljárásokkal összefüggésben eljuttatott és 2015. október 5-én a plenáris ülésen bejelentett, a Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
 - tekintettel arra, hogy Czesław Adam Siekierski az eljárási szabályzat 9. cikkének (5) bekezdése értelmében lemondott az őt megillető, meghallgatáshoz való jogról,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkére, valamint a képviselői vagy szenátori mandátumok gyakorlásáról szóló, 1996. május 9-i lengyel törvény 7b. cikkének (1) bekezdésére és 7c. cikkének (1) bekezdésére a 10b. cikkel összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0005/2016),
- A. mivel a Lengyel Köztársaság főügyése továbbított egy, a lengyel közlekedésrendészeti főfelügyelőtől érkezett kérelmet, amely egy lengyel európai parlamenti képviselő, Czesław Adam Siekierski mentelmi jogának felfüggesztésére irányul a közúti közlekedés szabályairól szóló, 1997. június 20-i törvény 20. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett, az 1971. május 20-i szabálysértési kódex 92a. cikke szerinti szabálysértés miatt; mivel a feltételezett szabálysértés abban áll, hogy lakott területen túllépték a maximális megengedett sebességet;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke kimondja, hogy az Európai Parlament képviselői saját tagállamuk területén a tagállam parlamentjének tagjaira vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdése és 108. cikke rögzíti, hogy képviselő a Szejm, illetve szenátor a Szenátus hozzájárulása nélkül nem vonható büntetőjogi felelősségre;
- D. mivel ezért az Európai Parlament feladata határozni arról, hogy Czesław Adam Siekierski mentelmi jogát fel kell-e függeszteni, vagy sem;
- E. mivel az eljárási szabályzat 9. cikkének (7) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság semmiképpen nem nyilatkozhat a képviselő bűnösségével, illetve ártatlanságával kapcsolatban;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. január 19., kedd

- F. mivel a jelen esetben a Parlament nem talált bizonyítékot a fumus persecutionisra, azaz arra, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy a kérelmet az érintett képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából terjesztették volna elő;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Czesław Adam Siekierski mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését a Lengyel Köztársaság illetékes hatóságának és Czesław Adam Siekierskinek.
-

2016. január 19., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0003

Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási terv *I**

Az Európai Parlament 2016. január 19-én elfogadott módosításai az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékuszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről és a 302/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2015)0180 – C8-0118/2015 – 2015/0096(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 011/17)

Módosítás 1**Rendelethez irányuló javaslat****3 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3a) A helyreállítási terv figyelembe veszi a halászeszközök különböző típusainak sajátosságait. A helyreállítási terv végrehajtása során az Uniónak és a tagállamoknak különös figyelmet kell szentelniük a nem ipari halászati tevékenységeknek és a leginkább kisüzemi és fenntartható halászeszközöknek – például a hagyományos csapda („almadrabas”, „tonnare”) –, amelyek nagymértékű szelektivitásuk és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt csekély környezeti hatásuk miatt igen kedvezően járulnak hozzá a tonhalállomány helyreállításához, és amelyek tudományos szempontból értékesek.

⁽¹⁾ Az ügyet a 61. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A8-0367/2015).

2016. január 19., kedd

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat

14 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (14) A helyreállítási tervnek a 2012-ben, 2013-ban és 2014-ben az ICCAT által elfogadott, eddig át nem ültetett módosításait maradéktalanul **be** kell **építeni** az uniós jogba. Mivel az átültetés olyan tervre vonatkozik, amelynek céljait és intézkedéseit az ICCAT határozta meg, e rendelet nem terjed ki a többéves terveknek az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. és 10. cikke szerinti teljes tartalmára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., I. o.).

Módosítás

- (14) A helyreállítási tervnek a **2006-ban**, 2012-ben, 2013-ban és 2014-ben az ICCAT által elfogadott, eddig át nem ültetett módosításait maradéktalanul **át** kell **ültetni** az uniós jogba. Mivel az átültetés olyan tervre vonatkozik, amelynek céljait és intézkedéseit az ICCAT határozta meg, e rendelet nem terjed ki a többéves terveknek az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. és 10. cikke szerinti teljes tartalmára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

15 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (15) A helyreállítási terv jövőbeli kötelező érvényű módosításait úgyszintén be kell emelni az uniós jogba. Annak érdekében, hogy az említett módosítások mihamarabb az uniós jog részévé váljanak, az Európai Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság) fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a vonatkozó dokumentumokat egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon továbbítsa az Európai Parlament és a Tanács részére.

Módosítás

törölve

2016. január 19., kedd

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

15 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(15a) Az 1380/2013/EU rendelet meghatározza a minimális állományvédelmi referenciaméret fogalmát. A következetesség biztosítása érdekében az ICCAT szerinti minimális mértékek fogalmát kell minimális állományvédelmi referenciaméretként átültetni az uniós jogba. Ennek következtében a 2015/98/EU ^(1a) felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben a kékúszójú tonhal minimális méretére vonatkozó hivatkozást az e rendelet szerinti minimális állományvédelmi referenciaméretre való hivatkozásként kell olvasni.

^(1a) A Bizottság 2014. november 18-i 2015/98/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményből és az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményből adódó, az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti uniós nemzetközi kötelezettségek végrehajtásáról (HL L 16., 2015.1.23., 23. o.).

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

17 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(17) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, indokolt esetekben az áthelyezési műveletekre, a kettőbehelyezési műveletekre, valamint a csapdával és halászahajóval végzett tevékenységek nyilvántartása és jelentése tekintetében, amennyiben azt a rendkívüli sürgősség megkívánja.

törölve

2016. január 19., kedd

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat

24 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (24) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése kirakodási kötelezettséget vezetett be, amelyet a kékúszójú tonhal esetében 2015. január 1-jétől kell alkalmazni. Ugyanakkor a szóban forgó rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerint a kirakodási kötelezettség nem érinti az Unió nemzeti, például az ICCAT-ajánlásokból eredő kötelezettségeit. Ugyanezen rendelkezés szerint a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén végrehajtsa ezeket a nemzeti kötelezettségeket az uniós jogban, beleértve különösen a kirakodási kötelezettségtől való eltéréseket. Ennek megfelelően a 2014. november 18-i (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott egyes esetekben megengedett lesz a kékúszójú tonhal tengerbe való visszasdobása. Ennélfogva e rendeletnek nem szükséges foglalkoznia ezekkel a visszasdobási kötelezettségekkel,

Módosítás

- (24) Az egyezmény keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségeknek megfelelően a 2015/98/EU felhatalmazáson alapuló rendelet lehetővé teszi a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében meghatározott kirakodási kötelezettségtől való eltérést. Az egyezmény az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalat halászó hajók és halcsapdák tekintetében bizonyos esetekben visszasdobási kötelezettséget előíró 13-07. számú ICCAT-ajánlás egyes rendelkezéseit hajtja végre. Ennélfogva e rendeletnek nem szükséges foglalkoznia ezekkel a visszasdobási kötelezettségekkel, és következtésképpen nem érinti a 2015/98/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott megfelelő rendelkezéseket,

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) E rendelet megállapítja a 3. cikk 1. pontjában meghatározott helyreállítási terv Unió általi végrehajtásának általános szabályait.

Módosítás

- (1) E rendelet megállapítja a 3. cikk 1. pontjában meghatározott helyreállítási terv Unió általi végrehajtásának általános szabályait, **figyelembe véve a különböző típusú halászeszközök sajátosságait és különös figyelmet szentelve a hagyományos, fenntarthatóbb és kisüzemi halászeszközöknek, például a csapdáknak.**

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat

3 cikk – 16 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

16. „tenyésztési kapacitás”: az a halmennyiség (tonnában), amelyet egy halgazdaság hizlalási és tenyésztési célból tartani tud;

Módosítás

törölve

2016. január 19., kedd

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat

5 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy halászhajóinak és csapdáinak halászati **tevékenységei** arányban **álljanak** a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az említett tagállam számára az Atlanti-óceán keleti része és a Földközi-tenger tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel.

Módosítás

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy halászhajóinak és csapdáinak halászati **erőkifejtése** arányban **álljon** a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az említett tagállam számára az Atlanti-óceán keleti része és a Földközi-tenger tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel, **valamint megőrizze a csapdák társadalmi-gazdasági életképességét.**

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat

7 cikk – 1 bekezdés – 1 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Az egyéni kvóták és a járulékos fogási kvóták betartásának elősegítése érdekében a tagállamok által benyújtott éves halászati tervekben egyenlő mértékben kell felosztani a kvótákat a halászeszköz-kategóriák között.

Módosítás

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat

7 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

(1a) A kvóták nemzeti szintű kiosztása során a tagállamoknak többek között környezeti, szociális és gazdasági jellegű, átlátható és objektív kritériumokat kell alkalmazniuk, különös figyelmet szentelve a csapdákat és egyéb szelektív halászati módszereket alkalmazó, kisléptékű, kisüzemi és hagyományos halászatot folytatók fennmaradásának és jólétének, illetve e módszerek ösztönzésének.

Módosítás

2016. január 19., kedd

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) Egy adott, az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatában érintett tagállam lobogója alatt közlekedő, halászati tevékenységben részt vevő hajók maximális száma az adott tagállam lobogója alatt közlekedő, halászati tevékenységben részt vevő azon hajók számára és összesített bruttó tonnatartalmára korlátozódik, amelyek a 2007. január 1. és 2008. július 1. közötti időszakban kékúszójú tonhalra halásztak, illetve kékúszójú tonhalat tároltak fedélzetükön, raktak át, szállítottak vagy rakodtak ki. A korlátozás a halászhajók esetében halászeszközként alkalmazandó.

Módosítás

(3) Egy adott, az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatában érintett tagállam lobogója alatt közlekedő, halászati tevékenységben részt vevő hajók maximális száma **és bruttó tonnatartalma** az adott tagállam lobogója alatt közlekedő, halászati tevékenységben részt vevő azon hajók számára és összesített bruttó tonnatartalmára korlátozódik, amelyek a 2007. január 1. és 2008. július 1. közötti időszakban kékúszójú tonhalra halásztak, illetve kékúszójú tonhalat tároltak fedélzetükön, raktak át, szállítottak vagy rakodtak ki. A korlátozás a halászhajók esetében halászeszközként alkalmazandó.

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 6 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

(6a) A (2), (3) és (5) bekezdéstől eltérve a tagállamok felülvizsgálják a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó – a kisüzemi halászokat hátrányos helyzetbe hozó – kvótarendszert, azzal a céllal, hogy megszüntessék a nagyméretű hajók tulajdonosai által élvezett monopóliumokat, valamint előmozdítsák a fenntarthatóbb – például a kisüzemi halászat során alkalmazott – halászati módszereket.

Módosítás

(6a) A (2), (3) és (5) bekezdéstől eltérve a tagállamok felülvizsgálják a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó – a kisüzemi halászokat hátrányos helyzetbe hozó – kvótarendszert, azzal a céllal, hogy megszüntessék a nagyméretű hajók tulajdonosai által élvezett monopóliumokat, valamint előmozdítsák a fenntarthatóbb – például a kisüzemi halászat során alkalmazott – halászati módszereket.

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat

8 cikk – 7 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(7) A (3) és (6) bekezdéstől eltérve a 2015., a 2016. és a 2017. évben a tagállamok a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eltérés értelmében kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel nem rendelkező erszéyes kerítőhálós hajók számát az általuk 2013-ban vagy 2014-ben engedélyezett erszéyes kerítőhálós hajók számára korlátozzák.

Módosítás

(7) A 2015., a 2016. és a 2017. évben a tagállamok az erszéyes kerítőhálós hajók számát az általuk 2013-ban vagy 2014-ben engedélyezett erszéyes kerítőhálós hajók számára korlátozzák. Ez a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eltérés értelmében működő erszéyes kerítőhálós hajókra nem vonatkozik.

2016. január 19., kedd

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat

10 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A kékuszójú tonhal más, az (1)–(4) bekezdésben és a 11. cikkben említett eszközökön kívüli halászeszközökkel és csapdákkal történő halászata egész évben engedélyezett.

Módosítás

(5) A kékuszójú tonhal más, az (1)–(4) bekezdésben és a 11. cikkben említett eszközökön kívüli halászeszközökkel és csapdákkal történő halászata **az ICCAT állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseivel összhangban** egész évben engedélyezett.

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat

III. fejezet – 2 szakasz – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

LEGKISEBB KIFOGHATÓ MÉRET, VÉLETLEN FOGÁSOK, JÁRULÉKOS FOGÁSOK

Módosítás

MINIMÁLIS VÉDELMI REFERENCIAMÉRET, VÉLETLEN FOGÁSOK, JÁRULÉKOS FOGÁSOK

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat

12 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

E szakasz rendelkezései nem érintik az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkét és **a 15. cikkének (2) bekezdése szerinti** eltéréseket.

Módosítás

E szakasz rendelkezései nem érintik az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkét és **az arra alkalmazandó** eltéréseket.

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

Legkisebb kifogható méret

Módosítás

Minimális védelmi referenciaméret

2016. január 19., kedd

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kifogott kékúszójú tonhal **legkisebb kifogható mérete** 30 kg vagy 115 cm (a farok tövéig mért hossz).

Módosítás

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kifogott kékúszójú tonhal **minimális védelmi referenciamérete** 30 kg vagy 115 cm (a farok tövéig mért hossz).

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat

13 cikk – 2 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

Az (1) bekezdéstől eltérve a kékúszójú tonhal **legkisebb kifogható mérete** 8 kg vagy 75 cm (a farok tövéig mérve) a következő esetekben:

Módosítás

Az (1) bekezdéstől eltérve a kékúszójú tonhal **minimális védelmi referenciamérete** 8 kg vagy 75 cm (a farok tövéig mérve) a következő esetekben:

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat

15 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) Amennyiben a halászati tevékenységben részt vevő hajót vagy csapdát üzemeltető tagállam számára kiosztott kvótát már kimerítették, a kékúszójú tonhal fogását kerülni kell. Az elpusztult kékúszójú tonhalakat ki kell rakodni, azokat elkobozzák, és megfelelő további intézkedésekre kerül sor. A szóban forgó mennyiségekről valamennyi tagállam – a 27. cikknek megfelelően – évente jelentést tesz a Bizottságnak, amely azt továbbítja az ICCAT titkárságának.

Módosítás

(4) Amennyiben a halászati tevékenységben részt vevő hajót vagy csapdát üzemeltető tagállam számára kiosztott kvótát már kimerítették, a kékúszójú tonhal fogását kerülni kell. Az elpusztult kékúszójú tonhalakat – **egészben, feldolgozatlanul** – ki kell rakodni, azokat elkobozzák, és megfelelő további intézkedésekre kerül sor. A szóban forgó mennyiségekről valamennyi tagállam – a 27. cikknek megfelelően – évente jelentést tesz a Bizottságnak, amely azt továbbítja az ICCAT titkárságának.

2016. január 19., kedd

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat

III. fejezet – 3 szakasz – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

REPÜLŐGÉPEK HASZNÁLATA

Módosítás

LÉGI ESZKÖZÖK HASZNÁLATA

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat

18 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) A kékúszójú tonhalat egészben, vagy kopoltyú nélkül és kibelezve kell kirakodni. Az egyes tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak a lehető legnagyobb mértékű biztosítására, hogy a szabadidős sporthorgászat során élve kifogott kékúszójú tonhalakat – különösen a növekedésgyedekeket – visszaengedjék a tengerbe.

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat

19 cikk – 1 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

a) a lobogójuk alatt közlekedő valamennyi olyan halászhajó listája, amely **különleges** halászati engedéllyel rendelkezik a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott aktív halászatára;

Módosítás

a) a lobogójuk alatt közlekedő valamennyi olyan halászhajó listája, amely halászati engedéllyel rendelkezik a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott aktív halászatára;

2016. január 19., kedd

Módosítás 24
Rendeletre irányuló javaslat
19 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

19a. cikk

Kapcsolat az 1224/2009/EK rendelettel

Az e fejezetben előírt ellenőrzési intézkedéseket az 1224/2009/EK rendeletben előírt intézkedéseken felül kell alkalmazni, kivéve, ha ez a fejezet másként rendelkezik.

Módosítás 25
Rendeletre irányuló javaslat
20 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) A lobogó szerinti tagállam visszavonja a kékúszójú tonhalra vonatkozó halászati engedélyt, és előírhatja a hajó számára, hogy amikor az egyéni kvóta kimerítettnek tekinthető, haladéktalanul hajózzon egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.

(2) A lobogó szerinti tagállam visszavonja a kékúszójú tonhalra vonatkozó halászati engedélyt, és előírhatja a hajó számára, hogy amikor az egyéni kvóta kimerítettnek tekinthető, haladéktalanul hajózzon egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.

Módosítás 26
Rendeletre irányuló javaslat
21 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A tagállamok minden évben február 15-ig elektronikus úton elküldik a Bizottságnak azon engedélyezett csapdák listáját, amelyek tekintetében **különleges** halászati engedélyt állítottak ki a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászatára. A listának tartalmaznia kell a csapdák nevét és nyilvántartási számát, és a listát az ICCAT adat- és információszolgáltatási útmutatójában foglaltaknak megfelelően kell összeállítani.

(1) A tagállamok minden évben február 15-ig elektronikus úton elküldik a Bizottságnak azon engedélyezett csapdák listáját, amelyek tekintetében halászati engedélyt állítottak ki a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászatára. A listának tartalmaznia kell a csapdák nevét és nyilvántartási számát, és a listát az ICCAT adat- és információszolgáltatási útmutatójában foglaltaknak megfelelően kell összeállítani.

2016. január 19., kedd

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat

24 cikk – 5 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben az 59. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási aktusokat fogad el.

Módosítás

törölve

Módosítás 28

Rendeletre irányuló javaslat

29 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) Ha a tagállamok az (1) és (2) bekezdés szerinti értesítés vonatkozásában a 404/2011/EU rendelet 80. cikkének (3) bekezdését alkalmazzák, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége az érkezés előtt, az értesítés megállapodás szerinti idejében közölhető.

Módosítás

(3) Ha a tagállamok az (1) és (2) bekezdés szerinti értesítés vonatkozásában a 404/2011/EU **végrehajtási** rendelet 80. cikkének (3) bekezdését alkalmazzák, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége az érkezés előtt, az értesítés megállapodás szerinti idejében közölhető. **Ha a halászerület kevesebb mint 4 órányi távolságra van a kikötőtől, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége az érkezés előtt bármikor módosítható.**

Módosítás 29

Rendeletre irányuló javaslat

37 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben az 59. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási aktusokat fogad el.

Módosítás

törölve

2016. január 19., kedd

Módosítás 30

Rendeletre irányuló javaslat

46 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben az 59. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási aktusokat fogad el.

Módosítás

törölve

Módosítás 31

Rendeletre irányuló javaslat

47 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A tagállamok **biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajóktól kapott VMS-üzeneteket halászati felügyelő központjaik valós időben és https adatátviteli formátumban továbbítsák a Bizottságnak és az általa kijelölt szervnek.** A Bizottság ezeket az üzeneteket elektronikus úton továbbítja az ICCAT titkárságának.

Módosítás

(4) A tagállamok **a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 28. cikkével összhangban továbbítják az e cikkben előírt adatokat.** A Bizottság ezeket az üzeneteket elektronikus úton továbbítja az ICCAT titkárságának.

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat

49 cikk – 2 bekezdés – c a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ca) egyik halgazdaságból a másikba történő valamennyi áthelyezés során;

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat

49 cikk – 5 bekezdés – a a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

aa) az ICCAT vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseivel összhangban a halászati és tenyésztési műveletek megfigyelése és nyomon követése;

2016. január 19., kedd

Módosítás 34
Rendeletre irányuló javaslat
57 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

57. cikk

Módosítás

törölve

Módosítási eljárás

(1) A kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási terv meglévő, az Unió számára kötelező érvényű rendelkezései módosításainak az uniós jogba történő beemelése érdekében a Bizottság – amennyiben szükséges – az 58. cikk szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén módosíthatja e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit.

Módosítás 35
Rendeletre irányuló javaslat
58 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

58. cikk

Módosítás

törölve

A felhatalmazás gyakorlása módosítás esetén

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság az 57. cikkben említett felhatalmazást határozatlan időre kapja.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 57. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

2016. január 19., kedd

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az 57. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

Módosítás 36

Rendeletre irányuló javaslat

59 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) Az e bekezdésre való hivatkozások esetében a 182/2011/EU rendelet 8. cikke alkalmazandó, összefüggésben annak 5. cikkével.

törölve

Módosítás 37

Rendeletre irányuló javaslat

61 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő **harmadik** napon lép hatályba.

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő **huszadik** napon lép hatályba.

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat

I melléklet – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) A 8. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseken túlmenően a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti eltérésre vonatkozó egyedi feltételek keretében a kékúszójú tonhalnak az Adriai-tengeren folytatott tenyésztési célú halászatára engedéllyel rendelkező halászhajók maximális száma a kékúszójú tonhal célzott halászatában 2008-ban részt vevő uniós halászhajók számában kerül rögzítésre.

(2) A 8. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseken túlmenően a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti eltérésre vonatkozó egyedi feltételek keretében a kékúszójú tonhalnak az Adriai-tengeren folytatott tenyésztési célú halászatára engedéllyel rendelkező halászhajók maximális száma a kékúszójú tonhal célzott halászatában 2008-ban részt vevő uniós halászhajók számában kerül rögzítésre. **E célból a kékúszójú tonhal célzott halászatában 2008-ban részt vevő horvát halászhajók számát figyelembe kell venni.**

2016. január 19., kedd

Módosítás 39**Rendeletre irányuló javaslat****IV melléklet – 2 pont – 2 sor**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Egyedszám:

Faj:

Egyedszám:

Faj:

Tömeg:**Módosítás 40****Rendeletre irányuló javaslat****VII melléklet – 7 pont – a pont**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

a) felszállhassanak a hajókra, kapcsolatba léphessenek a halgazdaságok személyzetével, valamint hozzáférhessenek a halászesszközökhöz, a ketrecekhez és a berendezésekhez;

a) felszállhassanak a hajókra, kapcsolatba léphessenek a halgazdaságok **és a csapdák** személyzetével, valamint hozzáférhessenek a halászesszközökhöz, a ketrecekhez és a berendezésekhez;

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0010

A gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Lettországgal való automatizált adatcsere *

Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Lettországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (13060/2015 – C8-0338/2015 – 2015/0813(CNS))

(Konzultáció)

(2018/C 011/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (13060/2015),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0338/2015),
 - tekintettel a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 33. cikkére,
 - tekintettel a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködés megerősítéséről az EU-ban: a prümi határozat és az európai információcsere-modell végrehajtásáról szóló, 2013. október 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0370/2015),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 210., 2008.8.6., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0419.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0269.

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0011

A büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a saját tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítése *I**

Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a saját tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0821 – C7-0427/2013 – 2013/0407(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 011/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0821),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 82. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C7-0427/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a brit Alsóház által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján benyújtott, indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. március 25-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. november 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A8-0133/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2013)0407

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/343 irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 226., 2014.7.16., 63. o.

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0012

Egyéni védőeszközök *I**

Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása az egyéni védőeszközökről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0186 – C7-0110/2014 – 2014/0108(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 011/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0186),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0110/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és szociális Bizottság 2014. július 9-i véleményére ⁽¹⁾
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. október 7-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint jóváhagyja a Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0148/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0108

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra az egyéni védőeszközökről és a 89/686/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/425 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 76. o.

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0013

Gázüzemű berendezések *I**

Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a gázüzemű berendezésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0258 – C8-0006/2014 – 2014/0136(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 011/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0258),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0006/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. július 10-i véleményére ⁽¹⁾
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. október 7-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint jóváhagyja a Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0147/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0136

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra a gáz halmazállapotú tüzelőanyag égetésével üzemelő berendezésekről és a 2009/142/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/426 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 458., 2014.12.19., 25. o.

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0014

Kötélpálya-létesítmények *I**

Az Európai Parlament 2016. január 20-i jogalkotási állásfoglalása a kötélpálya-létesítményekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0187 – C7-0111/2014 – 2014/0107(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 011/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0187),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0111/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. július 9-i véleményére ⁽¹⁾
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. október 7-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0063/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0107

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. január 20-án került elfogadásra a kötélpálya-létesítményekről és a 2000/9/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/424 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 81. o.

2016. január 20., szerda

P8_TA(2016)0015

Kifogás felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben: A feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekre és bébiételekre vonatkozó különös összetételi és tájékoztatási követelmények

Az Európai Parlament 2016. január 20-i állásfoglalása a 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekre és bébiételekre vonatkozó különös összetételi és tájékoztatási követelmények tekintetében való kiegészítéséről szóló, 2015. szeptember 25-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2015)06507 – 2015/2863(DEA))

(2018/C 011/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2015)06507),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel a csecsemők és kisgyermekek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 12-i 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen 11.cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az Egészségügyi Világközgyűlés által 1981-ben elfogadott, az anyatejpotlók forgalmazására vonatkozó nemzetközi kódexre ⁽²⁾ és az Egészségügyi Világközgyűlés ezt követően elfogadott 16 határozatára, különösen a 2010. május 21-i WHA63.23 határozatra, amely arra sürgeti a tagállamokat, hogy „szüntessék meg a csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt élelmiszerek nem megfelelő reklámozását, és biztosítsák, hogy a csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt élelmiszerek esetében ne engedélyezhessenek tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat, kivéve amennyiben azt konkrét rendelkezés írja elő a Codex Alimentariusba foglalt szabványokban vagy a nemzeti jogszabályokban”,
 - tekintettel az Egyesült Királyság kormánya táplálkozással foglalkozó tudományos tanácsadó bizottságának (SACN) 2007. szeptember 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a 609/2013/EU rendelet 5. cikkére és különösen az elővigyázatosság abban foglalt elvére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (3) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság nem nyújtott be jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak a kisgyermekek táplálásáról, amint ezt a 609/2013/EU rendelet előírja, ami a gyermekkori elhízás csökkentésére irányuló nemzeti stratégiák szükséges feltétele;
- B. mivel az I. melléklet 3. részében a felhatalmazáson alapuló rendelet megengedi, hogy a bébiételek energiaértéke 30 %-ban cukorból származzon (7,5 g cukor/100 kcal megfelel 100 kcal energiában cukorból származó 30 kcal-nak);

⁽¹⁾ HL L 181., 2013.6.29., 35. o.

⁽²⁾ http://www.who.int/nutrition/publications/code_english.pdf

⁽³⁾ http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20140507013106/http://www.sacn.gov.uk/pdfs/position_statement_2007_09_24.pdf

2016. január 20., szerda

- C. mivel az I. melléklet 3. részének rendelkezései ellentmondanak a Egészségügyi Világszervezet (WHO) tanácsának ⁽¹⁾ – amely azt ajánlja, hogy korlátozzák a szabad cukrok bevitelét a teljes energiabevitel kevesebb mint 10 %-ára, valamint egészségügyi szempontból további előnyök elérése érdekében további 5 %-os csökkentést javasol – és a tagállamok tudományos bizottságai minden egészségügyi tanácsának, amelyek szerint jelentősen csökkenteni kell a teljes cukorbevitelt; mivel az ilyen élelmiszerek bevezetése – különösen ilyen korán – valószínűleg hozzájárul a gyermekkori elhízás növekvő mértékéhez, és befolyásolhatja a gyermekek ízlésének kialakulását is; mivel különösen csecsemők és kisgyermekek esetében minimálisra kell szorítani a hozzáadott cukor mértékét;
- D. mivel jelenleg a nem megfelelő táplálkozás világszerte a betegségek és az elhalálozás messze legfontosabb kiváltó oka – nagyobb a szerepe, mint a dohányzásnak, az alkoholfogyasztásnak és a mozgáshiánynak együtt ⁽²⁾;
- E. mivel a WHO azt ajánlja, hogy hathónapos koruktól kezdve az anyatejet különböző megfelelő, biztonságos és tápanyagban gazdag kiegészítő élelmiszerekkel egészítsék ki, azonban a kiegészítő élelmiszerekhez ne adjanak hozzá sót és cukrokat ⁽³⁾;
- F. mivel minden tagállam támogatta az Egészségügyi Világközgyűlés (WHA) által 1981-ben elfogadott, az anyatej pótlók forgalmazására vonatkozó nemzetközi kódexet (a nemzetközi kódex) és az azt követő 16 vonatkozó WHA-határozatot;
- G. mivel a 609/2013/EU rendelet elfogadására azelőtt került sor, hogy az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (EFSA) az anyatej-helyettesítő és az anyatej-kiegészítő tápszerek alapvető összetételéről szóló, 2014. augusztus 5-i tudományos véleményét ⁽⁴⁾ közzétették volna;
- H. mivel az Uniónak kötelessége magas színvonalú közegészségi elvek, szabványok és jogszabályok előmozdítása az EU-n kívüli országokkal és a nemzetközi szervezetekkel folytatott kapcsolataiban a közegészségügy terén, és feladata hatékony egészségvédelmi keretrendszer létrehozása;
- I. mivel a csecsemők és a kisgyermekek különösen kiszolgáltatott népességcsoportot képeznek a hormonháztartást zavaró vegyi anyagok és más szennyező anyagok szempontjából;
- J. mivel a Nemzetközi Rákkutatási Ügynökség – a WHO rákbetegségekkel foglalkozó ügynöksége – 2015. március 20-án a glifozátot az „emberre valószínűleg rákkeltő hatású” anyagként sorolta be ⁽⁵⁾;
1. kifogást emel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben;

Elhízás

2. úgy véli, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet nem tartalmaz elégséges intézkedéseket a csecsemők és a kisgyermekek elhízással szembeni védelmére, és az engedélyezett maximális cukorszintet jelentősen csökkenteni kell, a WHO ajánlásainak megfelelően;

Kialakulóban lévő technológiák

3. úgy véli, hogy az elővigyázatosság elvének megfelelően az olyan kialakulóban lévő technológiákat, mint például a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) és a nanotechnológia, amelyek hosszú távú kockázatait nem ismertek, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszereken és a bébitelekekben be kellene tiltani;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs394/en/>

⁽²⁾ Changes in health in England, with analysis by English regions and areas of deprivation, 1990–2013: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2013 (Változások az egészség terén Angliában, angol régiók és a nélkülözés területei szerinti elemzésben, 1990–2013: szisztematikus elemzés a WHO Global Burden of Disease (Globális betegségteher) című 2013. évi tanulmányához) Lancet 2015; 386: 2257–74 internetes közzététel: 2015. szeptember 15.
[http://thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140-6736\(15\)00195-6.pdf](http://thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140-6736(15)00195-6.pdf)

⁽³⁾ <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs394/en/>

⁽⁴⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/3760.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>

2016. január 20., szerda

Címkézés

4. úgy véli, hogy a globális közegészségügyi ajánlások – többek között a 63.23 WHA-határozat –, a WHA csecsemők és kisgyermekek táplálására vonatkozó átfogó stratégiája és a harmadik országokba irányuló uniós export átfogó hatása figyelembevételével a feldolgozott bébitelek címkézésének és forgalmazásának egyértelművé kell tennie, hogy e termékek nem alkalmasak hathónaposnál fiatalabb csecsemők számára, és nem szabad veszélyeztetnie a hat hónapos kizárólagos szoptatásra vonatkozó ajánlást; úgy véli ezért, hogy a címkézést és a forgalmazást a WHA csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt élelmiszerekre vonatkozó ajánlásaival összhangban felül kell vizsgálni;

Átláthatóság

5. úgy véli, hogy az átláthatóság és a közvélemény uniós intézményekben és uniós döntéshozatalban való bizalmának kiépítése érdekében nyilvánosságra kell hozni azon kétoldalú ülések listáját (ezek időpontjainak és résztvevőinek feltüntetésével), amelyeket a Bizottság a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozási folyamata során az érdekelt felekkel folytatott;

o

o o

6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, és értesítse arról, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet nem léphet hatályba;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be új felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely figyelembe veszi az EFSA feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekre és bébitelekre vonatkozó összetételi követelményekről szóló felülvizsgálatának megállapításait, valamint az optimális csecsemő- és kisgyermek-táplálási ajánlások tekintetében a cukor és a korán bevezetett feldolgozott élelmiszerek hatására vonatkozó tudományos bizonyítékokat;

8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. január 21., csütörtök

P8_TA(2016)0017

Az EU–Koszovó stabilizációs és társulási megállapodás ***

Az Európai Parlament 2016. január 21-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, másrészt Koszovó közötti stabilizációs és társulási megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (10725/2/2015 – C8-0328/2015 – 2015/0094(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 011/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10725/2/2015),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, másrészt Koszovó közötti stabilizációs és társulási megállapodás tervezetére (10728/1/2015),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 217. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának i. alpontjával és 218. cikke (7) és (8) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0328/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és 99. cikke (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A8-0372/2015),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Koszovó kormányának és parlamentjének.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU